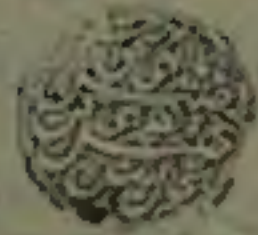

امراط ساعه ترجمه علو و نخل

AK

MILLET GENEL KÜTÜPHANESİ	
KISIM :	H. Ali Paşa
ESKİ KAYIT :	823
YENİ KAYIT No.	
TASNİF No.	

محمد من اوضح منهج الحق ونصب عيسى في كل شيء وليتاد وعوده على الصدق لمن اتخذه وكبلا
 ورضي بكبلا وجعل ابراهيم خليفته كان انه فانا واتخذة غيلا واهله بينا بيت يقصده
 من كل فج عيسى من استقل اليه سبيلا تطبيقا للصورة على المعنى فهو بها بالبحا اذ
 ويشهد وجعل له على كل سبط طردة النشأة وليسبلوا المؤمنين وبفضل من يشاء
 وجعل دعوة من فدته محمد صلى الله عليه وسلم عبدا استبدوا ونيار سولا فهو دعوة
 اية ابراهيم كما اخبرته في الصحيح ان عاده كان يقولوا الحمد لله ان فانا منه رسول من كبر
 كريم وزينه عظيم وبعث عيسى بالزمنين وقت رسم واذن على عيسى عظيم كما اخبر
 الحكيم واهله بينا عيسى ابراهيم واسمه بين يدي الساعة كاستجده والوطني
 واخبر عن جميع الفتن والاشراط الكونية قبلها فاسال به خيرا خفيغ وبلغ وحذرة
 الفتن عموما والرجال خصوصا فخذبر اصلي الله عليه وآله وصحبه وآله واثرة واخرا
 واجانه وسلكها كثيرا فقد قال في اقرب الناس حبيبهم وهم
 في غفلة معرضون قال تعالى يدركك الليل الساعة فربيب قال تعالى منظر الا
 ان انتم بغتة وهم لا يشعرون قال تعالى منظر الا الساعة ان انتم بغتة فقد جاء انهم
 الى غير ذلك من الآيات والاحاديث فلا تخافوا منكم كما سبوا بعضها انما
 على ولا كانت الدنيا لم تخلق للبقاء ولكم كنز ارا فانه وانما هي منزل من نازل الآخرة
 جعلت للنزوة ومنها الى الآخرة والنهباء للعرض فخلق لقاء وقد اذنت بالاضرام
 وقت خذوا كان جفا على كل علم ان شيع اشرطها وبيت الشهاد والاعتبار الواردة فيها

2

بين الامم وسروا مرة بعد اخرى في العوام فقس ان يتنوعوا عن بعض الذنوب وبقية من بعض
 وجنبتوا سنة العفة وبقيتوا العهد قبل الوبئة قد عاينوا ذلك ان جميع فيها اوراق من
 الاختصار بصفة لا على الاغتراف وذكره لا على الاصدار ووسيلة الى معنى الجبار وقد تعادى
 دار الفوار وانما انما ان يخلص شئ ويحس طوبى فانما الاعمال بالمشيئة وان نفع
 فان المؤمنين ان يعزى ولا يابوا ولا يخلو بها ودينها جميعا بين
 الساعة وارجوا من النبي الشفاعة مع فقه البصائر فاقول في مبداء ان غير دخول لانه من قدة
 على ما كان امر الساعة شديدا واولها قربا وانما بعدا فان الله في ذلك اليوم يحكم بين
 والاخرين بعض المؤمنين على الكافرين فيميز بين المؤمنين المتقين كما قال تعالى ذلك يوم
 انفس ذلك يوم تشهدوا وقال الساعة اوصي اوصي وقال تعالى سيقع لكم بها انفس
 وانها لا يلقى الا بقية كما قال تعالى وقد استأثر بعلمها ولم يعطها احد من خلقه وعلمها
 على السبب سلم ونها عن الاخبار بها متولياتها تعقب ما لا مردا كانا ايتها كما كانت
 اكثر من غيرنا وغيرنا اكبر من خبرنا فأكبر النسب على السبب سلم من ان شرطها واما
 واما بين بهما من الفتن القريبة والبعدة ليكون كل قرن من فتنها متينين لها
 بالاعمال الصالحة غير متكين في الشهوات والعدا فانقسمت الامم الى قسمين قسم
 فخصمهم وانقضت من الامم البعدة وقسم طهرهم ولم يفسد من الازال تزايدوا على
 حتى ابلغ الغاية فظهر القسم الثالث وهي الامم القريبة والكبيرة التي تتبعها الساعة
 وانما تاج كقطم اخو انقطع سلكها فبئس كرم قسمه في باب على مده وبنو زريق لم
 تغير في لعله اقرب الى الضبط وانفع للعوام ان شاء الله تعالى
 في الامم البعدة التي ظهرت وانقضت فني كثيرة من النسب على الله سلم
 وهو من اعظم المصائب في الدين على عظمها ومن ثم قال صلى الله عليه وسلم اذ
 احدكم بحسبة فليذكر موتي فانكم لن يعضوا بمشي ابدا وهو اول من ياتي باب الاخت

في ذلك فقلت ان يا بكر بن قين اذ انتم هناك لم يسمع الله منكم فلو انتم لم تسمعوا
فقلت ان كن صواب يوسف فلو ان قيس بن سواد لم يسمع الله منكم فلو ان قيس بن سواد
رسول الله صلى الله عليه وسلم قد ولده امرؤ منكم فلو ان قيس بن سواد لم يسمع الله منكم
ووفيت بيعة ثم بايعت عمر ووفيت بيعة ثم بايعت عثمان ووفيت بيعة
فقد الناس عليه فقتلوه وانا معتمدين عنهم ثم ولوا الحسن بن علي بن
ما حبستهم ثم وثب فيها من ليس بقتل كسافقي ولا رابطة كرايتي ولا علمي يعني
سعاد بن قيس فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
في الدين السابغة والهجرة يعني طلحة والزبير فقال انما بايعنا في المدينة وصدقنا ببيعة
ولان جلا من بايع ابا بكر فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
ثم دعاهم ثمانية ايام حتى اذا كان اليوم الثالث دخل علي بن الحسين بن عبد الله بن جعفر
فقالوا انكم اذ انتم في الجاهل فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
ابن طلحة علي قتلهم فاشبهوا الحوب فقتلوا سببا العسكرين ثم تلووا بآياتهم
ثم السيف فقتلوا علي بن الحسين بن جعفر فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
على جرج وانظروا ما حضرت به الحرب من ابيته فاقصوده وما كان سوى ذلك فهو
لورثتهم وادى علي بن الزبير وقال لاني فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول لا وى بين مني فقتلته وانت ظالم ثم ليقتل علي
قال لقد كنتي شيا انسانا ليدبر لاجرم لا فقلت فقال لاني ما جئت لقتال
انما جئت للصالح فافق غلامك وقف فافق غلامك وقف فافق غلامك وقف فافق غلامك وقف
وايسر من الصلح خرج عن العسكر بن فلقب اصحاب امير المؤمنين علي بن ابي طالب فقتلوا
عشر الف من جميع الناس وابعدهم وانهى عبد الله بن زيد بن جابر فافق غلامك وقف فافق غلامك وقف
وهي في الودج فقال ام المؤمنين علي بن ابي طالب فقتلوا عشر الف من جميع الناس وابعدهم

مقتل

فقلت انهم عتبا فقلت فقال عمرو بن العاص فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
فاحتملوا وجهه فوضعه بين يدي علي فامر به فاقطع بيننا ولم يبق فيها ولم يبق فيها
واكرهها وردوا الى المدينة ولما ولي الزبير بن جابر فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
فاخذ فقتلوا له وقال لاني والله لرب كربة قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
عليه وسلم واستأذن عليه بن جابر فاقطع بيننا ولم يبق فيها ولم يبق فيها
بقتلوا فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
فقتل ابن جعفر في النار وجاءه من طلحة فقتل رجبا بين اخي في لم يقتل
ما لكم لا تخذوا وكفى فقتل عليه من السيف فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
والزبير بن جابر فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
ابن جابر فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
الناس الى رسول الله صلى الله عليه وسلم قالت علي بن ابي طالب فقتل سببا وجئت عليه
فقلت لم تزوج ابوك املك فقلت ذلك من قتلته فقلت ذلك من قتلته فقلت ذلك من قتلته
ثم يوم الجمل فقلت الناس يقولون لم الجمل فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
مكناجيب الى من كان لذي من رسول الله عشره فلو انهم قد فاجروا لزيد بن جابر في بدر وصدية واهلها
بن هشام وعن ابي الجهم قال سئل علي بن ابي طالب فقلت ذلك من قتلته فقلت ذلك من قتلته
فقتل منافقون هم قال ان لنا فقتل لا يدرك الله الا فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل
بقوا علينا وفتل صفين فدمرهم لا نفوم الساعه حتى يقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل فقتل
مقتل عظيمه دعوا بها واحدة وعن عطاء بن السائب قال حدثني عن واحد من فاضل
مرقصة النعم اني عمر فقال يا امير المؤمنين ابنتك الشمس والقمر يقتلوا والنجوم معها
نصفين قال منع ابنتك فقلت قال مع القمر على الشمس فقال عمر وجعلنا الليل والنهار
آتين منوها ليل وجعلنا آية النهار مبصرة انطلق فواسد فقتل علي بن ابي طالب

مطا جملتي ان قتل مع معاوية يوم صفين سببه باخترانه لما قتل عثمان بوجع على
 الى معاوية بن بديل فدخل فيه السهم ونزل عن العزل كما علمتم ثم لما قتل عثمان على اسم
 ابن سببه على معاوية وقد كان الحسن بن علي بن ابي طالب قد خرج من ارضه فبقيت
 على الشتم حتى فاجدها لبيعة ثم يقول فيه ث قال سبها وعلت ان لها بنته فبلغ معاوية
 فخطب له لابي علي عدا ابا بكر بن العباس على معاوية فخطب له فجمع عرو ومعاوية فخطب
 على الخروج وقد روي الطبراني عن ابن عباس قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذ ابراهيم
 معاوية وعمر بن العباس فخطبوا بسببها وكانوا اذا اذاعاها جالسين على دريس
 جالس بينهما ولا يرفع من المحل ورجع الى الكوفة ارسا جبر بن عبد الله البجلي الى معاوية بن
 الى الدخول فبدا دخل فيه الناس فاستنق فقل له ابو مسلم الخولاني انت تنازع
 عتباتي الخلافة وانت مثله قال لا ولا علم انه افضل ولكن لم يسمع قتل فخطبوا
 وانا ابن عمه ووليه اطلب بدمه فاولا عتبا فقولوا بدمه لنا فقتل عثمان فابا يابن الشيم
 فارسل اليه معاوية ابستم بطلب بدم عثمان وانه وثقه وابنه قال يدخل في البيعة
 كما فعل الناس ثم يحاكمهم الى فخر معاوية من الشتم وعلى الكوفة فالتقا بصفتين فقتلوا
 قتلا لا شدة يد حتى بلغت القتلى ثلثين الفا فقتلوا ابا صبح معاوية بن نهمم فقتل عمر بن
 ارسنكي الى علي بن ابي طالب اوعوه الى كتاب الله فان علي يحكمكم في ذلك فقتلوا فقتل
 من عرو ثم خرجوا الى ابي بكر بن ابي طالب فقالوا الذين صاروا بعد ذلك فقتلوا
 يا امير المؤمنين انتظر جوابي الا اني انا فيهم بسبب فقتلوا حتى حكم الله بيننا فقال سهر بن
 حنيف يا ايها الناس تهتوا راكميم قال لا اراي التحكيم حكم علي يا موسى بعد ان ارا
 ان حكمكم ابراهيم بن موسى فموتوا على الكوفة وحكم معاوية بن عرو بن العباس فقتلوا الحكماء
 على ان يخلع كل منهما صاحبه كما عرو وابنه فقدم ابا موسى فقتل عليا ثم قام عرو
 فقال انا ابا موسى فقتل عليا وانا نصبت معاوية فاختل ان شئ الله وموسى

سبب عرو او يقول انك وزيت فخرج على الكوفة ومعاوية الى الشيم ثم فخر لقتال علي
 الشيم مرة بعد اخرى فقتلوا الحوارج ثم فخر في سنة سبع وثلثين فلم يهتبا ذلك فقتل
 اهل العراق عليه ثم وقع الحجة منه في ذلك في سنة ربيعين جعل على قتلته فقتل
 سعد بن عباد وكانوا اربعين الفا بجوه على الموت فقتل على كانا قتلته عرو بن
 الامم قال سئل عن قتال يوم صفين فقال قتلتنا وقتلناهم في السنة وبعيد لارقت
 معاوية وعن الحسين بن نجدة قال قتله على يدي يوم صفين فوقف على قتلي صبا
 معاوية فقال برحمتك الله ثم قال لي قتلي اصحابي فخرهم عليهم مثل زعمهم على اصحاب
 معاوية فقلت يا امير المؤمنين سجدت فيهم ثم زعم عليهم قال اني حين قتلتنا
 اياهم كغزاة فلهذا نوبهم وعنه كرم الله وجهه قال من كان يريد وجه الله منا ومنهم فاجتهد
 في اخراج ابن عباس قال ما روي عن ابي زرعة الرازي فقال لي بعض معاوية قال لم قال
 لانه قاتل عليا بغير حق فقال ابو زرعة رب معاوية رب جهم وخصمه كرم الله وجهه
 بينهما وقتله فخره وان محمد بن عوف بن سليم قال اتينا ابا يوب فقلت يا ابا يوب
 فانت الشريك بسببك مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم جئت فقاتل
 المسلمين فقال ان رسول الله صلى الله عليه وسلم امرنا بقتال ثلثة النكثين الفاسقين الماكرين
 فقتلنا النكثين الفاسقين انا مقاتل ان شاء الله المارقين واما ابن جبر في
 رواية ابي صادق عنه عند البنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ان فقتل مع علي النكثين فقتل
 فقتلناهم يعني اهل المحل وعنده البنا ان فقتل معاوية الفاسقين فقتلناهم يعني
 واصحابه وعنده البنا ان فقتل معاوية المارقين فلم ابرهم بعد وعن ابي سعيد بن اخضر
 بن اقوم بنون كتاب الله رطب لا يجوز حنا جهم يردون من الدين كما يردون السهم من الرينة
 يقتلون اهل الاسلام ويبيعون اهل الاوثان اذ كتمتم لاقتلتهم قتل عاد وثمود وعن
 ابي ذر روى عنه وزادهم شرا خلق الخليفة وعن علي بن عرو وزاد فقتلواهم فان فقتلهم

لا اله الا الله محمد ابراهيم بن قيس بن ابي اهل المدينة ولدت له بعد ما انشأ في حنين
 وقال له المومنين يعني زبده وذاك بعد ما سار السير ولا توفد بن زبده وادعوا نقيب الحنين
 من مكة قال ان يعودوا بالبيت فانه قد برب وهاهنا مكة اربع وسبعين يوما ورجل فيها فقال
 شد في ربي البيت بالمجانين واخذ من قيس في رأس ربح فطارت بالريح فاقوى البيت فاجم
 نغمة زبده وكان من الحرة وموتة ثمة اشهر قبل دونه واجرة اهل مكة واهل المدينة على اهل الشام
 فذروا في كنانة بنو منهم رجل لا اقدحهم وانه منس منها فقال لهم بنو امية لا تخرجوا مني فقلوا
 معكم الى الشام ففعلوا وفضل في ذلك الجرح حتى قتل الشام فبقي لابن الزبير بالجند وادعوا اهل
 كنانة معاوية بن زبده فقام معاوية وكان رجلا صالحا فقال لهما النسيان جري معاوية
 فانه هذا الامام ايله وفاضل في دماء المسلمين حتى غلب عليه ثم مات فقامت على ما هو صالحه
 وان ابى زبده فانه هذا الامام ايله وقاتل وادرسول الله واهل الحرين المجنين على الكعبة
 ثم مات فقامت على ما هو صالحه واليه وانكم فلا توفد في هذا الامام فامد لا اذيب بانه في يوم
 بنعير ولا اوفد في شي من بني المسلمين امواهم فمزم ميتة انات بعد زبده بن اهل
 سنة شهر وادعوا من توفد من بني اهل سبيل واهل قتل الحسين واهل الحرة وروى الكعبة بن
 من الشجاع الذي قتل في راس زبده قال ابن حجر في شرح التمهيد والاعجب فان في يوم من
 الغسق الاضلال القوي مبلغا لا يسكنه عليه صدر وركعت البقيع منه في الامام احسن
 خيل كفه ونا بركت وروى عن نفسه بانه لم يقبل ذلك الا لفضاها وقت من صرخة
 في ذلك ثبت عنده وان لم ثبت عند غيره كالقرا في بنو العري اكل في قتال لم يقبل زبده
 الحسين الا بسيف جده اهل البيعة سبقت ليزيد وادعوا بنو عاصم بن كلاب بن كلاب بن كلاب
 مختارين على ان ياه فداست خلفه ومع الاسخفاف لا يشترط ذلك ولا شك ان ياه فداست
 حقيقة فداست بنو الحسن واجتماع الناس عليه ورد بان هذا ما يوجد استقر الاحكام
 وانفقا والابحاج على حرم الخروج على الامام الجبار باقتل ذلك في الامام منوط بان جهلكوا

الحسين رضي الله عنه انتفى حوازا وادعوا بنو عاصم بن كلاب بن كلاب بن كلاب بن كلاب
 وانه لم تنفقه بعبدة عند الحسين غيره من لم يبايعوه والبايعون مكرهون على البيعة وانه
 انه زبده ان لم يكن كاذبا جبارا من تنفقه وانه لم يخرج من الجبار عنها بعد استقر الامام
 وانفقا ذلك انفسا مني قتل ايضا ان زبده كان شافعا جارا وشروط الاستحقاق
 زبده العلم بالاحكام والعدالة وقوله ان الامام انما يظلم لا ينزل بالنفس انما هو ولا لا بد فانه
 يسجد من البيعة وانما تنفقه زبده فانه حصل بعد قتل الحسين بن عبد الحرة حيث قتل الحسين
 المختارة على ان اهل مكة لم يبايعوه واحمد رابع ابن الزبير على القتال عنه وروى انه معاوية
 ثم بعد موت معاوية بن زبده بايع اهل الاقلاق كلهم لابن الزبير ونظم له ملك النجاشي
 ومصر والعراق والشرق كله وجميع بلاد الشام حتى دمشق ولم تنفقه من سبعة لا بنو امية
 ومن يهودي يواهم وكانوا بفسطاطين حتى ان روى اهلهم بالرحلة الى مكة لبايعه ففقه بنو امية
 وادعوا به بالخلافة وخرج من طاعة الى دمشق وقاتل الضحاك ابن قيس الميالي لابن الزبير
 فاقبلوا بارج ربح فقتل الضحاك وذهب مروا على الشام فقامت توفد الى مصر في مصر فقتل
 ابن الزبير بها حتى جلبها في ربيع الاخر سنة ستين مات في مكة سنة ثمان مائة
 سنة شهر وعهد الى بن عبد الملك فقام مقامه وكل ملك الشام ومصر والوفد لابن الزبير
 ملك اليمن والحجاز والعراق والشرق لان المختار بن ابي عبيد غلب على كوفته وكان
 يدعوا الى العهد من اهل البيت يقول انه عمر بن الخطاب فقام على ذلك حتى استقرت ثم سار
 مصعب بن الزبير الى البصرة لاجبة عبد الله بن الزبير فهاهنا حتى قتل في شهر رمضان سنة
 سبعة وستين وانتظم امر العراق كله لابن الزبير فقام ذلك الى سنة احدى وسبعين
 فهاهنا عبد الملك الى مصعب فقامت على قتله في جادى منها وملك العراق كله ولم يبق
 مع ابن الزبير الا الحجاز واليمن فقط فجزاه عبد الملك الشقي الحاج بن يوسف النخعي
 فهاهنا في سنة اثنين وسبعين الى ان قتل عبد الله بن الزبير في جادى سنة ثمان مائة

مجموع مدد ابن الزبير سبع سنين وثمانين الف درهم وستمائة درهم
 الوليد ثم الاخيرة ثم عمر بن عبد العزيز ثم ابنه الاخيرة ثم اخوه الكاهن وروى عبد الملك
 فانه ابن اخيه عبد العزيز ثم بعد بنهم فولى ابن اخيه الوليد بن زيد فقام عليه بن زيد بن
 فقتله فقام عليه مروان الحارثي فقتله مروان الحارثي فقتله مروان الحارثي فقتله مروان الحارثي
 حتى قتل على الملك بنو العباس وقتلوا منهم الفقة فقتله الامير من قبل من بعد
 خراب المدينة بعد الحرة اخراج ابن شبة عن اليريرة فخرج من المدينة من المدينة
 ما كانت تصفها زيو او تصفها رطل من يخرجهم قال ابن السكيت وروى عبد الملك
 ابن النبي صلى الله عليه وسلم معهما فاقبل على المدينة فقال ابن شبة فبدا يمدحها
 كانه كان من وحي ابن شبة عن شرح بن عبيدة انه فرأى ما كتب ليعتصم على المدينة
 امر فخرجهم حتى تركوها وهي مدنة وبقول السجدة من فضايف الحزن ما روى عن شفي وحي فخرج
 الغالب في اسواقها ما روى عن شفي في الموطأ لترك المدينة على من ما كانت حتى دخل
 الحلب او الذي بقعة في ابي حنبل على بعض سوارى المسجد ورواه ابن شبة ولفظه فقتل
 على سوارى المسجد والمبر قال القاضي عياض ان هذا هو في العصر الاول انها تركت احسن كانت
 حيث الدين في الدنيا اما الدين فكثر العباد بها واما الدين فقلها رتبا واتباع حالها
 وذكر الاخبار بكون انه رجل عنها اكثر اهلها وبقية ثارها لعلنا في وقت من قتلها
 وقد على قوم كثير منهم راوا ما انزل النبي صلى الله عليه وسلم من بقعة الحكم على سوارى
 انتهى وقال السوفى ان هذا المختار لتركها يكون احسن قال السبيعي وروى في
 انه ورد ما يقتضي ان الترك لها يكون مفقدا فقتل مروان بن شبة فخرج من اهل المدينة
 ثم ليعودوا اليها ثم يخرجون منها ثم يعودوا اليها وروى ايضا عن عمر بن الخطاب فخرج اهل المدينة
 ثم يعودوا اليها فخرجوا منها ثم يخرجون منها وروى عنها اهلها فقتلها فقتلها فقتلها
 عياض بن الزكرك الاول مسيبه كاتبة الحرة كان في حديث ابي هريرة يخرجهم ام السواد فقتلوا

انه في يوم خوارزمية انتفى طعنا فقتل بوبه ما ذكره في رواية شرح السابعة ليعتصم
 اهل المدينة امر فخرجهم حتى تركوها فان خرجهم منها اخراجه يكون ليعتصم على
 ليعتصم ولا يفرق نعم يمكن ان يقال ان ذلك يقع في زمن السفيا في ايضا ويومئذ السواد
 وهو في خوارزمية لكان اذا ثبت السعد وسهل الامار بان يقال يخرجون منها فقتلها فقتلها
 في الحديث من ابن جزار واخضا رواه بجهته فقتلها فقتلها فقتلها فقتلها فقتلها
 فبما كانت شيعته ولا بد من وقوعها مرة اخرى في خوارزمية كما مرقت به لاه وديت بحجة
 وسببها ثبت الله تعالى هذا الترك في القسم الثالث والله يوفقني
 وفت في زمن بني مروان فقتل ابن الزبير وهدم الكعبة ونووية الحج فقتلها فقتلها فقتلها
 واربعه الف نفس ام صبر غير فقتل في الحارثي واما ما كان من العبيد وحيهم في قتلهم
 اذ انهم من شفي واهل المدينة صلى الله عليه وسلم وروى عن ابن عمر بن جبرية سمعته
 ان غير ذلك من العبيد ولا شك انه سنية من سنية عبد الملك فقتلها فقتلها فقتلها
 عن عبيد بن اثابت قال قال علي بن الرجل لانت حتى تذكر في فقتلها فقتلها فقتلها
 قال القائل يوم القيمة الكفار اذية من زوايا جهنم رجل يكذب عشرين اذية فقتلها فقتلها
 لا بدع لعد معصية الا ان يجتهدا حتى لم يبق الا معصية واحدة وكان فيه وجها
 باب مغلق كسرة حتى يفتحها يقتل من اطاعه من معاصيه ورواه السفي في الدلائل
 قتل زيد بن علي بن الحسين فقتل بالدار وقتل ولده يحيى في زمانهم وشربهم فقتلهم
 وصلواتهم بالناس كرايين فقتلهم الجوارى في الحارثي فقتلها فقتلها فقتلها فقتلها
 بل نقل السبيوطي في تاريخ الخلفاء ان الوليد بن يزيد عزم على الحج لاجل ان شرب فقتل
 الكعبة فقتل قتل ابن سبيع مراه من السويدي فقتلها فقتلها فقتلها فقتلها فقتلها
 الم يكن فيما نقرأ فانوا في اسد في اخوة كما قاتلهم قتل مرة قال مني فقتلها فقتلها
 بنو امية الامار منوا فقتلهم الامار منوا فقتلهم الامار منوا فقتلهم الامار منوا فقتلهم

لنعم وكرمان صنع مودف في العجم قال السخاوي هي بلدة معروفة من بلاد العجم بين خراسان
 وجز الهند وروى في البدل المجلد وهو من رخص من مودف بالدر فطنى اصناف في النهاية
 ان كره ولا سقطوا والعطف قال وروى في خرد كره وخرز كره وقيل في الاضيف في بلاد
 قاز والعطف في بلاد المعج انتي وروى في كره الزرك كره كره فان لم يسلب من بني كره
 بنو قنصور الحديث وروى في رواية فانهم اصحاب شديدي وغيا بهم قلبي قال السخاوي
 يذره لاحد في كره بحجرة له رسول الله صلى الله عليه وسلم فقد عرفت ان بلاد الزرك
 بجميع صفاتهم التي ذكرها النبي صلى الله عليه وسلم وقامهم المسلمون مرات انتي قال السخاوي
 في القناعة ومن المرات التي قال فيها المسلمون الزرك في دولته بني امية وكان فيهم
 وبين المسلمين حدودا الى ان خرج ذلك شيا بعد شيا وكثر السبي منهم فانهم من الشيعة
 وانباس في كره كره عسكر المعصم منهم ثم غلبت اركان على ملك فقتلوا ابنه المتوكل كل ثم
 اذن له واحد بعد واحد الى ان خالط الملكة الميمون ثم كان الملك التامية من الزرك ايضا
 فملكوا بلاد العجم ثم غلب على ملك التامية آل سبكتكين ثم آل سلجوق وامتدت ملكتهم
 الى العراق والشام والروم وكان في بلادهم بانيات ثم ادم آل كركي ابتاع هؤلاء وسميت
 ارباب واسكتنر بولادوا ايضا من الزرك وفسد بهم بالديار المصرية والشامية والحجاز
 وخرج على آل سلجوق في ايامه الحامسة الغزنوية البلاد وكنوا في العباد ثم حلت الطامة
 الكبري بالتاريخ السامية وكان خروج جيكيز والشوت الدنيا بهم فاما الاسيا المشرق
 بارسه حتى لم يبق بد حتى قتل شرم ثم كان جاب بغداد وقتل الخليفة المستعصم
 اخو الخلفاء العباسية ببغداد على يد يميم الذي رماه مصلح الدين البغدادي الشيرازي بالقبضة
 الفارسية التي مطلوها استأجر جاني ان شاد كوكو بدريزين برزوال ملك
 مستعصم امير المؤمنين في سنة ست وستمائة قال النجاشي في طبقات
 لم يكن منذ خلق الله الدنيا فتنة الا من فتنة من فتنة الله فانهم ضربوا الساجدة فورا

المصنف في كسب فتوة الرجال سبوا النساء وبقوا البعوض لنتا فخرجوا اولادهم
 وقدمهم وقال ثم لم يزل بقاياهم يخرجوا الى ان كان فيهم بنو راج فظفر ابدانهم
 وحالت فيها وحق في دمشق مني معها ما وبت على وشها وداخل الروم والهند وما بين
 وطالت مدة الى ان مات وتوفي بنوه في البلاد انتي فظهر جميع ذلك معصم في قوله الله
 عليه وسلم ان اول من سلب مني كلبها بنوا قنصور قال في القناعة وقنصور بالمد والفقير
 كانت بادية لابراهيم الجعفي عليه الصلوة والسلام فولدت له اولاد فافترس منهم الزرك كما في
 واستبعده وخرجهم بالمجد في القانوس انتي وروى الخطيب بن علي في سنة ثمان
 مدينة بين الغزاة ورجل يكون فيها ملك بني العباس وروى الزرك يكون فيها حربة
 شبي فيها البنا وتخرج فيها الرجال كما تخرج العجم قال اسناد شديدي الضعيف قال
 اي قنصور سوطي وقت يذره الحرب بعد موت الخطيب بكثر من ثمان سنة وروى
 ما بقى الحديث ما قال ابن سعد وكان في بالزرك قد اتاكم على رايين فخره الا اذا حتى
 تربطها بنظ الغزاة وفي حديث اخو محققون اهل الشام بنبات الشيخ كافي انظر
 اليهم وقد ربطوا خيولهم بسوارى المسجدة قال السخاوي في القناعة اسناد الى كرم
 صاحب صحيح في نسخة ذكره الى محمد بن يحيى في كره البصوي السخاوي قال اول من يدح الزرك
 من الشعراء العوب علي بن عباس الرومي حيث يقول اذا شتوا فسد من حديد
 تحال عيوننا فيه بخار وان برزوا فينيران ظلي على الامداد بغير هذا اسفار
 ناز الحجاز التي اصناف اعناق لابن بصرى كما اخبره علي بن ابي بصير روى النجاشي
 والمحكم في نسخة ذكره على ابني بيرة لا يقول السادة حتى يخرج ناز من ارض الحجاز
 رضي عنان لابن بصرى وروى ابن ابي شيبة واحمد والمحكم ومحمد بن ابي نزر
 رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لبنت شعري مني يخرج ناز من حسن
 وراق رضي بها اعناق البخت بصرى كفتوا النهار وروى الطبراني بسنده عن محمد بن ابي

من الجحيم سبعين ولا تسكن في الجنة الا بغير حساب ولا تسكن في النار الا بغير حساب
 كذا في الخبر في القضي صدر الدين الحنفى قال في خبري والدي عن النبي صلى الله عليه وآله
 غيره واحد من الاعراب من كان يحضره بلدة بصرى منهم راد صفيها اخاف ان يهجم في ذلك الملك
 مصداق قوله صلى الله عليه وسلم وق لا قبل هذه النار من جهة مشرق المدينة في جهة طريق
 السورقية وهناك جسر سبيل وانه بين حوزة بني سليم والسورقية وبعد الظفاه ان في هذه
 السنة اخرجت من بني بني صلى الله عليه وسلم وراوت بعد زبادة غلظة ففرق كثير بعد دونها
 والوزير وكان ذلك انذار لهم في السنة التي في هذه السنة وقعت الطامة الكبرى في
 السنة بعد اذ قتل الخليفة المعتصم وبذل السيف بعد ذبها وثبتت ما وخرجت الكتب
 فانضبت تحت ارجل الدواب وادخلت في سنة الطامة في سنة من سنة بكت في موضع العين
 وقعت بعد اذ من اهلها واستولى على الحرمين واخرقت دار الخلافة وعم حوزة اكثر الامكنة
 المقصود بالبرانية وارب الرضا في هذه الخلافة وروى عن بعض خطباءها كعب
 ان في هذه سنة تسمى بنوا عبكس وارت عليهم يد رات السبع محرم اذ قتل الاجابة
 ومنهم وادحق الاموت وقال بعضهم سبى من اصحبت مشيئة جارية في النور
 في سنة اخوان الحوادث اذ حق ارض الحجاز زبانه ثم ثلثت الغنى بعد اذ طوى
 الخلافة منها فقلد الامم من قبل ومن بعد بغير منشا وبذل من اذ الحظ في ربح السهم
 ويزه النار غير النار التي تخرج احوالها بخشي الناس الى محشرهم حيث معهم وتبين سببا
 في القسم الثالث ان شاء الله تعالى فلهذا الرضا سببا في الرضا فلهذا الملك والطعن
 واللعن على جناب الصبي بكلامه ويزه فلهذا الفتن في السنة الحزن وولت سنة في رضى الله
 عن فضل بن مزوق من الى الحجاز وادون الى خوف عن محمد بن عمرو بن الحسن بن زيب
 يعني ثبت على بن الى طالب من فطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم في سنة قال على
 بالبحرين بانك وسبعين في الجنة وادفع ما يركبوا انهم يكونوا يصعدوا الاسلام ثم يفضونه

في القضي في القضي صدر الدين الحنفى قال في خبري والدي عن النبي صلى الله عليه وآله
 غيره واحد من الاعراب من كان يحضره بلدة بصرى منهم راد صفيها اخاف ان يهجم في ذلك الملك
 مصداق قوله صلى الله عليه وسلم وق لا قبل هذه النار من جهة مشرق المدينة في جهة طريق
 السورقية وهناك جسر سبيل وانه بين حوزة بني سليم والسورقية وبعد الظفاه ان في هذه
 السنة اخرجت من بني بني صلى الله عليه وسلم وراوت بعد زبادة غلظة ففرق كثير بعد دونها
 والوزير وكان ذلك انذار لهم في السنة التي في هذه السنة وقعت الطامة الكبرى في
 السنة بعد اذ قتل الخليفة المعتصم وبذل السيف بعد ذبها وثبتت ما وخرجت الكتب
 فانضبت تحت ارجل الدواب وادخلت في سنة الطامة في سنة من سنة بكت في موضع العين
 وقعت بعد اذ من اهلها واستولى على الحرمين واخرقت دار الخلافة وعم حوزة اكثر الامكنة
 المقصود بالبرانية وارب الرضا في هذه الخلافة وروى عن بعض خطباءها كعب
 ان في هذه سنة تسمى بنوا عبكس وارت عليهم يد رات السبع محرم اذ قتل الاجابة
 ومنهم وادحق الاموت وقال بعضهم سبى من اصحبت مشيئة جارية في النور
 في سنة اخوان الحوادث اذ حق ارض الحجاز زبانه ثم ثلثت الغنى بعد اذ طوى
 الخلافة منها فقلد الامم من قبل ومن بعد بغير منشا وبذل من اذ الحظ في ربح السهم
 ويزه النار غير النار التي تخرج احوالها بخشي الناس الى محشرهم حيث معهم وتبين سببا
 في القسم الثالث ان شاء الله تعالى فلهذا الرضا سببا في الرضا فلهذا الملك والطعن
 واللعن على جناب الصبي بكلامه ويزه فلهذا الفتن في السنة الحزن وولت سنة في رضى الله
 عن فضل بن مزوق من الى الحجاز وادون الى خوف عن محمد بن عمرو بن الحسن بن زيب
 يعني ثبت على بن الى طالب من فطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم في سنة قال على
 بالبحرين بانك وسبعين في الجنة وادفع ما يركبوا انهم يكونوا يصعدوا الاسلام ثم يفضونه

[illegible][illegible]

ان الرجل يرضى له الصدقة فلا يجد من يقبل صدقة وسيف في احوالها في زمن موسى
 في القسم الثالث ان زلزال الجبال عن ما كتبته روى الطبراني عن سمرة رضى الله عنه لا تقوم
 الساعة حتى تزلزل الجبال عن ما كتبته ونقل السجستاني في تاريخ الخلفاء ان في سنة اثنين
 واربعين بعد المائة في خلافة المنصور سار رجل من الجبلين سارعا لا يدري ان في دار الجبل
 وفي سنة ثمانمائة في خلافة المنصور سار في جبل يدور في الارض خرج من تحتها ما كثر
 غرق الغرقى فقد الصحابة رضوا الله عنهم عن ما روى عن ابي عبد الله عليه السلام
 عليه وسلم لا تقوم الساعة حتى تزلزل الجبال في احوالها كما تزلزل الضلالة فلا يوجد رواد الله
 ووقع ثلث خسوفات من ام سلمة رضى الله عنها سيكون عدي حشفة
 وحشف بالمغرب وحشف في جزيرة العرب قبل حشف الارض وفيهم العاصمون قال نعم
 اذا اكثر لها الجبل رواد الطراد من يدقن ابن اسيد رضى الله عنه قال طلع علينا
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن نذكر الساعة فقال انها ان تقدم حتى تروا فيها غياثا
 فذكر منها ثلثة خسوفات خسفا بالشرق وخسفا بالمغرب خسفا بجزيرة العرب اه
 السنة الابحار في وقوع الخسوفات الثلثة فوقع في سنة ثمان في دمايين حشف
 ثلث عشرة قرية بالمغرب في خلافة المنصور
 ووقع بالبحر
 وواجهها زلزال عظيمة وحشف ببلطافان لم يفت من اهلها الا نحو ثلثين نفسا
 وحشف بمائة وخمسين قرية من البحر في اتصال الارض الى حواف حشف بكثر ما وقعت
 الارض عظام الموتى وتفرقت فيها المياه وتقطعت بالذي جبل حشف قرية بين السماء
 والارض من منها نصف نهار ثم حشف بها واوقفت الارض حروقا عظيمة وخرج
 منها مياه من سنة ودخان عظيمة كذا نقله السجستاني عن ابن الجوزي في سنة
 سبع وستين بمسحاة حشف قرية من على بصرى وفي سنة ثلث ثمانين
 حشف ببلد بحيرة وصارها كالبند
 قرى من اجرة اذربيجان وغيرها

من باب العجم كثره الزلازل كثره القتل والرحمة عن ابي هريرة لا تقوم الساعة حتى يفتقر
 الزلازل وينهار رب الزلزال وتقطعت القمم كثره الدمار وهو قتل رواد البخاري بن جبر وكتبه
 في سنة اربع مائة عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام في امية ربيعة ببلد فيها عشرة الاف نسمة
 انما ثلثون اربعا بجدها اسد عظيمة لم تقبل من رحمة المؤمنين في هذا المكان فربما وقع في اول خلافة
 المنصور سنة اثنين وثلاثين في زلزلة هائلة بهشت سقطت منها دور واهلك تحتها
 خلق امست الى انطاكيا فهدمت والى الجزيرة فاحرقها والى الموصل فتباى ملك من ملوك
 الف وفي سنة اثنين واربعين في زلزلة الارض زلزلة عظيمة نبوس والاعمال والدي حواف
 ونسب بور وطبرستان واصبها وتقطعت جبال وتشتت الارض بعد زلزال الجبل
 في الشوق كان بين الزلزالين عشرين سنة في سنة خمس واربعين في زلزال الدنيا فاحرق
 المدن والقلع والقلاع سقطت من انطاكيا في البحر في خلافة المنصور سنة ثمانين
 وقعت في الديار زلزلة عظيمة بدت في السنة فاحرق عدة من اخرج من تحت الاردم بالالف
 وخمسين الف وفي سنة اربع مائة وستين وقع بالارض زلزلة فاحرق فيها من طلع الماء
 من رؤس الابار واهلك من اهلها ثلثة عشر الفا واربعمائة من سائر بلاد يوم قتل الكس
 الى ارضه ينقطعون فرجع الماء عليهم فاهلكهم في سنة اربع واربعين وخمس مائة وقعت زلزلة
 عظيمة وواجهت بعدة نحو عشرة امارات وتقطعت جبال في سنة سبع وتسعين بمسحاة جبال
 زلزلة كبرى صروا الشام والجزيرة فاحرق بها ما كثره وقد استعدده وفي سنة ثمانين
 وسب مائة زلزلة من مصر زلزلة عظيمة وقدم الزلزلة الواقعة بالديار قبل خروج القاريها ووقع
 في سنة ثلث ثمانين في اربع مائة زلزلة عظيمة عشرة فاسخ في شهابا ببلد في خلافة كثره
 وفي سنة ثمانين وعشرين في سنة وقع بالارض زلزلة عظيمة واهلك سبها ما كثره
 يفعل ما يبى الزلازل العظام والرجفات التي اعتقا بنفها في كتب النوارح واما الزلازل
 الصغار فلا تكاد تذكر وبالله التوفيق المسح والقذف من البحر رضى الله عنها يكون في امية

عظيمة اذ هبت عاصف الريح في سنة خمس مائتين في خلافة هبت ريح
 بالبحر ثم صارت حصارا ثم صارت سودا امتدت في الامصار وفي خلافة المقدوني
 ريح سودا بعد اوداشنة الرعد والبرق في كل ايامها في خلافة مستقر هبت
 بمصر ريح سودا مظلمة اخذت الانفس حتى لا يبصر الرجل بيده وقل على الناس اهل
 وايضا بالهلاك ثم انجى قليلا دعا الى الصخرة وفي سنة ثمان وتسعين وخمسة
 هبت ريح سودا مظلمة بكهنة الدينا ووقع على الناس من احرار ووقع من اركان السما
 قطعة واما الامور العظام فوقع القحط الشديد رأت منها ووقع حوز النصارى العبيد
 بمصر الفداء الذي لم يقع مثله من يوسف عليه السلام ودام سبع سنين في كل ايام
 بعضهم بعضا وقيل سبع فنية اخف كسبين في ارض مصر في سنة ثمان وتسعين وخمسة
 القحط سنين من البنية في كل الناس بعضهم بعضا ووقع ارباب من الجفنة مائة واربعة
 واربعة ارباب ريعون صاعا البني غم وشي في سبع الكلب خمسة واربعة اربعة بقتة
 واربعة في سنة خمسة واربعين في خلافة المقدوني العباسي ربط بالبحر كله ودم صارت
 الارض موشية بالدم وبقى اثره في ثياب الناس في سنة ثمان وتسعين وخمسة
 طهر كوكب كانه دارة القمر ليلة الهم شعاع عظيم وبالانفس فلك انهم غلبوا ثم
 تاقت صغره وغاب في سنة ثمان وتسعين واربعة في خلافة العالم فمقتل اربعة
 خلق كثير في سنة ثمان وتسعين واربعة في خلافة القائم كانت الفوق العظمى
 فذوات وجنة ثمان فذاعا ولم يقع مثل ذلك قط وبكث الاحوال والنفس الدواب
 وركبت الناس في السن واقبت الجمعة في الطيار على طرما مرتين وصارت بعد كل
 خفقة واندم مائة الف واربعة في سنة ثمان وتسعين واربعة في خلافة المقدوني غلب
 الا فوج على جميع جزيرة سفيان وادسبوا في المسلمين في سنة ثمان وتسعين
 وسما في خلافة المستعصم ظهرت نار في الارض مد في كل قطر شرعا في الليل البحر

ويصعد منها واما عظيم في النهار وفي ايام المعتز في سنة ثمان وتسعين وخمسة
 واما لها وشر بوباء وبدا السيف سبواهم وهم بالخارج الذين قتلهم البربر في سنة
 ذلك اوباء عظم فمات خلق يحصون ثم اعقبه بيات وزلازل فمات تحت ارجلهم
 واستمر القتل مع الزنج في سنة ثمان وتسعين في قتلى من اهل الف الف شهيد في سنة
 في يوم واحد بالبحر ثمان الف كالم منبر في بصرى بسب عثمان في سنة ثمان وتسعين
 والريه واربعة وكما بنا في امة العلوية في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين
 الف سنة من العبودية بسنة ثمان وتسعين فقتل العبيد من اهل مصر في سنة ثمان وتسعين
 وكان في سنة ثمان وتسعين في اهل مصر في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين
 بالجزر والواق في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين
 عشرة واربعة في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين
 ظهرت الدوا مطبوكه وهم نوع من الملا عدة وهم الباطنية يدعون انه لا عمل من الخيرة دون
 حلالا وان الصوم في السنة يومان يزيدون في ايامهم محبس الحيف رسول الله والقبلة
 الى بيت المقدس في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين في سنة ثمان وتسعين
 اكلوا الحيف والادمين وقت اكل نبي آدم والشترو تعدوا الى حفر القبور وكل المولى
 وكثرة الموت من الجوع بحيث كان الناس لا يقع قدر اربعة الا على ميت او قريب ميت
 وبكث اهل القوتى فطبة بحيرة اهل الب فخر بالوفية فلا يرى فيها فخر ولا ربح البوت
 مفتحة واهلها مولى وصارت الطرق فاعة للمولى وما دابة بمحورهم للطير والبساجت
 الاحرار والاولاد بالدارهم السيرة واستمر ذلك سنين في سنة ثمان وتسعين
 واربعة في خلافة المتوكل سمع اهل خلافة حجة عظمى من جبالها فمات منها خلق في سنة
 ثمان وتسعين ووقع بحل طاريا بصرى ان اربعة في رمضان حصة معاشر الناس تقواسه
 فصاح اربعة من طاروا من الغد فضل كذلك كتب البربر بذلك اشهره مائة

ان من سمعه الى غير ذلك من الامور الغفام التي فقت انقطاع طريق الحج وقطع الحج
 من الكعبة عن بني سبيد مني اسبغ لاقوم الساعة حتى لا يحج البيت رواه الحاكم وصححه ووافقه
 ابو داود وابن جرير عن ابن عمر مني اسبغ لاقوم الساعة حتى يرفع الركن رواه ابن جرير
 في صحيحه ما قد وقع ان انقطاع الحج في سنة عشرين وثلاثمائة انقطاع الحج من بعد ذلك الى سنة سبع
 وعشرين مائة سنة القرامطة في سنة اربع وثمانين وثلاثمائة رجع الحاج العوافي في الطريق
 غير منهم الا فضل النابوي ونعمهم الجواز الا بالياج فاذا اولم بجواز الحج ايضا اهل الشام واليمن
 والحجاز اهل مصر فقط وانقطع في زمن بني عثمان من فتي خلافة المعتز وذلك ان المعتز رتب
 الحاج مع منصور الديلمي الى مكة فحين جاءهم يوم التروية عدوا له ابوطاهر الغفاري فقتل
 بالحج في المسجد الحرام قتلا ذابعا وطرح القتلى في بئر زمزم وضرب الحج الاسود بدموس كسره
 ثم اقتلعه واقام بما احدثه من بؤس وعظم رطله وبقى الحج الاسود عند بهم اكثر من عشرين سنة دفع
 لهم فيه ثمن الف دينار فاباؤوه حتى اطع في خلافة المطيع وقيل انهم اخذوه وبكاهه
 اربعون رجلا من مكة الى حجر فدا اعيد على عقود بديل فمير قال محمد بن اريج بن سنان كنت بمكة سنة
 القرامطة فصدر رجل لقتل الميرب اناه اراه فبصره فقلت رب يا احكامك فقط الرجل
 حتى يافه فمات وصعد القوم على المنبر وهو يقول انا يا اسد ويا اسد وانا نخلج الحنف وبهم
 انا ولم ينج ابوطاهر الغفاري بعد ذلك بقطع جسده بالجدي في قال محمد بن اريج في ذلك الحج
 وهو موقوف فاذا اسد في رأسه فقط وسار به اسبق طوله فز غظيم الذراع واما بهم البيت
 كله وانقطاع الحج بالكعبة فانما يكون في احوالنا والعيان باسده وكذا في رفع القوائن
 وسببا في القسم الثالث ان اسد كان وضع رؤس قوام بكواكب من السماء عن ابن
 عباس مني اسبغ لاقوم الساعة حتى توضع رؤس قوام بكواكب من السماء بآجالهم فمات
 لوط رواه الديلمي في سنة ثلث وعشرين مائة انقضت كوكب عظيم سمع لاقطة صوت فانه
 واهتز له ورر الاكابر في سقوف الناس اعلنوا بالدها وظنوا انه من اشارة لقينة في سنة

في سنة ثلث وعشرين مائة انقضت كوكب عظيم سمع لاقطة صوت فانه

انه اربعين مائة من جبت النجوم في السماء وتناثرت كوكب كاجوا اكثر من سبعين مائة من النجوم
 في سنة ثلث وعشرين مائة في خلافة الراشدين فاقى القعدة انقضت النجوم سائر النجوم
 عظماء ما روي منه وقد وقعت بعد ذلك كثير النجوم والشهب انقضت فقت فاس
 فلو كوكب له ذنب من ارجاس قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا سنان اذ كان الحج الموكب تشرقا
 والاعقب بالبحر اذ المسكين للسنه والقرار يا وسمعة فعد ذلك بظهر نجم له ذنب واه
 ابن رونه وبذا الكوكب قد ظهرت اثارها في سبعين مائة من سبعين الف في سنة ثمان مائة
 وبنو شمر اواكرو وكان يسير السبع من القعدة سنة من بلاد النصارى الى بلاد بني قيس سنة
 سبع مائة في سنة ثمان مائة في سنة ثمان مائة في سنة ثمان مائة في سنة ثمان مائة
 جوا طول عشرين فرسا وكنت غمسة اذ خرج جسده السكت الى اربع قوائم في مائة مائة
 كما صاع الاسد في رجليه مثل خذ القوس وراسه رأس الثور له اربع قوائم اثان من
 بينه اسود اثان اصفر ابين ذنبه والحداب كل اثنان الى جهة اخوين في كل واحد مائة
 سنة في اثنان الكلاب العظام وحمل في الاسفل اربعة كذا كذا له ذنب طويل كذنب السمك
 وحمل في كفة متصلا به مخلوق نصف انسان وعينه اربع ايدي في كل واحدة خمس اصابع ورؤسها
 سودا كالحية وذنبها كذنب الكلب في المرة ومفهوم الكتاب ان هذا الحيوان ظهر في الجبال ما فرج حين
 ظهر في النجم في سنة خمس وسبعين مائة ظهر على جسده مثل النجم الكور وبكاه نفسه حتى كثر
 من ذاب الارض انه زو به بالجانب فلم توفيقه منهم اثنان وثلاثون الف آدمي ثم بعد مدة
 ارتفع عنه ذلك الكوكب الذي عليه فرموه بالبحر حتى كانوا فعلموا بذلك الى البلد واسد
 على كل بشي قد بر كثر الموت عن عوف بن مالك قال قال النبي صلى الله عليه وسلم اذ
 يد في الساعة ست مائة ثم فني بيت المقدس ثم موتانا وكذا في القسم الحديث رواه البخاري
 وابن ماجه والحاكم في المستدرک والمؤيد في القسم الميم واسك الواعلي وزين طحا الموت اكثر النجوم
 فانه في النهاية وما من القسم بضم القاف والعين والحاء والمهملين بينا الف واما في القسم

فهم على ما كان النبي صلى الله عليه وآله قال لعبد بن جندب عن ابنه عن زيد بن كنانة عن
في كتابه فقال قد قرأت كتاب الله فم أرفقه لعنا بزيد فقال ان قد يقول فلن عسى ان يوتيم
ان يقصد في الارض وتفظوا احكامكم اولئك الذين لعنهم الله فاصبرهم واعلموا انهم في
نقطة الله ما بعد بزيد بن جندب عن عبد العزيز بن اليمية الراشد بن الحنفيا المهدي بن محمد
استناده من بني اسيد كما استناده النبي صلى الله عليه وآله حيث قال لا الصالحون منهم قبلهم
بقية من بني اسيد كما ذكر ذلك من بعدهم من بني العباس وغيرهم ما ذكرهم من بعدهم فم
واحد من منهم المذكور هو كذا في حيث قدم قبر الحسين وبعده زرعة وضع الحسن
زيد بن جندب في ذلك بعض الشواهد بائنا كذا كانت في ذلك من قبل ابن
تتبعها مغلونا فلقد انا في بنو اسيد بنو العكر بنو اسيد بنو اسيد
على ان يكونوا شاكرا في قتل فبقوه ربا نعم كما المهدى منهم زيدا بناسي عمران بن
عبد الويز في يد كنه قتل بعد سنة ولم نقل منه هذا ما توسع فيه الرافضة من
السلف الصالح حتى الصحابة الكرام السلام الشريفة يخرج من طين الفضل والفضل والفضل
والها في الدين تحمى طبع المسلمين حتى على المؤمنين بل هم خير من اخوت الناس
بشهادة القوم شهد الله على الامم يوم الحشر والميراث وهم اهل بيته واهل بيته
ارفعوا خاتمهم بعد حجة بيته من بين الكواكب من فيهم شايبة نقابته والابل
الباطل والعدو قد صرح عن علي رضي الله عنه قال ابو بكر خير من يؤمن آل زعفران كان
يكنتم اياه وابو بكر كان يظهر اياه ودفن عن النبي صلى الله عليه وآله ويقول انفسون جدا يقول
بري الله وقال جندب بن سارة ابنه محمد بن جندب عن جندب بن سارة قال ابو بكر قال نعم من قال
قال نعم انت يا ابنه قال نعم ابو بكر رجل من المسلمين وقال سبق رسول الله صلى
ابو بكر معناه انه قال رسول الله صلى الله عليه وآله في الامامة اوفى الفضل من قولهم فمصل او كانا
ثانيا في سبيل سبق مؤيد حديث كنه انا وابو بكر كنه في سابقته فم

في الامارات المقوسطة التي ظهرت لم تقف على

سابق منته به والاعاديت الواردة في فضلها من فضل علي رضي الله عنه عن كنه الله ووجه
في بيته حقيق عن ابن جندب عن جندب بن سارة عن جندب بن سارة عن جندب بن سارة
مع الهالكين العباد بائنا
انه قال الامارات بعد ما بين في ذلك
بعد ما بين من الهجرة ويحتمل بعد ما بين بعد الالف بريد الاول من جميع الباب المذكور من الزنادل
والراجح والرجحان من الالف والهمزة والهمزة والهمزة والهمزة والهمزة والهمزة والهمزة والهمزة
من السناد والفرق والناز وخر ذلك كما مفضل انا وقت بعد ما بين في واخره فم
الامارات في ذلك من قبل جندب بن سارة عن جندب بن سارة عن جندب بن سارة
الها وماروي مع ضعف لا يولد بعد ما بين مولود منه فيه فم ومن هذا فلا ينفذ في الامارات
الفرقة من السادة با بعد ما بين في السناد ان امر او هو في حال الثاني وانه اعاد ان بعد الالف فم
فاخر المهدى في ذلك الوقت لجواز ان يكون شايبة في بعضها كالدابة وطلوع الشمس من جها وديم
ونحوها وعلى كل تقدير فلهو المهدى في رأسه فم اعادته من قبل فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم
ياخر عن المائة الثانية فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم
من يذ الفسيفساء فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم
غير مقصودة حيث مضت المقصود ما نحن بصدده ويثاب من الساجون في الوقت يسير
غير ذلك فان السناد قريب من التحقيق باورث سورة القالب والصفين وما لا ينبغي والمهم
ذلك ما بين العقوبة بجزائها ويزجوا من العقوبة والحمد لله رب العالمين صلى الله عليه وآله وسلم
اجيبين
في الامارات المقوسطة التي ظهرت لم تقف على
يترايد الى ان كامل وتقبل بعنهم الثالث لتسردا احاديتها احصاء لا تقوم
كثيرا بعد السناد بالذليل كنع بن كنع احمد والتردي ايضا عن الكنع العبد بن مردويه عن
على كنه الله وجهه فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم اعادته فم
المن

لا تلتصق اي يد من العبد و قال في التوبة هو الذي يقيم الدين و فتح الواو جميع دوله بالعلم هو
 ما يداول من المال فيكون يقوم و هو نعم و معناه و قد فضل لا غناه و الصالحات من مال التي
 و معناه ان يذهب المؤمن ما كانت للنفس و هو العبد و يتجدها و ان كان في مواعيد يعلم غير من الردي منه
 و معناه ان يذهب المؤمن ما كانت للنفس و هو العبد و يتجدها و ان كان في مواعيد يعلم غير من الردي منه
 في يدهم و بعد ان نزلت هذه الآية اي يثب عليهم اذ و ما كان يثب عليهم الغنائم و يثب
 لغيره و ان يثب عليهم على التعليم غير الدين من طلب المعاصد الدينية الروية و المناصب النبوية
 اذ اطلع الرجل ارادة و عن اذ في صدقة و ان في اياه و ارتفعت الاصوات
 في المساجد الردي منه و معناه يثب صدقة و كبره و معناه اياه و يثب و كبره و كبره
 في المساجد كعبت الدنيا كما نعم حالسون في اديهم لا في كعبهم اذ اساقية
 ما نعم و كان القوم اراهم و اكرم الرجل مخافة شره الردي منه يعني يكون في كبرهم
 و سببهم و اكرمهم من يتكلم باسم القوم و يقوم به و ازل الودي من كل شيء
 اي يقوم باسمهم اراهم اذ اظهرت الفئات اي الفئات للعامة في شرب
 الخمر و لكن اخبر هذه الالة اولا الردي منه و قد ظهر عن اخبر هذه الالة اولا في الرافعة
 بتحكم الله تعالى اذ اقرب ارباب كبر ليس الضيالة و كثرة التجارة و كبره من عظم
 ربه المال كثر الشرا و كانت اماره الصبي و كثر اشاء و جوار السلطان
 و طغفت المبال و الميزان الطبراني و اكرم من في ذر و التطفيف هو نقص الكيل الوزن
 و ازرع و هو من الكبار قال الله و بل لمطففين انهم اذ اكلوا من ثمر الناس اكلوا من ثمره
 منهم من هو فون اذ اكلوا من ثمره و هو هم اي باجهم يفسدون الشيطان يفسد في
 ارض حيا في القوم فيجدهم باجديت من الكذب فيفرون فيقول الرجل منهم سمعت رجلا
 اذ في جهه و لا ادرى اسمي سمعت منهم في معصية محبة من يسعد ان في البحر
 سببا طين سجوة اذ فيها سببا بوشان يخرج فتخرج احدى النسخ و اناسهم من ابرار

اذ اقرب ارباب الردي منه و اكرم من في ذر و التطفيف هو نقص الكيل الوزن
 و ازرع و هو من الكبار قال الله و بل لمطففين انهم اذ اكلوا من ثمر الناس اكلوا من ثمره
 منهم من هو فون اذ اكلوا من ثمره و هو هم اي باجهم يفسدون الشيطان يفسد في
 ارض حيا في القوم فيجدهم باجديت من الكذب فيفرون فيقول الرجل منهم سمعت رجلا
 اذ في جهه و لا ادرى اسمي سمعت منهم في معصية محبة من يسعد ان في البحر
 سببا طين سجوة اذ فيها سببا بوشان يخرج فتخرج احدى النسخ و اناسهم من ابرار
 اذ اقرب ارباب الردي منه و اكرم من في ذر و التطفيف هو نقص الكيل الوزن
 و ازرع و هو من الكبار قال الله و بل لمطففين انهم اذ اكلوا من ثمر الناس اكلوا من ثمره
 منهم من هو فون اذ اكلوا من ثمره و هو هم اي باجهم يفسدون الشيطان يفسد في
 ارض حيا في القوم فيجدهم باجديت من الكذب فيفرون فيقول الرجل منهم سمعت رجلا
 اذ في جهه و لا ادرى اسمي سمعت منهم في معصية محبة من يسعد ان في البحر
 سببا طين سجوة اذ فيها سببا بوشان يخرج فتخرج احدى النسخ و اناسهم من ابرار

الساعة ان يملك من ليس ابل و يرفع الوضوء و يرفع الرفع فيمن جاد و عن كثر من رواه
 من اقرب الساعة اذ اكثر قطبا و منا بركم و ركن على وكم الى و لكم في خلوهم الخوام و حرموا
 الحلال فاقومهم بايشنون الديني من على كرم الله وجهه من اقرب الساعة اذ اقمتم
 على وكم ليجوا به ونا بركم و دراهمكم و اتخذتم القرآن تجارة الديني من على كرم الله وجهه و معناه
 يقولون القرآن بالقرآن لا يقولون الله لا زال الامة على شريعة حسنة ما لم تظهر فيهم
 ما لم يقض منهم العلم و يكثر فيهم و له الحث و يظهر فيهم السعالي و لو اوده السفار و قال فيكون
 في آخر الزمان يكون حثهم منهم اذ اتوا قوا السداد احمد و الطبراني و في كرم الله وجهه و في
 قلت في اكثر في القلاحي و البغالي و السعد فبيد واحد هم يشتم ما جبه عند السلا في قبل
 السلام بل و يقضي كل منها و لا يعرفون انهم فابانه و اما الله رجوع لا تقوم الساعة
 حتى يبعث الرجل الى النطينه فيترجمها على حبسه و يترك بنت عمه يا ينظر اليها النظر العري
 عا و معناه يترجم الدينه الامل لفتا و يترك بنت عمه ان حينه لغيره ان من رايها
 ان يقطع الارحام و يؤخذ المال بغير حق و سفك الدماء و يشك في و العزاة و رايته يعود
 بشي و يطوف السائل لا يوضع في يده شي الى ابى سببه عن عيسى و لا تقوم
 حتى يحل كتاب الله و يكون الاسلام غيبا و حتى يبدو الشنن بين الناس و يقضي العلم
 ان ما يقضي علم البشر يقضي السنون الثمرا و يؤمن اليها و يتم الاضا و يصدق الكتاب
 و يذهب الصادق و يكثر الهرج و هو القتل و حتى بين الفرق الى القصور فظا و حتى يخرق و
 الا و لا و اي يعقون و لا و بين و تفرع العواقر و يظهر البقي و الحمد و الشج و هكذا انزل القديس
 و يقضي الصدق و حتى تحذف الامور بين الناس و يبيع الهوى و يقضي الظلم بكثر المطر و يضل
 الثمر و يقضي العلم غيبا اي يقضي و يقضي الظلم غيبا اي يكثر و يكون الولد غيبا و يشاء
 قبطا سبق تفسيرها و حتى يجر البغشا و يزوي الارض زبا و يقوم الخطبا و بالكذب فيقولون
 حتى تشر امتي فمن صدقتم بذلك و رغبى به لم يرج رايته الجنة ابن ابى الدنيا و الطبراني

و انهم

و ابو نصر السجزي و ابن مسك عن ابى موسى و سنده جيد لا تقوم الساعة حتى يخرج
 ياكل البقر يستنسا احمد و انما يطلى و غيره مما من بعد ابن ابي قاص و معناه بعد عن البقر
 و يظهر و محبتهم نفاقا و بطروهم و يدعونهم حتى يتوسلوا الى اخذ الاموال منهم
 لا تقوم الساعة حتى تخرج المرأة من راسخ و يجمع وسطا طريق لا يكر ذلك
 احد يكون منهم يومئذ الذي يقول لو تحببنا عن الطريق فبلا ذلك فبهم مثل ان
 و من سبكم الحاكم من ابى هريرة لا تقوم الساعة حتى تكثر القلوب و تختلف
 و تختلف الاخوان من ابى لاهم في الدين الديني عن جديفة لا تقوم الساعة حتى يتخافوا
 على انفسهم كما يتخافون على المرأة الديني من ابى هريرة لا تقوم الساعة حتى يواسيهم
 فتا و حان حلال عن مسقا و اوا في سد و جل الديني من مذبذبة يعني يضل
 هذه الشككة حتى لا كما و توجه اذ رايته الصدقة كتمت و ضمت و استوجر
 على الغزو و اوجب العاد و عمر الخراب رايته الرجل يجر من فانه و في رواية بدنية
 كما يترس البعير بالشجر فانك الساعة كاتين عبد الزاني و البقر عن عبد الله بن
 و زين المجذبي قال في النهاية يترس اي يلعب و يعبت بدنية كما يعبت البعير الشجرة
 ان من شرط الساعة حيف الامة و يقصدون بالجحوم و كذب القدر الزمان
 على كرم الله وجهه مرفوعا و سنده حسن لا يذهب الناس حتى يقولون القرآن
 مخلوق و ليس بخالف لا مخلوق و لكنه كلام الله تعالى منه و اليه يعود الا كما في
 عن على كرم الله وجهه اذ اجمع عشرون جلا و اكثر او قل فلم يكن فيهم من
 في الله فخر الامم السيفي و ابن مسك عن عبد الله بن مسعود عن النبي
 ان يرا رجل في المسجد فلا يركع ركعتين ابى و ابو داود و مسعود كمنون في اخذه
 الا و عند الاقر الساعة استبأ منها كاح الرجل امرأة او امته في دبره و ذلك
 ما حرم الله و رسوله و عيقت الله و رسوله و منها كاح الرجل الرجل و ذلك ما حرم

وبلغت الله عليه ورسوله ومنها كفاح المدة المدة وذلك مما حرم الله ورسوله عليه
 ورسوله وليس له ولا صلوة ما قاموا على ذلك حتى ينوبوا الى الله توبة لغفوا الدار قطن
 والبهيقي ابن النجار عن ابي قال الصحابي ياتين على الناس ان يكون منه شارة انما
 وسلف الناس واما ردة السقاء ابن النجادى من على كرم الله وجهه لا تقوم الحشا
 حتى يكون السلام على المعونة وحتى تحت المساجد طرقا فلا يسجد لله فيها وحتى يبعث العلم
 الشيخ زيد بن ابي لا فقيها حتى يبلغ الناجون لا فقيها فلا يجدر بها الطرافى من مسعود
 ويكون به عن عدم الرغبة في الصلوة وعدم توبة الصغيرة الكبيرة وعدم بركة في الدنيا
 لغلبة الكذب والغش على التجار لا تقوم الحشا حتى تجول شرار اهل الشام الى العراق
 وجنار اهل العراق الى الشام ابن ابي شيبة عن ابيه ياتى على الناس ان لا يعلم
 لذي دين بينه الان قريش من ابي شهاب بن ابي جهم كالتغلب بغير بشارة
 وذلك في احوالهم اذا لم تزل المعيشة العجينة الله فاذن ذلك فقلت الغلبة
 يكون في ذلك الا ان يهاك الرجل على يدي ابيه ان كان له ابوان والا فلي بدي زوجته
 وولده والا فلي بدي لا قارب الجيرة لا يعبرونه بصيت المعيشة وبكفونه لا يعلق
 حتى يورث نفسه مؤرا والتي يهلك فيها ابو نعيم البهيقي والجلس والرافى عن ابي جهم
 رضى الله عنه ياتى على الناس ان يقعد الرجل الى قوم فالىمنه ان يقوم الى مكانه
 ان يقول لينة الديلمي عن ابي هريرة سبقت امتي في احوالها بلاد شيرة
 لا يخرجوا منه الا رجل خوف ودين الله فجا به عليه سانه وبقلبه فذلك الذي سبقت
 السويق رجل عرف دين الله فصدق به ابو نعيم السجوي ابو نعيم عن عمر بن عبد الله
 ياتى على الناس ان يكون جد بهم في مساجدهم في اموالهم فبهم فبهم فبهم
 فليس منهم حاجة البهيقي عن الحسن بن سلا ياتى على الناس ان لا يستحق
 المؤمن منهم كما يستحق المنافق فيكلم ابن النسي من جابر رضى الله عنه ياتى

عن الناس ان منهم بطونهم وشوهم من اعمهم وقيلهم من اعمهم ودينهم ودينهم ودينهم
 ثم الخلفى لا خلاف في اعم عند الله السمي عن ابي رضى الله عنه ياتى على الناس ان يقتص
 بعض المومنين على ابي ردة احمد عن ابي ياتى على الناس ان يقتص فيه العلم كما يقتص
 الكتاب فيا لبث العلم في ذلك الزمان كما مضى الله ياتى عن جهم من كرم الله وجهه
 ياتى على العلماء ان يحبوا الى جهم من الذهب الى جهم من ابي نعيم عن ابي جهم
 لا تذهب اليك واليك حتى يخلص القرآن في صدورهم من هذه الامة كما تخلص
 الشياطين يكون ما سواه عجب اعم ويكون اعمهم طعنا كذا لا تحاط جوف ان يصر في
 حق الله تعالى ومثله نفسه الاماني وان تجاوز الى ابي رضى الله عنه قال رجوا ان تجاؤوا
 على عيسى بن عبد القان على قلوب الزبانية فقتلهم في نفسه لداين الذي يابره لا ياتي
 ابو نعيم عن معقل ابن يسار ياتى على الناس ان لا يبيع فيه العلم ولا يبي
 فيه من الجليل ولا يورثه كبره لا يرحم فيه الصغيرة فقتل بعضهم بعضا على ابي نعيم
 طوبى لاجمهم واستنهم السنة العرب لا يعرفون معروفا ولا ينكرون منكرا البهيقي
 فيهم سخيها اولئك ثم رضى الله عنه لا ينظر الله اليهم يوم القيمة الذي علمه الله
 بجي يوم القيمة المصحف المسجود والعرف فيقول المصحف يا رب حوقني
 وزرقوني ويقول المسجود يا رب خربوني وعطوني وضيقني ويقول العرة يا رب
 طردونا وقنونا و اجنونا بركني لحنونة فيقول الله ذلك الى وانا اولى بذلك
 الذي علمي من جابر واحد والبطر عن ابي امامة وكثارة اشارة الى ما وقع في زمن
 بني امية ومن بعدهم من قتل اهل البيت وتقطيل مسجده صلى الله عليه وسلم وربط
 الخيل فيه في زمن يزيد وتزني المصحف في زمن الوليد او يكون تزني المصحف كناية
 على عدم العمل به يوسك ان لا يجدوا بيونا كحكمكم تكلموا الرواحف
 ولا رواب تلغوا حديد في اسفاركم تكلموا الصلوات نعيم عن ابي هريرة اذا كنتم

مساجدكم و قد تم مصاحبتكم فانه ما عيبكم من ابي مرداد من قريش العترة
 فخر نفسه لا يقتل لاحد منهم صوة ابو الشيخ من مبعود ومعه لا نعم لا ياتون شرا
 و ان كانا فلان لا احد سم صوة فقتل منهم ان عترة لا تقوم حتى لا يقيم ميراث و يخرج
 بغضب من مسلم عن عبد الله بن مسعود من شرط العترة فقتل سواك فقتل
 لا سواك قال ان يكون الناس بعضهم الى بعض فقتل العترة اي الى العترة و كثر ولد النبي
 و تفتش الغيبة و يعظم رب المال اي كريم من جهة ماله و يرتفع الاصل في المساجد فظهر
 البناء ابن مردود عن ابي هريرة من شرط العترة ان يظهر الغش و الفتن و سوا خلق
 و سوا لخواص ابن ابي شيبه عن ابن مسعود لا تقوم العترة حتى لا تمل الخلف ان ترة
 ابن ابي شيبه عن جابر بن جندة كناية عن قلة الثمار و البركات ان شرط العترة
 من عبد الله بن ابي شيبه عن مجاهد و في رواية عن الشعبي من قريش السجدة موت
 النخلة يكون في اخوة الامة رجال يكون على ما ترون حتى يكون ابو المساجد
 ساء و هم كاسيتا حاريا على رؤسهم كاسية البحت العجاف الغنوة في فتن طعون
 لو كانت وراكم امة من الامم تختصهم كما ختمكم و الامم قبكم قال ابن عمر قلت
 لابي و ما يشر قال سر و ج عظام احمد و الحكم عن ابن عمر و لهذا الحديث سوا
 و طرق منها عند مسلم عن ابي هريرة صفان من امي من اهل النار لم تقوم معهم سبيل
 كاذب اب البقر فيربون بها الناس كاسيتا عبيلا باكل رؤسهم كاسيتا
 العاتلة لا يدعون الحسنة ولا يجرون بها و ان بها يوجد من سيرة كذا و كذا قال
 السوي في رياض الصالحين اي كبرون رؤسهم و يعظمها بلف عاتلة او عصاة و نحو
 و قد فضلنا رؤسهم الكلام في هذه المسئلة في رسالة مستقلة ستميناها اجوب
 الخمس من الاسئلة الخمس يخرج في هذه الامة في اخر الزمان رجال معهم سبيل
 كانها اذاب البقر فيدون في سخط الله و يرحون في غضبه احمد و الحكم عن ابي امامة عن

بن عباس رضي الله عنه قال حج النبي صلى الله عليه وسلم بمكة الوداع ثم اخذ بجلته باب الكعبة
 فقال يا ايها الناس لا اخبركم باشرط السادة فقام اليه فقال اخبرنا ذلك اي وامي
 يا رسول الله من اشرط السادة اخذ الصلوة و البس مع الله و يعظم رب المال فقال
 سمع و يكون الزكاة مونا و التي مقننا و بعدق الكتاب و يكون العباد و يرون النابن
 و خزن الابن و يكلم الرديفة قالوا ما الرديفة قال تكلم في الناس من لم يكلم
 و يكر الخيعة و عشار سم و يذهب الاسلام فلا يبقى الا اسم و يذهب القرآن فلا يبقى
 الا رسم و يحفل المصنف بالذهب و يمين كوراسني و يكون المشورة لامة و يطلب
 من منابر القسبيات و يكون الخاطبة لنفسه و فقتل ذلك ترخوف المساجد كما ترون
 الكنايس و البيع و يطول المنابر و يكثر الضنوف قلوب مباهقة و الحسنات
 و هو اجماع قال سفيان و يكون لك يا رسول الله قال نعم و الذي نفس محبيده عندك
 يا سفيان يكون المؤمن منهم اهل من الامة يذوب قلبه في جوفه كما يذوب الشمع في الماء
 كما يرى من المنكر ذوب طبع ان يغرق في الرجل بالرجل و النساء بالنساء و يغرق
 كما يغرق على الجارية البكر فقتل ذلك يا سفيان يكون امرافقة و دور و حجة و اخوة
 يصنعون الصلوة و يتبعون الشهوات فان در كنتموهم فضلو اصدكم لو فتنها عندك
 يا سفيان يحيى من المشرق و يسي من المغرب مشا و هم الناس قلوبهم قلوب طين
 لا يرحمون صغيرا و لا يورقون كبر عند ذلك يا سفيان حج الى بيت الله الحرام حجكم
 له و اوتروا و اغنيا و هم للتجارة و مساكينهم للمسئلة و فواوهم رابو سمعة قال و يكون
 ذلك يا رسول الله قال نعم و الذي نفسي بيده عند ذلك يا سفيان يفتنوا الكذب و يعظم
 الكوكب الذنب تشارك المرأة زوجه في التجارة و يفارق الاسواق قال
 و ما يقاربها قال كساد و فتنه ارباجا عند ذلك يا سفيان يعبت الله رجا فيها حيث
 صغر فلتقط رؤس العلماء و المنكر فلم يغيره قال و يكون لك يا رسول الله قال نعم و الذي

بعث محمد بن يحيى رواده بن دويش عن علي بن كرم اسد وجهه ان عمر بن الخطاب
 رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ذلك عند حيف الامة وكذب القدر واليهما باليوم
 وفوم يتخذون الامة مغنا والركاة مغنا والفاشة زيادة فسلح من الفشة
 زيادة فقال الرجل من اهل الفقة يصنع احد ما طعما وشربا بالمة فيقول صنع
 ما كنت يصنع فترادى من ذلك قال فعند ذلك يكلمت امي بن الخطاب رواده
 ابن ابي الدنيا والبرار عنه عن حذيفة بن اليمان قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من اقرب الناس الامة اثنا عشر سبعة اذ اتيتم النسل ما تواتر الصدوة
 واضاعوا الامة واكلوا الربوا واستحلوا الكذب واستحقوا بالعدا
 البساد وابعوا الدين بالدينا وتقطعت الارحام وبكر الجحيم صغاف والكذب
 صدقا والحري بالسا وظهر الحق وكثر الظلم وموت النجاة واليمن الجاني وخون
 وصدق الكاذب في كذب الصادق وكثر القذف وكان المطر فيظ والولد غيظ
 وقاض للشام فيضا وفاض الكرام عفيضا وكان لمراد الوزر وكذبة والامانة
 خونة والعرفا وظلمة والقوادسة ام اليسواسوك الفضا قلوبهم انين من الحنفة
 وامر من القبر غيظهم فتنه بها وكون فيها تناول اليهود الظلمة ونظير
 الصغرا يعني الدنيا في طلب البهنا وكثر الخطباء وبقل الامر بالمعروف وحبست
 المصاحف صوت المساجد وطولت المنابر وحبست القلوب شرب الخمر
 وعطلت المحمود ولدت الامة ربهنا وترى الحفاة العاة قد صاروا ملوكا
 وشاركت المرأة زوجها في التجارة وشبهه الرجال النساء والنساء بالرجال
 وحلف بغير الله وشهد المرأة من غير ان يشهد وسلم للمعرفة وتفقه بغير الله وطلب
 الدنيا بعمل الآخرة واتخذ الغنم دولا والامة مغنا والركاة مغنا وكان
 زعيم القوم ازلهم عن الرجل اياه وجهاته وبرصديقه واطاع امرته وعلت اصوات

الفقة في المساجد واتخذ القينات المعازف وشرب الخمر في الطواق واتخذ
 خراج الحكم وكثرت الشرط واتخذ القوان من امير وجلود الباء صفقا ولعن
 يذه الامة اولها فليز تقبوا عند ذلك رجلا حمرا وخفا وسخا وقذا وآيات
 اخوجه ابو نعيم في الحديث عنه اذا ظهر القبول دخل العمل انتفت الناس
 واختلفت القلوب قطع كل ذي حرم رحم فعند ذلك لعنهم الله لعنهم الله
 ابصارهم محمد وعبد بن محمد وابن ابي نعيم من كان موقفا والحسن بن سعيد والبراء
 وابن كرو الدليمي عنه روى اذا الناس ظهر العلم وفتحو العمل
 وتجاوبوا بالناس وباعضوا بالقلوب وتطاعوا في الارحام لعنهم الله
 عند ذلك في صميم واعلم ابصارهم ابن ابي الدنيا في كتاب العلم عن الحسن
 رحمه الله ونختم هذا القسم بحديث عن امير المؤمنين علي بن كرم اسد وجهه مع لاكثر
 ما ذكر وزيادة بركة من قارب
 الساحة اذ اتيتم النسل اضاعوا الصدوة واضاعوا الامة واستحلوا
 الكبار واكلوا الربوا واكلوا الرثا وشيدوا البنا وابتغوا الهوى
 وابعوا الدين بالدينا واتخذوا القوان من امير واتخذوا اصد السباع
 صفقا والمساجد طرفا والحري بالسا وكثر الجور وقت ازناوتها وقوا
 بالطاق واليمن الجاني وخون اللامين صا المطر فيظ والولد غيظ وامر وخوة ذرا
 كذبة وامن خونة وعرفا وظلمة وقت العلماء وكثر القواد وقت الفقهاء وحبست
 المصاحف وتوقفت المساجد وطولت المنابر وحبست القلوب واتخذوا القينات
 واستحلوا المعازف وشرب الخمر وعطلت المحمود ونقضت الشهود ونقضت
 المواثيق وشاركت المرأة زوجها في التجارة وركب النساء البرزنج وشبهت
 النساء بالرجال والرجال بالنساء وتخلف بغير الله يشهد الرجل من غير ان يشهد وكان

الزكيات مؤنثة والامانة مفتحة واطاع الرجل ارادة وحق اية وقرب مديقة وافقني باه
 وصارت الامانة موارث وسبب اخذ هذه الامانة اولها واكرم الرجل انما يشترط
 الشطر وبعدت الدجال المنابر وليس الرجل النجس وضيقت الطرقات وشبه النبا
 واستغنى الرجل بالرجال والشاة بالنساء وكثرت خطبا ومنابرهم وكرن صناديقهم
 الى ولائهم فاحلوا لهم الحرام وحووا عليهم الحلال وافترسهم باليشبهون وتعلموا حكم
 العلم بحيلوا به فاما بركم ودرهمكم واتخذتم القرآن بجارة وضيعتم حق الله في التوكل
 وصارت اموالكم عند شرككم وقطعت ارحامكم وشتمتم بالبكر والمؤنة والامريرة وتعلمتم
 محايكم زكائكم ورايتهم مؤنثة وقيل ابري ليعقظ العامة واجبا وخلفت اموالكم
 وصار العطاء في العبيد والسقاط وطغف الكنايل والموازين ولبس امواكم
 السفهاء ابو الشيخ وعوس الديلمي كلهم من على كرم الله وجهه ولنشرح في شرح الفقه
 ليتم بالنفع افصاها الصلوة اي زكوا او فدايتهم من ركانها وواجباتها
 ولان ثباتي في الامور وان اقل ما يقع من الالة الامانة واخو ما يقع الصلوة لان
 المراد بقا صورة الصلوة وبها اصنافها بالاخلال بحشوها وشروطها ومنعها
 الامانة قال في النهاية الامانة تقع على الطاعة والعبادة والودعة والسعة والالان
 انتهى والكل جائز بها واما في قوله الاتي الامانة مفتحة فالمراد بها الودعة وسببها
 البناء اي طولوا الشئ على الرفع او بصيغتها وعلوها بالشيء وهو كلما
 طيبا بالخالط من جبره وخره وابتغوا الهوى اي ما نواه انفسهم من العقائد
 الفاسدة والامار الباطلة مخالفة للاحاديث الصحيحة باعوا الدين بالدين
 اي رضوا بنقض دينهم مع سلامة دنياهم وارثوا سلامة الدنيا على سلامة
 الدين اتخذوا القوان من اميراي يتخون به من غير تدبير في موافقة واجباته
 اتخذوا جود السباع صفافا جمع صفة وهي للشيخ بمنزلة الميزة من الرجل

بني بنوش في السرج ويجلس عليه في الحديث مني من منف النور المساجد
 اي بدون المساجد غير الصلوة ولا يعتنون فيها ركعتين ثم يذو الى الظلمة اي
 بالظلمة كثيرة او لا يبالون بمؤنثة صناديقهم قبطا من تفسيره اتخذوا القينات جمع
 قينة وهي الالة المغنيمة والمعارف آلات الهوكا لطبوره والبريط والرباب
 وغيرها حطت المحرود كالرجيم الزاني ولا يقطع السارق ولا يجد العازف نفقت
 المشهور بعد امهلة تكون المشهور اكثر ما نفقت نفقت الموشيق بالصد والمجتمعة
 الموشيق جمع موشيق وهو الهمد ركب النساء البرازين جمع برزون كمن لم يوحده
 وسكون ارفع اذل المعجزة آخذه نور الدابة والمؤنث برزونة وجمع برازين
 ويقال لصاحب المبرود المعنى انهم ركبوا الدواب في رواية ركبوا السرج تشبها بالرجل
 صنف غير اسد كان يقول اسد السلف او وجوه سبيد ووالدي ووالامانة
 او غير ذلك من الظلمة او العنق او نحو ذلك وقد اني زنا لا يصدقون لان صفت
 غير اسد فانه وانا اليه راجعون كانت الزكيات مؤنثة الى قوله بقى باه
 من تفسيره صارت الامانة موارث اي لا يراعون في الامارة الدين ارشد
 والتدبير والعلم وغير ذلك من صفات الكمال بل يقولون هذا اولادنا واولاد اخوة
 فواحق بالامارة واول من احدث هذا بنوا امية فولوا ابنائهم ولم يفعل احد
 من خلفه الراشدين هذا فم يولدوا اولادهم ولا ذرايتهم وسبب اخذهم لانه
 اولها اشارة الى ما شتم من الرقص وسبب حاة الصحابة والاعين السلف
 الصالح حتى ان الرجل منهم سبب باه وجده الذي مات على السنة فاناسه
 وانا اليه راجعون واكرم الرجل انما يشترط اي يحاط ان لم يكونه ان يباله
 شرة وليس به من الدين شي كثر الشطر اي اعوان الظلمة واستغنى
 الرجل بالرجل الحج من تفسيره وصعدت الجمل المنابر معناه واصح وفي رواية

الجلال بدل الجلال ومعناه السكون اي الذي ليس عندهم خوف فاخوة فان خوف ربهم
 ولذا قال الشافعي ما رايته سمينا فلعن قط وليس الرجل البتجان ارجعوا الى عباد الله
 والنفس من ليس الباج فلهذا قال صلى الله عليه وسلم العايم نيل العوب اي ان العوب
 لا يلبس الباج وانما يلبس العايم بدلها وصيقت الطرقات اي يمشون في الطريق
 الشارع الذكك يحلون فيها ويحذرون الباطل ويصيقون الطرق على اماره
 وكثرت خطبا منابرهم اي انهم لا يخطبون سدا عنها كاستخفافا وانما يشركون
 وخطبة الخطابة فيكثر ارجعون في تلك القدر اياهم سمعوا الواحد اكثر من شرون
 خطيبا ركن حكاكم الحج اي ميل العلماء الى الملوك فيقتنون بمقتضى هواهم
 ولو خالف الشرع وينصرون بذلك الى دنياهم فيجولون لهم محرم من المعازف
 واكل الحرام والكبر والغور والكبر ويحرمون عليهم المحال من النواضع والنقل وقاية
 الحدود ونحوها ونعلم حكاكم الحج اي لا يتعلمون لوجه الله ولديهم وانما
 فقد بهم في العلم تفصيل الدنيا ومن علامه ذلك ان اكثر رغبته في الفلسفيت
 والحكيات فترى بهم جاهلين بالسنة وشرائع الاحكام ويعدون انفسهم من علماء
 الاسلام فانما سمع الحج اتخذتم القون تجارة اي ان خطوا اجرة على القون
 قروا وان لم يقرؤا صيغتم حق الله في اموالكم اي من الزكوة والحج وغير ذلك
 من الحقوق المالية اما بعدم اخراجها او باذلالها ببعض شروها من الاستحقاق
 وقدر الواجب فبذلك وشربتم الخمر في ما عليكم في حقكم البكم العاة خبيرين
 بل مجاهدين بشربها وليس هذا اكرار مع قوله السابق وشرب الخمر لان ذلك
 هو الشرب لا يقية المجاهرة بخلاف هذا وكذا يقال في حديث خديجة انما شرب
 الخمر في الطريق ولعبتم بالميسر فترى بهم كالبهائم قال في انها به الميسر هو القمار
 ومنه الحديث السفر نيل العجم شبه اللعب بالميسر هو القمار بالفتح وكل شيء فيه

قار فترى الميسر في اللعب الجوار انتي اي منه اللعب في اوقات البسيف ونحوه والكثير من
 بطل ذوالاين قبل البطل الذي له وجه واحد والموت واحدة المعازف وقد فسرنا في
 جمع منار وهو الدال الذي ربه به وبطل بالاندرسية فترى منغم مجاهدين كما كنتم
 معناه واضع قتل البري ليعيظ العامة بقوله معناه انهم يقتلون القاتل يقتلون ربنا
 من قبة او قبة ليعيظهم ذلك بجمع بين بين كالعقود وقتل البري صا العطا
 في العبد والسقاط سقاط النسل اللهم واريتهم فوكفوله وسد الامر الى غير الجاهل طفق
 كجائيل الموارث التطفيف سوحس اكسير والوزن فلهذا جله من ان شرط من القسم ان
 وهو كلها موجودة وهي في التزايد يوما يوما وقد كانت تبلغ الغاية وقد بلغت
 فسال الله ان يحبسنا الفتن وبعضنا من الحسن ونسبنا على السن ونغفرنا الذنوب التي
 حبسنا في السر العلوانه جواد كريم والذين نجاه من الحسب الحسن من ارحم الراحمين في مرد
 الحديث تناسب المقام عن معقل بن يسار قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم العادة من
 كبره اني رواه مسلم والترمذي وابن ماجه وعن الترمذي عن عدي بن مسكين ان ابن مسكين
 فقال اصبروا الله لا ياتي بكم الا الذي نعمة شرمته حتى تقولوا بكم سمعتم من نبيكم صلى الله عليه وسلم
 رواه البيهقي الترمذي عن جابر بن عبد الله قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انما خاف مني لانه لا يفتن
 واذا وضع السيف في امي لم يرفع الى يوم القيامة رواه ابو داود وابن ماجه وعنه
 بن عوف قال ان راكبا يوم العبيد التمسك فيه يومئذ بئس ما انتم عليه له كما جرحتمكم
 رواه الطبراني عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال قال النبي صلى الله عليه وسلم كيف يكذبوا
 في حياتهم من الناس من حبت عهدهم وانما انتم واخلفوا او كانوا كذا او شيئا من ذلك
 قال فتم ما رآه قال ميتة اكلت حبيبتك لسانك وصد ما توف ودوع ما توفيك
 برهمة نفسك ودع عنك امر الله رواه ابو داود والنسائي في هذا من قول الله
 حبيبتكم انفسكم لا يفركم من قتل من اذا ايمتتم وعن ابي موسى عنه وفي اخوه قالوا فانه

الخزرجيا ومخزجيهما والكلهم فيه يافى في مقامات
في اسمه ونسبه مولده
و مبايعه ومعاذرة وحلبه وسببه اما اسمه ففي اكثر الروايات انه محمد وفي بعضها
انه احمد واسمه ابيه عبد الله فلهذا ورد بل صح عنه صلى الله عليه وسلم انه قال يوافقني ابو القاسم
اسمه اسمي اسم ابيه اسم ابي وتصف بعض الشيعة فقالوا ان هذا خريف الحديث
واسم ابيه اسم انبي البزون يعني الحسن وان اردوا بابه جده الحسين والردا باسمه كنيته
فان كنيته الحسين ابو عبد الله فمقتضاه ان كنيته جده الحسين يوافق اسم والد النبي
صلى الله عليه وسلم وذلك لا عقايرهم انه محمد بن الحسن العسكري وهو قبل من وجوده
اما اول هذه النسبات واما ثانيا فلان محمد بن الحسن بذات واقعة محمد جعفر
ميراث ابيه الحسن انا فلان المدي يابيع وهو ابن اربعين سنة واقول لو كان
هو لراى سببنا سنة واما ربعا فلان مولد المدي لمدينة بخلاف واما خامسا فلان
رواية ابن ابي عمير عن جدي عليه السلام فيحيي اسم المدي محمد بن عبد الله وبل كثر
من اللاح وبث صريحا في رد ما قالوه ووجوده آخرا لا ينطيل الكلام بذكر ما ولقبه
الجابر لانه يحير قلوب انه محمد صلى الله عليه وسلم اوله انه يحكي ابي محمد الجابري
والطالين ويقصمهم وكنية ابو عبد الله سلام الله عليه فانه من اهل بيت
النبي ثم المدي في الروايات الكثيرة الصحيحة الشهيرة انه من ولد فاطمة عليها السلام
وقاوي بعضها انه من ولد العباس ثم اخلف الروايات في ولد فاطمة ففي بعضها
انه من اول الحسن في بعضها من اول الحسين ووجه الجمع بينهما ان ولادة العظم
من الحسين والحسن والآن خفيه ولادة من جهة بعض ائمه وكذلك للعباس فيه
ولادة ايضا علي بن ابي طالب والعباس بن موسى المدي في جابرهم الروايات السود
من خواص كالحاجي المدي وكان يشبه المنصور كما يكون قبل المدي المنصور
مولده فانه يولد بالمدنية رواه نعيم بن حاد عن المروزي عن ابي كرم انه وجهه مبيح

حق

فانه يباخرني سبب المقدس من المدينة مخرب بعد حجرة وقبر داود للوحوش
وردم ان سبب المقدس حارب بثراب عينة فانه آدم ضرب من الرجال
ربعة اجمع الجبهة اقنى لانت شمة اذيج المبح اعين الكحل العيسين بران الشبا
افرقها في هذه الامكن حال سود يعني وجهه كانه كوكب ورمي كثر الحجة كنفه عدة
البنى صلي الله عليه وسلم اذ بل الفخذين لونه لوان في جسمه جسم اسمر ليل في لسانه نقل واذا
الصف و عليه الكحل ضرب فخذة الا مبر سيدة اليمنى ابن ربيع سنة وفي رواية ياب
قشيش الى ربيع فاشع سد شوع العسر بحاجه عليه عباتان فقط اقبان شبه البنى
صلى الله عليه وسلم في الخلق اي الغنم والتذكر تغير بعض كمانه آدم هو الاسمر منه في السرة
او جود الذي لونه لوان الارض يسمى آدم عليه السلام ضرب من الرجال هو الخفيف
الحكم المشوق المشدق ربعة يوبين طويل القصير اجل الجبهة هو الخفيف
شوار الغنم من العبد خبز الذي انحسر الشعر عن جبهته اقنى لانت الفاني لانت
طوله ووقد اربته بقل جل اقنى وامرأة اقراء شمة بقل فدا اسم لانت
او كان في نية ريفيا افج ايج الزج حاجبه كذكت والابج هو المشرق اللون
والابج ايضا هو الذي وضع بين حاجبيه فقم بقرة والاسم البج بفتح الهم
الكحل العيسين الى عين الواسع العين المرأة العينا والجمع عين منه قوله في وجود
والكحل يضحتين سواء في اجفان العين خلفه من غير الكحل والرجل الكحل والمرأة كحل
الشبا يافرا فاي لها برين ولها من سدة بياضها ووقتها من عدة لبث متماطة
الفخذين اي منفرج الفخذين منها عدما عباتان فقط اقبان الفخذية قال الزها
عبادة بيضا وقصيرة الخلل والنون زيادة بقل كقطاني وعبادة قطانية
فانه يعين سنة النبي صلى الله عليه وسلم لا يرقط فابا ولا يهرق فابال صلى الله
لا تبرك سنة الا فاما ولا بدعة الارضها يقوم بالدين انجاز الزليكا قام بالنبي يوم

والايات الدالة على قرب حوجه عليه السلام العداية فيها ان معه مقبض سوار
عليه السلام وسبغة وراية مزودة مخلة معلنة سواء جرح لم يفسد من فوقه صلى الله عليه وسلم ولا
على خجج اهدى مكتوب على راية البيعة ان على رأسه غانة فيها سوار وراية
في اهدى خيفة الله في بخره وتخرج منها يد تشير نحو الهدى البيعة اطلب من
ايه فيوتى بيده الى طرفي الهوا فيسقط على يده انه يخف بحسن يقصده وبالبهاء
بين الهدى وكذا كما ياتي انه يادى من اهل السعد اهل الناس ان الله قد قطع عنكم
الحبارين من الذين اسبابهم وولاكم خيرة من محمد صلى الله عليه وسلم من الحقوا بكنه فانه
واسم اهدى عليه السلام وفي رواية ويحكم الحبار خيرة من الحقوا بكنه فانه اهدى من محمد
بن عبد الله ان الارض تخرج افلاذ كبد با مثل الاسطوانة من الذهب
عنى قلوب الناس كثرت بركات الارض كما ترى سيرة عليه السلام اخرج
كثرة الكعبة المدفون فيها فيقسمه في سبيل الله رواه الغنم على كرمه وجهه انه
يخرج بابا السكينة من غار انطاكية او من بحيرة طبرية فيخرج حتى يحل في موضع
بين يديه بيت المقدس فاذا نظرت اليه اليهود اسلموا الا قبلتهم ان يفتقروا
كما انقلبت لى اسرائيل كما سبوا اهل الله مع انه باقى الله السوء من خزان
غير سلون اليه بالبيعة انه يحتج بعيسى بن مريم عليهما السلام وعيسى بن مريم
ما في حليته من علاة النبي صلى الله عليه وسلم وغير ذلك الايات الدالة على قرب
حوجه انه يشف العزات فيخرج من جبل من ذهب ان يكيف القمر
اول ليلة من رمضان والشمس اليه النصف منه وهذا لم يكونا من خلق الله السموات
والارض خوص القمر بين في شهر رمضان وهذا الايات في الاول كما هو واضح
طلوع القمر في السنين طلوع النجم في ذنب بعضي ظهوره في خطمة في
الشرق ثلاث ابل وسبع ابل ظهوره في السما خمره في السما وتشرق فيها

ليست كحرة الافق هذا ونعم جميع اهل الارض يسمع اكل كل لغة بفنهم
 خفف قربة بالشم يقال لها حوسا منا وينا وى من السماء بهم المهدى فسمع من
 بالشرق من بالمغرب حتى لا يبقى راحة الا استقطظ ولا قائم الا فاعدا لا قائم
 حتى جلية هذا غير الصوت الذي بعد وجهه كما قد عصابة في الشوال ثم تعطف في قوس
 ثم حوب في ذى الحجة ونهب الحاج وقتهم حتى يسيل الدماء على حمرة العقبة وبعض
 هذه الكورات من نجم ذى نوب الحرة والسواد قد وقع والمعروف صوت الجرجن اليوم
 الشدي الحول والاد منها شدة الفسفن ان يكون اختلاف زلازل كثيرة ان ينادى
 منا وى السماء الا ان الحق في آل محمد وينا وى منا وى الارض الا ان الحق في آل موسى وآل
 عباس الا ان اول ذاك الملك ان الثاني في هذا الشيطان ما بانى ما تذكره من الحق الواقعة
 قبل طوره في الفتن الواقعة قبل حروجه ونسقا سافا واحد تغربا
 الى فتم العوام المحضون هذه الرسالة وتكمل الفائدة فيقول من الفتن التي قبله انه
 بحر الفرات عن جبل من ذهب فاذا سمع بالناس ساروا اليه اجتمع ثلثه كلهم من جليقة
 يقتلون عنده ثم لا يصير الى واحد منهم فيقول من عنده واسد لن تركت ان من قدوة
 منه ليند ينين بكله فيقتلون عليه حتى يقتل من كل ما به تسعة سبعة فيقول كل رجل على
 اكون انا بخود في الصبي بن وغيرهما قال ثم من جازمه فاياخذ منه شيئا خرج
 السفين في الابع والاصهب الاوج الكندي السفين في فلول المؤمنين من كرم
 وجهه انه من ولد خالد بن زيد بن ابي سفيان وزيد بن ابي اوفى معاوية بن ابي سفيان
 اسلم مع ابيه واخيه يوم الفتح مات في خلافة ابي بكر رضي الله عنهما ولده ودهم
 رجل صحم الهامة بوجه آثار الجدرى بعينه كسنة بيضا هكذا اور في حبة عن صدى
 يخرج من ناحية مدينة دمشق وفي واد يقال له وادى اليبس ثوى في مناه فقال
 ثم فخرج فيقوم فلا يجد احدا ثم بوى الثانية فيقال له مثل ذلك ثم يقال في الثالثة

ثم فخرج فانظر الى باب وارك منحد في النشاة الى باب ارده فاذا وى سبعة
 انوار تسعة معهم لواء فيقولون نحن اصحابك مع رجل منهم لواء معقود ولا يعرفون
 في لواء الفخر يستقرش يديه على ثنتين مبدلا لارى ذلك العلم هذا لا انهم فخرج
 منهم وبيعهم ثمن من ثياب الودى وبيد السفين ثلث قضا لا يبيع بها احد
 الا ان يبيع به الناس فخرج صاحب من يبقاه يبقاه فاذا نظر الى رايها
 ندم فدخل السفين في ثمانه وسنين اكباد مشق ويغنى عليه شهر حتى يخرج
 اليه ثمنون الف درهم كلب بهم امواله وعلا انه خرج من خيف بقرية من قرى مشق ولعلها
 خر سنا وبقيت الجانب الغوى من مسجد بهم ثم خرج الابع والاصهب فخرج
 السفين ثم اثم والابع من مصر والاصهب من الجزيرة الى جزيرة العرب بالجزيرة
 اعرج فانها داغلة في جزيرة العرب كرج الاعرج الكندي بالمغرب يدوم القنال بينهم
 ستة ثم يقبل السفين على الابع والاصهب وير صاحب المغرب فيقتل الرجل
 ويبقى النسا ثم يرجع حتى ينزل الجزيرة الى السفين فيقتل من ظهر السفين على فارس
 ويجوز ما مجموع الاموال يظهر على الرايات الثلث الابع والاصهب
 والابوج والنصور والحاوت والمهدى صفات القاب اسماء لهم فليعلم ثم يقابل
 الترك والروم بقرية فيظهر عليهم ويقعد في الارض فيقبضون النساء ويقتل
 الصبيان ويهرب جال من رئيس الى مستططنة فيبعث الى عظيم الروم احب
 بهم في الجامع فيبعث بهم اليه فيضرب اعناقهم على باب المدينة دمشق ثم يتفق
 عليهم فتق من خلفهم فيرجع اليهم فيقتل طائفة منهم فينتمون حتى يدخلوا ارض
 خراسان ويقتل من السفين في طلبهم كالبيل والسبل فلا تم بشئ الا ان يكتسبه يده
 فيد بهم الحصون يخرّب القلاع حتى يدخل الرزاد وهو يغيب ويقتل من اهلها مائة الف
 ثم يسير الى الكوفة فيقتل من اهلها ستمائة الف ويسمى النساء والزرار ويثب جوده من

فتفتح حارة المشرق من ارض السند ويطلبون في كل وجه ويبحثون في كل
قباخذون من قدر واحد من آل محمد صلى الله عليه وسلم ويقتلون من بني
ويؤتى بجنازة منهم الى الكوفة وتقرن بقيتهم في البراري عند ذلك يهرب المديني
والمبصر في رواية والمصور الى مكة في سبعة اشهر يستحقون هناك فيرس
صاحب المدينة الى صاحب مكة او اقدم عليكم فلا وقت لكم انتم فيقتلهم
فيقتل ذلك صاحب مكة ثم يوارون بينهم قباذون فيلذون ويستخرجون فيقول
اخرجوا مني فخرجون ثم يبعث الى جدين منهم فيقتل احدهما والاخر فيقتل
ويقتلون النفس الزكية بين الركن المقام عند ذلك يعضب احد ويعضب الاخر
ثم يرجع الاخر الى صاحبه فيخرجهم فخرجون حتى ينزلوا اجرة جبال الطائف فيقتلون
ويبعثون الى الناس فيقتلهم باسم فداك كذا كذا فداك فداك فداك فداك فداك
اي مكة ويقتلونهم بل مكة ويقتلونهم بغيرهم ويكونون بكعة الى خروج المديني ورو
عن ابي عبد الله الحسين بن علي عليه السلام انه قال صاحب هذا الامر يعني المديني
غيبان احدهما يطواحي يقول بعضهم ما وبعضهم ويب لا يطلع على موضعه احد
من قولي ولا غيره الا المولى الذي يراه امره فان الغيبين واسمهما انما انما يخفى بحال
الطائف ثم يثاب اليه ناس يظهرونهم ويهزمهم بل مكة ثم يخرجون بحال مكة ولا يطلع
عليه احد ويؤيده ماروي عن ابي جعفر محمد بن علي الباقه قال يكون صاحب الامر غيبا
في بعض هذه الشعار وادى بيده الى ناحية في طوي في بلاد بقرية ابي عبد الله الحسين
الناصري يقول بعضهم مات الحج لان حقا وبعد الظهور والذني يظن فيه الموت واما
ما ذهب اليه الامامية فيمنه من محمد بن الحسن كروان غاب ثم ظهر بعض خواص شيعته
ثم غاب ثانيا وانه براه خواص شيعته فبرده ان الظهور بعض الخواص اسمي ظهورا
وقوله في رواية الحسين لا يطلع على موضعه احد من قولي ولا غيره فان هذا في قولهم

يؤخذ خواص شيعته وكونه ناحية في طوي لا تهم يقولون غاب سيدنا بغير راي وخرج
في هذه السنة اعني سنة خواجه من غير مبرر فيطوفون جميعا فاذا ازلوا امنوا اخذوا
كما كلب فيثور القبل بعضهم على يقتلون بنسب الحاج وسبيل الدعا على حجة العتبة
ويأتي سبعة رجال على منة افشي على غير معاد قد باع كل منهم ثمانمائة وبضعة عشر
فيقتلون مكة ويقول بعضهم لبعض ما جاكم فيقولون حيا في طلب هذا الرجل الذي
ينبغي بهدأ على يد العيسين ويبيعون فيسقطون فذوقناه باسمه وايهم بهدأ فيسقطون
السبعة من ذلك فيطوبونه مكة فيقولون انت فلان انت فيقولون انت فلان انت فلان من
فيقتل منهم فيقتلونه لاني الحرة منه والموت فيقولون بغير حكم الذي يظلمونه وقد
بالمدية فيطوبونه بالمدية فيقتلهم الى مكة ويكذب الى ثلث مرة وسمع صاحب المدينة يطلب
الناس للمديني فيخرج حيا في طلب الاسمين مكة ويأتي ذلك السبعة فيقتلونه
في التلثة بكعة عن الركن يقولون انتا عليك ودمنا في غقت ان لم تدرك
بنايك هذا عسكرا فيقتلونه في طلب عليهم رجل من حرم ويهدونه بالقتل انهم يقتل
فيقتل بين الركن والمقام ويكذبه فيسقطون فيظهر منه صلوة العشاء مع دابة رسول الله
ويعتقه وسبقة فاذا صلى العشاء اتيه المقام فقتل ركعتين فيصعد المنبر ويأمر
باجل صوته اذكركم الله ايها الناس في مقامكم بين يديكم ويطلب حطية طويلة
يرغبهم فيها في اجزاء السنن واما في البوع فتظهر في ثمانمائة وثلاثة مائة رجل واحد
اي يبرر وروى صاحب طالوت حين جاوزوا معه النهر من ابدال الشام وعصاها
اي العواق فيجاب مع علم غير معاد فورا كقوع الخريف ربيها بالليل اسبغها
وبانيهم جيش صاحب المدينة فيقتلون فيبرمونه ويقتلونهم حتى يدخلونهم المدينة
ويستقذرونها في ايديهم ويبيعون النسيئة فوجه فيبعث اليهم بعثا من الكوفة
فيأخذون المدينة فيسبغونها ثمانمائة ويقتلون قتلا الحرة عنده كفرة بسوطه

المهدى فاذا خرجوا من المدينة وكانوا يريدون الارض حشف باولهم واخبرهم ولم يخرجوا
 فلما خرجوا منهم الاخذ بالسياسة وشيئرا المهدى فلما سمع المهدى بذلك قال هذا
 الخروج فخرج ويتر بالمدينة فينتقدون كانه اسير من بني هاشم وتفتح له ارض الحجاز كلها
 الى حجاب اهل حاش لا يخل اتيانهم المدينة مرتين او ثلاثا مع وقوع البيعة
 بعد ما شورا وان كفة بعد قضاء المناسك الى المدينة عاشورا فبينما هم عشرين يوما
 وخمس وعشرين يوما مسافة ما بين البحرين عشرين يوما والقيامة مع ما يخرجون
 من طلبهم له في كل من الطريق في كل مرة اذ يكرن الاناء على الركاب في خمسة ايام يمكن
 تكرره في خمس وعشرين على انهم كلهم اوليا فيمكن ان يطوى علم الارض او يكونوا من
 الخطوات يخرج رجل من وراء النهر يقال له الحارث حارث على مقدمة رجل يقال
 المنصور يمكن ان لا يجدهم كما كنت قريب من حرمهم وجب على كل من يفرقه و
 الرجل يمكن ان يكون هو الهامسي الذي ذكره ويقب الحارث كما يقب المهدى
 بالحجاز ويحتمل ان يكون حيزه وسور اهل حاش بعسكر السيف ويكونوا بينهم وقفا
 وقعة بنو سوس وقعة بدولاب اري وقعة السجوم الزرنج فاذا طال عليهم
 قتالهم آياه بايعوا رجلا من بني هاشم بكفة اليمنى حال سهل امه امه وطريقه هو
 اخو المهدى من ابيه وابن عمه وهو جابر المشرق بايل حاش وطال لقاؤه
 اربابا السود الصغار وهذه خبر ارباب بني عباس على مقدمة رجل من بني هاشم
 ربيعة اصغر قبيل البجعة كوسج واسمه شبيب بن صالح التميمي خرج اليه في خمسة
 آلاف فاذا بلغه فوجه شابعه وحيزه على مقدمة لواء سيقبله الجبال الرومي
 لهده بالهده الامر بالمهدى كما هدت قريش لبيبي صلى الله عليه وسلم انه قال اذا سمعتم
 به آيات سواد قبيلت فخر حاشا فانوا ولو جوا على السج وغير امير المؤمنين على
 وجه لو كنت في صندوق مقفل فاكر ذلك القفل الصند والحق بها وفروا

فانه فيها خيفة من المهدى اي فيها نفره والا فخرج بكه كما مضى في جود خيل اسفله
 فيقتل منهم مقتلة عظيمة ايضا اصطفى حتى تظا الخيل الداء الى ارسائها اياها جنوده
 ثم يكونون وقعة بالمدين بعد وقعة ربي في عام قحنا وقعة صلبة يخرج عنها كل باع
 ويقبل ارباب السود حتى تنزل على ان يكونوا اطلق في الحديث ولعله ما وجد في
 من في الكوفة من اصحاب السيف زولهم هناك فهدون ثم نزل الكوفة حتى يستند
 من فيها من بني هاشم ثم يخرج قوم من سواد الكوفة يقال لهم العصب ليس معهم سلاح
 الا قليل وفيهم بعض اهل البصرة قد تركوا اصحاب السيف فيستندون في ايديهم
 من بني الكوفة وتبعث ارباب السود معيبتهم الى المهدى ويقبل المهدى في الحجاز
 والسيف في الكوفة بعد ان يبلغه جوصف حيشه ولا يهول ذلك الى الشام
 كانها زارنا فيبيعة الصحري فيقطع بعثا آخره الشام الى المهدى فيكون المهدى
 بارض الحجاز فيبايعونه بيعة المهدى فيقولون معه الى الشام في بعض الروايات
 الجيش الذي يخيف بهم بيعت في الشام وفي بعضها في العراق لا مضافة
 كما قال ابن حجر لان العجبت في العراق كمنهم ما كانوا اهل الشام بتوا اليها في الروايات
 الاخرى وفي رواية ان المهدى يقابل هذا الجيش الثاني في عدايل بدر واصحاب
 المهدى يؤمونه جنهم ابراهيم فيسمع يؤمونه صوت من السماء الا ان اوليا الله
 اصحاب فلا يعني المهدى فيكون الديرة على اصحاب السيف فيقتلون لا يبقى منهم
 الا الشريد فيهدونهم الى السيف فيخرجون ويكمن الجميع بايديهم بعضهم بايديهم
 بقائمه فيهدونهم وان الذين بقاؤونه هم الذين يهتفون صاحب المدينة الامير
 من قبل السيف الى مكة كما مر الاشارة اليه ويؤيده انه بقاؤهم في عدايل
 وان جنهم يؤمونه ابراهيم فانه هذه الصفات تناسب عالم عند البيعة
 واما بعد الاستيلاء على ارض الحجاز فتعكره كثير من اهل السيف فيفسدهم والارض

وبظن الكفر حتى ان بطاف بالمرأة وتجامع بها في مسجد دمشق على سبيل شرب حتى تاتي
 فخذ السيف فتجسس عليه وهو في الخراب فاقدم فيقوم اليه رجل مسلم من المسلمين فيقول بحكم
 اكفرتم بعد ان كنتم ان هذا لا يخيل فيقوم اليه فيضرب عنقه في المسجد بقتل
 كل من شايه فقتل ذلك بنيادي من اهل السماوات ايتها الحسن ان الله قد قطع عنكم
 الجبارين المنا فقتلوا شيعةهم وولاكم خيرة الله محمد فالحقوا بكم فانه المهدي
 واسمه احمد بن عبد الله ويصر المهدي في الجيوش حتى يصير يوازي القوي وهو عظيم
 على رحلتين الى جهة الشام في هدوء ورفق ويحقق هناك ابن عمه الحسن في اثنا عشر الفا
 فيقول له يا ابن عمه انا احق بهذا الجيش منك انا ابن الحسن انا المهدي فيقول له
 المهدي بل انا المهدي فيقول له الحسن يلك من آية فابايعك فيسمى المهدي
 الى الطير فيسقط على يديه ويؤسس قنينا بابا في بقعة فيحضر ويورق فيقول
 الحسن بن عمي يلك في هذا الحديث فائدة واستكمال الفائدة
 فانها تدل على ان المهدي من اولاد الحسين انا ابن عمه هذا حسني بطن الحنفية
 في بني الحسن حيث يقول انا ابن الحسن مستند في هذه الدعوى ان احد الصحابة
 استخلف فيكون اولادها احق بها وان في انه نزل عنها فحقا له ما لا يسلم
 فغوضه بعد الخلافة في اولاده وكل الامرين معارض ما الاول فتبع الحسن
 من بعض الناس من اهل العراق والشرق واليمن ومن اهل الشام والمغرب مصر وقيل
 بعضهم للحسين ايضا واما ان في فلان الحسن قد قوت فقه بعد ماله واما الحسين فلم
 لا اراد مخفة باق فاعطاه الله في اولاده واما الاستكمال فهو ان هذا الحسن اذ كان
 الذي قدم بالرايات السود فقد قرأه بعث بالبيعة ثم الكوفة وانه لا يقدم الحجاز
 واما يلقاه بيت المقدس اذ كان في غير مكيف فيأمره بعد ان يابيه بل الحجاز كلها
 ويا بيه بل الشرق والخراب ان قلنا ان نقادهم بالرايات اخوه كما في بعض الرايات

فهذا جرحه في فوج وعواذ ان البيعة للمهدي فتوسيعه المستصف هذا الوصف للشخص
 فيدي البيعة له لانه المهدي لانه بنا زعمه في الخلافة فاذا ظهر له ان ليس المهدي باي
 قلت انه ابن عمه فان كان غير هذا الحسن في الجواب ما رواه كان هو مخفي ملا فانه ابن
 يرسل اليه جماعة اثني عشر الفا اداوا احتياطا انه لا يكون يولي المهدي قنينا زعموه على
 ويؤمر عليهم واحدا ويا زعمه بان مستجبه ويؤكد في البيعة فيقول له ان كان يولي المهدي
 قنينا يعني وان كنت انا المهدي فخذ لي منه البيعة فكنوز بعث البيعة على التردد
 فلما بايعوه صرح ان يقال ليعبوا له بالبيعة وانه يقال لقيه مجازا هذا فاعطاه كافي هذا المقام
 واسمه عظيم فيقول المهدي حتى اذا انتفى الى مدائن الذي بن الشام والحجاز فيقيم
 بها ويقال له ان قد فكره المجاز ويقول انا اكتب الى ابن عمي يعني الصحابي فاجتمع
 طاعتني فانا صاحبكم فاذا انا كتاب المهدي قال صحابه ان هذا المهدي قد ظهر لنا
 اولئك في بيعة وسير اليه حتى يترجل بيت المقدس ولا يترك المهدي
 بيد رجل من اهل الشام فترامه الارض لا روي الى اهل الله وورد المسلمين جميعا الى
 ثم يخرج رجل من كلب يقال له كنية بعينه كوكب في رباطه قوته حتى ياتي اخوه
 فيقول يا بعينك وضرناك حتى اذا ملكك بايعت هذا الرجل ويعتونه فيقولون
 كك الله فبعضنا فخذتمه فيقولون ترون ان بعض العرب يقولون نعم ففانزل لا يعني
 عادة انما اكبر منك لا طقتك لا يتخلف عنك ذات خف لا طلف
 فيرسل وترض مع عابا سرنا وفي رواية انه يققض العهد ويتقبل البيعة واعظم
 رايته في زمان المهدي فاية رجل فصف كلب جعلها ورجلها وعظمها فاذا انشأت
 الخيل ولت كلب اوبارها فيقبلونهم ويسبونهم حتى تباع العذراء منهم ثمانية درهم
 ويؤخذ الصحابي فيؤتى به اسير الى المهدي فيندفع على الصحوة المعروفة على جبال ارض
 عندا كلبته التي بطن الوادي على طريق ورج طو زربا المظفرة التي على الوادي

كما تخرج الشاة قال روم الخائب من غاب يومئذ غيبة كلبك لو بقى من يبول
 كيف يقتلون موالهم وبسبوة ودار بهم وهم مسلمون قال صلى الله عليه وسلم يكفرون
 بسخطهم الخمر والذنا ويا بني الهاشمي بالباب اسود وسيد على عاتقه ثمانية
 اشهر وفي رواية ثمانية عشر شهرا يقتل ويقتل حتى يقول الناس معاذ الله ان يكون هذا
 من ولد فاطمة ولو كان لو حن بعزة الله بن عباس بن أبي طالب ويكفرهم وقد باعوا
 نصيبهم ووقعوا بخران شعارهم ايت امت في رواية يكش كيش المعنى واحد حتى يكونوا
 المهدي في بعض الروايات بحل السيف على عاتقه ثمانية اشهر وفي بعضها
 ثمانية عشر شهرا وفي رواية ثمانية وسبعين شهرا وهي مائة سنين في بعض الروايات
 ان يسمي الرايات الى المهدي بيت المقدس في رواية فلا يبلغه حتى يموت في رواية
 فينتفي رايات الهاشمي مع خيل السقي فيكون بينهم مقتلة عظيمة وينتهز خيل السقي
 ثم يكون الغلبة للسقي فيهرب الهاشمي ويا بني التميمي يحضروا الى بيت المقدس
 عند المهدي اذا خرج الى الشام وطريق الجمع بين الروايات الاول ان ثنتين وسبعين
 باعتهما جميع مائة ويدل له كما في بعض الروايات انه اهل سعي سيقون بعدى
 وشربوا ونظروا حتى تاتي قوم من قبل المشرق معهم رايات سود فيساقون الى الجحيم
 فيقتلون فيقتلون فيعطون ما سألوا فاقبلونه حتى يسلموه الى المهدي في ثمانية عشر
 باعتهما مائة مائة قتلة مع خيل السقي واجتمع شعيب بن صالح وثمانية اشهر
 باعتهما مائة مائة مائة الكوفة وبعثه بالبيعة الى المهدي ويا جمع حسن باس
 وطريق الجمع بين الروايات الاخرة يوزن يقال على عاتقه ثمانية عشر شهرا
 اي فلا يبقى الهاشمي المهدي حتى يموت السقي او يرجع اليه يكون القادم بالرايات
 التميمي ونسبته الى الهاشمي حجاز السبب وانه يوصل الى الرايات ويخرج الشام يموت
 قبل اجتماعه به بغيل على ان ويا قدومه بالرايات ووصول اليه ثمانية عشر شهرا

عدم المكان الجمع وانما قفا اذ انما رقت وكذا روايات النعم والغلبة اكثر روايات
 الهزيمة فقدم ولجميع فوجه الجمع انه ينهزم في بعض الوقا ثم يكون الغلبة بعد ذلك في
 عدم ثم يهزم الارض المهدي ويا بني الاسود بخرانه ويدخل في طاعة طوك الارض كلهم ويحب
 بعض الى الهزيمة فتفتح ويؤتي بلوك الهزيمة معللهم وتنقل حواجزها الى بيت المقدس
 فيقتل عليه لبيت المقدس ويكش في ذلك ستمني الملحمة الكبرى في ذلك انه
 بعد ذلك السقي باذنه الروم صلحا آمنوا في بعض الروايات انه مدة المهادنة سبع
 سنين حتى يفر المسلمون ثم عدوا في دارهم فيقتلون ويقتلون فيقتلون حتى
 ينزلوا المخرج الحاقول وهو مرفوع فيقول قائل من الروم خلب الصليب يقول قائل من المسلمين
 بل اسد غلب فبته اولانها بينهم فيثور المسلم الى صليبيهم ويوسنهم غير بعيد فته
 وتثور الروم الى كثر صليبيهم فيقتلونه وتثور المسلمون الى سلحتهم فيقتلون فيكرم الله
 تلك العصابة من المسلمين بالشهادة فيقتلون فيقتلون فيقول الروم ملككم كفيها
 والو بقتلنا ابطالنا فانتظر فجمعون في مدة ثمانية عشر شهرا مقتول رجل امرأة فياخذ
 ثلث ثمانين غابة او ثمانية عشر الفا فيقتلون بالاعان او يدبوا فيهما موضعان
 وثب صلب وانطاكية فيخرج اليهم صلب من اهل المدينة من جبال اهل المدينة ثمئذ
 وهم الذين خرجوا مع المهدي في ذلها فوالله الروم فوالله بين الذين سبوا
 نقاتهم فيقول المسلمون لا والله لا نخفي شيكم وبين اخواننا الغاية بالعين
 المجمع والباخر الحروف الالية فيروى بابا الموحدة وهي لاجمة ثم الغضب
 شبه كثيرة امامهم بالاعان والراين بوزن الطابع بكم السبا
 وفتحها وسبوا روى فيهم السبين والبا على الاول الذين هم سبيهم من
 وخرجوا من ديتا وضاروا بقا قوتها وعلل الثاني الذين سبوا اولادها ونسائها
 فينهزم من المسلمين ثلث لا يوب الله عليهم ابد او يقتل ثلث هم فضل الشهداء عند الله

من الروايات التي فيها جمع بين الروايات

ويقتل ثلث لا يقتل ابد او في رواية فبشرط المسلمون شرط الموت لا ترجع الالة
 فيقتلون حتى يخرج منهم الذين يقتل هؤلاء ولا ياكل غير غالب شرط المسلمون
 شرط الموت لا ترجع الالة فيرجعون غير غالبين الى ثلثة ايام فاذا كان يوم
 الرابع بهذا اليهم بقيه بل الاسلام فيجعل الله الدرة على الكفرة فيقتلون مقتلة
 لم ير منها حتى انه الطار لم يجرى نعم فاجلهم مني بخربا فبقا وبقا الاب كانا
 مائة فاجدون بقي منهم الاربعون فاجلهم ميراث وياخرج بقيه وكونهم مائة
 امرأة قيم واحد الشرط بالضم ط بقة في الجيش تقدم لفصال وند اليهم
 والدرة الهرة وجبا تم مائة متوجين ثم مودة الى نوحهم ولا تخلفهم
 بشدة بالام لا يجعلهم خلفه اي لا يجاوزهم حتى ينقطع غير الطيار الموت من بعد
 مسافة المقتلة وينعونهم ضربا وقتل حتى يتهوا الى مسطظية اي الكسرى قال عقد
 الدرر لها سبعة السواروف السور المحيطة بالسنة احدى عشر وذا واحة
 مائة باب عرض السور الاخير الذي على البلد عشرة اذرع وهو مع حديد يصيب البحر
 الرومي وهي مقعدة بلاد الروم والاندلس انتهى فيرس المهدى لواءه عنده البحر
 ليتوضوا للبحر فيباحد المائنة فيبعه حتى يجوز تلك الناحية ثم تذكروا ويا دى
 ايها الناس عبروا فان الله ستر وجل فلو كنتم البحر كما خلقه لنبى اسرائيل فخره
 فيستقبلها فيكبرون وينهز حيطاها ثم يكبرون فستتر فستقط في الثلثة منها ما بين
 اثني عشر رجلا فيقتلونها ويقيمونها سنة حتى يموت بها المساجد ثم يقيمونها
 مدينة اخرى فيبناهم فيقيمونها فيها مائة سنة اذا بصانح انه ارجل فقتلهم
 في ذراكم بالشم فيرجعون فاذا الامر بطل انار كنادم والاخذ نادم ثم يقيمونها
 الف سفينة ويركبونها فيها مائة مائة من المشرق والمغرب والشم والحجاز على
 رجل واحد فيسيرون الى رومية وفي عهد سعد بن مسهر المازني انه قال ابن اخي لعلك

ذكر فتح القسطنطينية فابك انما ادرت فتحها انه ذكر غنيمتك منها فان صح
 وبين خروج الدجال سبع سنين وانه يقيم حتى وفي القنن بسخر كبريت احمر
 وعقبه الذي اخذ باط يبرن ساجين عن ابي اسرائيل وسبا بهم وسبا على راية
 واحواها بالسيران حمل منها في البحر الف وسبعائة سفينة حتى اوردوا رومية
 قال جذبة سمعت رسول الله يقول بسخر من المهدى ذلك حتى يردوا الى
 المقدس قال في عقد الدرر رومية ام بلاد الروم فكل من مكها يقال له ايا ويا الحكم
 على من الضاربة بئرته الحنفة في المسلمين وليس في بلاد المسلمين منها وقد ذكر المرحون
 في صفته رومية من العجايب لم يسمع باو في ذلك بل في العلم ويقرب لطفية
 منها فيكبرون عليها اربع تكبيرات فيسقط حائطها فيقتلون مائة الف
 ويخرجون منها على بيت المقدس والتابوت الذي فيه الكينة ومائة نبي اسرائيل
 رخصا في الالواح وعلة آدم وعصى موسى ونسر سليمان وقصير من المني الذي
 ازل الله عز وجل على نبي اسرائيل اشدها من ارضه الى بيت لحم يا تونز مدينة يقال
 القاطع طولها الف شيل وعرضها مائة ميل ولها ستون وثلاثمائة يخرج من كل باب
 مائة الف مقاتل وعلى البحر لا يحل جارية يعني سفينة فيه قبل ان يرسول الله ولم لا يحل
 فيه جارية قال لانه ليس له قودا ولا يرويه على انه ذلك البحر جعلها الله شافع
 لنبى آدم لا تخرج حتى تحل السفن فيكبرون عليها اربع تكبيرات فيسقط حائطها فيقتلون
 ما فيها ثم يقيمونها بها سبع سنين ثم يقتلون منها الى بيت المقدس فيبلغهم الجاهل
 يخرج في يهودا صبيها اخو جة ابو عروا الذي في سنة وفي رواية ثم ياتي مدينة
 يقال لها او مقاطع وهي على البحر الاخرة المحيط بالبحر حنفة الا ابرامه
 عز وجل طولها الف ميل وعرضها خمسة مائة ميل فيكبرون ثلث تكبيرات فيسقط
 حيطها فيقتلونها فيقتلون بها الف مقاتل ثم توجه المهدى منها الى القدس

الشريف بالفسخ فبشره بنهم فستبين بين صورته وعشقه وخرجه
 ما بهم في الاموال ينزل المهدى الى بيت المقدس ويقوم بها حتى يخرج الدجال من
 المسلمين في الملحمة العظمى مشق وعند خروج الدجال كونه بيت المقدس يدخل الاناس
 كلها فلا يبقى مدينة وخلاها ذو القرنين لا دخلها واصحابها ولا بقي جبارا ولا ملكا
 ملك الدنيا مؤنسا وكافرا انما المؤمنان في ذو القرنين مسلما واما الكافرون فيموتون
 ويحترقون وسبيلها خامس من عشرين وهو المهدى وروى ابن ابي عمير عن ابن عباس
 مرفوعا قال اصحاب كهف اعدوا المهدى قال العلاء والحكمة في ما خبرهم الى هذه مكة
 يجوزوا شرف الدخول في امة محمد صلى الله عليه وسلم اكراما لهم وردوا اول الواعظ
 المهدى بحيث به الى الترك والظلمة من هذه الفتوح تكون في مدة مائة اربع
 لان بعد اشتغالهم لا يتفرغ لغريم اوانه يعقب البعث والسرور فيقول
 الا فاق اليه يكون مجازا جاد في طرق انه عليه السلام قال ملحمة العظمى وفتح
 القسطنطينة وخروج الدجال في سبعة اشهر وفي رواية سبع سنين قال
 ابو داود وفي سنة وهذه يعني رواية سبع سنين اصح يعني في رواية سبعة
 اشهر وردت في مدة ملك المهدى روايات مختلفة ففي
 بعض الروايات يملك خمس وسبعين او تسعين او مائة وفي بعضها سبعا
 وفي بعضها تسعا وفي بعضها ان قل فحشا وانما اكثر فتسعا وفي بعضها تسعة
 عشرة سنة واشهر وبعضها عشرين وبعضها اربع وعشرين وبعضها ثمانين وبعضها
 اربعين منها تسع سنين بها في فيها الروم قال ابن حجر في القول المختار
 الجمع على تقرير صحة الكل بان ملكه مقادير الظهور والقوة فيجعل اكثر على انه
 باعيا جميع مدة الملك والاقول على غاية الظهور والوسط على الوسط انتهى
 قلت ويدل على ما قاله وجود الاول ان صلى الله عليه وسلم بشر امة خصوصا اهل بيت

وان الله يوفى من الظلم والجور مطلقا وعدلا والباقي كبره ان يكون مدة العدل قد
 يمتد فيه الظلم والفتن السبع والفتح افضل من ذلك الا ان الله يفتح الدنيا كلها
 ذو القرنين وسبيلها ويدخل جميع الاقاني كما في بعض الروايات وينبئ المساجد في سائر البلدان
 ويحكي بيت المقدس لاشك ان مدة الفتح فادونه لا يمكن ان يساح ربع خمس
 المعمورة سياحة ففصل عن كل فضاء من الجهاد ويخبر العساكر وترتيب الجيوش
 وتبا المساجد وغير ذلك انه ورد ان الامار يطول في امة كما في سنة
 وطولها فيه مستند بطوله والا لا يكون طولها في زمانه والفتح وما دونه ليست
 من الطول في شيء انه بها في الروم سبع سنين ويقسم القسطنطينة و
 سبعا ومدة المسيرة اليها مرتين اربعين في اثنائه يكون سنين ومدة قتاله مع السباع
 وانه يقبض السبعة بعد ثلث سنين وفتح الهند وسائر بلاد يكون سنين كثيرة
 كما ورد كل ذلك في الروايات وذلك ان مدة الفتح كثيرة وح فتقول التجدد سبع
 باعينا مدة استيلائه على جميع المعمورة فيكون معنى الحديث انه يملك ملكا
 كما يجمع اهل الارض وذلك بعد فتحه مدينة القاطع وبالفتح باعينا مدة فتحه
 للقسطنطينة ودخول اهل الاسلام كلهم في طاعته فانه في الروم سبع سنين
 ومدة اشتغاله بحريمه وتلكه لهم يكون بخلاف عشرين سنين بالعشرين على
 جبر الكسر واربعة وعشرين باعينا مدة خروجه الى الشام ودخول القسطنطينة
 وثلثين باعينا خروجه بكة واستيلائه على ارض الحجاز واربعة وعشرين
 مدة ملكه في الجمة مستحقة على خروجه اولاً بالطائف وقته لا يملكه وعينه
 بعد ذلك في خروج الهاشمي خراسان وملكه سيف على عاتقه اثنتين وسبعين شهرا
 كما في بعض الروايات وهذا الجمع والى اسقاط بعض الروايات لاشك انه مقدم على
 التبرع جميعها امكن ان الله اعلم بمرامها على انه لا مانع ان يكون الفتح وما دونه بعد ذلك على

وقتها الدجال فانه عيسى السبب المهدى كنه فانه الاية في قرينين وادام من ان شانه
 يكون في اخر من روية واما بانه لا اية مديونية في ثم عيسى خلفه ويقضى به كايدي عليه
 جابر عند مسلم انه عيسى هم ويقول له حين تبارخ في الصلوة انه يعفكم على بعض الاكرمة
 هذه الالة ولا يرويه ما وروى في بعض الروايات انه المهدى يصلي بهم تلك الصلوة ثم يكون
 عيسى ايا ما بعده الالة لما ثبت امامته واما رتبة جازله انه يعينه اماما للصلوة لانه افضل
 وفضلته لا تسلكهم خلافة لجواز خلافة المفضل مع وجود افضل سيما اذا كان
 افضل من غيره قرينين قال ابن حجر ومعنى تلبس قرينين ملكهما اربعة من قول عيسى انه
 لا يبقى لها معه اختصاص شي في ذودها راجعة فلا يعارض ذلك خبر لا يزال هذا
 الام في قرينين باق من الناس اثنان انتهى وسبب الاشارة الى هذا في كلام
 الشيخ في الفتوحات ولا شك انه بهذا الوجه يندفع كثير من الاشكال التي ذكرها
 كل منها موصوفا بانه كنه والاحتمال ان هذا الارض قطعا كنه الصليب وتقتل المختير
 برالى الى غير ذلك لانه انما يكون واحد فينسب الى هذا تارة والى هذا اخرى
 وقد يستأنس به بقوله هم كيف انتم اذا نزل فيهم ابن مريم حكما مفسطا واكم
 بكم فانه لا احتمال ان يفهم من قوله حكما مفسطا الالة وفعلة لقوله واكم بكم
 وظاهره انه ليس الالة الصلوة اثبات اتباع عيسى شرجه وكونه رتبة خليفة
 ورجلا من احوال مديونية واما ما في قوله في فوائده تضمنها الاية
 وانه عيسى كنه الصلوة كنه كلام امام المحققين محي الملة والدين محمد بن العربي
 الطائي الخافى الالة لسي قال رحمه الله ورضي عنه في باب الثالث وستين ثمانية
 من الفتوحات امكنة ملخصة ان من خليفة يخرج وقد املا الارض جوارها
 فخلوها قسما وعد لا يقفوا اثر رسول هم لا يحل له ملك سيدة وحيث
 لا يراه يحل الكل ويقو الضعيف ويقوى الضيف ويعين على نوابك حتى يقبل

ويقول

ويعينون بعلمهم بعلمه يشهد بصلواته في ليلة مبعثه العلم والهدى فيمجد الروح في
 وجوه بعد ذلك ونجيبه بعد مبعوثه ميسى ارجل في زمانه ما يتجدد جيلنا فيفتح اعلم اناس كرم
 اصبح اليك من نصيب الجربة ويدعو الى السبب فيمن في قبل وانه زود من يظهر كذا
 ما هو الدين عليه في نفسه ما لو كان رسول الله هم حيا حكمهم برفع المذاهب من الارض فباقي
 الا الذين في الارض عدوه مقلدة العلماء اهل الاجتهاد لما يرونه في الحكم خلاف ذلك البه
 انهم في ذلك كنه حكمة فانه سبعة وعشرون في السنة فيماله فيمجد كنه مديونية
 اية الفقهاء فانه فانه لا يبقى لهم رتبة ولا تميز عن الغاية بل لا يبقى لهم حكم الحكم الا قبل
 ويرفع الخلاف من العلم في الحكم بوجود الالة ولولا ان السبب مبعوثه لافى الفقه
 مبعوثه ولكن يظهره بالسبب انهم يطعمون ويحون فيقبلون كنه في غير ما يملكون
 خلافة يرفع به عامة المسلمين كنه في حواشيهم كنه في كنه وكشف في كنه في حال
 البهون يعقوبون دعوتهم ويغيرونه هم الورد ويجوز انقال الملكة ويعينه على قدره وبعثه
 على اقام رجال في الصحابة صدقوا معا يدوا سديهم فيهم من الاجام فيهم على كنه في كنه
 الا بالعبودية لهم عاقل ليس من جنسهم ما عيسى كنه في كنه الورد ووافضل الالة
 اية كانه هذا اشارة الى عيسى هم اذ لم يعصم الا الانبياء فيكونون وزيرة افضل واعصمة
 المهدى في كنه كنه بشير اليه كنه في ما بعد واشارة الى الملك الذي يهوده ويؤيده
 قوله ليس من جنسهم لانه عيسى هم من جنسهم لانه بشر لكن فيطبق الجنس على النوع فيعده
 عيسى لانه من بني اسرائيل الاجام وانه كانه يطبق هم ما سوى الرب كنه ملك قد في كنه
 مح ليس عيسى من جنسهم لانه هم وان شئت الله الا ان من الانبياء شهد
 وحين مام العالمين فيقيد هو سيد المهدى ال محمد هو الصارم المهدى مدين
 هو السبي يحكمهم ختم وطمة هو الابل الوسمي حبري وراوه بكم الاول المهدى
 واما العالمين النبي هم والصارم السيف والابل المطر الكثرة والوسمي هو اندي نزل في اول

نفسه اناس به ان كونه في جنة كونه في جنة

الشاهد قال قد جازمنا واطلكنم اوانه فظهر في القرآن الرابع الا حق بالقرآن الشاهد
 الحاشية في رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو قوله صلى الله عليه وسلم في الحديث الذي عليه وهو الشاهد في القرآن
 في حديث ثلث مرات في الذين يؤمنون بعد قوله في القرآن في قوله في رواية ثلث مرات
 وواحد في رواية ثلث مرات في قوله في القرآن في قوله في رواية ثلث مرات
 والرابع قرات وحدث امور واخرت امور وسكنت ما وحدث الزباب
 في البلاد وكثر النساء الى ان علم بحيزه وطاسببده وادبرها العدل بطمحين اقبل لينة
 فشهدوا به جوار الشهدا واما في خبر الامانة وانه استوزر له طائفة جندهم لم يفركون
 حينئذ اطلعهم كفا وشهدوا على الحقيقين واما هو من الله عليه في عبادة فثرتهم بفضل
 ما يفضل عنهم فاروق الدين بعون من هناك واما هو في نفسه فضا جيب سيف في سبته
 مرتبة يوفى من الله قدر ما يحتاج اليه مرتبة ومترتبة لا خيفة سده يعوق منطق اظهر
 الحيو ايسرى حده في الاسن والجان من السر علم وزرارة الذين استوزرهم الله قوله تعالى
 وكان حقا جنت نصر المؤمنين فيهم على اقدم من قال الله فيهم رجال صدقوا ما عاهدوا الله
 عليه عطاهم الله في هذه الآية التي اخذوا بها جوار في ليلهم سبب فضل علم الصدق حالا
 ووقفا فخلوا الصدق سبب الله في الارض ما قام باجده ولا الصف باحد الا هو
 مع لانه الصدق صفة الله والصادق الله واذا علم الامام المهدي هذا على ان يكون
 اصدق اهل زمانه فوزاؤه الهادة وهو المهدي فهدى الله في العلم بالله كقول الله
 على ابدى وزرارة ان الامام علم الوزير بقدر وعيها فلك الوجود يدور وملك
 ان لم يستقم احواله بوجوده في نور يور الا الله الحق هو منزله ما عنده فينا ربه
 وزرارة جل الا الله الحق في ملكوته غير ان يراه الخلق وهو فيهم جميع ما يحتاج اليه المهدي ملكونه
 قيام وزرارة في سعة امور لا عاشر لا ولا يفيض عن ذلك وهي جوار البصر لكونه واما
 الى الله على بصيرة في المدعو اليه لا في المدعو قال تعالى عن نبيه صلى الله عليه وسلم ادعوا الى الله على بصيرة انا

ومن البصيرة في المهدي من اتبعه وهو صلى الله عليه وسلم على بصيرة في دعائه الى الله فبصيرة على
 فانه يقفوا ارادة موفقة الخطاب لا التي عند الاقواء قال الله وما كان منكم الا
 الا وجبا وادعوا بحجاب ورسول الله صلى الله عليه وسلم علم الرحمة من الله تعالى وذلك من كل
 من كلمة الله تعالى في الاقواء والوحى فيكون المترجم منها لصوره ولفظها
 والمرونة التي يوجد بها ويكون روج كلك الصورة كلام الله لا غير معين لرب
 لولاه الامم وهو العلم بما يستحقه كل مرتبة من المصالح التي خلقت لها بنظر صاحب
 في العلم في نفس الشخص الذي يريد ان يولي به ويرفع الميزة منه وبين المرتبة فاذا راجع الى
 في الوزر في غير ترجيح كلفه المرتبة ولاه وان يرجع الى غير فانه يجب كلفه بمرتبة
 جدي لم يولي به الرحمة في الغضب لا يكون ذلك انما في حد والموضوعة والتعزير
 واما ذلك فغضب ليس فيه الرحمة شيء علم ما يحتاج اليه ملك من الارزاق وهو
 ان يعلم انما في العلم وليس الا في عالم الصور وعالم النفس المدبر لهذه الصور فيها
 يتصرفون فيه في حكمة او سكون واما حد بين بعضين فانه عليهم حكم الاخر اذ منهم ان يحكم
 على لغة كعلم الجان علم داخل الامور بعضها على بعض وهو معنى قوله تعالى يوحى اليك
 في النهار ويوحى اليك في الليل في الموضع ذكر والموضع فيه الشيء ويوحى في العلوم
 العلم انظر في الحسن النجاح الحيوان والنباتي ولولا السوي الا الهام لما ظهر للشفقة
 حين يوسا في جميع الفناج العلمية والعلمية فاذا علم الامام ذلك لم يدخل عليه
 شبهة في احكامه وهذا هو الميزة الموضوعة في العلم في المعاني والمحسوسات فالامام
 يتعين عليه مجمع بين الالهى وبين ما يكون بطريق القيس لا يعلم المهدي علم اليقين
 واما بعد لحيته فالحكمة المهدي لا با على اليه الملك من عند الله الذي بعث الله
 اليه سببه وذلك هو الشرح الخفي المحمدي الذي لو كان غير حيا ورفعت اليه ملك
 انزله لم يحكم فيها الا بحكم هذا الامام فعلم الله ان ذلك هو الشرح المحمدي في فهم علمه

مع وجود النصوص التي تنهى عنه ما لا بد له من ان يكون في صفته بقوله لا يخلو
بقوله انه منج لا مشع وانما معصوم ولا يخلو معصوم في الحكم الا انه معصوم من الخطا
فان حكم الرسول لا ينسب اليه خطا فانه لا يخلو من الهوى او الاله او حتى يوحى اليه
عصمة انه معصوم في كل ما ياتي حاله محفوظ لا معصوم او لا عصم الا انما ياتي
وليس شيئا وانما هو في الاول محفوفون لا معصومون لا استقصاء في قضاء
خواج ان سرانه متعين على الامام خصوصا وفي جميع الناس فان الله قد مد على خلقه
ليس في مصالهم والذي ينسب هذا السعي عظيم وحوكة الاله ككلامه انما يكون في حق الغير
لا في حق نفسه فاذا رايتهم السلطان يستغل بغير طيبة وما يجتاز اليه فاعلم مد
بؤنة المرتبة هذا الفصل والافق بينه وبين العادة والوقوف على علم الغيب يحتاج
اليه في الكون في مدته خاصة وهي اس مسته ليس راوينا ما يحتاج اليه الامام في امارة
وذلك انما انما الله تعالى اخبر عن نفسه انه كل يوم يموت شيان هو ما يكون عليه العلم
في ذلك اليوم معلوم ان ذلك الشان اذا ظهر في الوجود وقع انه معلوم الكل
خبرنا به في هذا الامام من هذه المسئلة له اطلاع من جانب الحق على ما يريد الحق ان يكون
في الشان قبل وقوعها في الوجود فيطلع في اليوم الذي قبل وقوع ذلك الشان على ذلك
الشان في ما كان مما فيه منفعة لرحمة شكر الله وسكنت عنه وان كانا فيه
عقوبة ينزوي بلا اعام او على الشان من معينين سال الله فيهم وضع وقض
فصرف الله عنهم ذلك البلاء رحمة وفضله واجاب عونه وسؤاله فلهذا
يطلع الله عليه قبل وقوعه في الوجود ويحي به ثم يطلع الله في تلك الشان على كل
الواقعة من الاشخاص معينين الاشخاص من قبلهم حتى اذا رايتهم لم يكتف فيهم انهم
حين رايتهم ثم يطلع الله على الحكم المنسوع في تلك النازلة التي شرع الله
لنبيه محمد صلى الله عليه وسلم ان يحكم به فيها ولا يحكم الا بذلك الحكم لا يخلو ابدا واما

اعني الله عليه الحكم في بعض النوازل لم يقع له فيها كشف كانه عاقبة الخفاء في الحكم بالبيان
وبعد بعد التعريف ان ذلك الحكم الشرع فيها فانه معصوم عن الالهي القياس في الدين
فانه القياس من ليس بشي في دين الله حكم على الله بما لا يعلم فانه طرد حقه وما يدركه
لعل الله لا يريد طرد ذلك العلة ولو اراد ان لا يزل عنها على الله رسول الله وارضطوا
بها اذا كان العلة من نفس الشرع عليها في قضية فكيف لم يزل بها في القضية
بنفسه لم يزل بها الشرع ثم يطرد ما يكون حكما على حكم شرع لم يزل به الله في المنع
المهدي في عدم قول القياس في دين الله ولا سيما ويعلم انه من الدين في عدم التحقيق
بالكشف على هذه الاله وذلك كانه يقول انكوني ما تركتم وكما يذكر السؤال
في الدين خوفا من زيادة الحكم فكل ما سكت عنه ولم يطبع على حكم معين فيه بعد قضية
بحكم الاصل كل ما اطلق الله عليه كشافا وتوقيفا فذلك حكم الشرع المهدى في المسئلة
وقد يطلع الله في اوقات في صباح على انه صباح وعاقبة كل مصفوة تكون في حق
رحمائه فانه الله يطلع الله بسال الله في رفع ذلك لان عقوبة فلهذا في رحمة
ككانه رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الله تعالى وما ارسلناك الا رحمة للعالمين والمهدي
يقفوا له لا يخلو فلا بد ان يكون رحمة فلهذا مسئلة امور لم تضح بحجبه الامام في ائمة
الدين خلفا لله صلى الله عليه وسلم ثم الى يوم القيمة الا الله الامام المهدي كانه ما نفور
رسول الله صلى الله عليه وسلم من الاية الدين يكون انه يربث ويقفوا له لا يخلو الا الله المهدي
عنه فلهذا بعد بعصمة في احكامه كما شهد له ليل العقل بعصمة رسول الله صلى الله عليه وسلم في
حقه بعد الحكم المشروع له في عباده قال رحمه الله وينزل عيسى في زمانه بالنبوة
البيضا وشرف في مسجد دمشق والناشر صلوة العصر في الامام فبقية ففصل بالبيان
يوم النسخ سنة محمد صلى الله عليه وسلم لا ياتي في هذا في الامام وبيت الصبيحة ان عيسى
يقفوا في فلهذا في صلوة العشاء ويقول انها كقيمة لا ياتي في قضية الله قال في الجمع

بين سلف الرواة انه المهدى حين نزوله بشيكون بيت المقدس فيكون الذي ينبغي
امير المهدى على دمشق ويوصيحه ان هذا في صلوة العصر وان يجتمع اليه اليهودي والنصراني
والمسلمون كل رجوه كما ياتي هناك وان تقدم المهدى اقتداء به في صلوة العشاء والجمع
الاخر المسلمين بايدي المؤمنين اخواننا اليه باقائه في النعم والسبح
من خلافة المهدى المذكور في الاصل حيث يحتمل ان يكون في زمن عيسى بن ابي نبيه قوله لم يكن
انما نافي اوله المهدى في وادى سبطا عيسى في اخيه لانه المهدى يسبق نزول عيسى بكبر
من ثلثين سنة وعيسى يات بعده بضعاً وثلثين سنة وروى في المهدى انه يكمل اربعين
وفي عيسى انه يكمل خمساً واربعين سنة اجتماعهما سبع وتسعون سنة والاشهاد في
آخر قد علمت انه احاديث وجود المهدى في وادى سبطا عيسى في اخيه لانه المهدى يسبق
منزله فاطمة لم بلغت حد التواتر المعنوي فلا معنى لانكار ما ورد في كتب الرجال
فقد كثر في كذب في المهدى فقد كثر زواه ابو بكر الاحكام في فوائده ان اخباره والوفاء
السبيل في شرح السير له في وادى سبطا عيسى في اخيه لانه المهدى لا عيسى بن مريم كونه
ضعيفاً عند الحقايق لا يجب تأويله بانه لا فوى للمهدى الا بشيرة عيسى في قوله انه وزيره
اول المهدى بعد عيسى في بعده يكون امره مخططين ولا يفرحوا بقدومه في يوم الله تعالى
في شرح العقائد في ثلثه بنا على الحديث المذكور لما مر انه حديث ضعيف خالفه
صحيحه وسداهم اخاه عن ابن سيرين انه المهدى خير من ابي بكر وعمر بن ابي بكر
خير من ابي بكر وعمر قال قد كان يفضل على بعض الانبياء وعنه لا يفضل عليه ابو بكر وعمر قال في
الوردى هذا سند صحيح وهو خفي في اللقط الاول قال والاوجه عندنا في اول المخططين
على ما اول عليه حديث بل اخبرني عنكم بشدة الشدة في زمان المهدى قلت التحقيق
انه جهاد الفضل مختلفة ولا يجوز في التفسير على الاطلاق في قوله الا اذا فصله
الشيء لم يزل ذلك فانه يجوز في المفضل من جهة جهاد اخي لست في الفضل وقد مر الشيخ

في الفتوحات انه معصوم في حكمه مقتضى ان النبي لم لا يخطي ابراهيم ولا سكك انما في المكين
في الشيخين انه الامور السبعة التي لم يجمع كلها في امم من امة الدين فقد من هذه الجهات
يجوز تفصيلها عليها وان كان لا يغفل العجبة وشهادة الوحي السابقة وغير ذلك من ذلك
استتمت قصة المهدى على محبة في اشراف السادة فتنشر الى حداد ذكر بعض
احاديثها اجمالاً خرافات عن جبل من الذهب كما مر من ابي هريرة رضي الله عنه
لا تقوم الساعة حتى يخرج الفرات عن جبل من ذهب يقبل عليه الناس فيقتل ثلثة عشر من اهل بيته
رواه ابن جابر عنه ورواه احمد ومسلم عن ابي ذر في اخيه حتى يقتل من كل امة ثلثة عشر من كل
وكذا رواه مسلم عن ابي هريرة وروى عنه الشيخ ابو داود وحسنه ابو شامة الفرات
بحر عن كثر من جفده فلما باخذ منه شيئاً في رواية يقيم بين حماد وعنه يقتل من كل
سبعة سبعة فاذا اذكر كونه فلما تقر به قتل النفس الزكية من مجاهد قال حدثني
رجل من اصحاب رسول الله قال اذ اقيمت النفس الزكية عصب عليهم في السماء
وفي رواية اخرى في الناس المهدى في قوله كاتر في العود الى زوجه ليلتها وسها
رواه ابن ابي شيبة وغيره عن ابن جابر عن ابي هريرة رضي الله عنه اذ اقيمت النفس الزكية واخوه
يقتل عليه خمسة نادى مناد في السماء ان اميركم فلما ذلك المهدى رواه ابو نعيم
بن حماد النفس الزكية هذا غير النفس الزكية الذي قتل في زمن المنصور العباس
فتد موسى بن عيسى عم المنصور وهو النفس الزكية بن عبد الله المحض بن الحسن المثنى بن حسن
السطر بن علي بن ابي طالب رضي الله عنه با بعل اهل المدينة بالحققة وكان يقال المهدى
قتل هو بالمدينة وقتل اخوه ابراهيم بن عبد الله بالعراق ومات بوميا في الحبس
طلوع الرايات السواني قبل خراسان في رواية رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
الرايات السود قبل المشرق فيها لكم قتال لا شدة يد الم يقاتله قوم مثله فاذا
رايتوه فبايعوه ولو جوا على الثلج فانه خلفه الله المهدى واجاب بن جابر والحكم

عن أبي عبد الله المكي والارض رواه الله ارقطى في سنة وثمانين قال بالخرج المكي حتى
 قطع في الشمس انه رواه البهقي ونيهم بن جاد طلع لقرون في السنين عن ابي جعفر محمد بن
 علي الباقر في قال اذا بلغ العيس كذا خاسط طلع بالمشرق في القرن السنين وكان اول طلع
 بهلاك ثم نوح حين غرقهم الله وطلع في زمان ابراهيم حين القوة في النار وحين اهلك الله
 قوم فرعون في معه وحين قتل يحيى بن مكرى باقا وارايم ذلك ما يستعجز وبالله
 من شدة الفتن يكون ظهوره بعد ذلك في الشمس القمر ثم لا يبصرون حتى يطلع الا نوح بعد رواه
 نعيم بن جاد طلوع النجم في الذئب عن كعب قال طلع في المشرق قبل خروج المكي
 بنجم له ذئب مضى اخذ به نعيم قلت وقد ظهر في دم خمس سبعين في شهر جاد في الثانية
 بنجم وذئب اقام مقدار شهرين غاب خسوف القمر مرتين في رمضان عن شريك فانه
 يعني قبل خروج المكي كشف القمر في شهر رمضان من رواه نعيم نازر في المشرق
 عن ابي عبد الله الحسين بن علي بن مرق قال وارايم ثلاثة من الساعات عظمية في قبل المشرق
 قطع بيلا فعند ما فرج النسر في اقدم المكي عن ابي جعفر محمد بن علي الباقر بن مرق قال
 وارايم اربع من المشرق ثلثة ايام او سبعة ايام فتوقفوا فرج احمد ان شاء الله
 مع وقعة بالمدينة عظمية عن ابي هريرة روى قال يكون في المدينة وقعة يعرف فيها
 حي رادست ما الحرة عند ما الكفرة سوطا فتخرج عن المدينة يريدون ثم ياتي المكي
 رواه نعيم نازر في الساعات عن جاسم بن عمر النخعي قال لينا دين باسم رجل في الساعات لا يكره
 الدليل ولا يمنع من الدليل رواه ابن ابي شيبه عن علي بن مرق قال وانا داني من الساعات
 انا الحق في آل محمد فعند ذلك يظهر المكي عن افواه الناس يشربون حبه ولا يكون ذكره
 رواه نعيم عن عبيد بن المسيب قال لم يفت سنة كما اوها لعبيد فلانا هي حتى ناتي
 منا ومن السماء والا انما الامير فلان وكلم الامير فلان مرة رواه نعيم وعن ابي جعفر الباقر قال
 يات منا ومن السماء وان الحق في آل محمد يات منا ومن الارض ان الحق في آل علي قال العباس بن سفيان

وانا اسفر كلمة الشيطان والصوت لاجل كلمة الله العبار واهنهم وعن فرعون قال اذا
 كان الصوت في شهر رمضان في ليلة جمعة فاسمعوا وطيعوا في آذانهم صوت العبد المبرور
 الا ان فلانا قد قتل مظلوما بالشك انفسهم فقتلهم في اليوم ثم شك في حرقه فادبهم
 الصوت في رمضان يعني الاول فلما استكسوا صوت جبريل عليه السلام ذلك انه بناه في السم
 واسم ابيه وعلم سمع ابن يحيى عن ابيه وكانت مذبة قال ان يكون في سنة تلك السنة يستقيم
 امرهم حتى ينادي مناد في السماء عليكم بسلام رواه يعقوب بن حارود وعن شهر بن حوشب قال قال رسول
 الله صلى الله عليه وسلم في الحرم ينادي مناد في السماء الا انه صفوة الله في سمعوا وطيعوا في سنة
 الصوت المسموعة رواه يعقوب بن حارود عن عمار بن عبد الله عن قتادة بن نافع عن عبد الله بن مسعود
 اهل الارض يسمع كل لغة بلغتهم وغير الحكم بن نافع قال اذا كان السنس بنى يورقات
 فادنا وبعد ان يجرب القبايل الا انه اميركم فلان ويقتبض صوته آخرا لانه قد صدق
 لا مانع من انكر الله ان في رمضان وفي ذالحج وفي الحرم وغيره كما يظهر اختلاف الروايات
 طبع كلف من السماء عن عبد بن سيب قال يكون في سنة واختلاف حتى يطالع كلف
 من السماء وبادي مناد في السماء اذ اميركم فلان وعن سماعة بن عيسى انه اماره ذلك اليوم انما
 من السماء دالة بنظر السنس البهار رواه يعقوب بن حارود اخراج كثر الكعبة ومن انما
 امير المؤمنين علي بن ابي طالب كرم الله وجهه انه قال حين واجهه يوم رضى الله عنه
 فقال له ما ادرى دع خراب السب وما فيه السلاح والاموال او قمنه في
 فقال له علي بن رضى الله عنه امير المؤمنين قلت لصاحبه فاحصه فاحصه فاحصه فاحصه
 يقتله في سبيل الله في آخر الزمان رواه بن حارود المحدث العظيم عن ابي هريرة قال قال رسول
 الله صلى الله عليه وسلم في شهر رمضان ينادي مناد في السم عليكم بسلام رواه
 مسلم والحكم بن حارود وقد تفرغ له وعن ابي الدرداء انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال
 ان قطع المسلمين يوم المحدث الكبرى العوطة الى جانب مدينة يقال لها دمشق في شهر رمضان

ابو داود والحكم وصحة وعينه الله قال قال صلى الله عليه وسلم لا تقوم الساعة حتى لا يقسم
 ولا يفرغ بعينهم ثم قال كعبون بل الشام ويجمع لهم بل السلام يعني الروم الى ان قال
 الدبرة عليهم فيقولون مقتلة عظيمة ثم يمشيها حتى ان الطائر يربحها ثم يجمعهم حتى يمشي
 ميتا فيقتلوا بولاب كانوا فاما فلما يجدون بقي منهم الا الرجل الواحد فباي غنمة
 يفرح اداي ميراث يقسم رواه مسلم وعنه ما ذ قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ست من امر
 الساعة موتى وفتح بيت المقدس الى ان قال ان بعد الروم فيسيرون ثمانين تحت
 كل بند ثمانين الفارواه احمد بن ابي شبيب الطبراني وعنه احمد بن عمر قال قال النبي صلى
 عليه وسلم ست فكم اينها الالة فقال في الخامسة مائة تكون بينكم وبين النبي صلى الله عليه وسلم
 لكم تسعة اشهر كهدرجة من الماء ثم يكونوا اولي البعد منكم رواه احمد ابو بكر بن عسك
 امرأة قيم واحد انه لا يفرح ميراث ولا غنمة وهذا كل ما يقع في الملحمة العظمى
 بين قباد بنو الالب كانوا فاما فلما يجدون بقي منهم الا الرجل الواحد رواه مسلم وغيره
 ابو داود ومن موعنا انه اشراط الساعة انه يقل الرجل وكثرة الناس حتى يكون ثمانين
 امرأة قيمة واحد وقد لا تقوم الساعة حتى لا يقسم ميراث ولا يفرغ بعينهم فتح القسطنطينية
 والرومية عن ابي هريرة انه رسول الله صلى الله عليه وسلم قال كل يجمعهم بدنية جانب منها في البحر
 وجانب منها في البحر قالوا نعم يا رسول الله قال لا تقوم الساعة حتى يخذوا بسجور الفا
 من نبي اسحق الحديث رواه مسلم والحكم قال الحاكم يقول هذه المدينة هي القسطنطينية قال
 القاضى عياض كذا هو في اصول مسلم بن اسحق والمودود المخطوط بنى اسمعيل وهو
 الذي يدل عليه الحديث وسبابة لانه غار الوهب عن عبد الله بن عمر قال قال
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ست فكم اينها الالة وقال في الخامسة مائة ففتح مدينة قسطنطينية
 اي مدينة قال قسطنطينية وعنه كثير بن عبد الله بن عمر بن عبد الله بن عمر بن عبد الله بن عمر
 صدر الله عليه وسلم يقول ان يذهب الدنيا حتى يعاقبوا بني الاصفخر يخرج اليهم رواه ابو بكر بن عسك

الذين يجادون في سبيل الله ولا تأخذهم في الله لومة لائم حتى يفتح الله عليهم قسطنطينية وروى
 بالنسبة والكثير في خبرهم الحديث رواه ابن ماجه والى كرم وعنه ابي قيس قال ذكرنا فتح القسطنطينية
 وروى فيه انها تفتح اولها فقال عبد الله بن رسول الله صلى الله عليه وسلم اي المدينة تفتح اولها
 اوروميه فقال صلى الله عليه وسلم مدينة يوقل تفتح اولها القسطنطينية رواه احمد والى كرم وصحة
 وعنه ما ذ قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان بيت المقدس حراب يربح خراب يربح
 مضوا ملحة ومضوا ملحة فتح القسطنطينية وفتح القسطنطينية خروج الدجال رواه ابن ابي شبيب
 واهم داود والى كرم وصحة وحديث ان النبي صلى الله عليه وسلم يخرج الدجال من بين يديه حتى
 يخرج الدجال من بين يديه ثم يخرج الدجال من بين يديه ثم يخرج الدجال من بين يديه ثم يخرج الدجال من بين يديه
 ثم يخرج الدجال من بين يديه ثم يخرج الدجال من بين يديه ثم يخرج الدجال من بين يديه ثم يخرج الدجال من بين يديه
 وانه الا وجه فتنه كذا باذنه الله على ان الشرب بالالهة يوقل وفيه الشك فقول الفتن
 الواقعة في زمن المهدي في الاشراط العظام القريبة خروج الدجال اخبره محمد بن احمد
 عن داود بن ابي بشار عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 الى قيام الساعة انه اكثر من الدجال رواه مسلم وعنه ابي هريرة رضي الله عنه وعن ثقات اخرين
 لم يفتح منها ابانها لم تكن قبل الدجال الدابة وطوع السم من بها رواه الترمذي وصحة
 وعنه ما ذ قال صلى الله عليه وسلم اللهم اني اعوذ بك من فتنة المسيح الدجال وفتح في تفسيره
 انه الدجال المذكور في القرآن في قوله تعالى خلق السموات والارض اكبر من خلق الناس وانه المراد
 بالناس بين الدجال في خلقه على كل الباقين صحيح البخاري ومن بني الاو قد اندر قوله
 في رواية مولانا انه نوح فتنه وعنه ابي داود الترمذي وصحة عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير
 نوح الا وقد اندر قوله الدجال عند احمد لانه نوح فتنه واليه من بعده واخبره في
 اخبره ابن عمر رضي الله عنهما والحكم عليه في في مقامات في اسمه ونسبه مولاه وعنه وسيرة
 ونسبه ومحل صدوجه وفتنه ودمته وكنيته وكيف النجاة منه وفتنه

[illegible]

قال وقطعة بعشر شيوخ بالهند واكثر بعضهم لا يوجد الا كاره ثم جمع الشيخ عينا من الروايات
في غنية العيني طبعه غير مخرم ومسوحة ابي بنيت فهو في دونه ومعنى حديث ابي داود وجعل العيني
ليست بناتية ولا جرحا الى ليست حالته ولا يثبت كان حديث ابي علي في الصحيحين والسطحة
بالهند كان الرواية الاخرى عنه وهي ان خطه الذي كانا كوكبا كانا في خطه في خطه في
الخطه كانا بكل ذلك في الاحاديث قال علي بن ابي حمزة العديني مع كل واحد منهما
عورا وذلك ان العول العيب والاعور من كل شيء العيب وكل عيني له رجل معيبة احد حمار
بنه باب نقد في الرواية الاخرى قوله وحصلها قال النووي في معنى غايته الحسن انتهى على غيبة قطرة
وهي عبدة نفس العيني اذا لم تقطع عيب قال البيضاوي الطفرة كلمة ثبت عندنا وقيل
تخرج في العيني في الحجاب الذي على الالف في مقابلة قال الخطوط قد ورد في كتابه في
قطرة وفي بعض الروايات غير ابي سعيد عند احمد والبراء احدى غيبة كانا واحدة حضرة قال الخط
والذي يحصل في المجموع الاخبار ان العول طافية انه بغية مخرم وصرح في حديث عبدة
مفضل وسكرة في كبره باه غيبة العيسري مسوحة والطافية هي البارزة وهي غير المسوحة ولها
الظفر فجاز ان يكون في كل من غيبته لانه لا ايضا والظفر لا السنو ويكون الذي وضعتها
هي الظفرة غيبة العيسري العيب مع بقا عينا هي البارزة انتهى في غيبة انه قصير في بقا
سأكنه وجمي آخرون في الفج وهو باعد باليقين وقيل في صدور القدين مع باليقين
وقيل هو الذي في رجليه اوجاج فجعل الشوق في الجيم وتخفف الفاء في كبره بها بكرا واكثر
الجيم اي بعض اقرى شد يد البياض فخرج فلما في نفع الفاء وسكونه التثنية اي عظيم الجنبه
كان رأسه اعصابه بجوده اي ثور رأسه كبر متفرق فاقم في رواية ان رأسه موزان في حركات
ان شوه كثر من الجعوزة كذا في الامل او اثره في الذبح قاله في النهاية وهذا معنى امره في خطه
مكتوب بين غيبة كف حروف مقطعة بقرا بكل مسلم كاتب في كتابه في الاقوال في كذا
لا يولد له ولا يدخل العذبة وكلمة بقعة اقدم كذا ووجهه في الخطوط وسبب الفاء في قوله

من خلق اي طريق بين الشام والعراق فيجيب ان يفسد سبيل السرايا والجند ونبينا يثبت
 سخا ولا يعمل مقدس سبيلهم ان من يهودا جديا عليهم رجل ستم من فيهم يقول مد
 يدواي اسرع قال صديقه سلم فسلم يا جديا واسد فاشبوا في ساضفكم
 صفة لم يصحها آية بني قبل انه يبداء فيقول ان بني ولا بني بعدي ثم يفتي فيقول انكم
 ولا تدونكم حتى توثقوا انه اعور وركبكم ليس باعور وانه كتب بين عينيه كاذبا
 كل مؤمن كاتب وغير كاتب اي حوفا متجسسا كذا كذا في ركا صرح به في بعض الروايات
 وانه في الجنة ان من الجنة ونازقا في ارضه جنة وجنة نار فمن ابتقى باقية في الجنة
 باسده وبقا في الكهف فيكون عليه براد وسلا كما كانت النار على ابراهيم
 وانه في الجنة كذا وكذا وقد ذكرنا ما مفصلا وانه في البيع عليه السلام يترك
 يقول هذا المسح الكذاب فاخذوه لفظه اسد ويعطيه اسد من السحرة مالا يحقر
 الدجال في رواية ان بين يديه رجلين يذرا اهل القرى كلها وفاقية انذرا
 ايها فاذا خرجا منها وخطها اهل اصحاب الدجال ويدخل القرى كلها غير مكة وادنة
 فيمن مكنه فاذا ابد الحق عظيم فيقول من انت فيقول انما ميكائيل معشني اسد لا معني
 من عدته ومن بالحدية فاذا هو بخلق عظيم فيقول من انت فيقول من جبريل معشني
 لا منه من حرم رسول وفي رواية وانه لا يلقى شي في الارض الا دابة وطر عليه
 الاكمة والحدية فانه لا يثبتهما من ثقب من ثقبها الا لقبه الملائكة بالسيف صلته
 فيمن مكنه فاذا راى ميكائيل ولها ربا ويضج فيخرج اليه من مكة منافقون ويدعون
 كذا كذا حتى ينزل عند الطرب الاحمر عند منقطع السبخة فيثبته قبله رجل
 من المؤمنين ويقول لصاحبه واسد لا تطلق الي هذا الرجل فلان طرنا ايو الذي
 انذرنا رسول اسد عليه وسلم ام لا فيقول له صاحبه واسد لا تترك يا بنة
 ولو انما علم انه يقتلك اذا ايتته خلفنا سبيك وكذا يخاف ان يقتلك في

عليه

عليه الرجل المؤمن لا ان ياتيه فيطلق يمشي حتى ياتي مساح الدجال اي خضرته وطلانه
 فيقولون له اين تذهب فيقول اعدا الي هذا الرجل الذي خرج فيقولون او ما تؤمن ربنا
 فيقول يا ربنا خفا فيقولون زافقوه فيقول بعضهم اليس قد نهاكم ربك ان تقولوا
 صدقوه فيقولون الى الدجال انما قد اخذنا من يقول كذا وكذا فيثبته وترسله قال
 ارسلوه الي فيثبته به الى الدجال فاذا راه المؤمن عوفه لفتت رسول الله
 عليه وسلم فيقول يا ايها الناس هذا الدجال الذي ذكروه رسول الله عليه وسلم
 فياخذ به الدجال فيسج ثم يقول لتفلسني فيما امرتك الا تشققت شققتني
 فينادي المؤمن يا ايها الناس هذا المسح الكذاب من خصاه فهو في الجنة واطاعه
 فهو في النار فيؤمر به فيوسع ظهره ويطعن في فمها فيقول له الدجال الذي اخفيت
 سرنا بشا لتطعنني او لا تشققت شققتني فيقول انت المسح الكذاب فيؤمر به
 فيؤثر بالشارع من عوفه حتى يعرف بين رجله وفي رواية فمذ بر جده فوضع يده
 على عقيب بنة فشقة شققتني وسبعه جنتها فمذ ربيت الفوض ثم المشي الدجال
 بين القطعتين ويقول لا وليا له ارايت ان اجيت اسم تعلمون اني انكم قالوا
 فيغرب احد شقبة والصعيد عنده ويقول له قم فمستوقعا فلما راه اولياؤه
 صدقوه واثقوا انهم واثقوه واثقوه وقال للمؤمن الا تؤمن بي فيقول
 اذ ررت فيكم الا بصيرة وفي رواية يقول لانا الا اشد قبل بصيرة مني قبل ثم ياتي
 في الناس الا انه هذا المسح الكذاب وانه لا يفعل بعدي باجرة الناس فيقول الدجال
 والذي اخلف به لتطعنني او لا ربحك لا ليعينك في ان يقول واسد لا
 ابدوا وانا خذ الدجال ليندج فيجعل ما بين رقبته الى رقبته خطا فلا يستطيع
 سبيلا وفي رواية فيوضع على صدره صفائح فيحاس فلا يحك فيه سلا حرم فيثبته
 بيده ورجليه فيقذف به فيجيب الناس انما قد اخذوا الى ان رواها والشي في الجنة قال

صبر الله عليه وسلم هذا الرجل الذي اوردته مني اعظم الناس شهادة عند رب العالمين
الرجل المؤمن هو الحق عليه السلام على الامم كما صرح به في بعض الاحاديث الصحيحة وقد علم
الكشف الصحيح وقبل هو واحد اصحاب الكهف لما انهم كانوا في الجحيم الهدي
وهذا القول الثاني ضعيف قال في القصة ترجف المدينة ثلث رجفات فلا يبقى من
ولا منافقة الا خرج اليه فتلقى المدينة يومئذ خبثها كما ينبغي الكبير حديث محمد بن عبد الله
اليوم يوم الخلاص ويكون اخيرا يخرج اليه الناس حتى ان الرجل يرجع الى امة وبنه واخوته
فيؤثقوا رباطا بخاتم يخرج اليه في رواية يعني الخلاص في يوم الخامس قال ثلث مرات
يخرج اليه لاجل فصيحة اذ يقطع فيطرح الى المدينة ويقول لصحابه الارواح الى هذا القصر الاخير
هذا المسجد الحمد ثم ياتي الى المدينة فيجد كل قبعة من انبائها مكانا مصلها فياخذها فيخرج
فيأتي من وراء صديقه عليه السلام واخباره من ان مسجد رفع ويصير في الجحيم لانه في زمانه كان
ميتا بالجريرة والسفوف وقد وقع ما خبر به فان مسجد الشريف يرى بعض حتى مسافة
بعيدة وشابرة تلمع باضواءها وتخرج من قرب غير ربح البناء والله علم في القصة
السجدة بئر ليرفاه فيضرب رواقه ثم ترجف المدينة ثلث رجفات فلا يبقى
منافق ولا منافقة ولا فاسق ولا فاسقة الا خرج اليه فتجالح المدينة وذلك يوم الخلاص
رواه احمد والحاكم عن محمد بن ابراهيم قال سمعت ابا عبد الله بن ابي العباد يقول ان
الرب يبعث في كل امة نبيا فينبذ قبيل وجههم بيت المقدس واما هم لمهدي رجل صالح
فتوجه اليه فغير المسلمون الى جبل الى الشام فباينهم فبصرهم ونبذهم صاعدا
ويجهدهم جهدا شديدا وفي رواية فبكت الناس فاجابهم لم يقدر على ذلك الرجل
فانبا وبادر اليه بيت المقدس فاذا صعد عقبة افق وقع عليه المسموم فمروا
فيستريحون لقائه فاقوا بهم من بكت وجلت الجموع والصعق وذلك ان قبل خروج
الرجال ثلث سنوات شدا وصبب الناس فيها رجوع سدي كما مر في قصة وانقوت ان

التمثيل والتسبيح والتحميد حتى اذا طال عليهم الحصار قال رجل الحق في هذا الجحيم
اخرجوا الى هذا العدد حتى تكلم الله فيها اما الشهادة واما الفتح بل انتم الابرار
احد الى الحسين بن قتيبة واما يظهر لكم الله عليهم قتيبة يعون على الصالح بعينه
يعلم الله انها الصدوق من انفسهم ثم ما قد هم ظنة لا يجردهم عن كنه قتيبة ابن مريم
فيحضر بصارهم وبين ظهرهم رجل عليه لامة فيقولون انا عبد الله فكلتمه موسى
اخرا واحدا في ثلث ايام بعيت الله عبد الله جال وجنوده عذبا جيبا وكسفا
الارض وارسل عليهم سلا حكم وكيف سلا حرم عنكم فيقولون بذا يرسل الله شق
لصدورنا فيؤمنه ربي اليهودي العظيم الطويل الاول الشريف لا يقل بده سفي
ثم ارجع فيؤمنه ربي فيسقطون عليهم وفي رواية فيثبها امامهم اي المهدي قد تقدم
يصلهم الصبح اذا نزل عليهم بنو الله عيسى بن مريم عليه السلام للصبح فرج المهدي
فتعزى لتقديم عيسى عليه السلام وسلم يصلي بالناس يقال له باروع الله تقدم يقول
بعض من يخرج بالصلاة فيقول لتقدم اماكم فيصلي بهم وينفع عيسى بده كبقية
فيقول له تقدم فانها لك ايمت فيصلي بهم امامهم فاذا انصرف قال عيسى فيخرج
فيفتح وراه الدجال معه سبعون الف يهودي كلهم ذوسيف حتى لا يفر
للام وتشتد الدال المهمة بوزن عذبة تاجه بعيت المقدس بينه وبين عذبة
مقدار تحسج الى جهة دمشق متصلا بجبلها وساج فاذا نظر اليه الدجال
واب تحايد وبالحج في الماء والطق باربا فيقول عيسى اني فيك خيرة لكن استعيني
بها فيذكره عند ناب له الشرقي فيقبله ويهزم الله اليهود وفي رواية لمسلم فيثبها
هو الى الدجال كذلك اذا بعث الله المسيح ابن مريم فيقول عند المذابة البيضاء
دمشق بين مدينتين اربا الى الحج والمهمة اي مصيوعين باليهود ووجهي
اصفوا وباركوا في ابدالهم اسعافه على ارجحة ملكين اطارا ربي في الايام

احمد و ابو داود و ابن ماجه و ابو يعلى و اما حديث عائشة فهو في حديث فاطمة المذكور
 عن الشعبي قال ثم لقيت النعمان بن محمد فقال لي ما حدثتني من حديث فاطمة
 بنت هاشم و اما حديث جابر فاخره ابو داود بسند حسن و اما حديث فاطمة بنت
 قيس فاخره مسلم و ابو داود و يعقوب و الرضا و ابن ماجه قال الرضا في صحيح و لفظ
 رواه مسلم قالت سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول يا ايها الصلوة فامضوا
 الى المسجد فليست مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فلي قضى صلوة جبريل المنيبر و فلي
 فقال لي انتم كل انسان مصلاته ثم قال بل يدرى الله و انتم جميعكم قالوا الله و رسوله اعلم
 قال لي الله ما حكمكم لريضة ولا ربه و لكن جميعكم لا يمتها الدار في كل جلا نصرنا
 مجاز و انكم و حديثي حديثا و اقول الذي كنت احذركم به عن المسيح الدجال حديثي
 انه ركب في سفينة بحرية مع ثلثين رجلا من الجحيم و جرام فلعب بهم الموج شهرا
 في البحر فاذا رآه الى البحر فخرجوا الى جزيرة من جزيرتين فجلسوا في اوقاف السفينة التي فيها
 جمع قارب فخرجوا الى ارض و هو سفينة صغيرة فخرجوا مع الكلبة فخرجوا فيها ركا
 السفينة لقصا الحوايج قد خروا الجزيرة فلقبتهم و اية اهل البيت ع في غنم الشجرة
 و رواه ابو داود و ابن ماجه و ابن خزيمة و ابن حبان و ابن عساکر و ابن عساکر و ابن عساکر
 و تشد السيل الى اولى سميت بذلك التجسس الاخبار و عن عبد الله بن عمر و ابنه
 هي و اية الارض التي يخرج في اخر الزمان فكلهم فقال انطلقوا الى هذا الرجل في الدين
 فانه الرجل منكم بالاشواق قالت لما سمعت ان رجلا فرقنا منها اي قصا انه يكون شيطا
 قال فانطلقنا سرعا حتى دخلنا الديرة فاذا فيه اعظم انسان راياه قط خلقا
 و انشده و انما محمود يده الى عني ما يقين كبتني الى عني بالحد يد قلنا و كذا انت
 قال قد قدرتم علي خبري فاجروني ما انتم قالوا نحن اناس من العرب كبتنا في سفينة
 بحرية و اخبروه الخبر فقال خبروني عن رجل من بني اسرائيل الموصلة و لا يقال الكلبة قرية

بالشم بل خبرتنا نعم قال اما انها يوسك ان لا يثمر قال خبروني عن بحرية الطيرة
 بل فيها ما قاله لطي كثره الماء قال اما انما يوسك ان لا يذهب قال خبروني عن عين
 روم اي بضم الز و فصح العين المعجمين على و من صرو بدة مودة من الجانب القبلي
 من الشام بل في العين ماء و بل يروى ايها ما العين قلنا نعم هي كثره الماء و اهلها
 يزرعون من ثمرها قال خبروني عن بني الاميين ما فعلوا قد خرج من مكة و نزل
 يثرب قال اقامه العرب قلنا نعم قال كيف صنع بهم فاجابوا انه قد طهر
 من يدية من العرب طاعوه قال اما ان ذلك خير لهم ان يطيعوه و اني تحذركم اني
 انا المسيح و اني اوسك ان يوزن لي في الخروج فخرج فاسير في الارض فلا اوج قوتية
 الا ما يسطرها في اربعين ليلة غير ملة و طيبة مما حوتها من كل ما كلفها اوردت
 انما دخل احداهما استقبلني ملك بيده السيف صلتا يصدني عنها
 و انما عبد كل غيب من انقابها ملكه يحرسونها قال رسول الله صلى الله عليه وسلم و طعن
 اي كبر الميم عصي و قضيب يكون مع الملك و الخطيب يثربها اذا طاب المنيبر
 يده طيبة قلنا يعني المدينة الا اهل كنت حدسكم فقال الناس نعم الا انه في جراتهم
 او بحر اليمن لابل من قبل المشرق ما هو و ادي بيده الى المشرق قال القاضي عياض
 لفظه ما زلنا نرصد له الكلام ليت فيه و الدوايات ان يفر من المشرق و في بعض
 طرفه عند السيف اي شبح و سند صحيح قال السيفي فيه انه الدجال الاكبر الذي يخرج
 في اخر الزمان من غراب صبا و و انما ابن صبا و واحد الدين الكذابين الذين اخبرني صبا
 عليه و سلم بخروجهم و كان هؤلاء الذين كانوا يقولون ان ابن صبا و هو الدجال لم يسموا
 بغيرهم و انما يجمع بينهما بعيدا جدا او كيف يلقبهم من كان في اثناء الجدة النبوية شبه
 الخاتم و يجمع به النبي صلى الله عليه وسلم و سبيلنا يكون في اخرها شيئا يسجد في جزيرة
 من جزيرة البحر موثقا بالحد يسبقهم خبر النبي صلى الله عليه وسلم فلم يزل يخرج اولانا الاول

فيخرج من مدينته الى بلادهم ووجه وجهها ووجه وجهها ووجه وجهها
 لا يخرج من مدينته الى بلادهم ووجه وجهها ووجه وجهها ووجه وجهها
 قال لما اقتحمنا اصبها كان بين عسكرنا وبين اليهودية فرمى كلنا نائبا ونائبا منها فاق
 يرميها فاذا اليهودية يرمونها ويضربونها فالت صديق الى منهم فقال كلنا الذي استفتح به
 على العرب يدخل فبنت عنده من سطح فضلت فلما طلعت الشمس اذ الوجود من قبل
 العسكر فظرت فاذا رجل فليرقبه من رماحه واليهود يرمونها فظرت فاذا يهودون
 فدخل المدينة فلم يجدوا الساحة قال الحافظ وعبد الرحمن بن جابر موفته والباقي
 ثقات قال في صاحب ابوداود وسند صحيح عن جابر قال فقتلنا ابن الصيا ويوم الحرة رماه
 غيره سند حسن وخر جابر هذا يضعف خبره ان مات بالمدينة وانهم صدوا عليه كسفا وجن
 ولا يقيم ايضا مع خبره من ابن الرحمن لما لا يفتح اصبها كان في خلافة عمر كما اخرج ابو نعيم
 في تاريخها وبين قتل عمر ووفته الحرة بخوارجهين سنة لا يروقه الحرة كانت في غير ذلك
 وحديث ما بعد رعدة القصة انما شاهدنا بالحدثان بعض اصبها هذا الحديث يكون
 جواب لما في قوله ما اقتحمنا اصبها فقتلناه فقتله صرحت القاطعة وارتدوا اليها
 قصة ابن صيا ووقد اخرج الطبراني الاوسط مرفوعة في حديث فاطمة بنت قيس رضي الله
 عنها انه الدجال يخرج من اصبها وفي حديث عمر بن حنبل عن ابي عبد الله واهل بيته
 بسند صحيح عن انس رضي الله عنه انه يخرج من يهودية اصبها قال ابو نعيم كانت اليهودية
 من يهودية اصبها وانما سميت اليهودية لانها كانت تختص بسكنى اليهود ولم تزل
 كذلك الى ان مصر ايووب بن زياد ابرص في زمن المهدي بن القاسم العباسي فسميها
 المسمومة بقيت لليهود ومنها قطعة هذا الموضع كلام الحافظ بن حجر واهل بيته
 انه الدجال من اصبها وواحد من اصبها وواحد من اصبها وواحد من اصبها
 اصبها الى غير ذلك ذلك لان احاديث ابن جابر كلها متقدمة وحديث الجاسقني

فيقدم قلت وهاجج انه غيره انه قصة تميم الدار في تهاجرة من قصة ابن صيا ووقد كانت
 له لانه حين اخبره صديقه امه بانه في جبالهم او بحر اليمن ابل من قبل المشرق كان ابن
 بالمدينة فلو كان في جبال بل من جبال المدينة لا يقال انما لم يقل خوفا عليه من ان يقتله
 فاخر ما يؤول اليه امره قلنا هذا ليس بشي لانهم كيف يقتلونه شخصيا قبل ابعده
 انه انما يقتله بنو اسد عيسى عليه السلام ولو كان كذلك لما بين ضيق الخراج بانه صحا
 كذا وكذا لما بين قاتل كرم اسد وجهه بانه يحضب لحية من بافوه ولما بين الحكم بين الحكم
 بانه يخرج من صلبه من غير سنة الى ذلك ويؤيده ايضا ما اخرج ابو نعيم بن حازم طريق
 جابر بن زيد وشريح بن عبيد وعمر بن ابراهيم الاسود وكثير بن مرة قالوا جميعا الدجال ليس بولد
 وانما هو شيطان موشق بسبعين خلقه في بعض خواطر اليمن لا يحتمل او ثقة سليمان بن ابيهم
 او غيره فاذا ان لم يرد ذلك من كل عام خلقه فاذا برأته انما عرض ما بين اوتها
 اربعمائة ذراعا فيضع على طرفها منبر من نحاس فيقعد عليه ويتبع قبيل الجحش فخرجه
 من ارضه الى الجحش وهذا لا يمكن مع كون ابن صيا وولد جبال وعلق مولاهم كونهم
 ثقات موقوف ذلك في بعض كتب اهل الكتاب انتهى لاننا في ذلك مورد في بعض خواطر
 اليمن لانه يحتمل انه قوي صديقه امه في قصة تميم الدار في من قبل المشرق باقيا اخر
 وقصة حين يخرج وذكر ابن صيف الحوت في الدجال من ولد شق كما من المشهور قال
 ويقال بل موشق نفسه نظره اسد وكانت آفة جبهة عشت آفة فاولدها وكان
 الشيطان يعمل له العجايب فاخذه بلسان غنسه في جزيرة من الجزاير لكن قال الحافظ
 في رواه جدا قال وغاية ما يجهج به بين القصة حيث يقيم وكون ابن صيا وولد جبال
 انه الدجال قد تميم موشقا مولده جبال فيضيه وانما ابن صيا وشيطان ظهر في صورة
 الدجال في تلك الحلة التي قدروا اسد كما خوجه فيها وهم انتهى فانه كيف يحكم
 بكوفين جبال وفضل من كونه دجالا بعد اثبت اسلام وجهه وجاهده والاهل فاعاد

عهد الاسلام الى الموت قوله في حديث ابي سعيد لا يكره ان يكون ذبلا ولو غص عليه
 ذلك لقلب يد على عدم الاسلام في البطن او كعب يرضى المسلم ان يدعى الربوبية او يثوب
 فهذا الذي جوز الحاكم بذلك واسد اعلم وبالله التوفيق استخلف فقهة الدجال
 على مكة في شرط الخطبة ثلث سنين وفتنه حديثه واليه الاشارة بقوله
 كونه بين يدي الساعة سنون فلما تصدق فيها الكذب بكذب العصاة في الحديث
 فغارب الزمان حتى يكون السنة كالشهر والشهر كالجمعة والجمعة كاليوم واليوم كالساعة
 والساعة كالغرفة بالانار اخراج الارض كوزنا وكانها تضع في زبر كل من المدة في يدي
 والدجال يخرج كل منهم شي منها لكنه في زمرها رجمة وفي زمر الدجال باق وانشاء خروج
 الشياطين اثباتهم بالاخبار الكاذبة ووزايتهم عدائهم في قوم عاد وجميع ذلك
 كقوام بعد ما يتم ورجوعهم الى عبادة الاوثان اخراج الطيالى عن ابي هريرة في قال
 لا تقوم الساعة الساعة حتى يرجع ناس من اهل عبادة الاوثان يعبدونها واحادithe
 كبرية
 نزول عيسى عليه السلام قال تعالى وانما اهل
 الكتاب الا يؤمنن به قبل موته وقال تعالى وانما تعلم الساعة فلا تتردد في الشك
 وانما تعلم بفتح العين واللام بمعنى العلامة ونحو ابي هريرة انه قال هم والذين خلفه بيده يكره
 انه ينزل تكليم ابن ابي عمير لا يخبر الصليب بتقل الخبز ويضع الحجر في الحديث رواه
 الشيخان وفي رواية مسلم وانه ينزل ابن ابي عمير كما في كتاب الصليب عن ابي هريرة في جابر قال
 لا تزال طائفة من اهل بيتي يقاتلون عدا الحق حتى يهربوا الى يوم القيمة فينزل عيسى بن مريم فيقول امروهم
 يقال صبروا فيقول لا يا ايها الناس هذه الامة رواه مسلم والكلام عليه في مقام
 في طينة وسيرته ووقت نزوله ومحمد وما يجري عليه يوم يقر الملام ودمته وموته واما
 اسمه ونسبه في مولاه فكل ذلك معلوم من القرآن في طينة وسيرته في قوله تعالى
 من حديث عقيب بن خالد انه سمع جده وفضل الصور في رواية آدم كاحسن ما استاء

ثم آدم الدجال سبط الشيطان في كبر النسل والسمعة اي يغتر راوي رواية له انه اكرم الله
 وتقدم اليهم كاحسن ما استاء راوي النعم قد رجا اي تشبه بالحكيم اي سرهما وفي رواية لمسلم بن
 عيسى رجل الشعر يقطر ارضا وفي حديث ابي عيسى عن رابعت عيسى بن مريم مروي عن الحسن
 الى الحرة والباقي سبط الارسل او في حديث ابي هريرة بنحوه كانا خرج من دجاس
 يعني الحمام ولا منافات بين الحرة والادوية لجواز ان يكون ادمه منافقة كما في الحديث
 لا يجدر بجمع نفسه بفتح الفاء كما هو الاشارة عليه به وذا بان الى غير ذلك كما ذكرنا واما سيرة
 فانه يد في العصب وتقل الخبز والقرعة ويقع لونه فلا يقبل الا الاكل ويخجل الدين
 فلا يعبد الا الله ويترك الصدقة اي الزكاة لعدم من يقبلها وتقل الخبز في زمانه
 والارغب في اقتناء المال لعدم تقرب الله ويرفع الشئ والباقي فضل الله
 قال وينزع سم كل ذي سم حتى تعذب الاولاد بالحيات والعقارب فلا تقرهم ويرى
 الذئب مع الشاة فلا يضرها فيملا الارض سما وينعدم القتال وتشت الارض نباتها
 لعمروم حتى يخرج النفر من القحف فيا العنب فيشبعهم وكذا الرمان وترفع الخيل
 لعدم القتال وبعد الثور لا يار الارض تحرك كلها ويكون مقر الشريعة النبوية لا يزل
 الى هذا الامة ويكون قد علم بامر الله في السما قبل ان ينزل وعبرين وضع ذلك فهو
 من امة محمد ومجيء الامة اجتمع هم بسنة الاسرار روح فهو افضل الصحابة وقد
 التواشج البسكي في ذلك حيث يقول من باع جميع الخلق افضل من جبر
 الصحابة ابر بكر ومن عمر من عمر وغير عثمان وميوني من امة مصطفى المختار من نصر
 وشك قريش كلها قال ابن حجر القضية في القول المختصر وتبعه اليه السامري في القناعة
 معناه لا يبقى لقريش احصاء شئ دون ما رجعت فلا يارضون ذلك خبر لا يزال
 في الامر في قريش باق من الناس اثنان انتهى ويدر قاله حديث جابر عن مسلم
 فيقول امروهم اي عيسى تعالى على لنا فيقول لا انما ابغضكم على بعض امر اكرهته الله

هذه الامة وهي هذه الفلانتات التي يكونه الهندي الامير هو حتى في زمره عيسى يكونه بر اربعة
 في الامور عيسى هم وهذا وجه آخر في الجمع بين اختلاف الروايات في مدة ملك الهندي بان
 التسع ونحوه يجوز على ما بعد نزول عيسى هم والاربعين ونحوه باعتبار جميع المدة حتى
 في زمره عيسى هم ومرت الاشارات الى ذلك الهدي علم فان قيل كيف يصح معنى حديث
 لا يزال هذا الامر في ورشنا بقية الناس اثنان مع اثنان اذ اننا قد اذنا وبنينا لم يملك منذ
 قرون قلنا معنى هذا الحديث استحسان اختلاف القرون وانما ظلمها ظالم ولا شك
 انه عيسى هم بظهر كمال العدل فلا يجوز انما يافقه معهم وبالله التوفيق في وقت
 نزوله وحده وما يجري على يد زمره الملاحم في نسبت اختلاف الروايات في نزوله والجمع
 بين الروايات في وقته ونشير الى ما راجع للجمع هنا اجمالا وهو انه ينزل عند المنارة
 البيضاء شرق دمشق او يوم موجوده اليوم واصفا كفيه على اربعة ملكين ساجدين
 مضين في النهار حتى ياتي مسجد دمشق يعقده اليهم فيدخل المسلمون المسجد وكذا
 النصارى واليهود وكلهم يرجعون حتى لو لقيت شيئا لم يصيب الاراس انسان
 بذكره ثم وياتي مؤذنه المسلمين وصاحته وبقوا اليهود وما قوس النصارى فيقولون
 فلا يخرج الا منهم المسلمين وحي يؤذنه مؤذنههم ويخرج اليهود والنصارى من المسجد
 بالمسلمين صلوة العصر ثم يجمع بين نزوله ليست ساجدا وكونه يصعد بالمسلمين
 صلوة العصر فراجع ثم يخرج عيسى هم من معه في دمشق في طلب الدجال
 ويشي عليه السكينة والارض تقبض وما ادرك نفسه من كافر قتله ويدرك نفسه
 حيث ادرك نصرته حتى يدرك نصرته في حصونهم وتوابتهم الى ان ياتي بيت المقدس
 فيجده مغلقا فبصره الدجال فيصادف ذلك صلوة الصبح كما مر وقتها
 للدجال اللعين فيسبها يهلك بالبحر وبما خرج مدجائه فهذا الظاهر لا يحتاج الى ذكره
 في مدت وفاته فقتله ورد في حديث عليه السلام او احسن كما عرفت في ههنا

رسول الله صلى الله عليه وسلم قال نزل بي مريم مريم بكنت في الناس أربعين سنة
 وعندها شيتية واحد وأبو داود وابن جرير وابن جابر عن أنس بن مالك وأبو يعقوب سنة ثم
 يوفي ويصير عليه الميمون وفيه قوله عندها صلى الله عليه وسلم وأخرج ابن أبي شيبة واحد
 وأبو يعقوب وابن أبي عمير كرمه عابسه روى قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم نزل علي مريم
 فيفضل الله بها ثم بكنت عيسى مريم في الأثر أربعين سنة أما عاد ولا حمق مقطا
 وأخرج أحمد في الزهد عن أبي هريرة روى قال بعثت عيسى ابن مريم في الأثر أربعين سنة
 ويقول للبطليسي عسا لست وفي رواية عنه وأربعين سنة والقبيل لا ينفخ
 الكثير ولعل روي الأثر أربعين وروى بانكا الكسرة وفي رواية سبع سنين جمع
 بعضهم بأنه كان حين رفع ابن ثلاث وثلاثين ونزل سبعاً فلهذا أربعون
 وقد علمت أن القبيل لا ينفخ الكثير فلا حاجة إلى هذا الجمع وعنده أحمد وابن جرير وابن
 عسكراً أبو هريرة روى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم نزل علي مريم مريم
 فيفضل الله بها ثم بكنت عيسى مريم في الأثر أربعين سنة وأخرج ابن أبي شيبة
 ونزل روى عنه في رواة مسند وابن أبي شيبة عنه له بن
 عيسى بن مريم نفع الروايات وأخرج الأئمة جميعاً في الروايات وأخرج
 بن أبي شيبة عنه وأخرج الحاكم ومحمد وابن أبي عمير عنه له بن مريم حكاه لا وأما
 ما مضى وليسكن فاجاباً ومعهما ولياً بين فبني حتى يسلم عليه وروى عنه
 قال أبو هريرة أي بني أخوان يا أئمة فقولوا أبو هريرة بفمك السلام وأخرج الحاكم
 عن ابن عمر قال قال صلى الله عليه وسلم من أدرك منكم عيسى بن مريم فليقره مني السلام
 ورواه تيزج بعد ما نزل ويولد له ثم يموت بالمدينة ولعل مائة سنة فحجة
 وزيادة النبي صلى الله عليه وسلم ولا فلو أن يكون ميت المقدس وأخرج الترمذي عنه
 وابن أبي عمير بن سلام قال مكتوب في السورة مائة سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم وعيسى بن مريم

وهذا قد كان ان يقع مطر بها لا تكن منه موت المدا كما يكن منه موت الشوق قد
 لا تقوم الساعة حتى يطرد ما يدب من مطر لا تكن منه موت المدا كما يكن منه موت الشوق قد علم
 خروج الفخطاني والجهاني واليهيتم والمقعد وغيرهم بعد عيسى المهدي عليه السلام
 اخذ في الشيخ غياثي بمريرة مرفوعة تنزل عيسى بن مريم فيقتل الدجال ويكث العيون
 عما يعمل منهم كتاب الله وسنتي ويموت فيسحقون يا عيسى رجلا من بني نبيهم
 المقعد فادامات المقعد لم يات على ان ثلاث سنين حتى يرفع القار من جسد
 الرجال في مدهور بعضهم ويته والتعص منهم لم يوفق ما في ثمة بقا الذين مدهورة
 بعد عيسى اخذ الطرا في غيبه عليه السلام قال لا تقوم الساعة حتى يهلك الناس رجل من المولى
 بن ابي جهاد وروى عن ابي هريرة قال لا تنبئ الايم واللبالي حتى يهلك رجل يقال له
 الجاهلي واخرج الشيخ عنه لا تقوم الساعة حتى يخرج رجل من خطاة بسوق الناس بعضا
 واخرج الطرا في الكبرياء بن مده وابو نعيم وابو عيسى كثر في قيس بن جابر بن ابي عبد الله بن مريم
 قال سكون في عدي خلفا ومن بعد خلفا ام ارم بعد الامام ملك جبارة ثم يخرج رجل
 من اهل بني بلال الارض حلالا كما ملته جورا ثم يامر القحط فيوالله اني بعثي بالحق ما هو
 وانه واخرج نعيم بن حماد عن سماعة بن عيسى قال بلغني انه المهدي يهلك ربعة عشر سنة
 بيت المقدس ثم يموت ثم يكون من بعده رجل من قوم تبع يقال له المنصور ارم في خطا
 يهلك بيت المقدس احدى وعشرين سنة ثم يقتل ثم يهلك المولى في يكثر ثلث سنين
 ثم يقتل ثم يهلك المولى بعده ميم المهدي ثلث سنين واربعة عشر شهرا وعشرة ايام
 واخرج نعيم بن حماد عن كعب قال يموت المهدي ثم ياتي الناس بعده رجل اهل بيته فيه
 خير وشدة وشدة اكثر من غيره يعصب الناس به ويؤوهم الى الفتنة بعد حكمة بقاؤه
 فيس ثور به رجل من اهل بيته فيقتله فاخرج ايضا عن الزبير قال يموت المهدي موتا ثم
 يصير الناس بعدة فيمكث زمانا ثم يات من السماء ليس بالناس لاجل ما يوافقنا ولا

في سنة وبعث الله فيهم رجلا من بني نبيهم

على اعتكافكم بعد الهجرة فتظرون فلا يوفون الرجل ثم ياتون ثم ياتيهم المفسدون فيسير الى المدينة
 فيه فيقتله ومنه واخرج ايضا عن كعب قال سفل رجل من بني محمد ثم رجل من المولى ثم رجل من
 من اهل بيته المولى عيسى بن مريم يقتل من القبيح من يرضى سب المفسدين فيموت من اهل بيته
 ثم ماتت ثم ياتي بعده رجل من مفسدين اهل الصلاح فلهوم مقتوم ثم ياتي من يرضى القوي اليها في
 الفخطاني فيسير بسيرة المهدي على يمينه فيخرج من الروم واخرج ايضا عن الوليد بن مهران قال قال
 رسول الله صلى الله عليه واله في سنة وبعث الله فيهم رجلا من بني نبيهم
 الجاهلي ثم المهدي ثم المفسور ثم السلام ثم امة العصب اخرج ايضا عن ابن عمر قال ثمة امرأة
 تزولون فيخرج الارض كما عليهم صالح الجاهلي ثم يخرج ثم ذو العصب يكون في اربعين سنة
 ثم لا خيرة الدنيا بعدهم واخرج ايضا عن كعب قال يكون بعد المهدي خليفة من اهل البيت
 اخو المهدي في سنة يعمل بعده وهو الذي يصيح مدينة الروم ويصحب غياثا واخرج ايضا
 عن ارمطة قال بلغني انه المهدي يعيش اربعين عاما ثم يموت عموه ثم يخرج رجل من خطا
 مشغوب الاوثين على سيرة المهدي بقاؤه عشرين سنة ثم يموت فيقتل بالسلام ثم يخرج
 من بيت النبي صلى الله عليه واله ثم مهدي حسن السيرة يعزو مدينة فيموت وها هو امير المؤمنين عليه السلام
 ومن ثم يخرج في زمانه الدجال هذه الاحاديث اكثر ما تعارضه وقد قال القتيبي
 في القول المحقق الذي يعين اعتقاده ما دلت عليه الاحاديث الصحيح من وجود المهدي
 المظفر الذي يخرج الدجال عيسى بن مريم عليه السلام في سنة وبعث الله فيهم رجلا من بني نبيهم
 واخذ كور وبقته لم يعرج في ميم شيء والذي بعده امه صاحبون ايضا كمن لم يمش
 فهو الاخير في الحقيقة انها قول عابدة ما يكن في الجمع انه المهدي كبير من الذين يخرج
 الروم وتنزل الدجال في زمانه ويصير عيسى خنفة واهل الخلافة يكون له وتقرش من بعده
 وانه عيسى السبب في ملكها راسا وانما يكون اليه المشورة وهو الحكم منهم عليهم السلام
 وشارة الى ذلك ثم ياتي المهدي رجل من اهل بيته في سيرة ويكون الفخطاني مع المهدي

انوارها في وسط السماء رجعت طلعت في مطلعها وروى الشيخ وابن دويبر عن
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم سمعته يقول تطلع الشمس من مخرجها يصير في هذه الامة قردة وخنازير وروي
 الدواب بن جعفر الاقلام لا يرام في حسنة ولا يفتقر في شينة ولا يفتقر في ايمانها
 لم يكن انت من قبل وكنت في ايمانها خير وروى السيفي عن عبد الله بن عمر قال فذهب الحسن
 فينقذ قومه بالذهب لانه قد قيل منهم ويقال لو كان بالامتنع وروى ابن مردويه
 عن ابن عباس رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم تطلع الشمس من مخرجها في يوم
 الذي جعل الله فيه نوبة عبد وفتنة تارة الشمس من ابريق وبتارة القمر من ابريق
 فتارة تارة لها فحسبنا مقدار ثلث ليل للشمس والليلتين للقر فلو كان مقدار نصفها الا
 في الناس يوم يفتتق اهل الارض حبله القوي بقرا كل رجل منهم ورده في تلك الليلة حتى اذا
 فرغ من نظرها ابدت حتى لا يفتقد وروى ابن مردويه في تاريخه من نظرها ابدت حتى لا
 فلا يعرف طول تلك الليلة الا جملة القارة فتارة بعضهم بعضا فيقولون في صباحهم
 بالفرح والبكا والصرخ بغير تلك الليلة ومقدار تلك الليلة ثلث ليل ثم روى
 جابر بن عبد الله عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ان الله عز وجل يجمع بينكم في تلك
 راحة لكم عندنا ولا نور فيكم الشمس والقمر في خوف يوم القيمة وخوف الموت فخرج الشمس والقمر
 فيظلمت مغاربها فبينما الناس كذلك في خوفهم الى الله عز وجل والعاقلون في غفلتهم
 اذ انما في الدنيا والآخرة باب النوبة قد خلق الله الشمس والقمر فطلعا في مغاربهما فيظلمت
 فاذابها اسودان كالعكبر لانه لا نور في ذلك الا في جمع الشمس والقمر العظم
 اركان الارض العظيمة ومنه يقال لمن يشاء ان يجمع العظم فيرفعها من تحت الارض
 المقربين ياتع كل منها صاحب سببا فاصباح اهل الدنيا في ذلك الامت
 غوا وادبوا وتفتح كل ذات محل حملها فاما الصالحون والابرار فانهم يفتقرون كما وهم
 يومئذ ويكتب لهم جادة واما الفاسقون في الجحيم فلا يفتقرون كما وهم يومئذ ويكتب لهم جحيم

فاذ ابقت الشمس والقمر سرة السماء هو متصف بها جاء بها جبرائيل فانه يفرقها فاذ ابقت
 فاذ يفرقها في مغاربها وكمن يفرقها في مغاربها الذي في باب النوبة فقال ابن جابر
 يعني صلى الله عليه وسلم وما باب النوبة فقال ما غير خلق الله يا نوبة خفف لغربها
 الجنة له مصرحاً من ذهب مكلان بالدر والجوهر ما بين المصراع الى المصراع سيرة العين
 ما لا كالبالسج فذلك الباب مفتوح منذ خلق الله خلقه ابريقه تلك الليلة طلوع
 الشمس والقمر في مغاربها ولم يبق عبد عبد الله نوبة بعد من ذلك يوم الى ذلك اليوم
 الا وفتت تلك النوبة في ذلك الباب ثم رفع الى الله فقال معا من جعل من الله النوبة
 الفصح قال اني ندم العبد عبد الله الذي اصاب فنهى الى الله منه ثم لا يعود اليه
 حتى يعود اليه في الفصح قال فبغيرها جبرائيل في ذلك الباب ثم يرد المصراعين فيلقم
 ما بينهما ويصيران كأنهما لم يكن فيها صدى قط ولا خلق فاذ خلق باب النوبة لم يبق
 بعد ذلك نوبة ولم تنفع حسنة يعملها بعد ذلك الا ما كان قبل ذلك من فضله
 قبل ذلك فانه يجزيهم عليهم بعد ذلك كما يجزيهم قبل ذلك ذلك له تعالى يوم ياتي
 بعض ايات ربك لا تنفع الايات فقال ابن عباس رضي الله عنهما قال في ذلك اياتي وكفى
 بالشمس والقمر بعد ذلك وكيف بانس الدنيا قال ابي القاسم في الشمس والقمر كذا بعد ذلك
 ضوء النور ثم يطلعها عبدان من يفرقها كما كان قبل ذلك واما الشمس فانهم حين
 رآوا ما رآوا في تلك الاية وعظمها يكون عبد الدنيا فيفرقونها ويجوز فيها الا انها روي
 فيها الاشجار ويؤخذ فيها البنية فاما الدنيا فانه لو نتج رجل مهادم كيه حتى تقوم
 الساعة من لدن طلوع الشمس من مغربها الى يوم تنفخ في الصور قال الفقهاء في ذلك
 القيمة من اللين ويوم فتقضي خمس صلوات لانه اللين فانها صلوة واليوم
 فيها خمس فتقضي قبا مع ايام الدجال بجامع الطول كما قالوا يومئذ لا خير من يوم
 يومه الاول ويحل وقت صلوة الصبح يوم طلوعها من مغربها بطولها وصلوة الظهر

وتمت هذه مختار طبر بن كل مفضل من هنا شاعروا ان الابل تفتح الهرة وكره الحماة
شدة وبالعكس ففتح الومل وهو من الجبل وغيرهم بن حبيب بن جبهه كملت
عليها على المنبر يقول ان ذابة الارض تاكل بعضها ومكلمها اسمها وغر الحسن بن موسى الى
ان يريه الذابة فخرجت ثمة ايام ولما ليس في السبب في السماء لا يري احد من طرفها قال
فراي نظرا قطيعا فقال رب ردنا فورا سبرنا فارة معها عصي موسى فاما سليمان
بن داود بنا وراي على صورتها ان الناس كالنوايا سالوا بوقوتها انها تسم الناس المؤمنين
والكافرا فال مؤمن بوجهه كانه كوكب في كبت بين عينيه مؤمن واما الكافر فكبت
بين عينيه كبت سودا كافر وفي رواية فلتقى المؤمن فسمه في وجهه واكتبه في بيضها
وجهه ونسم الكافر واكتبه بيوتها وجهه وفي رواية فارفض ان يرقى الناس منها
شيء ونسب عصاة من المؤمنين وعوفوا انهم لم يعفوا الله فبدا بهم محبت جميعهم
حتى جعلها كانه الكوكب الذي في الارض لا يدركها طالع ولا ينجمها بار حتى
ان الرجل يسجدونها بالصلوة فتأتيه من خلفه فتقول يا فلان الا تصلي فقبل عليها فسمه
في وجهه ثم تظن في مشترك النسخ الاموال يصطحبون في الامصار يعرف المؤمن
الكافر وبالعكس حتى ان المؤمن يقول كافر اقصى حتى حتى ان الكافر يقول يا مؤمن اقصى
حتى وفي رواية يخرج فقصره ثم تقف ثم تقبل النسم فقصره ثم تقف ثم
تقبل المؤمن فقصره ثم تقف ثم تقبل المؤمن فقصره ثم تقف ثم تقبل المؤمن
مؤمن الا تحت في مسجده بعضا موسى كنهه بيضا فقصه الملك الكنته حتى يبيض لها
وجهه ولا يبقى كافر الا كنهه في وجهه كنهه سوادا نجما ثم يبيضا فقصه الملك الكنته
حتى يتولد وجهه حتى ان الناس فيما يكون في الاسواق يكلمون المؤمن ويكلمون الكافر
ونقول هذا اخذنا مؤمنه ويقول هذا اخذنا كافر وفي رواية فاني الرجل وهو يصلي في المسجد
فيقول الصلوة من جانبك هذا لا تؤذ وراي فتخطه وكنت بين عينيه كذات قدرها

صفت صرحات شمعها بمجین الکافیه و فی لفظ شریف الکثیر فی صرحت

نفس

تسقى ايمس و تحفظ خذوها فقد ورد انه لما ثلث خراجات في الدبر فتخرج خرقة من اقصى
 وخرق وادنه فاقصى اليمن ولا يدخل ذكرها القوية يعني مكة ثم تكثر زمانه طوليا ثم خرج خرقة اخرى
 وادنه ثلث فبعده ذكرها في ابل البارثة ويدخل ذكرها القوية يعني مكة قال صلى الله عليه وسلم
 ثم بينا الناس في عظم المساجد عداوة وكرها المساجد الحرام لم تر عظم الا وهي نفوس
 اركان والمقام تنفض من راسها التراب فرفض الناس عنها شتى هكذا ورد عن ابن عباس
 و حذيفة رضي الله عنهم وبعض طرق حديث حذيفة صحيح وعن ابن عباس رضي الله
 عنهم في بعض اودته نهاية اى هذا في بعض خراجات والاول في خرجها الاخره وعن
 ابن هريرة وابن عمر وابن عمر رضي الله عنهم انها تخرج باجساد وعن ابن عمر ايضا
 انه رسول الله صلى الله عليه وسلم اراه المكاة الذي تخرج منه الدابة وان قبل الشق الذي في الصفا
 وغيره ابن عمر رضي الله عنهما قال يكون خروجها من الصفا لينة نسي فتصيحون بين راسها
 وذيها لا يدخل حصرا ولا يخرج خارجا حتى اذا فرغت مما امر الله فملك بها ثم يخرج
 كما في اول خطوة تضرعا بالنظاكة وفي بعضها انها تخرج من المروة وفي بعضها من
 قوم لوط وفي بعضها من وراكمة وجه الجمع بين هذا الروايات وجوب احد
 انه لما ثلث خراجات ففي بعضها تخرج من دبة قوم لوط ويصدق عليها انها من اقصى
 البارثة وفي بعضها تخرج في بعض اودته نهاية ويصدق عليها انه من وراكمة اليمين
 لانه الحجاز بانه ومن ثم قبل الكعبة اليمنية وفي المدة الاخره تخرج منه وفي عظم
 جثتها وطولها يمكن انه يخرج من بين المروة والصفا واجباد فانها تمسك بمقدار
 ثلثة ايام واكثر وحي يصدق عليها انها خرجت من المروة ومن الصفا وخرج اجساد
 وباسد النفوس والوجه الثاني انها تخرج من جميع تلك الاماكن في احدى خرافة
 في صور مشابهة وهذا ايضا مبنى على تحقق المثال المحقق وقد فني البيهقي اربعة
 طبقا باطلا غير رجل واحد انه صلي والبارحة في اربعة اماكن كل حلف على حقل

آخو بان لا يقع طلاق احد منهم بنا عليه
 الدنيا من عند الله بن سيد قال
 علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن نتذكر ان قال ما تذكروا قالوا الساعة يا رسول
 الله قال انما ان تقوم حتى تروا فيها عشرين ايات فذكر الالهة والجن والحديث رواه
 مسلم والترمذي ابن ماجه ورواه حذيفة عن النبي صلى الله عليه وسلم وانه يهلك في كل
 اربعين يوما وفي رواية انه ياخذ بالناس الكفار وياخذ المؤمنين منه كهيئة الزكام
 وقد مر انه يكون في جنة عند هلاك ما يوحى وما يوحى وانه يهلك ثلثا من الجن ان يكون
 في ايهو ويحتمل غيره لكنه لا بد ان يكون قبل اربع الاية لا بعد اربع لا يعني مؤمن
 وعند الالهة يوجد المؤمنين كما هو صريح العبادة روح طيبة تقبض روح
 كل مؤمن ويرجع الناس الى عبادة الالهة ودين ابايهم اخرج مسلم وغيره عن عائشة
 رضي الله عنها لا تذهب الايام والليالي حتى تعبد الالهة والعبادة في كل يوم من يومها
 وفيه يبعث الله رجا طيبة فتتوفي بها كل مؤمن في قلبه متقال جنة من ايمان فيفي
 من لا خير فيه فيرجعون الى دين ابايهم وله شاهد من حديث حذيفة بن اسيد
 واخرج احمد ومسلم بن عبد الله قال ثم رسل الله يعني بعد موت عيسى يا باردة من قبل
 الشام فلا يبقى من وجه الارض احد في قلبه متقال قدرة في ايات الا قبضته حتى لو
 احكم دخل في كبد جبل لدخلت عليه حتى تقبضه فيبقى شر الناس في خلقه اطهر
 واحلما التباع لا يعرفون موافقا ولا يكرهون مكر الشيطان فيقولون لا يجوز
 فيقولون في انما مناهم بعبادة الالهة فيعبدونها وهم في ذلك اذ هم
 حسن عيشهم ثم ينفخ في الصور هذا بان في ما من قبل الالهة ابيس الطاهر
 ويكن ان يقال على بعد ان هذا الشيطان غير العيس وارجح ومسلم والترمذي عن النور
 ابن سمعان فينا هم كذا في بعث رجا طيبة فتأخذهم تحت ابايهم تقبض
 روح كل مؤمن وكل مسلم ويبقى شر النار بها رجوع فيها ارضيا فون بها جحيم

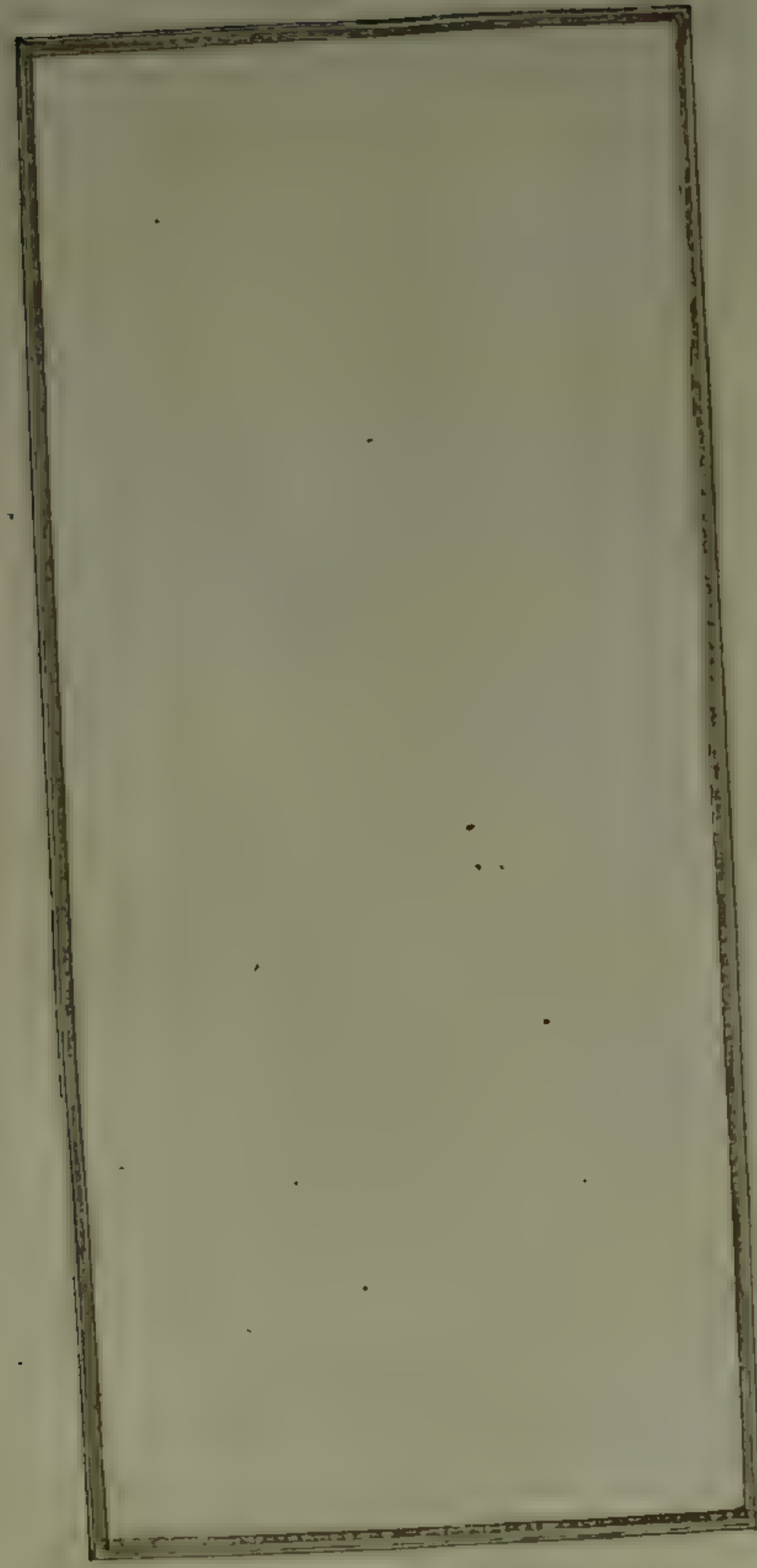
نفسهم

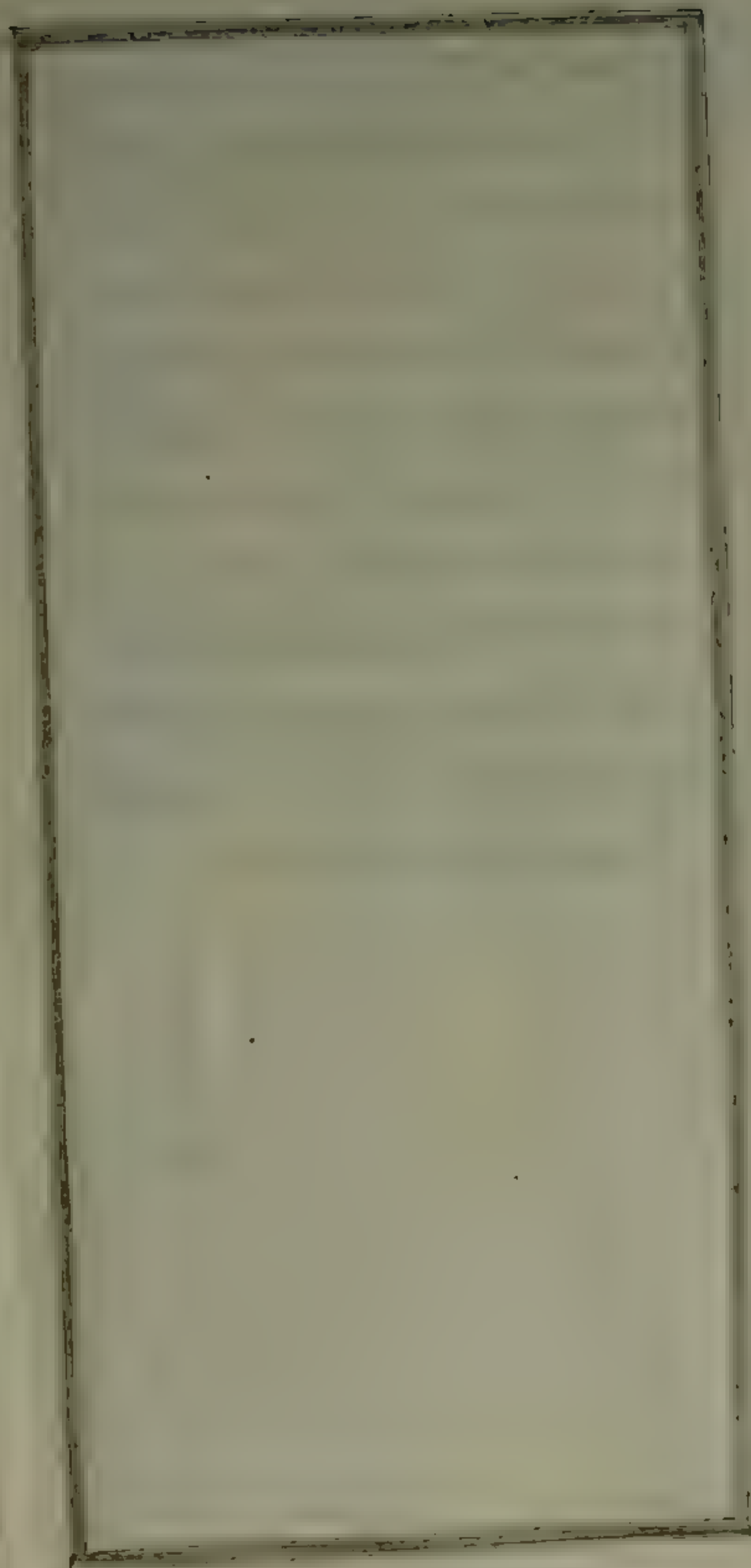
فليعلم تقوم الساعة وقد مر عن ابن جود انه المؤمنون يقبضون بعد الالهة اربعين سنة
 ثم يعودون فيهم الموت ويسرع فلا يبقى مؤمن ويبقى الكفار بها رجوع في الطرف كالبهم
 الحديث منه فيكون على مثل ذلك حتى لا يولد احد من كاخ ثم يعظم الله الشاقيين
 سنة ويكونون كلهم اولادنا شرانا من عليهم تقوم الساعة واخرج الحاكم عن ابن
 ابي اسيد يبعث رجا طيبة اليهم من الجحيم فلا ينج احد في قلبه متقال جنة من ايمان
 الا قبضته قال انما في خروج اعداء المصايح ويجيب في اختلاف الروايات
 يعني كونه الرج من قبل الشام ومن اليمن بانها رجا طيبة وبانية واخرج ابن ماجه
 عن حذيفة بن ايمان قال يدرك الاسلام كما يدرك شئ الشوب يدرك ما صميم صولة
 ولا شك لا صدقة ويبقى طوايف من ان الشيخ الكبير والعجوز الكبيرة يقولون
 او ركن آياتنا على هذه الكلمة فتخرفوها فقال رجل لحذيفة في يقيني عنهم الكلمة
 عنه حذيفة فانا وعليه السؤال ثانيا وانا فقال في الثالثة تخبرهم من ان اخرج
 احمد بن حنبل في قوله ان رجا طيبة قال لا تقوم الساعة حتى لا يقال في الارض لا اله الا الله
 الا الله وهو عند مسلم كمن يلفظ الله الله فذلك ان عايدت الله كونه على
 انما المراد بالشرار في الا عايدت بهم الذين لا يقولون لا اله الا الله والله الله
 والله ما دام في النوع الانساني من يقول الكلمة لا تقوم الساعة وانما تقوم على الكفار
 الذين لا يعرفون كاخا ولا يولدون من كاخ فيكونون بها في صورة الانسان
 وليسوا انسانا حقيقة او كك كالانعام بل هم اضل في فائدة ذكرنا
 الشيخ الكبير محمد بن ابي العباس في العنصر في النقص الشئ فذكر كلامه
 مع شرحه للعامة المحقق نور الدين جبار بن الجامي قدس الله سرهما قال رحمه الله
 وعبد قدم شيب عليه السلام بل على قلبه في التوبة للتجليات الذاتية والعطية
 الوهية يكون آخر مولود يولد في النوع الانساني لا مراتب الوجود دورية فكلما

ان شئت حيد السلام كان اول مولود من سلسلة اولاد آدم المنتهية اليها جميعا يكون
 اخو مولود ايضا كذلك لستم الدائرة بالنظائر اخا على اولادها وهو حامل اسرار
 في علوه وتجلياته لما ذكرنا وليس يولد بعده ولد آخر في هذا النوع الا ان في قوم
 الاولاد يولد معه في بطن واحد اخت له كما ان شئت حيد السلام ايضا كان كذلك
 فانه قد كانت قد لا دم في كل بطن ذكر او انثى فتخرج اخوة طلبة ويخرج هو بعد
 لانه لو لم يتاخر عنها في الولادة لم يكن خاتم الاولاد وبشبه ان يكون شئت حيد السلام
 مع اخوة يعكس ذلك ليكون اول مولود يكون راسه عند رجليها ويكون مولود
 بالغير اقصر البلاد ولغة لغة بعده ويسرى بعد ولادته العقم في الرجال والنساء
 فكلما كان في غير ولادة ويدعوهم الى الله فلا يجاب في هذه الدعوة فادخلوا في
 وبقض مؤخر زمانه بقي من بقي مثل الهيايم منهم حيوانات في صورة الانسان في ظاهر
 كحال الخفايا الحيوانية الطبيعية البهيمة والسبعية في الصورة الانسانية
 فاما على ما تقتضيه الطبيعة من حيث هي من غير دواع عقل او ما تفرغ على
 حلالا ولا يحرمون حراما بقدر فؤاد حكم الطبيعة شبيهة بحرارة غير العقل والشرع
 فعليه تقوم الساعة وتغرب الدنيا وانتقل الامر الى الاخوة انتهى من الاشياء
 رضى الله عنه بقوله ليس يولد بعده ولد في هذا النوع الا ان في قوم الاولاد
 الا ان في الحقيقة هو خاتم اولاد المؤمنين فلا ياتي في ان يولد بعده هيايم في صورة
 الانسان كما بشر الله كلاً وكما خرج به حديث ابن مسعود الى ان يكون في مثل
 ذلك حتى لا يولد احد من خارج ثم يعقم الله النساء ثلاثين سنة ويكون في كلهم
 اولادهم اناس عليهم تقوم الساعة فلا منافاة بين الحديث وكلامه
 الشيخ والحديث وان ضعف الحكم كمن الكنف الصحيح يدل على صحة هذا المقدر
 منه وبقيته بل المجموع شواهد وقد مرت آخر حكمه عظم النساء ثلاثين سنة

والعلم عند الله انهم لو تولدوا وهم توارثوا العباد قبل البعوت ووزن حال حيد السلام في العلم
 غرضه ومنهم البصير حتى يبلغ والبعوت وان كان يحصل خمسة عشر كمن في علمهم حتى يبلغوا
 شد هم الزمان في لا يقال هم اهل النفس فكيف بعد بهم لانه قد تفرغوا شرح العصور في المولود
 المذكور يدعوهم الى الله فلا يجاب ولا مانع ان يبقى الله ذلك المولود بعد ذلك جميع المؤمنين
 الزمان في الله التوفيق اخونا في ما ذكر بحسب الظاهر قوله صيد السلام لا تزال
 ط يفر من امتي بقاؤه على الحق طاهر من الحديث فانه طاهر لروايات الله بقية الله لا ياتي
 احد من المؤمنين فضلا عن القام بالحق وظاهره البقاء قال الحافظ في فتح الباري كمن
 ان يكون المولود بقوله امر الله بهوب كمن السبع فيكون كمن الطائفة قبل هبوبها
 قال فبئس الجمع بول الاسكان سوفيق الله تعالى انتهى ولا ياتي في هذا الكل الا ما ورد
 في بعض الروايات مكانا امر الله يوم القيمة لانه ما قارب الشئ يعطى حكمه في هذا الوقت
 لقوله في القيمة يطلق عليه القيمة وجميعه هذا الحسن في جميع غيره ما يكره بعض الناس ويبقى
 بعضهم لما فانه للكلية الواردة كما لا يخفى ويوضحه ما رواه الحكم وصحة خبره في علم
 سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول لا تزال عصاة من امتي بقاؤه عند الله في
 على العدة لا يقربهم من نعمته حتى ياتيهم الساعة فقال عبد الله بن عمر واصل وبعثت رجلا
 رجلا المسك وسهاما من الحجر فلا ترك نفسا في قلبه من مثل جنة من ان ياتي
 الا قبضته ثم بقي شرار الناس عليهم تقوم الساعة فانه قول ابن عمر وصادق في مقابلة
 عقبه كالصريح فيما قلنا والله اعلم رفع التواء من المصاحف وصفى الصدور
 روى البيهقي عن حذيفة وابنه برة معا قال سري من كتاب الله ليل فيضج الناس
 وليس منه آية ولا خوف في خوف الا تحت وروى عن ابن عمر ولا تقوم الساعة حتى
 يرجع التواء من حيث جاء فيكون له دور حول النور كدوى الحبل فيقول الرب عز وجل
 انك فتقول لك خربت وايت عدت اتى فلا يعمل في فمك ذلك رفع التواء واخرج

من وجهه اعدا اذا اطلق الحشر راو به شر الحشر في القصور لم يحضه وليس بها
ان التقسيم المذكور في الخبر لا تقسيم في الحشر الى الارض الشام لانها جارية
ان يكون راعيا او راعيا او جامعين الصنفين فاما ان يكون راعيا راعيا
فقط وتكون هذه طريقة واحدة لا تأتي لها من قبلها فلا تأتيها حشر البقة
عند ما ذكرنا ان راعيا الى ملك الجحمة ولا راعيا حتى لا نفهم قول لم يرد
التوفيق وليس لنا ان نعلم بتبليط ان راعيا راعيا اهل الشقوة من غير توفيق
راعيها ان الحديث يقتضيه بعضا وقد وقع في حديث ابي هريرة بل فقط
ثلاث عبد الواسع ثلثا يمشون على اقدامهم وثلثا على وجوههم قال
وزي في هذا التقسيم تقسيم التقسيم الذي في سورة الواقعة وتسم اربوا
ثلاثة ايام فقوله في الحديث راعين راعيين بر بكم المؤمن المحلطين
علاصا واخو شينا وهم اصحاب الميمينة وقوله ثانيا على غير اخوة
يريد السابقين وهم افاضل المؤمنين راعيا وقوله وتحشر

محمد ناهود اول واجب الوجود حضرت اولسوكه محض لطف واجب
 برنی اهل سنت و جماعت دانایدوب اهل بدعت و ضلالتن آیدیدی و تنگ
 ناهود اول صاحب الوجود حضرت نرب اولسوكه مجتدر کرم و هست نند
 برنی سرقه ناجیه دن قلوب فرق باکده دن فندی و صلوات و افواه اول
 اشرف موجودات اوزرنه اولسوكه افعال و اقواله اندن کاتب اولان
 سعادت اربنه و اصل اولدی و نسیماست مکاره اول افضل مخلوقات
 اوزرنه اولسوكه ستن ستنه سالک اولان و رطه ضلالتنه دو شند نجات
 بولدی و آل بکر نیده و اصحاب پسندیده سنه اولسوكه انرا فند
 سبب اهتدای و موجب تحصیل رضای خدا در و حضرت رسول اکرم صلی
 علیه و سلمک اصحابی کالبخوم با بهیم افند نیم اهسته نیم فوای بوازمی محقق
 و بومعنا مصد قدر رضوان الله تعالی علیهم اجمعین و علی الذین اتبعوهم
 با حسان الی یوم الدین بعد با حق الوری و نوح بن مصطفی خفی الله عنهما و برکه
 حضرت رسول صلی الله علیه و سلم میور که افترقت البهوات احدی سبعین
 فرقه و تفرقت النصارى علی ثنتین سبعین فرقه و تفرقت امنی علی ثلث
 و سبعین فرقه و رواه اصحاب السنن الاربعه عن ابی هریره رضی الله

بعضی طایفه نصاری تمیشت یکی فرقه اوزرنه متفرق اولدیه و بنهم و منهم تمیشت اوج
 فرقه اوزرنه متفرق اولورلر و بومعنی حضرت علیه السلام مجتدر ایدی و زبرا
 و دیگر کی کبی واقع اولدی و تری بدی روا نیده فقط حدیث شریف بویه
 واقع اولسودر و تفرقت امنی علی ثلث و سبعین فرقه کلکم فی النار الا
 قه واحدة قالوا من هی یا رسول الله قال انا علیه و اصحابی یعنی تم انتم تمیشت
 اوج فرقه اوزرنه متفرق اولورلر و اول تمیشت اوج ثلث است جمعی
 اعتقاد و جهنمندن جهنم کبرلر الا انهم دن قوت اول جهنمندن جهنم کبرلر
 و دیگر که یا رسول الله انهم کبرلر و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 میور دیگر که انهم اعتقاد و جهنم اوزرنه و اصحابک اعتقاد لری اوزرنه
 اولسودر پس بوند معسوم اولدیه فرقه ناجیه حضرتک و اصحابک
 اعتقاد لری اوزره اولسودر که انرا شاعره در و فرق باکده
 حضرتک و اصحابک اعتقاد لری اوزره اولسودر که انرا باقی
 فرقه و اعتقاد جهنمندن و یک زبرا عمل جهنمندن دخول فرقه ناجیه
 رفعت و کلد بر بلکه انهم دجی و افقد و فرق باکده کت اگر اعتقاد
 کفره مؤدی اولور سنه سار کفر کی جهنمه مجتدر اولورلر و اگر کفره مؤدی کفر
 سنه بعضی کبی معتدب اولوب مجتدر اولورلر و ان شاعره
 کفره مؤدی اولان اعتقاد و کفره مؤدی اولیا اعتقاد مجتدره ذکر اولور
 ایدی لازم کلد که اول فرقه ناجیه نکست طریقی بیان لنه تاکه طایفه
 نجات اولسودر اول طریقه سلوک ایدیه لره و اول فرق باکده کت اعتقاد
 ذکر اولنه تاکه هلاکدن جفا ایدیه اول اعتقاد و ان احض ایدیه لره و بونا
 علی عظام و فضلاتی قوی الحسنه ام کنا بر تألیف ایدیه و اول فرق

اعتقاد بر این تفصیل از زیر شرح و بیان باید بر جلد دوم محمد بن عبد الله
 شمس سنانی حضرت قمری قدس سره مل و محل نامند و بر کتاب مستطاب تصنیف
 ابتدای خوانده اول فرکت عموما اعتقاد بر اینی ذکر الهمدی و علی رضی الله عنهما
 و حدیث اول کتاب جیل الفکره اعظم را باید بدید و وقت چند نالیف
 و تصنیف فیه اندن نقل باید بدید و ایضا و بعضی مفسرین و اول طبعه مانوس
 اعتبارند و قدوة اما جدا فصل منعمان عالم و عمده اکابر و اما مثل امیر
 محترم بهنج مکارم اخلاص مجمع فضایل آفاق بحر عطا کائنات محبت
 و فضلا مرید صلیح و اتقیا ممتاز ازان بهست بار عطا امیر دریا و دل
 کوه و قار و لیرزه شیر مد و شکار و سنگیز افنا و کان و فریا در شکار
 را از شتر دست اعجاز نمایند بهنگام عطا فضا بستی با بنده میدان
 بیفت احسن بریدی فقیهی کجور دی کوزدن بولندی کل ابد بکشتن کدری کبی
 نثر بر حامی دولت و عشق ایشان در که بال شفقت در محنتی اقلیم مصر و سایه
 انداز او تلی بر مرد و بود که ظل ظلیل طغنه خوشحال و لمیه و بر سینه
 آری صد عسر فاند که کف در بانوال جو و سخا و ام دنیا به کار ساز و مل
 بر مرد و بود که جوان احسان جز بپسندن است حسن کانه حواشی ریوال
 اولیه **تفصیل** بکانه کوه و فریا و کان و سف بک بکانه دره و جبهت شرف
 بنده مرتبه مبدع اللوامی حاجی سپهر کوکبه شمسین سبع طباق
 فلک حیده عطار در غم کتب بگرد و دست موبه کارش معتمد از راه
 بقیض لجه و سستی سحاب محبت بیبوی خلق و از با کس بهشتی است اگر بمانی
 تجل نظر او بام نیرسان جویند بر مغلط و نیر سنده بادل در جبهت
 اگر گشت بیانش فلک ای چو جبهت بتعرف ذات و طبعی یکبار

کجند به فخر و اوراق شاهانند عالی و انشا و و اندالی کل و بنیت و کجند
 از بزرگ عموم نفی فضا باید و بزرگی دل از ترجمه او نمیشود و بخیر بند
 اشارت بهر و بر بو خیره بحث اولیقه اخونده خالقان ثواب
 جرنیه و و دنیا و خلق در کجند منظمه و منظمه طالب و عتب
 اولد بر حق حضرتی انری مظلوم و اصل و مرغورنه نائل الیه تبته و
 کریم بود و عیدری امرش الیه شک تحریر بهشت و شیطانه
 مسارعت ابتدای و ترتیب مقام و تفضیل کلام و تقریر مرده
 دقیقه فوت ابتدای و تبدیل و تغییر محتاج اول مواضعه زیاده و نقصان
 ایله معرفت اولندی **رجله مل و محس** بهمید تمیبه و لنوب
 بر مقدمه و ایکی باب و بر فائده و زنده مرتب فتنه و مطالب این
 باران صفای و خلاق و فادون متوقع و مسؤل و مستضع و مأمول و
 اول اولد که تحریر کجند بهشت و با دمی اول و جودی بر سودی و منزجی
 اول اولد و بیوجودی و غیره و ادب اموش بهر میره و شان را باب
 که لایق و سزاوار اول لطف و احسان اظهار دن اولیه لر زیر ابواب
 غرض اصحاب کریم حیزه و عار و نه طهر و ملق و لطف و احسان
 بول اولد که شمس سعیدی حضرتی قدس سره بو معنی بیانده بهر
 و غرض تفتیش کر ما بازماند که سستی انمی بهینم بقای
 و مکر صاحب دلی روزی بهت کجند بر حال و در پستان عالی
 و با اناس شمس فی المقصود و بعون الله الملك المعبود و هو المستعان و علیه السلام
 انفسه اول شبهه که خلق را سنده واقع اولدی و لمیه علیها السلام
 شبهه سیدی و اول شبهه نک محل صدورنی مقابله نفس و رائه

معلوم اوله که هر شبهه که آدم او غفلت ار اسنده واقع اولدی سکت
و شبهه بود که اول شبهه شیطان حیثیت اضلال و سوء سندن واقع
وانک شبهه لرندن شبهه اولدی و شیطان حیثیت شبهه لرندی
شبهه دن بخا و زاید به پس و فنا که لعین اول قول او زنده عطا کت حکمی جابر
اولیه انک او زنده عقلی حکم قلدی اکاکم خالق خلقه و حکم خلقی خلقه
اجرا ابلیس لازم کلدی و حکم خالق خلقه اجرا خود و حکم خلقی خلقه
نقص در شبهه ده اولند حلولیه و تناسخیه و شبهه و خلاه رو افش
نه سبک و شبهه ثابته دن فزیه و جبریه و مجسمه نه بهلر برده و معتزله
مشبهه الافعاله و شبهه حلولیه الصفا اندر پس از حسن اولان
حقن حسن اولور و بزودن تسبیح اولان حقن و فی تسبیح اولور و بین کسند
انی خلقه تشبیه الیمن اولور و حضرت باریک جل فکر و خلق و وصف
اولند و غنی نشد انده وصف اولنده قابل و با خود حضرت باریک
غنا سیمه وصف اولند و غنی نشد انده خلق و وصف اولنده نائل اولان
کسکت او زنده حقن عزال انده سی اید حکم اولور معنیه نه زنده توحید
غنا انده بر حق نفی صفاته تعظیبه و اصل اوله برده و روافض نبوت و امامت
غنا انده بر حق حلوله و حصول بود بر شبهه تفسیر انده بر حق نفی صفات
اجسامیه و صفات بر نائل اولنده فرق ضاله ار اسنده واقع اولان
شبهه لرک جمله سی ابلیس لعینک شبهه لرندن ناشی اول ملعونک
مکر و جمل لرندن فاشیدر پس آخر زانده واقع اولان شبهات بسیار
اول زانده واقع اولان شبهات را چون حق تعالی جل شانده **ولا متبوا**
الشیطان انه لکم عدو مبین پیور مشر و حدیث

شریف مقتضای شبهه فزیه و ابلیسک مجوسی سید و شبهه بود سید
در و انقض فشار سید و بهر غیرک امیرکک شبهه لرندی کندی مانده
اولا کفار منا ففکرکک شبهه لرندن فاشیدر و خفی و کلدی که بود انک
جمله شبهه لرندی حضرت رسول علیه السلام زمان خلقت زنده اولان
منا ففکرکک شبهه لرندن ناشی اولمشد زنده انحضرت رسول علیه السلام
امر و تبینه حکمه راضی اولور و سوا الله منع اولند فلدی نشد دن
سوال ایدر لرادی و زنده جدال جائز اولین برده باطل ابلیس جدال ایدر لرادی
انکم احوال فی قرآن عظیمه نه کور و کتب عادیست و سیده علی التفضیل کور
و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم انتحان سوره فزنده بر نیجه خلق
واقع اولدی **خ ف اول** و فائنده واقع اولاندر که حضرت رسول علیه السلام
استفتال انده که حضرت عمر رضی الله عنه حضرت محمد صلی الله علیه و سلم
یکه حضرت حبیبی کبی که رفع اولند بی کبی بی بی و علیهم السلام ایدرم و بدی و حضرت
ابوبکر رضی الله عنه شول کسند کیم حضرت محمد و عبادت ایدرادی تحقیق مسوکه
اول اولند بی و شول کسند کیم حضرت محمد انده بنده عبادت ایدرادی
مسوکه اول و لرزه و اکافا خلقا ک اولند بدی و حق تعالی حضرت باریک **ما یزید**
فد خلقت من قبله ارسل افان ت اوقل انقلبتم علی اعقابکم فوالی نذرت
ایله دی خلقی بآیه کریمه بی ایستند کلدی حضرت ابوبکر سوز نه رجوع
ایله بر و حضرت عمر ک سوزنی ترک ایله بر و حضرت عمر سوزدی حضرت باریک
و فائندن کجا بریده و هشت و هشت و هشت و هشت و هشت و هشت و هشت و هشت
حضرت ابوبکر عادت انده دن ال ایستمشان **م خلا ف** ثانی موضع فزنده
واقع اولدی محساجر لر که کمره حضرت رسول علیه السلام مسقط راسی

و موطن اصلید و توانی نگه کرد به بر دایمک مراد اید و انصار مدینه
 منوره حضرت و در بحرانی و در انصرانی در توانی اند و فنی ایک مراد اید
 در جاعت بیت المقدس انبیاک مد فنی و حضرت سمواته و حجت
 مکاتید و بواکاتل ایکت و بدیدر بعده آنی مدینه منوره و فنی ایکت
 انفاق اید و در حضرت علیه السلام **الانسیب بدین**
جست بگویند و اصل اولد بر فنی انسیب اولد کوی برده و فنی انور
 ثالث اما منده واقع اولدی جاجر اید انصار اما منده اختلاف اید
 انصار جاجر و سوزن بر امیر زون بر امیر و سوزن بدیدر و کندی بر
 سعد بن عیسای و الا انصار حضرت بر فنی انسیب اید بر بعد حضرت علیه السلام
 ایامه من فنی و فنی شسته نگرنده بود و عوالدن ساکت اولد بر و بر
 اختلاف و توقف صکره جده سی حضرت ابوبکر و بن بیت اید بر
رابع حضرت علیه السلام بر ائمه واقع اولدی حضرت فاطمه رضی الله عنها
 حضرت بر ائشی طلب ایدی و حضرت ابوبکر رضی الله عنه سخن
الانسیب یا نورث قولیدانی و فنی ایدی **خامس** زکونی منع اید ترک
 قتالنده واقع اولدی بر قوم انرا اید منع قتال و انسیب بر قوم ایک جوانه
 رغیب اولد بر حضرت عیسی اوکی مسکه خاک اولدی و حضرت ابوبکر
 انکی طریقی انسیب ایدی و فنی انسیب اید و اما اگر حضرت رسول
 علیه السلام ویر و کندی بر دود و فنی انسیب ایدی منع اید چک
 اولور لایسه انرا اید چک ایدرم دیدی کندی فنی ایدی انرا چک
 کندی و جده صحابه رضی الله عنهم انرا اید اولد بر و انردن جبر اید زکونی
اندر اید بر خلاف سادس حضرت ابوبکر ک جی فائده خلافتی حضرت

عمر که اوزر نه مقبضه و واقع اولدی و بعضی اوزر نه بر فنی حکم فک
 دیدی و حضرت ابوبکر **الانسیب** **الانسیب** **الانسیب** **الانسیب** **الانسیب**
 و بدیده خلاف فنی اولدی **سابع** انور شور او و واقع اولدی و انسیب
 رضی الله عنهم اختلاف اید بر اند جده سی حضرت عثمان رضی الله عنه
 اتفاق اید بر و فنی ایدی و حضرت بعضی امور ان کتاب انکی فنی ایکت و بر
 فائده اید و فنی ایدی و انیک اید جده شهید اید بر و فنی ایکت
 فائده صکره هر کر ساکن اولدی **خامس** حضرت علی کرم الله وجهه
 بر ائمه واقع اولدی ایام علی اید حضرت عیسی و حضرت معاویه
 واقع اولان شسته مشهور و انکه خوارج ارانده اولان خلاف کینه
 نه کوزده و انیک زمانده اشعث ابن قیس و مسعود ابن الفدکی و زید بن
 حصین انکی فنی انسیب اید و عیسی ابن سینا و انکی ایکت حضرت عیسی
 ظهور کندی و بدعت و ضلالت بر یکی فنی و فنی ایدی و حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم **یک** **فیک** **ثانی** **محب** **عل** **و بعضی**
 ان فیک صدق ظهور بولی و امام عیسی صکره اختلاف یکی فنی فنی ایدی
 بر فنی اما منده در بر فنی اصولده و اما منده اولان اختلاف یکی جده
 و جده اول اولد که امامت اتفاق و انسیب اید ثابت اولور و جده
 اولد که امامت فنی فنی اید ثابت اولور و امامت اتفاق ثابت
 اولور و فنی اید اهل سنت و جاجر و بدیدر که هر ایکت که اوزر نه
 جمیع است و یا خود صلی الله علیه و سلم بر جمیع اید اولد اول امام اولور
 لکن انده بر نیجه شرطک و جودی انسیب اید انور شرط اولد انده و عیسی
 الا طلاق حد النذر مراد شهادت و عدالت شهادت کباری ان کتاب

شو کاکیم نکلده عده حد اکت اختصار بدو و نور عکده و جسامند مال
 و نسب و کلد و دماشی و لسی شرط و کلد و زیر اجماع حضرت ابو بکر
 و حضرت عمر و حضرت عثمان کت اما مندی او زینه سخت اولدی
 حال بود که انگریزی باشند و کلد ابدی خنبه اما مت لغتده مقدم معاند
 و اول درت فتمه منصفه قسم اول اما مت و حیدر نبوت کبی ختم فانی است
 و راسته علم کبی قسم است اما مت بخاوند و صلوة کبی کتب فتمه اما مت
 و اول اولیه بو معنا و قسم **رابع** اما مت مصلحت اول جمع است که مصلحتی
 مصلحت عطا و در خلافت کبرادر و کتب کلایده اما مت اطلاق اولیه
 بو معنا و اول نور و اقام اما مت کت جمله سی حضرت رسول الله و چون
 صلی الله علیه و آله ثابت و امیر و اما مت نص و تعیین ایله ثابت اولور
 و نیز امام علی بن کمره اما متده اختلاف کثیر ایله اختلاف اندیر بعضی اول
 او علی محمد بن الحنفیه به انی نص ایستی و دیدیر و بونکر کیسانیه در و بونکر دخی محمد بن
 الحنفیه دن صکره انده اختلاف کثیر ایله اختلاف ایله در بعضی محمد بن الحنفیه
 او زینه نصی کاراید و ب امام حسن و حسین کت و در زینه نص ایله
 قابل اولدی و بونکر دخی حضرت حسن ایله حسین کت فاشدن صکره از اما متده
 اختلاف و بعضی انی اولاد حسنه و بعضی اولاد حسینه اجرا
 ایله اولاد حسین ده اجرا ایله حسنه صکره حضرت زین العابدین کت
 اما متده نص او عاقدیر و زین العابدین کت انتقالدن صکره اختلاف
 ایله در زینه او علی زید کت اما متده واجب اولدی و نه بهیله ایست
 معاند محله ذکر اولور و اما میه رضا محمد بن علی ایست و جعفر بن کت اما متده
 و صکره اکا و حسینه جعفر بن محمد کت اما متده واجب اولدی و بعد اولاد

بش نظر ایچنده که محمد و اسماعیل و عبد الله و موسی و عیسی منصوص علیه کیم
 اولد و عتده اختلاف ایست در بعضی محمد کت اما متده واجب اولدی
 و بونکر عاقدیر و بعضی اسماعیل کت اما متده واجب اولدی و بونکر
 حال حیاته موتی انکار ایستیر و بونکر مبارکیر و بعضی اولاد اسماعیل
 رضا بعد نص ای بو مشایخ اما متی جو ایله در و بونکر اسماعیل کت و بونکر
 بیانی است اما متده واجب ذکرند و کلد و اصولده اول اختلاف صحابه
 زنده حادث اولد و عتده و اول بدعت بری اولدی که معبدی
 و عتده اولد مشتی و بونکر اسواری نام شخص ظاهر اولوب قدر ایله قابل اولدی
 و خبر و شرک تقیر و اخلاقی انکار ایستیر و اصل بن عتده که بر منکر
 بونکر از سرجه کندی و عتده کت او زینه بعضی بدعت دخی بوده ایست
 شکم تقصیر ان شایسته محله بیان و نور معلوم اولدی که اهل عالم مذاب
 جهنم دن اهل یانانه و اهل هوا پیغمبر اولدی و زیر اسما فخر بنی
 اعتقاد ایست و یا بر سوزی سولیه اول ایکیدن ای کلدیر یا اول اعتقاد
 ایست و کی سنده و سوبند و کی سوزده و غیر سنده مستفید در و یا خود
 کند و را ایستد مفرد در و غیر سنده سنده اولد مسلم و مطیع و متدین
 سول شطه کیم اول اعتقاد ک حق باطلنده و اول سوز ک صواب حسنه
 بفر و بذر ایله و الا مقلد اولور و مستفید اولور و رانی ایله مفرد اولان
 محدث و پیغمبر معلوم اولد کیم دین طاعت انقیاد معاندیه در
قال الله تعالی ان الدین اسلام و کاه اولور که دین جزا معاندیه
 کلدیر کما دین نه ان قولدی بونکر و کاه حساب معاندیه کلدیر قال الله
 تعالی و کت الدین الیمین بس متدین حساب و جزایه مفرد و مفرد مسلم

عبارت در قرآن است که در نسبت کم از سه و بنا و فاعل آن من است
افاده و معادله است و او و کندی بنا حیث به اجتماع محتاج اولی
و اول اجتماع بر شکل اوزره اولی و احدی که آنکه مانع و تعاون حاصل اولی
مانه مانع اید کند و یک اولی نسبتی حفظ اید و تعاون اید کند و یک
اولی نسبتی حاصل قبل پس بهشت اوزره اجتماع صورتی بقدر
و بوطریق موصل اولی طریق خاص منصف جد و شرع بعد و نسبت در اول
اوزره اتفاق جامع در قرآن است که کل معین منکم شرعه و منب جا
و وضع ملت و شرع شرعت متصور اولی از این است که یک صفی که اول
من عبد الله صدقه و الله آیت و مجازات اید مخصوص اولی و کاه اولی که
اول آیت و الله نفس و عوده مضمونه اولی و کاه اولی که ملازم اولی و کاه
اولی که منافع اولی معلوم اولی کم ملت کبر ابرهیم علیه السلام ملت
حال است که خدا یک کم ابرهیم و اید و شرعه نوح علیه السلام ملت
قال است که شرع کم من ایدین و حق نوح و اید و احکام آدم و شیت و اید
علیه السلام ملت و شرع و مل و منافع و سنن اکل و اتم وجه اوزره حق
محمد علیه السلام ملت و اید و کنج و حق تعالی کلام قدیده انی خاتم النبیین
قولید و صفت ایدی و آنکه و یک نام و کانه ایوم اکملت کم
و کم و اتمت علیکم نعمتی و نسبت کم از سه و قولید انی رست بوی
و بعضی و یک کم آدم علیه السلام اسلام مخصوص اولی و نوح علیه السلام معاویه
مخصوص اولی و ابرهیم علیه السلام یکی استی جمع اید مخصوص اولی
و موسی علیه السلام نر علی مخصوص اولی و عیسی علیه السلام تاویل اید مخصوص
اولی و محمد علیه السلام ملت ابرهیم اید یکی تا مینی جمع اید مخصوص اولی

و بعد از اول به نظر بزرگ و ثانی به کمینک کبیتی و در هر که بر سر بی کند و در اول اول
 شریع ماضیه بی و سنین بلفی مصدق اوله و اول سه کتا و آموخا انا است
 مصدق فای محکم و قال سه تعالی و ما به هم کتاب بر عین سه مصدق فای محکم و قال سه
 و از اقبل لهم آموخا انزل الله قالوا انزل من انزل علینا و بقران و در و یونین پسینک
 جو خفا بصندن بری و در که انده افرو انزدون و یمن مبارکت نیز و یمن
 و در هر که حق تعالی شرعی حق تعالی و در زینه شمس ابدی که خفیه و بی و در
 و در بی و در و در زینه اسند لال اوله و سه تعالی اعم باب اول و در
 بیانده در معلوم اوله کیم اصول فرق ضاله بی در و انزدون بر سر
 و در نه مشعب و لغین مجموع فرق ضاله تبیین کی فرق اول و در اول
 فرق یک و کلسی مقرر که در و پنججسی شبعه در و پنججسی خوار جدر در و پنججسی
 در جبه در شنبی بخار به در پنججسی جبر به در و پنججسی شبعه در پس و باب بی
 مشعل اوله بی بر فصد به بر سر که مک احوالی ذکر اولدی فصل اول مقرر
باب انده در وقت کیم برین مقرر که کیم و اصل بن عطا در حسن بصری حضرت
 مجلسند انزال الله ان حسن بصری حضرت لری کا قد انزل عن اصل
 سید روحی و اول و اکث اصحابی مقرر که اسمیده شما اوله رتبه با غت اولدی
 و افعال عبودی قدر زینه اسناد و ایدوب انزوده قدر انکار ایند کلیر چون
 قدر زینه اید عقیق اولدی و در و اثر قدر بی ثبات اید در عینی خبر و در قدر اید
 و دیگر که اهل سنت و جامع در بواسطه عقیق و لمعه بزود اولی و احقر در
 شیت نسبت تا فیه ان نسبت الی قدر و در بر بولقطی مثبت حل یکی حضرت
 رسول علیه السلام ان قدر زینه مجوس بنده الاله قوی را اید در زرا مجوسه
 مشهور و الا یکی خالکات اثباته و قدری نقی اید ترک انرا اید و حصفه

مشا که گندی دارد در بر اول افعال اختیار به سنگ نه بقدر و بر و انبر
 کند و نقیضی است بحد و توحید ایند به تمییز بر افعال خدا که او زین
 عبادت اصیل اولانی رحایت است با ملک و اندون مطیع ثواب بزرگ است
 عقاب است و اجبر و بر و کند و در غلجه بودی عدل عابد و خدا که
 صفات قدسی نفی ایدر و کند و در غلجه بود توحید و بر و بود بعض
 سائده اتفاق ایدر و بعض سائده اختلاف ایدر و اول چندین
 برینچه و قد اولد بر و اول اتفاق ایند کلامی سنده رینک بری بود که خدا
 ذات شریفه سندن بخری قدیم بود قدر و بر و اهل سنگ خنده ذاب
 اولد قدری سکر صفات قدسی نفی ایدر و کلام اسد مخوف و محدث در
 و کلام نفسی بی نفی ایدر یعنی اصوات و ح و فدن مرکب کلام بخری کلام
 بود قدر و بر و آفرنده خدا که ابصار ایدر کورشی نفی ایدر و حسن و قبح
 عقید و بر و خدا که او زیند افعاله حکمت و مصلحتی رحایت است
 ایجاب ایدر و خداون من کل وجه نفی شبیه او زیند اتفاق ایدر و این
 مشا بهانک تا ویدر بی ایجاب ایدر و بود بر نفی توحید به تمییز ایدر
 و بر و که قول افعال سنگ اگر خبر در و اگر شر در خالق قدر و آفرنده فعل
 خبر او زیند ثواب و فعل شراوند به عقاب سخی اولد و حق معا اگاه شود
 و کفر و معصیت اضاف و لدن شریک زیند خالق ظلم ظالمه شکم خالی خال
 بر قول سخت باطلند و قایل خصال و مصلد بر افعال فاعله استناد اولد
 خالق استناد اولد ویدر که خدا که فعلی صلاح و خیر و حکمت چندین
 مصالح عبادی رحایت است اگاه و اجبر بود قوی و نفی باطله بر افعال
 او زیند بریند واجب و کلامر بلکه غیره موجب اولد اولد و صلیح و الطفک

و چون در اراده خلاف دارد و بود بر نفی عدل ایند به تمییز ایدر و بر و که اگر توحید
 و بنا و طاعت و توحید او زیند جعفر به جسته خود و سخی اولد و اگر نایب
 و مطیع جعفر بود سخی اولد و لکن محمد اولد او موثک است که کارکن عقاید
 اخف اولد بود بر نفی و عد و جبهه ایدر به تمییز خیر و بر و که و در و بر عدل
 معرفت و شکر نعمت و اجبر و حسن و قبحک موثک عقل ایدر و اجبر و در و بود
 حضرت بار بدن جل ذکره اظهار که افری سخا و اخف بار چون بسیار است سید
 خورنده ارسال باشد خال است نفی به حکمت من بکست من سینه و بخی من
 من سینه پس معتقد اتفاق ایند کلامی سنده را اعتبار ایدر که ذکر اولد و قد و
 عد و اولد و اختلاف ایند کلامی سائل اعتبار ایدر که سنده و در و قد اولد و صیده
 بر و اصل این عطا که اصحاب ایدر و اصل من عطا حسن بصری مفر نیک محسندن
 اخلاص ال تمیز و سبب اعتدالی بود استند که بر کون حسن بصری مفر نیک بر کلامی
 ویدر که ای نیک نامی زما نکرده بر سنده و ظاهر اولد که اهل کبر و بی اگزار ایدر
 و بر جماعت نفی ظاهر اولد بر کون به طاعت نفع و بر و کی گبی با ناصبت
 صوره و بر و بر پس بونده به نجه اعتقاد استیک لاند و بدی حسن بصری
 بود صوره بر مفسد ار فکده و اردی و نفی اول جواب بر و دن اول و اصل
 بر عطا جوابه مصدق اولد بر کبر و صا مطلق مومند و مطلق کافور و بر و
 بلکه اول کفر و ایمان سینه بر مفر و در و نه مومند و نه کافور و بر و
 بعد محسندن فالقوب مسجدک و بر کون بر و در که اعتدالی ایدر و جواب و
 سینه بی حسن بصری که جماعت بر جماعت نکره ایکنه به شدی حسن بصری
 مفر نری قد اعتدالی عا و اصل مومند و نفی ایدر و نه و اصل مومند و
 و اصولی اندن ایدر و قد سیده ایدر و نه نفی سینه سائل اولد و بر و

حکایت نفس و بر کردن مرادی
حکایت نقه و کله و کله انگ

و سکون حرکت اعتماد در و علوم و ادوات عند ذلک حرکت غیر حرکت مبداء
سند رابع اوله که در یکم انسان جنبه نفس و در بدن روح حرکت
و قایل به و نظم و بقولی فلا سغه و ناخته اندکی کن اندون طبعیون
قولنه مائل اوله و بدیکه روح جسم لطیف و بدنه کل صولی کله و بدن
بقول نظام نسبت ابتدای و سبب شرح موافقه الکاتب اوله کن
سعد الدین بونی جمهور مکتبینه نسبت ابتدای و تفصیل مفاهیم و انقیاد
مرا و بدیه بود فیکر کلامه قولاق طوئو نور معلوم اوله یکم روح انسان
خلق ای فیکر اوله بر فرق ادب و بدیه اندکی کلامی مسکن ایندی
و بواسطه از انکه بر سر و بر شیه انک علمی ریشتر دیدیر و بر فرق
اجتهاد و ادب و اجتهاد و علمی سنجیده اندک اندیر زیرا اگرچه روحی
کنشیده ادراک متعذر کن بوجه ما آتی ادراک ممکنه منی خدا کنک
و وجل و ما **و نسیم من العلم الا قبله** قولنه علم قبله در اوله و بدیه
بوترا آتی تعریفه اختلاف ایندی بر بعضیدر و بدیه که اول بدنه محالطه و
لطیف تر اندیر و امام خوالدین بقولی اختصار ایندی و بعضیدر و
اول جوهر در کن بدنه محالطه و کله زیرا اول متجزه و مختبزه حال و کله
بکدر جوهر در و بدنه نفسی بدیه اندیر و بدنه نفس فیکر انقطاعی
موند جمهور فلا سغه و اهل سندن عالی و علمی معتمدون معذور و
مجددین بانی اختصار ایندی و بعضیدر و بدیه که اول جوهر جسمانی فیکر
صویک کله و هیکل سمیده و انشک فیکر سراسر کیمی بدنه
ساریدر و بقول امام الحرمینک مختاریدر و بعضیدر و بدیه که اول
جسم لطیفه صویک عود اخضره اختلاف کیمی بدیه مختلدر و امام نودی

در یک روح حقیقه و نین اولک صحتی بود در کن اهل سنت و جماعت عند ذلک
تختار اوله قول رابع و بعضیدر و بدیه که اول عنصر روح حقیقه و بدنه
عیزی چون قوال دارد اولشدر کن جمعی و بدیه که جوهر جسم و عنصر
و کله زیرا روح مکتب فیکر بدیه و مکتب است بواسطه کیمی و کله در و
سنت جماعت عند ذلک و مختار اوله که روح جوهر و جسم فیکر بدیه
جسم محسوسه منی نف بر جسم و جسم اوله و غنه مکتب سندن و لایق
زیرا روح آیات و احادیثه صفت جماعه و صفت اولشدر مثلا نونی ابد
و صفت اولشدر و اساکله جسم و جده و انزاجه و تقبیل و تخیله
و نخی ابد و بعضیدر و جوده و رضا ابد و دونه و صفت اولشدر و جوده صفت
جماعه عند ذلک **سند** ثانی الله بنو فی النفس صیرت نهاده انی لم تمت فی منامها
بنسک انی قضی علیها الموت ویرسل الی الخوی لی اهل مسمی و روحک جسم و بدیه
برایت کریمه ده اوج دلیل و در و دلیل و نونی در و دلیل ثانی اساکله دلیل
ثالث رسالدر و قال **سند** و لوتری و الظالمون فی غمرات الموت و اللذات
بسطوا الیه هم اخو انفسکم الیوم تجزون عذاب اللذات ما کنتم تقولون
علی سدر الخی و کنتم عن بایة تکبرون لقد جهنمونا فرادی کما خلقکم
اول ذرة و روحک جسم اوله و غنه برایت کریمه ده و درت و دلیل و
دلیل اول طاکله اندکی تا اوله البرنی بسط ایندی کله بر و دلیل ثانی آنی خروج
و خسر ابد و صفر و دلیل ثالث خدا بر و دلیل رابع اندکی بدیه و بدیه
حال **سند** و هو الذی یوفیکم بالیس و بعیم با جستم بالنهار ثم یعیکم فیه
بقضی اهل مسمی ثم الیه مرجعکم ثم یعیکم ثم یعیکم و هو العا هر فوق عباده
ویرسل علیکم حفظه حتی اذا جاء احدکم الموت توفیه رسلنا و هم لا یفرطون

اول لورس
اول مباحثه
طبیعیته

افقش شبا بعد حبش طپور در اگر چهل اندک موقوف نشدند
اول لورس و اگر عله موقوف اولورسه ملائکه سما وین اولورس یعنی ملک
بهیمه پیسنده ترکیب انش بر بر کبدر و ملک عقل ملائکه و بهیمه شتوت
بلا عقلند پس شاکت عقیده ملائکه دن و طبعه بهیمه دن خط و نصیب
و اگر طبیعی عقلند غالب اولورسه و نفسی رواندن منع و فضا به
جس ایدرسه ملائکه دن افضل اولورس زیرا ان ملائکه دن شتوت و ب
کبی عوانی واردر و ملائکه ده اول عوانی بودند و عوانی بر چهل اول عباد
علاصه داخل و اشق اولدوغی جسدن عوانی عوانی اول عباد دن فضا
وان کنه متکلمین عنده بو بهیکل مخصوصدن عبارتدر و ظاهر مخصوص
بوده دلالت ایدر **لال** **سده** با ایها الاثنان ما عنک ربک الکبریم
الذی خلقک فتو یک فتدکک فی آتی صورته ما یرکک بعضی
و دیگر که اول بو بهیکل مخصوصدن غیر پیسنده دن عبارتدر امام تو الی اصول
اربعین ده و امام محمد الدین نقیبه کبریه بو قوی اجتنابتمند و امام محمد الدین
بو قوی اجتنابتمند عتده دیگر که زیرا بو بهیکل کجک اجناسی دجا
زیاده و نقصان ده و نمودار استکماله در و شک و فضا بودند که
انسان من حیث هو اول عتده آخر عمر نه دیک بر ابر با قدر و با او
سند باقی اول سنه شک عتده بر پس هر کسک عتده انا قوبله
اگلا اشارت اولدو معنی بو بهیکل مخصوصه مغایر بر سنه اولدن واجب
اول سنه شک عتده اختلاف واقع اولدو انهمی حاصل
اکثر علما عتده و بو بهیکل مخصوصدن عبارتدر و بعضی علما عتده
عبادتدر و روح نه سنه اولدو عتده اقوال کثیره واقع اولدو و بعضی

اول ہایمدن افضل اولور و اگر عقلی
طبیعتی قلب اولور سه

اینجا به خلقت ابد یعنی حق تعالی طاعتی بر خفته خلق است بکمالی رفع انگیزه
 شرف اولور و قوت رفع مبتدعه و اصل اولد قده طاعت طاعتی که
 عودت ابدی و انکس جواهر و احکام جواهره خلقی و مکتوبی فلاسفه به حق
 مذہبی دارد **مسئله** اولد که اول خود لایحزنی نعتیه فلاسفه به حق
 ابدی و نظریه ابدی قابل اولدی **مسئله** فقهیه خلاصه ده و بیست و نه و در
 و کتب فقهیه غیر مبرده مذکور در که اهل سنت و جماعت معتزله و حنفی
 آیدست المنی او صدون آیدست المفقون فقهیه در ریاضت و اصول
 آیدست المنی منع ابدی پس اهل سنت المکره رغبا و احتقا و لایبی و
 حیاضدن آیدست المنی فصل کوردی و بونی جزء لایحزنی اوزرینه بنابر
 زیر انرا فلاسفه کی جزء لایحزنی بود و در اهل سنت جماعت انی اثبات
 ابدی و بوجوهی انرونیه مصادف و لا فتنه در و الاما و جاریه است
 المنی او صدون فتنه **مسئله** اولد که در یکم حق تعالی مخلوقانی آلا و لایحزنی
 سنه اوزرینه دفعه واحده خلق ابدی و آدمی اولادی اوزرینه مقدم خلق
 ابدی و تقدم و تاخیر کون ظهورده در حدوث و وجود و در کمال و در بوی
 فلاسفه دن فتنه شد و اکثری انرون طبعیه و مذہب الیه و کلام
مسئله اولد که نظم قرآن مجید کلام و بحر اولامیغیا مذہب و در کلام
 و حق تعالی عی انکس معارضه سنه ایتنام دن صرف ابدی حتی اگر انری
 ترک ابدی انکس مثمنی کنو که قادر اولور لدی و بر و بوسه کفر و ضلال در
 و کلام انکی کذبید **مسئله** اولد که لایحزنی لایحزنی لایحزنی علی ان یا تو
 بمثل هذا القرآن لایحزنی و لو کان بعضهم لبعض ظهیر **مسئله** اولد که
 اولد که اجماعه فاس شرع و حجت و کلام و حجت و کلام و حجت و کلام

مسئله اولی شر فتنه مبتدیه و کبر صیحا به فتنه نامعقول سوزید و امام
 اوزرینه یعنی بجایید و حضرت رسول علیه السلام امام عینک رضی الله
 عنه منی اوزرینه نص ثابت اولدی و حضرت عمر کرم الله وجهه و دیگر
 و بوجه کتب انرا در و انده رد و فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 حضرت ابو بکر و حضرت عمر دن عدا بر یک فتنه رضی الله عنهم فتنه سوز
 سوزیه فتنی سبب ابدی اول فتنه سبب سبب اولور و عداالتن و شوب
 شهادتی رد اولور و یکجه حضرت ابو بکر و حضرت عمری سبب ابدی و فتنه
 حضرت نامعقول سوز سوزیه کافرا و لور و قتل واجب لور زبانی کلام
 فتنه اولور و بقول صاحب لایحزنی ان فتنه فتنه و اکا صاحب طاعت
 ابدی و نظریه ده و دیگر که هر یکجه حضرت ابو بکر فتنه فتنه فتنه فتنه
 اولور علی الصحیح و کلام حضرت عمر فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 کافرا و لور **مسئله** اولد که در یکم شرک و در و دن اول عال و با
 و نظریه **مسئله** اولد که فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 باریک مونی و جبر و جبر فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 بیان اولور **مسئله** اولد که در یکم فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه
 یکجه در حد و آتونه بکرمی شرف لدر سرفه ابدی و باطله چانت اول
 فتنه فتنه اولد و سایر فتنه زکوة و فی بویله در بوسه و جوه فتنه فتنه
 باطل و شرع شرع مخالف اولد و فی جندن عاقله زیر طلم قتل و جل و لور و
 فتنه فتنه و سرفه و فی بویله در و انده اصلا خلاف بود و خلاف
 ایدار بقیه بسنده انی و جوب قطع برده در و زده اول و در جده در فتنه
 رابعه عاقله در و بون فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه فتنه

بودنی کتب فلا سنده مطالعه آید و نظام مذکور باطلی از ره اوج بدقت
 ابدی بدعت اولی و بدیهه آنکه اکبر بر بری قدری که اول جناب غنچه
 عا و دیگر که اول حضرت سید و آخونده خلقی منسوبه اید و حضرت
 حکمت و جلال و جاد و یک **ملک صفاء** قولیده برادرش نظری
 اولد که و فضل عا و کهن اولد و حضرت رسول علیه السلام **ان الله خلق آدم**
على صورة الرحمن قولیده و نفع الحیار قدیه قولیده برادر اولد و بدعت ثانیه و بر که
 حق تعالی خلقی بگویند اولد و فری دارون عیسوی برادر و صحیح و سلسله و خلق
 خلق ابدی اند و کند و موشی دکنه و به علمی غنی آید و نعمت از غنی نظر قدی
 بعده اول نعمت شکر به امری مکلف قدی پس از یک بعضی اطاعت آید
 و بعضی آنک بعضی اطاعت آید و بعضی عصبان اید
 پس جمله اید و کی سینه ده اکا اطاعت آید و ارفیق ثابت قدی و جمله
 عصبان اید و اول را و در عا به کیم چند را خارج ابدی و بعضی عا
 اید و بعضی سنده عصبان ابدی و دنیا به پیروی اکا و اجسام کشف بی
 کید و بی آنی با سواد شدت و رخا و آلام و لذت به سنده قدی
 و اینک و سایر حیوانات صور غریب اختلاقی و نور مقداری و در
 واقع اولدی پس معصیتی از طاعتی چون و آنکه که صورت حسن اولدی
 و معصیتی چون طاعتی از اولان که صورتی قبیح اولدی بدعت
ثانیه و بر که رویت حقه و اولاد و لاجر عقل اولک رویتی از زینت محمود
 و اولد به حکمت اولد و اول تول عقل فعال که موجود است و زینت صورت
 افاضه و نور و حضرت رسول علیه السلام اول با خلق الله عقل
 فقال له قبل ثم قال له اور فاد بر فعال عسلی و جلالی با خلق خلق

حسن منک بک اعز و بک اول اعطی و بک منع اول شریفه واقع اولد
 عقدن برادر اولد و قیامت کونی کورین اولد و واجب العقل کورین
 معلوم اولد کیم بوسه قد حاطیه اتفاق عا اید شکر در و بدین خارج کاد
 و **ثانیه** بشیرید و بوزیرین العسیر نام بر که نک اصحابید و بشیر عا
 معتمد بک افضل ابدی و تولیده قولی اول اصدات ابدی اند و اولاد
 ابدی و اصحابین الهی سنده اید سنده و اولد **سند اولی** اولد که در کیم
 و طعم و ریحه و جود اکا است جمیع فعل غریبه و اولد حاصل اولدی و جود
 اگر از یک سبب است عقندن و لور **سند ثانیه** اولد که در کیم قدرت
 و استقامت بر یک سلاهی و جود یک محسنی **سند ثانیه** اولد که در کیم
 حق تعالی تعذیب طفله قادر و اگر اکا عذاب اید بی ظلم و لور دی
 و کمن آنک عقده اید و یک سخن و کلمه که واجب اولد که اگر خدای
 اکا عذاب اید بی اول طفل بالغ و عاقل و عاقل و لوب عذاب استی اولدی
 و بوسه و تا قس و در زبر محسنی اولد که حق تعالی طفله قادر و و ظلم اید بی
 عا و اولدی و عا و ظلم اسناد اینک کفر **سند رابعه** اولد که در کیم
 عا آنک عا و جلال اید و افعالین بر فاعله و اول یکی وجه او زره و بر وجهی
 صفت فاعله و بر وجهی صفت فاعله اما صفت ذات اولد که حق تعالی
 و با کد و بک جمیع افعالی و عا و بک جمیع طاعتی اراده اید بیدر زبر
 اول حکمید و جاد و کلمه که حکیم صلاح و خبری بیده وانی اراده اتمیه و صفت
 فعل اگر عا آنکه اید عا که و فاعلی اراده اید بر اول آنک عقیده و اول
 انقضیه زبر اشی آنکه موجود اولد **سند اول** شبه معارف اولدی و کلمه
 و اگر آنکه عا و بک فاعلی برادر **سند اول** آنکه در **سند خامه** اولد که در کیم

خداوند جل و علا به بر لطف و اراد او لطفی اظهار میدی ارضه کنیم و در این باب
 مکرر می خواند که اول لطفی تو نویسد انکس واجب و کله و انکس او زین
 عبادنه اصلاح اولی عبادت است واجب و کله و کله خداوند او زین
 اولی تو قدر است اسطاعت و بر کله و دعوت و رسالت ابو علی از انکس
 و بر قول محقق با کله و صاحبی ضل و مضل و بر خداوند او زین
 واجب و کله و موجب اولی او زین **سند** او زین که در کیم بر کیم
 تو به طبعه تو به می قبول و نور و اکا و جوج انکه که به عفویت اولی
 استحقاقی عودت **فقد** و معمریه و بر و بر و بر و بر
 نام بر کله است اصحاب و اول قدر است عظمی و اول اصحاب
 بر نیچ کفر و الحاد و بدعت و اول شد بری اولی که حق تعالی اجساد و خبری
 خلق آینه و اعراض اجسام اختراع ایدر یا طبع آتش کی که احراقی
 ایدر و شمس کی که حرارتی ایدر و یا خود اختراع حیوان کی که
 و سکونی اجتماع و اقترانی ایدر و بری اولی که بر کله حق تعالی قدم
 اید و وصف و نیز بر قدم تقادوم زمانی او زین و ولایت اید و وجود
 حضرت باری مانی و کله و بری اولی که در کیم حضرت حق کند و نفسی
 بلزیر اول عالم و معلوم اتحاد و مودی و نور تعالی ایدر بقول
 اهل اهل علو اکبر و بری اولی که انکس ارادت و غیر حق تعالی بود و کله
 مباشرت جهنم و اولی که کله تولید جهنم و اولی که مشایم و خود
 و حرکت و سکون و غیر و شریه مباشرت یکی انکس جمله افعال تکلیفی
 ارادت مستند و بواسطه مباشرت طریق او زین و تولید طریقی
 او زین و کله و بوسوزی حقیقت انسانی ده نه بهی و زین بنا بهی

و اول مذہب بود که انسان جسد و کله و کله جسمی بر جوید و نشد
 فاجد و ممکن و متجز و کله و کله جسمی که بر بد و انکس جسد ایدر
 پذیر و تصرف خلا و شریه و بوند بهی و خلا سغه به تابع اولی و **فقد**
سند او زین در و بوند عیسی بن سبیک اصحاب و عیسی سید و کیم
 ابو موسی و بقی فرادر و اول مشربین مکرک شک و دیر و علمی از انکس
 حق را بهی مستند و سبیکه و سبیکه اولی و بر اصحاب بدن اوج مستند
 مستند و اولی **سند** او زین که حق تعالی کذب سوچک و ظلم یکی **فقد**
 و اگر کذب سوچک ایدی و ظلم ایدی الی کاذب و ظالم اولی و حق تعالی
 عا بقول هذا الظالم علو اکبر **سند** او زین که بر فکک و تو جهنم
 یکی فاعل و حق تعالی جاز و مباشرت جهنم جاز و کله **سند** او زین
 او زین که در کیم حق بلاغت جهنم و ان کی به بلکه اندن حسنه قادر
 و حدوت و آئند و مبالغه ایدر و قد منه و ایدر و لنی ایدر و ان اولی
 و مع هذا حدوت شریف مقصود سبیکه کاف و اولی که در زیر حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیور القدر آن کلام ایدر غیر مخلوق و حق
 ان مخلوق خود کاف و بالقطعیسم و دیدیکه پادشاه ایدر و مخلوق ایدر کافر
 اولی نه اول بر کسبه و دارت اولی و نه بر کس اندن میراث اولی
 و دیدیکه عبادت اعمالی خداوند مخلوق جبر و کافر و حق تعالی ایدر
 که بر نور و بین کافر اگر چه اول اهل اسکا ایدر و کس که کس و کس
 ایدر کفر و دن اولی و عیسی **سند** او زین که عیسی در و بوند عیسی
 انکس انکس انکس انکس بر شخصک اصحاب و عیسی مأمون زمانه ایدر
 و انکس مأمون بائنه مستند و ایدر اولی و اولی و نبی و نبی

نفس مبتنی جامع ابدی شونک بر له کیم انک اعتقادی بواجبه که فاسق توبه سز
 فتنی اورزیده اولور سه چنده مخلص اولور اول حال چنانده ایکی مستند است
 بر مستند ده اولور پس اول کذا اعتقادی مقتضای چنده مخلص اولور لازم
 کلور و بواسطه این مستند ابدی مستند اولور **سند** اولور که در کیم افعال
 مستند و کت فاعلی بود قدر زرا انک فاعل سببه است اولور ممکن و کلور
 زرا انک فاعل سببه است لازم کلور مستند بر کت بر کت فاعل و اوقی
 اکا و اصل اولور اول کذا اولور بقدر اوقی اکا و اصل اولور پس بر مستند
 فاعل فاعل سببه است مستند است مستند اولور و قدر ایه است اولور ممکن و کلور
 زرا اول فاعل فاعل سببه است مستند در فاعل مستند **سند** فاعل اولور که در کیم
 کفار و مشرک و مجوس و یهود و نصاری و زنادقه روز قیامت طاعت اولور
 و جنت چنده کبر نزل و بهایم ایه سببه است فاعل بود قول کفر و کبر و کفر
 صحیح بر افعالی کفارک و مشرک و مجوس و یهود و نصاری و زنادقه
 خبر و یردی پس بر ضاله و مضلک قوی بطل و کاذبی جناب سببه است
 قول حق و صادق مخالف اولور اول جیدن انک کفره الحادیه حکم لازم کیم
سند اولور که در کیم استقامت سلامت و جوارحک صحیح اولور
 قبل الفعله و بوجوه مقتضای اثبات است باینده ذکر اولور **سند** ایه
 اولور که در کیم معرفت نظر دن متولد اولور اول سبب متولد است کیمی فاعل
 بر فاعل **سند** اولور که در کیم سبب و یقین فاعل معرفت و معرفت در و
 شریعت اول ایه در و کفار دن فاعل فاعل معذور در و معارفک
 جمله سبب ضروری در **سند** اولور که در کیم استقامت است باینده ذکر اولور
 و ماعد افعالی محقق بود بر حد نذر و عالم خدا انک طبعیه فاعل و بوند

درای فاعل فاعل کیمی فاعل موجب باله اندر موجد بالاختیار و کلور
 بود انک فاعل فاعل مستند در و خدا انک ذات و صفات دن ماعد فاعل
 اثبات انک کفر و فتنه **سند** ایه در و بوند شام ابن العز و القوی
 بر کت انک افعال و انک فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 و اول فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 اسم و کت فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 اید و در کیم فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 معانی در کیم فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 اولور که الفاعل فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 بین فاعل فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 و در کیم فاعل فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 ایه کت فاعل فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 بوند شام ابن العز و القوی فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 و کورک کورک فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 دلیل اولور که فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 قرآن عظیمه حلال حرام اولور که فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 کورک فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 اختلاف فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 طبعیه در کیم فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی
 جنت و جهنم آن محقق کلور در و بوند شام ابن العز و القوی
 و بوند شام ابن العز و القوی فاعل فاعل مستند در و بوند شام ابن العز و القوی

مخالفت اولدوغی چندان اهل سنت انری تفصیل ایلدی و بری اولدر که در کیم
 امام عثمان رضی الله عنه حصار و لوب قتل اولمادی بومعنی نواز ایلد ثابت اولد
 سنه بی انکار اولمقین رو اولدی **فرقه عاشق** جاحظیه در وانلر و دین
 الجاحظ نام برکسه کت اصحابیدر و اول اهل اغترال اولدرک بلغا و
 ایدی کتب فلاسفه چوق مطالعه ایلدی و سوزلریه عیارت طبعیه و طبیعی
 رواج ویردی و خلفا و قسّم ایلد متوکل مانده ایلدی اول اصحابین
 برنجیه سلسله ایلد و اولدی سلسله اولی اولدر که در کیم معاریف کت
 ضروریه در وانلر و دین ایلدی و عبادت کلد و عبادت کت ایلدی و غیره
 کسی بوددی و افعالی نامه دیدی کیمی ندرن طبعی حاصل اولور و صاحب
 ذکر ایلدی و کی اوزره اندن اصل ایلد کت انکاری نقل اولور پس ایلد کت
 کند و فعلیه ارادتی اکا عالم اولوب اندن سانی و لمسیدر و غیره
 ارادتی نقشک اکا میلیدر و دیگر که اجسام طبعی مختلفه صاحبیدر و دیگر
 آثار مخصوصه لری واردر و بومعنی فی فلاسفه طبیعی پند ایلد
 و اوافکک تبدلینه و جواهرک عدم فنا لینه زامیت ایلد و شکر بیوی
 و نبشدر و بوجه شریع شریعه مخالف اولمقین رو اولمشد و قایلینک
 حال اولد و غنده شکک اولمده **سلسله ثانی** اولدر که در کیم اهل جاحظه
 خدای مخلد اولد بلکه اندر طبیعت ناره منقلب اولور و دیگر که آتش
 ایلینی کند و به جذب ایلدی و حق تعالی انری اکا اولد ایلد و بومعنی کت
 اولد و غنده اهل اسلام کسبه اختلاف ایلد و دیگر کت بدیسی و حق تعالی
 مذہب فلاسفه در و اثبات عدد و و غیره و غیره اولمده مذہبی
 مذہب استرالدر **سلسله ثانی** اولدر که در کیم ستر آن جسد و کانی

و کاهر حیوانه انقباضی جابر و مذہب جاحظی عیسیه مذہب فلاسفه در
 کت مذہبی انقباضی جابر و مذہب جاحظی عیسیه و کلد **فرقه ثانی** جاحظیه
 و بومعنی الحسن بن علی و الحیات نام برکسه کت اصحابیدر و اول اصحابین
 برنجیه امور و کت ایلدی و اولدی بری اولدر که در کیم فضل اگر غیره و اگر شرد
 قوله مسند در و معدوم حال عدیده شئی ایلد تمییه اولور و جوبه و عینه
 حال عدیده جوبه و عینه و بومعنی و بری اولدر که در کیم کت و بومعنی
 و اتمه قایم صفته و کلد و واراده الکلیات معنای عالم فادر غیره و غیره
 کاهر اولمشد و خدا کت جل و علا کند و افعالی و ارادتی ایلدی
 و فقی اوزرینه حلق اولمشد و افعالی جابده و ارادتی ایلدی
 ایلد و بری اولدر که در کیم کت سمع و بصر و دینی علمه
 پس خدای سمع و بصر و کت سمع و بصر و دینی علمه
 کور و دیگر **فرقه ثانی** کعبیه در و بومعنی و انقباضی
 برکسه کت اصحابیدر و اول جاحظیه تمییه و ایلدی و بومعنی
 بعد اولدر و صاحب موافق قولی اوزره استاده مخالفی بوددی
 و مصنف قولی اوزره بعضی سلسله ایلد و اولمشد و ارادک
 و سمک و بصرک و دیگر کت علم راجع اولدی کت جاحظیه و اولمشد
 سلسله ایلد و اولمشد و علم غدا **فرقه ثالث** جاحظیه و اولمشد
 بومعنی محمد بن عبد الوهاب الجبالی نام برکسه کت اصحابیدر و اولمشد
 و اولمشد و سایر معتمد و برنجیه سلسله ایلد و اولمشد
 جل و علا ارادتی حاد و کلد و کلد و اول اول را و حاد ایلد و اولمشد
 و انکله موصوفدر و جاحظیه بومعنی فلاسفه مذہب عیسیه و کلد

و یک اکا جاحظیه

میکانیک بعضی موجودات اثبات میشوند و عالم فانی بود بر فانی که اولی
 و کلام **مسئله نهم** اولی که در حق تعالی میگذرد بر کلام که انی حیده خلق اید
 و جمله **کتاب** عینده حقیقت کلام اصوات مقطعه و حروف منظومه در اول
 کلام میگذرد کلامی ششین الی خلق اید در کلام انکه تمام اولی و اولی و اولی
 و کلام امام محمد خضر نوزده منقول در کلام فخر ان عظیم مخلوق در و یک کلام
 اردنده غار فلقی بید کلام یعنی کافور زیر اگر کافور و یوسف پیچ
 اولی و کلام اردنده غار فلقی بید کلام یعنی کافور زیر اگر کافور و یوسف پیچ
 در یک کلام حق تعالی آفرنده کافور نوزده خلاصه در کلام رویت حق تعالی کلام
 اردنده غار فلقی بید کلام و اگر جلالت و عظمت بیچون کلام در یک کلام
 کافور اولی **مسئله دهم** اولی که در یک کلام حق تعالی کند و فطرت خالقید و یوسف
 شکر کلام زیر احدی سیری خلق بود و فوکت کندی حق تعالی خضر کلام
 مخلوق اولی و کلام کبی مفی الی دخی مطلق حق تعالی خضر کلام مخلوقید و یوسف
 یعنی شریفه خضر کلام ذکر اولی **مسئله نهم** اولی که در یک کلام حق تعالی کند و فطرت خالقید و یوسف
 اولی که در یک کلام مر کتب کبیره نه مؤمنند و نه کافور و نه یوسف و نه اولی
 جهنده مخلوق در سید شریف شرح مواقعه بیور که روسای معجزان
 عمر و بن عبید کفریله ایمان بیستنده بر نوزده اثبات ابتدای و اول مجله
 بر پیر و زن حاضر ایدی اکا دیدیکه حق تعالی کلام قدیمده هو الذی خلقکم
 فتنکم کافور و سنکم مؤمن بیور دی پس خلقی یکی فتنمده ایدی و یوسف
 اثبات ابتدای فتنمده ثالث کلام خدایه مخالف اولی و یوسف و یوسف
 نوری خضر نوری عجوز کافور سوزنی استند که علیکم بدین العجایز بیور دی
مسئله دهم اولی که در یک کلام اولی ایچون مطلق کرک صحابه دن اولی و کلام

عزیزین کرامت بود قدر زبانی اثبات اینک فائده سی اولی و غندن
 قطع نظر محبذاته البنا سه مودید و بود محک تقصیل انی شایسته
 باب نهمده تقصیل اولی ذکر اولی **مسئله دهم** اولی که در یک کلام
 لطف اکا اصح اولی استندلی حاجت خدا کلام اولی و زبانه واجب در و یوسف
 با طهر زبانه کلام اولی و زبانه واجب کلام زبانه و یوسف و یوسف
 تقصیل انی شایسته و دخی و یک کلام انبیا علیهم السلام کلام بر و یوسف و یوسف
 انزله فتنه دن معصوم در **مسئله نهم** اولی که در یک کلام حق تعالی کلام صفت عینده
 و عالمیه انجایب ایدر حالت اید عالم کلام و انک سمیع و بصیر و ملک
 معنی سی حق در انده انک یوسف و یک کلام و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 انک بر کلام کلام اصح بید و اولی جابجنگ و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 حق تعالی شایسته بری اولی که در یک کلام معصیت سزوم و عفا به استحقاق کلام
 و انک یوسف ایچون و حکمت حق تعالی اولی که در یک کلام بر کلام اولی و زبانه
 معراجین غیر کبیره دن انک یوسف یوسف و یک کلام و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 فتنه نوزده بود پس مثلاً زبانه خدیری اولی کلام زبانه و یوسف و یوسف
 جایز کلام و یوسف و یوسف تقصیل انی شایسته و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 در یک کلام و احد علی القضیل یکی معلومه حق تعالی و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 ایچون و اولی شول صفات دن جابجنگ که نه موجوده در و نه معلوم در و نه محدود در
 و نه مجهول در و نه قدیم در و نه حادثه در و نه **مسئله دهم** اولی که در یک کلام
 نام بر کلام یوسف و یوسف و اولی رواه حدیث دن ایدی و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف
 مذکورده و اولی ابن عطیه موافق ایدی لکن بدع و صلا انده انک اولی و زبانه
 حقایق اید امام علی علیه السلام یکی فتنه کلام تقصیل انی شایسته و یوسف و یوسف و یوسف و یوسف

و استخوان مشردن بر شخصک صورته ظاهر و در و حلوک معنای بود
 و حصول کاهی کل ابله اولور و انت است نفیصلی محله کلور سید بر سینه
 بر سینه کاف و سید فتوی بونک و زیند در که اگر انکله ششم را و اید
 کاف و اولماری وانی کاف و اعتقاد اید و ب ویرمه کاف و اولور سید افوی
 حق تعالی گوید و بمعنی به عالم در و سیه و اندن مکان اید سینه کاف و اولور
 و حق تعالی هر مکانده و یک و آن بر یکا خالی و کله و یک کف و در کاف
 خدا به مکان اثبات اید کاف و در و سبانی تفصیل هذا الکلام بعد از این
الملک العلم و قد ثلثه عبادیه در و بونر عبد ابن فرج الاناسدی
 و با خود الدسی نام بر طعون بی و یک اصحابیدر امام علی بی حضرت زین العابدین
 طوزوی و علی الهندی و محمدی کوندرن اولور و پرایدی انجی چون موطا بقه طوزی
 بر بعضی و سینه در لعن الله العباد و علی الله علی سیدنا محمد ما رامت الارض
 و النسا و پرایدیکه محمد علی به دعوت انجی کوندر لدی اول کند و نفسی چون
 دعوت ابدی کذب است و الله هذا الملعون افری لغنه الله به و علی من تبعه
 الی یوم یجزا و بونر و کت بعضی علی اید محمد آینه و بیدر بعضی اصحاب
 کسانک که حضرت محمد و علی فاطمه و حسن و حسین در بونر کت باشند
 و فی الله اطلاق اید و بیدر که یا ابله فاطمه و یکت جاز و کله و یکت
 فاطمه و یکت و اجیدر شکم بعضی شاعری بوبکا اشرار اید و ب و بیدر
بیت تولیت بعد الله فی الارض منه نبیا و سبطیه و شیخا و طا
فرقه رابعه مغیره در و بونر مغیره ابن سعید العجلی نام بر یکت اصحابیدر
 و اول ملعون بی دین یکت حق تعالی نورون بر بر جل صورته در و باشند
 نورون تاجی و ارد و قلی شیخ حکمت و خلق خلق ایکت در و اید که اسم

اعظمه حکم ابدی و بونک بیانی شیخ سم ربک الاعلی الذی خلق فتوی
 تولیدر پس و بیدی باشتی و زیند بر تاج و و سیدی بعده اعمال عباد
 مطلع اولوب معاضیدن غضبه کله و در لدی و مددن یکی و کز صلی و
 و انک بری طنور و بری طنور اولدی طنور و انک بری طنور و اولان طنور
 و اول بحر تیره نظر اید و ب اید که کندی خلقی کوردی و اندن بعض خلقی اید
 اید و ب اندن بی و کونشی خلق ابدی و بنله الله اید و خلق جاز و کله
 و بوباقی خلقی اید و بعد جمیع خلق یکی و کون خلق ابدی پس کفای
 بحر منظر و مؤمنی بحر تیره و نرس طلاله و انک حضرت محمدی
 بعث ابدی و انک اول امام علی بی امامت مندر بر رده و کولورده
 و طالع و در و خلق ابدی و انک با ابدی و انک اید و کله و کله
 اول امامت کوردی یعنی عمر ابو بکر و بیدیکه سن و انک کوردی و سن کایم
 اید و ب شول شریطه کیم سندن مکره امنی و صبت اید و ب و بخت
 بی دین و بیدیکه خدا یکت و بول کشل الشیطان و قال لا نسا کفر
 فلما کفر قال انی بری منک قوی ابو بکر اید و عمر حقه نازل اولدی
 و بوجه کفر و ضلال و الحاد و اضلال اولد و غنده شکت بوقه و در
 منصوریه در و بونر ابو منصور العجلی نام بر یکت اصحابیدر و اول کند
 نفسی محمد بن ابی قهر تیره نسبت ابدی و امام باقر خردی اندن
 بری اید و ب انی طر و اید کدن مکره اول امامت کندی و غنده او
 ابدی و امام باقر وفات اید که امامت بکا انتقال ابدی ویدی
 و هشام بن عبد الملک زمانده دالی و اوق یوسف ابن عمر الشقی
 انک قصه بی خبت دعوی او زره واقف اولدی و اخذ و بصل ابدی

بر طایفه اسلامت شوکنی عندئذ جمع اول و بر و سلفی اول و غی کل مذکور و
 و دیگر که بر شکر صکره مسلمان می فیلده و فقه فادر و کلوز بر انر جو فالدیر
 و مالک او زربنه اسبیلار وار در پس بونده جمله دن عسبره مجال بود
 و حیل بود که شریعتی بر نم فو اده بره راجع اولور سینه ابله ناول ایدر
 و انرون ضعیف الاعقفا و اولر اول ناول کند و زربنه مذموب ایدر
 و مذموبه اختلافه و سوزده اعطابه و دشدر الحی اول طایفه و در
 ناول اول و بر و بچه ساد و دیگر اعقفا و جوق و ب و ادنی صلاله و آله و
 ایدر و بر و ترک بود و ایدر ریشری حمدان و مطن نامه بر شخصه و بر
 و دیگر که عسبره میمون افق ادر و بوطایفه نک دعوتده و ضعیفای
 انرا حیده و زربنه و ایدر و بر و اولی حال مدعوی نمکده دعوت قابلیه
 یوحه و کلیدر انچون دعوت قابل و لمینی دعوت انکی و فقیه اولان
 و ده سوز و بکی منخ ایدر و زربنه ثانیه مدعوی طبعی میل
 جانبیل انکده زرب اول میل و موافقندن موافقت حاصل اولور و موافقت
 کیدرک مطلب اول و لا معنی ظهور ایدر مثلاً کسینه زیده ناول اولور زید
 کوزینه زین و یقینتی یقین ایدر و فقه ناول اولور فقی انک کوزینه
 زین و یقینتی یقین ایدر و فقه ناول اولور فقی انک کوزینه
 و یکی طرفدن موافقت حاصل اولور و حصول موافقت
 اولوب بید کلوی از ظهور کله و مرتبه ثانیه انکار شریعتیه و شکیکه
 مثلاً و یک که حایفه صومک ففاسی احب اولوب صلاک فضاسی
 واجب اولور و عندئذ حکمت ندر و دخی شریعتیه و مبدع غل و اجوبه
 خروج بولدن انجس اکبر واجب اولور و غی بچیز و بش و فنت غارک کبی انکی کبی

کیمی و درت اولور و عندئذ حکمت ندر و بوسوالدی ایدر و جو ایدر و زید
 ناکه اول ایدر و بچین انچون کند و زربنه رجوع ایدر و مرتبه رابعه ایدر
 بر کسندن اعقفا و حی سید کند و سر بر بنی افشا انچون عهد اولور و اخذ
 عهود و موافقتیه سنت الله جاری و لدی ایدر و بونک زربنه و اول
 اخذ ناول انجسین میشتاقم قولیدر اسدلال ایدر و مرتبه خامه
 ناکه اول ایدر و اول کار و بر و دنیا نک کند و زربنه موافقتیه و دعوت اول
 دعوت ایدر دعوت ایدر کبی سینه خلق میل و محبتدن زید
 تماد و مرتبه سادیه تا سیدر و اول مدعوی انکده سیدر
 بعض مصلحتی بسطدر مرتبه سادیه فقه و اول حال بدینی نکده
 اسقاطدر مرتبه ثانیه سیدر و اول اعقفا و دینی ترک و مدعوی
 حالی بود که اول امور و اصل و یحی انی با حیده و شرر و ولد انک
 اسبیل و شرعیک ناول اولور و زربنه تماد و زربنه سادیه که حقیقت
 نکا فقه و احسندن جانیدر و مجسم انک کالیفه مدعوی
 شفقندن کنا بندر و باطنیه قدسه کلام بر بنی کلام فلاسف ابله خلط
 ایدر و کنا بر بنی اول نهج اح اوزربنه وضع ایدر و بوطایفه
 جمله مذموبندن بری بود که حق بکاره موجود در و نه معدوم در و نه
 و نه جابلر و نه قادر و نه عاجز در و جمیع صفاته و دخی حال بود
 بر و انباشت حقیقی انکله موجودات را سنده مشارکت اقتضا ایدر
 و اول تشبیه در و نفی مطلق انک معدومانه مشارکتی اقتضا ایدر و اول
 تعطیلدر بلکه اول له المتقابلین و خالق الحفصین و رب المتقین و
 و دیگر که بومعنا نک اوزربنه محمد بن علی با و حضرت علی رضی الله عنهما

و فائزیم حق تعالی عالم و علم همه ایندی اول عالم و دیندی و فائزیم فادره
قدرت همه ایندی اول فادر و دیندی پس اول عالم و فادر و دیندک
معنای علم و قدرتی همه ایندی یکدر و علم و قدرت اینکه علم اولدر
و یکدر و دیندک اولدر فادر و دیندک فادر و دیندک فادر و دیندک
و محمد شایسته و فخر بنده و دیندک فادر و دیندک فادر و دیندک
و صکره اینک تو سبطه بنده نام اول فاضل مدح ابدی و دیندک
کماله شایسته و فاضل بنده کماله بر حرکت و حرکت است حرکت
محتاج اولدی پس لازم اجرام فاضل حاد و دیندک فاضل ابدی حرکت
و درجه ابدی حرکت اولدر و اول حرکت و سبطه حاد با ربط و با ربط
معاون و نباتات و انواع حیوانات و نباتات ظهور و کمال و انواع حیوانات
افاضل انسان و ذرات اینک و ذرات انوار فاضل یک فاضل اسفند و
و علم علوی و انوار و علم علوی و علم علوی و علم علوی و علم علوی
نفس فاضل کلیه به شایسته و واجب اولدر که علم سفید و حی و نبات و
عقل کامل اولدر و اول رسول فاضل نباتی ای و کانیات راجع اولدر
نفس اولدر عقل اولدر نباتی کبیر و اول نام فاضل و صبر
و افلاک حرکتی عقیده نفس فاضل فاضل و اولدر و گی که یک نفس
نبات فاضل فاضل و صبر فاضل فاضل و اولدر و بر عصر و زمانه و یک
و ذرات اولدر و حسن بن محمد الصبیح نام کسسه ظهور اندکده و غوثی فاضل
و نباتات فاضل فاضل و فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل
مستقیم فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل
ظواهر و مسنون و دیندک فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل

علی قولی ما منده نصدر جوید و برزیا اما منک معانی اولدر که بر امور و بعضی
 اولوب هر دو معنوه ایکی حکمت اورزیده حاکم اولد و خدا منک قول ذکره اطیعوا
 الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم قولک معانی بود و بر و بر و بر و بر
 صحابه کرامی کفار بنده حضرت لایق اولد سوزی سوید بر و بر و بر و بر و بر و بر
 حد الفریضه و خدا منک جمله سنده سنده سنده سنده سنده سنده سنده
 لغیر رضی الله عن المؤمنین اذ یأیوکم تحت الشجره و اول زمانده انزیک
 و درت یوزگشی ایدیر و حق تعالی مهاجرین و انصار فی انبره تابع اولدری شیخ
 ایدوب سویر که و السابغون الاولون من المهاجرین و الانصار و اولین
 اتبعوهم بحسن رضی الله عنهم و رضوا عنه و قال الله لقد تاب الله علی بنی
 و المهاجرین و الانصار و الذین اتبعوهم فی ساعه العسره و قال الله و عد الله
 الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لبس تخلفتم فی الارض و بونده انزک
 عنه الله عظم قدر فریده و عهد الرسول کرامت و درجه لریده دلیل وار در و بر که
 درین صاحبی اولد که سنده انبره طعن انبره و انبره نیجه طبع نسبت ایدیر حال بود که
 حضرت رسول کرم صلی الله علیه و سلم انده محبت و احسان و مسا و برک کف کف
 ایدیر ایدیری اندون و ان تقو کنند که ابوبکر و عمر و عثمان و علی و طلحه و زبیر و سعد
 و سعید این زید و عبید الرحمن بن عوف ابوعبیده الجراح و ابن حنیف اولد قزو
 خبر و بر دی هر بر یک حقیقه علی الانوار خبر و اولدی و انزک بعضی سنده
 نقل اولن امورک بغیرتی تدبر انمن که کدر برزیا کاذب و افض و حقیقه بود
 اما منی جعفر صادق و سوده اتفاق ایدیر ککن انزک منکر منصوص جهنده اختلاف
 ایدیر و شوال سنده که ایدیری منک اورزیده مستقر اولدی بود که انزک منکر امام
 او علی موسای کاظم و انزک منکره محمد بن علی نقی و انزک منکره علی بن محمد نقی و

و انزک منکره حسن بن علی انزک و انزک منکره محمد بن حسن و امام مستقر اولد
 و جعفر صادق و منکره اولد و انزک منکره هر منکره و اختلاف فدری ار در امام فخر الدین انزک
 محصل نام کینک انزک و انزک منکره و انزک منکره **فصل ثانی** خواجه بیاض در معلوم
 اولد که کیم انزک منکره حاجت اتفاق ایدیر که امام حقیقت اورزیده خارج اولد کینک
 ایدر سنت عرجی و بر کرک اول خروج صحابه زمانده اولسون و کرک تعیین زمانده
 اولسون کرک بر زمانده الله اورزیده اولسون و خواجه بیاض سنده در و قزو
 حقیقه در و بر و شوال طایفه که و نسبت کینک و ایکی سنده ار اسنده واقع
 اولد سنده عتده امام علی منک اورزیده حقیقه و ای کفره نسبت ایدیر و انزک
 ایکی یک کینک ایدیر و جلد سی ایل صلو و عدم ایدیر و حضرت رسول علیه السلام بحقر
 احدکم صلوته فی جنب صلوته و عدمه فی جنب صلوته و ککن لا یجوز
 ان یخمس تر ففهم قولی انزک حقیقه و انزک منکره و انزک منکره و انزک منکره
 حضرت زکی اندون طاعنه رجوع طلب انزک که ایدیر بس ایلی حضرت زکی انزک
 مقابله ایدیری و اکثری قتل و لو ب ایچدی انزک منکره حلاص اولدی شکم قصه
 مشهور و کتب نوار جده مسطور در و بوز فدی منک منسیری بود که هر کیم خلق
 ار اسنده عدل ایدیری و جواز ایدیری امام اولدر کرک اول فریشتن اولسون
 و کرک غیر بر ندر اولسون و اگر سیرتی تغییر ایدیر و جواز ایدیر غای و خود
 قتل واجب اولور و نصب امامی ایجاب ایدیر بلکه عالمده امام اولد و منعی نوز
 ایدیر و صحابه منک اکثری و کینه از کتاب ایدیری کفار ایدیر **فصل ثانی** بیاض
 و بوز بیاض بن البیض بن الجار نام کینک ایدیری و جیح انک
 الدینی و ایا قدری کسب قتل ایدیری و بوز کرک منسیری بود که ایدیر
 او اورد و خدای و رسول کتور و کی سنده ایلی کینک بر کینک بر کینک

اولمک حال حرام اولد و معنی طبعیه کافور بر اتمک و زربیه حق طبعی چون شخص
و بعضی بیدیدیر که ما داکمک احوالی ما رفیع اولوب حد اولمک کافور
اولمک و بعضی بیدیدیر که حرام اتمک فعل لا اجد فیما احوالی
محرما الا به قولنده در بعضی بیدیدیر که امام کافور و بعضی حاضر و غایب
رعیت و حق کافور اولمک و بعضی بیدیدیر که اطفال با نند و کفوره با باری کبیر
و بعضی بیدیدیر که مثل سندن سر خوش اولمک موافقه اولمک و بعضی
و بعضی بیدیدیر که کبیر اولمک کفور و اطفال عبادی کند و ربه اسناد و معتبر
موافقت ایدیر **فرقه ثالثه** از اتمک و زربیه نافع ابن لایق امام کبیر
اصحابید و بونک بدعتی سکندر بدعت اولی و لکه امام علی جعفر تری
رضی الله عنه حکیم سببی ایدیر کفار ایدیر و بیدیکه حق جل و علانک و انک
من معجبت قوله فی الحیوة الدنیا و شهادته علی ما فی قلبه یوکل
قولی اتمک حقنه نازل اولدی و ابن طحی حقنه مقصوب ایدیر و بیدیکه
خدا اتمک و نوح و من الناس من شری نفسه ابتغاء مرضات الله
قولی اتمک شانه نازل اولدی و خوارک مقصودی و زایدی و شادی
عمران بن خطاب بن طحی تصویبده بویکی بیتی اتمک ایدیر شعریه من
منیب ارا و بها الایس بلع من فی العرش رضوانا انی لا ذکره یوما
خاصه و فی البریه عتبت مسرانا و از اتمک بویعت معلونه نک
و زربیه کندیر و اتمک و زربیه نام عثمانک و طحی نک و زربیه و حاکم
و ابن عباسک رضی الله عنهم و انرا اتمک و لا ساریس مانک کفار لری
زیاده ایدیر و انک جهنده مخلصه حکم ایدیر کفر و اعتقاد ربه
کند و کافور اولوب جهنده مخلصه و بعضی بیدیدیر زربیه مومنی کافور اعتقاد

ایر کافور اولور و جهنده مخلصه کافور و ایمنی بدعتی اولمک کافور
کفار ایدیر و بعضی بیدیدیر که موافق اولد و غنه مومنی و بعضی
بدعتی اولمک کند و بعضی مخالف اولمک اولمک نک و حاکم نک
فصل بدعتی جایز کوردی و دور و بعضی بدعتی اولمک زانی محصن رجمی است
ایمک زربیه اول فراده مذکور و کلد و بدی بدعتی بدعتی اولمک کفور
او غلری جهنده و با باری مخلصه و لوز و بدی امام غلسم خضر نک
رضی الله عنه کمال در حدیث توقف ایدیر کلدی کلدی بری بود و ساری
ایمک عتده و انرا اهل جهنمک حدیث کاردیدر زربیه بدعتی مومنه
اطفال المشرکین خدم اهل الجنته واقع اولمک و بعضی بدعتی اولمک
تولده و غنه و تقیه جایز و کلد و بدی و بعضی بدعتی اولمک قبل النبوة
بغیرک کافور و لسی جایز و بدی و سبب تفصیل هذا الکلام بعون الله
الملك العلم سکرنجی بدعتی اولمک کبیر و کتاب ایدیر کفور
و بدی و ایلیک بقوله کفوله اسند لال الله **فرقه رابعه** مخلصه
و انرا مخلصه ابن حاکم حق نام برک نک اصحابید و بونک بعضی
حاکم در زربیه و غنه جهنده حق مومنه و ایدیر باری بود که جهنده و غنی
بر عکس ایدیر طحی اتمک و زربیه کوردی پس انری قتل ایدیر و غور زربیه
اسیر ایدیر و قبل القیمه عورتیه نکاح ایدیر و غنه مومنه بدی و غنه رجوع
ایدیر که اشد کلدی سببی کاسو ایدیر و اول و بیدیکه اشد کلدی سببی
جایز و کل ایدیر و انرا جایز اولد و غنه جهل اظهار اشد کلدی انری مومنه
طوبی اول جلدن انره عافیه و بدی و جمیع جهنمک ایدیر که
خلفک امام جعفری بود بلکه انره واجب اولار انره عدلی است

1693

و عبیده فرقان مقابله و لور و بعضی دیگر که ارجا امام علی خرمی
درجه اولی درجه را عبیده تا خبر دهد و بعد از آن درجه دوم و ششم
مقابله و لور و فرقه درجه شش فرقه اول و **لور و اول** و یونس در و لور
یونس انجیر نام بر کسک صحابید و اول و یکدیگر ایمان حضرت هکات جل
و کزه موفقت و اکا خضوع و انقیاد و در و انک و زرنه اسبجاری
زکری و قنبره محبت که در که بود حاصل اول اول مؤمنه و فرقه
عبری طاعت ایمان کلمه پس انک زکی حقیقت ایمان ضروری
ایمان حاصل یقین و صادق و یحیی اول زک و زرنه عذاب و لور و قول
جسته اخلاص محبت و داخل اول و لوب غل و طاعت داخل اول
و دیگر که ابلیس علیه لعنه حار ف ابدی و اسبجاری چون خدا جل
خضوعی تر که چون کافر و لدی شکم خدا انک ای و اسبجاری و کان
قولی و لالت ابدی **فرقه ثانی** عبیده در و یونس عبیده انکست نام بر کسک
صحابید و اول و یکدیگر خدا انک علمی و اتذین عبری و کلمه و باقی صفاتی دخی
بویله در و دیگر که خدا انسان صورتند در و حضرت سول علیه السلام نه خلق
آدم علی صورۃ الرحمن قولیله بومعنایه اشارت پیشد تعالی ابد
عن انک غدا کبر معلوم اول که بوم حضرت شریفی امام احمد و نجاری
و مسلم ابو هریره حضرت نزن ان الله خلق آدم علی صورۃ لفظیله و
ایند بر و علی صورۃ ده اولان ضمیر ک از عبیده اختلاف ایلدیله
و دیگر که آدم را جعد ای خلق آدم علی صورۃ النبی اسم علیها الی
ان ابط و الی ان مات و بود کلام فایده سی آدم علیه السلام خسته
صفت اخوی و زرنه اولد و غنی ظن ایلنیک تو بهمنی و غدر و با خود

معنای و یکدیگر که ابد و خلق کما و بعد و لم یقتل فی انفسه کما یقتل و لده
من حال الی حال یعنی حق تعالی انک خلقی موجود و اولد و غنی کی ابد و ابدی و
اولا غنی کی اول در حالن بر حاله قتل و لدی بعضی دیگر که حضرت جنول
علیه السلام و بر نه انک انسان و لور و لفظ انسان و لفظ اول و لور انسان
و انک اولی بود و دیگر که زرنه و زرنه رده و ابدی بیان ابدی که آدم
علیه السلام اول مرده بود و صورت و زرنه خلق و لدی و بعضی دیگر که
حضرت سول اکرم صلی الله علیه و سلم بوقول سید انک کلمه و غنی خلق ابد
و دیگر که قولیله رده و ابدی بعضی دیگر که بود و حدیث شریفی
و در و اول بود و ابدی حذف و انکست و اولی اولد که کفر و انکست
بوزی و زرنه اوردی و حضرت علیه السلام فی انک نهی ابدی و اکا انک خلق
آدم علی صورۃ بیوروی و اکثر علما انک عذبه بر ضمیر مفرود به جایدور
و طبرانی ابن عمر بن ضی اسد عنهما و ایت ایدر که ان الله خلق آدم علی
صورۃ الرحمن و بود انک رجالی ثقات و حدیث شریف بود و
اورز و شتابها تندر شتابها تده سلطت و انکه ایدر که نه همدی
بود که انک ظاهر لری اورز و ایدر و انکه شتابها تا و لیدن
و شتاب ایدر و خلعت نذر همدی تا و لیدن پس دیگر که صورۃ
را و صفت و یکدیگر و معنای حق تعالی آدمی عکس جهان و سمع و بعد
و غیر صفات کنی صفاتی اورز و غنی ابدی و یکدیگر اگر چه خدا انک
صفاته بر نه مشابه و کلمه و اسم علم حقیقه العالم و آلا آدم و هر کل
شیئی علم **فرقه ثالثه** عثیه در و یونس عثیه انکست نام بر کسک
صحابید و اول و یکدیگر ایمان خدای و رسولی و انکست کلن سنبلی اجمالا

و یا خود که سوگن م

صداوت الله عظیم و سلام برینک سوزنی سحره لعل آن و انک کرچک غنچه
سک ابدن با خودشان شریفه نقص بر رسته بی کاست بیدار و با خود
قبله عداوت ابدین کافرا و اولور و خدا قفل اولور و اسفاطه ده نوبه سی
مقبول اولور **فصل فی شرحه بیانه در بوز حسن** حج الخیر نام برینک
اصحابی در حق افتاده و اسفاطه غنچه اولور و غنچه و قول غنچه کس
ایند و کینه اهل سنت و جماعه موافقت اید بر وفق صفات وجودیه و در ده
کلامه و نفی و بنده معتزله به مناسبت اید بر وفق اوج فقه اولور و در ده
بر غنچه در بوز و دید بر کلام الله غیر الله در هر غیر الله مخلوقه و کلام الله
مخلوقه در دین کینه کافره و در کلامه تیانف و در ده و مالک سنده که در بوز
غنچه و از زینه اسبندراک اید و بید بر کلام الله مخلوقه و لکن
حضرت سول اکرم صلی الله علیه و سلم کلام الله غیر مخلوق بیوردی و سلف
بوعبارت اوزره مجسمه اوله بی پس ائمه موافقت اید که غیر مخلوق قولی
حل اید که شوکت اوزرینه که اول بوز نوب و بوج و ف و اصوات نظم و در
مخلوق و کلام بلکه اول بعینها بوج و فک خبری اوزرینه و بوج و ف مخلوقه
اول حودن حکایت و دید بر کلامه بزه مخالف و لکن جمله قولی که در **فصل**
ساده سن فقه جبریه بیانه در جبر قولن فعلی حقیقه نقیده و جناب و در
و جبریه یکی مستدر بر قسمی حاصه در بر قسمی متوسطه در جبریه خالصه شولدر که قوله
مقل و فعله انده اصل اوت بوقدر بلکه اول کند و در این سنده ده حاد
مترله سنده در و در و بوقول جمعه مذمیده و جبریه متوسطه شولدر که قوله
قدرت حاد و اثبات اید و اکسب در و بر قسمی اثر اثبات اید و در
تفصیلی این است الله عز و جل اولور و جمیع جهنم این صفات نام برینک

فصل فی شرحه بیانه در بوز حسن حج الخیر نام برینک

اصحابی در

اصحابی در انک بدین زند نام شکره و طوره اید و انی سالم بن احمد المازنی نام
بر کینه بنی امیه کن آخر مکنده و در و نام مکنده قتل ابدی و صفات از لیه بی
نقیده معتزله موافقت اید و انک اوزرینه بعضی شبها زیاده قدی
بر می اولور که دیدیم خلعت صف اولور و قدی صفات حضرت حق صف
اولنسی جاپر و کلامه زب اول تشبیه اقصا اید برینک ح و علم اولنسی
نقی اید و قادر و قائل و خالق اولنسی اثبات اید بری اولور که دیدیم که
انسان سنده به قادر اولور و اسفاطه اید و صف اولور و اول فقه
جمید در انک اصلا قدرت و اختیار و ارادی بوقدر و حق تعالی سار حاد
افعالی خج خلق اید به انده و حق اولیه حق اید بری اولور که دیدیم که جن
و جهنم ح کندی تقطع اولور و جن و جهنم فنا بولور و خدا انک حل
ذکره خدین فیض قولنی با الله و نا کیده اوزرینه حل اید بی تخنید حقیقت
اوزرینه حل اید بری اولور که دیدیم که اهل ایما یا ندۀ متفصل و کلامه پس
ایمان تشبیه اید ایما امت اید و کلامه بر اید و اول نقی و بنده
و اثبات حق کلامه و در و شرعدن اول ایجاب معارفه معتزله و فقه
ایندی **فقه ساج فقه مشبهه بیانه اول** و اول و بوز حضرت حق حل
ذکره مخلوقه تشبیه و عاداته تشبیل اید بر تعالی الله عما یقولون علوا
کبیرا و بوز اگر چه تشبیه و اتفاق اید بر لکن انک طریقه اختلاف
اید بر بر قسمی مشبهه غلات شبیه در کما تقدم من مذاهبهم الفایده بام
والحرکه و الا انتقال المحلول فی الاجسام الی غیر ذلک و بر قسمی مشبهه
خشبیه در مفر و کهمس و احمد الجهمی کس دیدیم که خدا جمید و انک اعضا
و جوارح و در و انک اوزرینه علامه و معانی و معانی و در و بر قسمی مشبهه

کرامیه در دین و دنیا و بعد از آنکه نام یک سکنه اصحابی در دین و دنیا
 او را یکی فرقه اوله یلکین انرا غنیمت و جلا اوله قری جهنم سوزانند
 و اعتقاد ایند بر یکدیگر سوزن سوزنی و ازینیه قهر ایند بر پس او بعد از دیکر
 اول سکنه از زنده مستقر در اکا حرکت و قول جابر درین فرقه
 مشبه به فرق ضاله نام نمیشد یکی فرقه اوله یلکین و از اول فرقی ذکر ایند که سکنه
 علی مخلوقه این قوم و بعد از آنکه سکنه سکنه و موافقه مولا غصه
 ذکر ابی المفضل و بزرگبری سکنه اوله یلکین سکنه کبری یکی فرقه
 اوله یلکین الحوائج یکی سکنه اوله یلکین الحوائج یکی فرقه اوله یلکین الحوائج
 بر فرقه اوله یلکین الحوائج بر فرقه اوله یلکین الحوائج بر فرقه اوله یلکین الحوائج
 سکنه یکی فرقه اوله یلکین الحوائج اوله یلکین الحوائج اوله یلکین الحوائج
 مذکور در که سکنه سکنه نامی کرد و در زیر اول اعتقاد جهنم فاسد
 و اعتقاد جهنم اوله یلکین علی جهنم اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 جهنم اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 استغفار اید و بمتبع بود که خلافت در دست سکنه اوله یلکین اوله یلکین
 که سکنه اعتقاد اهل سنت و جماعت اعتقاد نه مخالف اوله یلکین اوله یلکین
 اید و یکی سکنه کوفه مودنی و لریه اکا اعتقاد جابر در مع انکه اید اگر مودنی
 اوله یلکین جابر دکلدر اصل کذا فی الحیط و امام محمد و ن مروید که خلقی فرقه
 قابل اوله یلکین سکنه اوله یلکین جابر دکلدر و هشتم امام محمد و ن
 روایت اید که جمیع سکنه و در واقع سکنه و قدر یک سکنه اوله یلکین اوله یلکین
 خلقی جابر دکلدر و خلاصه ده و یک که حضرت رسول صلاک شفا خلقی
 انکار اید سکنه و کرام کاتبینی انکار اید سکنه و در دینی انکار اید سکنه و در دینی

عاز خلقی جابر دکلدر زیر انکار اوله یلکین سکنه اگر خدا به عباد یکی جابر اید
 اید بر سکنه کافر اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 خدا و ن بر صفات جابر دکلدر و یک سکنه کافر اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 و سکنه علی اید و دیکر و دیکر و دیکر و دیکر و دیکر و دیکر و دیکر و دیکر و دیکر
 سکنه لک انرا معتقد در کفر نه حکم اوله یلکین جابر دکلدر و یک که کفر نه حکم اوله یلکین
 از صفات سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 فدیای نفی ایند کفری جهنم کفار اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 قدر نه محل جابر دکلدر و یک سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 پس مشبه دن کرامیه سکنه کفر اید حکم اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 الایق و نمیشد اثبات اید کافر اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 کفر اید حکم اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 اید کافر و اگر اندر بر سکنه اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 و عبیه الفتوی پس سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 حکم اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 کفر در پس سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 و خولدن سکنه رویت حق انکار اید کافر اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 طایفه سنی سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه سکنه
 کند و سکنه خلقی اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 خدا سکنه اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین
 بر سنی انوار و دنیا به رجوع اید و اید اید اید اید اید اید اید اید اید
 و بری امام باطن خروج اید بخانه اید و مطلق اوله یلکین اوله یلکین اوله یلکین

[illegible]

و در آن چند رقعات اولذکره و عرض
کتاب اولذکره ویدکرنده صح

و آخرت انکه در شک و دنا ده مؤمنان بعضی معذب و کافر
بعضی منعم است و کذا گفته اند که بعضی منعم و بعضی
معذب بود و بر سر حکم آخرت باید حکم دینی را برابر و بود کافر و
و انرا در طایفه و در آنکه حسانه مقبوله و سنان معذور و در اعمال
و نفس و کلام و غایز و زکات و رزق و سایر فرائض و نفس و دین
افزاید و در آنکه بوزن فاضل است که کمال و اشکین است و در زین
برشته بود و بوزن و در آنکه اگر دین و سوره حکم اهل هوای و کفر و
کفر زین حکم باید امام اعظم را نام شافعیان ثابت لا کفر اهل الفقه و فقه
جمع نه طریقه و این تمام بود که جمیع طریقی اولی که اول معتقد نفس
کفر اول و دینی صحت آنکه فایده اولان شسته اند فایده اول فایده
حقه اجتهاد و استغناء و سعادت و در اول و دغه بنا اول کافر اولان
در دین و غایز و بطلان حکم بوزن و جمعی است که حکم جواز و
عدم حل اول و اول صحتی منافی و کلام و الا اول مشکله است و ابراهیم
الحلی و دیگر و بوقول او در معقولات خلاصه و افندن و انرا مشایخ و
ما حدیث او در زین حل و انهمی واجب و بر بزرگ است مانند اجتهاد
بدل و مع حاصل اولی زیر امام علی اکبر و بن جبریل غلط است و
و بود کافر باطل سوزار سوزین که معض بود فایده اول
و ما تعبیه هم الا بقدر توانائی الله زلفی و بزرگ حال هستند
اسود و امام اعظم علیه السلام شافعی است که عظیم الشان امامان حاصل اول
که بزرگ کفر اول فایده حکم تبعیه و سوزاری شود که کفر
و ایهب اول و دینی شسته حد و انده عند الحقیق کفر اول و دینی

کا فرد اول جلد نام مالک حضرت بر تو لندہ صحیحہ غلطی کی تفسیر نہ
 فقہ شائستہ استیلا و اجاع سبب ابد کا فرد غیر بدین صا و ابدین
 ایشی شلین کا فرد ضمیمہ سجدہ کبی و زنا ر قوش غنی کبی و بلا ضرورت
 شفقہ کیمک کبی چونکہ کلام بو محله سجدہ اولی کتب فتا وادہ ذکر و
 الفاظ و افعال کفر تحریر و لفظ صا طرہ کلمہ ی پس پر قول و فعل کہ و نہ
 سبب اول اول تو کت فایک و اول فقہ کت کت کفری اید حکم و
 و اول کسٹہ العباد و ابد و بدین حقوب بر تدا و لدی و بدین کرک
 اول کرک کت اولسون و کرک خوراند اولسون و سوبد و کی سوز کرک غنا
 مطابق اولسون کرک اولسون اول کفر و غنا و زرا اول و بی استخفا
 سبب و اول و بدین معوم او کہیم کیمک جن غنا حضرت برنی انک شایستہ
 لایق و سزا و بدین سٹہ ابد و صنف ابدہ و با خود اسما و صفات
 و با خود اول و اول و ابدین بر تدا استنزا ابدیہ و با خود و عدو
 برینی انکار ابدیہ و با خود کا عجز و با خود محصل با خود جو و ظلم سبب ابدیہ
 با خود مکان اثبات ابدیہ کا فرد اول و بدین کیمک آبد ستر عدا نماز فطنی
 کا فرد اول و غیر فنیہ و ثوب سجدہ قبل کر دینہ استخفاف طریقیہ ابدیہ
 کا فرد اول و استخفاف طریقیہ ابدیہ کا فرد اول و موتی بو کت او زرنہ و
 بلا ضرورت باشند کا فرد شفقہ کبی کین و بدین صحت جہ زنا ر قوش
 کا فرد اول و اگر شفقہ استیک و با صعد و کت و فنجون کبدرہ
 و زنا ر جندہ حید طریقیہ قوشا غورہ اندن کفلا ز کم کلر کن جادہ و
 ویر کہ صحیح اول اول و کد کہ شفقہ کبی و زرنہ کین سٹہ کا فرد اول
 و کفرہ کت بر ابدیہ اندر ابدیہ بریم ابدین و اول کونہ اشک طری سٹہ

اندر موافقت ابدین کا فرد اول و اول کونہ تعظیم بچون صا تو لندہ و بی سٹہ
 صا تو لندہ و کفرہ و اول کونہ تعظیم بچون بر سٹہ ابدی ابدین کا فرد اول
 و بدین مقول و سٹہ و بدین جاد و کد کہ اصلہ کا فرد اول و در سوم کفرہ
 غنیمت بدین کا فرد اول و انسان بچون حضورندہ و بچ کفر و بدین سبب
 و بدین کد
 و حجاب بدین ثواب ابدی کت کد کد و حقدن عجزہ سجدہ مطلقا کفر و
 و بدین سبب و بدین کد اگر عبادت مقصد ابدیہ کا فرد اول و اگر کت
 مقصد ابدیہ کا فرد اول کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد
 کد کد و اگر اصل مقصدی و کد کد کا فرد اول و با با جماع بنو تری سٹہ
 اول و انبیا و بدین بریک بنو تری انکار ابدین کا فرد اول و اما حضرت
 و و و کد کد کد و و و و کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد
 زرا انکر بنو تری ابدیہ ثابت اول و مشد و انبیا و بدین ملک
 برینی استخفاف ابدین کا فرد اول و عاید رضی اللہ عنہا حضرت
 قدت ابدین حقدن شان شریفہ لایق اول و بسوزی سوبلین کا فرد اول
 و حضرت صد کت رضی اللہ عنہ صحبت سنی و اما سنی و حضرت
 فار و کت رضی اللہ عنہ علی صحیح فطنی انکار ابدین کا فرد
 اول و خلاصہ و د و زرنہ و د ویر کہ راضی حضرت ابو بکر
 عمرہ سوکسہ کا فرد اول و جو پیرہ و د ویر کہ رگسٹہ حضرت ابو بکر
 عمرہ سبب ابدیہ و اندر طعن ابدیہ کا فرد اول و بقتی واجب اول
 بعدہ رجوع ابدیہ و بدین ابدیہ و بدین ابدیہ ابدیہ و بدین سبب
 اول و بدین حقدن واقع اولی و بدین سبب قبول و لفظ او زرنہ فتا

جستند ترک این کار را دلور
بس رخصی استخفاف و نهاده

بیکت لازم علم نیز دایه بود و جوهرت همه سنده کافرا و دور و بوزمان خفتند
 به معنای حق صد و پادیز را داده اختیار و تمنی کر که در علم مسائل علمین بر سینه
 و یا احادیث صحیحین در حدیث نقل اندر کن بر سینه بودید و کتب سینه و کلام
 و یوز و ایلیم با خود بوسوزنه یا در آنچه لازم از زراشتی حرم است آنچه مکنده و علم
 کیمت ایشان به یاد دایه کافرا و دور و اهل عیالک لوازم طریقه زیاده اشتقاق
 مجلس علم قادر و حکم دایه اگر آنکه علم نهاده و دایه رسد مخاطره عظمه و دایه
 ایلمت علم او که نکند و نیکو درین کافرا و دور و عورت لعنت عالم قویچه دایه
 کافره او را و زرا علم شریفی است و آتش او را و قصه تریه علمین کفردین
 کافرا و دور زرا انده علم است و از دور در کینه خصمه شرعه کیده لم دایه
 و اول عیال دایه کافرا و دور و قضی به کیده لم دایه و اول عیال دایه کافرا و دور
 و نیم دو ستم دارد در شرعی ندیم دین کافرا و دور و بر مسلمان بخدمت دایه کافرا
 او را و زرا علم کافرا و دور و نولیدی زنا و علم و قتل نفس و غیر حق حرام او سیدی
 دین کافرا و دور زرا ابو طبر و قنده حلال او بشکرت و نولیدی خمر حلال او سیدی
 دین کافرا و دور زرا اول غیر شریعه حلال ایدی بیدی سینه و دایه
 بر دینه حلال او بشکرت بری زنا و دور بری زنا و دور بری قتل نفس و غیر حق
 دوری سکر دوری خمر دوری زنا دوری کذب دوری و اسه علم فضول
 عیال دایه و ده کفره نکست بر املری کونی اکابره و بیو کفره اید است کفری
 اطمین و غیر طعمه ده بیو کفره نکست که انرا ایلیم ایشاننی اوله
 و از انده کلمه و کیمه اوله اول کونده انرا ک طعمه طریقی النی انرا حلال دوری
 بوضه انک و سینه اول ضرر و بری بیو سول اولندی و جوانده
 و بریکه انی انرا ک فرج و سینه و بری به موافقت و جهی و زره انک و سینه

ضرر و دور و اول وجه او زره المبه نکست ضرر از بزرگ کن این خراز سکر و سینه
 صغیر و ن سینه بی کتاب طبع و بر سینه کافرا و دور و دایه اول ابتدایم که توبه
 ایدیم دایه کافرا و دور زرا است و معصیت کفرد و بوندن داده
 صفتی کر که در زرا اهل سنت و جماعت غنیه انسا معصیت اید و بوندن چغیر
 و بد کلر نیک معناسی اگر استخوان استخوان طریقی او زره اول مرسته و یکدور و اگر
 انردن طبع او را و سینه کفرد و سینه بود و دور و دور و توبه سینه و سینه و سینه
 ارتداد اید و اید و انکه مستوی بر کافرا و دور و بر مسلمان کاد و سینه سینه
 دین کافرا و دور و با یکد کلمه کفریه معناسی علم اولد و دایه و قصه طریقی طریقی
 یعنی خورانه اید و با خود طریقی بعد از حکم اید سینه جمیع عیال غنیه کافرا و دور و دور
 احتیاج او را و طریقی اصلی سینه طوعا کافرا و دور و طریقی طریقی طریقی کافرا و دور و دور
 اوله کافرا و دور و بر سینه اول غنیه و غنیه کافرا و دور و انکه خط اید و خود
 اگر اید حکم اید سینه جمیع عیال غنیه کافرا و دور و اجاسه و بر که امام محمد
 نصحا و ارد و یکد کلمه نکست دایه کفرت سینه کفرت سینه خط اید و
 کافرا و دور و کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه
 انده نصیبی اید و کلمه کفری اشید و کفرت سینه کافرا و دور و دور و دور و دور
 جوق واقع و اندن خراز لارند و کفرت سینه کفرت سینه راضی و کفرت سینه کفرت سینه
 و غیر کفرت سینه راضی و اختلاف و ارد و صاحب فخره راضی امام علم
 خمر نندن راضی سینه غیر کفرت سینه راضی غیر تفصیل کفرت سینه و غیره بر و اینه
 مطلع اولدق ایدی حاصل کلام و سینه کلام اولد که کلمه کفرت سینه کفرت سینه
 و اید که اول کلمه خط اید و یا اگر اید و لیمه مرده او را و دور و طریقی طریقی طریقی
 او را و کافرا و دور و با یکد کلمه کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه کفرت سینه

لعنت

صاحبی بود که گفت گفتند و منکره میور که فحش میسند و کفر ایجاب اید بر پنج وجه
 و کفری منع اید بر وجه اول معنی به لازم اول اول در که منبری منع اید بر وجه
 میل اید بعد اگر فایده منبری منکر میل اندکی وجه اول در وجه اول
 مسلمانند و اگر کفر ایجاب اید بر وجه اول در منکر منکر کلامی کفر ایجاب اید بر وجه
 حلی اکانفع و بر فر و توبه اید و اندک بر جمع اید و تجدید اید و تجدید کاحله اول در
 و وجه معنی و از زره کلام شهادتی سانی از زره اید اید منکر کفر منفع اول در
 کلام و این شش منظومه این است سر خنده میور که منقول عاویه صاحب منکر
 کلام و اتفاق و اختلاف در اوست چنانکه اتفاق و اختلاف در منکر منکر
 کفر ایجاب اید بر وجه معنی قدرت و زره مسلمانند و اول در کلام و و با خود
 بر کلام مسلمانند و اول در و اول در و اول در و اول در و اول در و اول در
 جمع اید و ب کتاب اید بر بعضی ملا صدق کلام باطنی تا اول اید بر
 و کلام بر کلام فایده کفر و بدعت و ضلالت و تنقیح اید بر کلام فایده
 روده و مبالغه و جبر و بر زاری فتا و اسنده ویر که و یکی و بعضی منکر
 انه کان بقول ما ذکر فی الفتاوی که یکفر بکند او کند اذک لک الخ و یف التوبه
 لا یحقیف الکفر و هذا کلام باطل و حاشا ان یعیب مناسده اعنی علی الاحکام
 بالاحکام و الحرام و الکفر و الاسلام بل لا یقولون لا الحق و هذا هو الثابت
 عن سید الانام علیه فضل الصلوة و السلم و ما اوی الیه حبس او الانام
 فقد اخذه من بعض القرآن الذی اترله الملك العلام او شرعه سید ازل
 العظام او قاله الصحب الکرام و الذی حورنه هو مختار المشایخ الثنا بنین
 لمدار العقائم کجسم اسد بفضله فی الدار السلم و کل من یأنی بعد هم من
 الدهر و الایام ما بقی و این السلام انتهی کلامه پس اخوان صفا و خلدان و فایده

[illegible]

اگر اسنده بودند مشهور اولاد برهان فاعله و اکا خداست و عو قبل لو کان فیها آله
 الا الله فاعله فاعله اشارت و نمشند و بیانی که کند که اگر یکی آنکه ممکن است بدی آرا رنده
 مانع ممکن اولور دی یعنی انردن بر بری آخوه منعی مانده اولور دی شلار بیسی بیک کنتی
 اراده ایده اولر بیسی لی اول اراده این منع ایده بکنونی اراده علیه زیرا
 حکت و سکون بر بری ممکنند فاعله و کذا کت انردن بر بری اراده کت
 تعلقی ممکنند زیرا ارادین بیسنده فاعله و بوند بر جکه فضا و حصول بر این بیسنده
 و ترارنده مانع ثابت اولور دی فاعله بر جکه حال او بعدن حالی که کدر با یکی امر معانی
 حاصل اولور دی خود او ملید و یا خود احدی حاصل اولور و آخر اولیکه که فاعله و اول اولور
 اول یکی ضدک ارتقا اجتماعنی ایجاب بیدر اول محالدر و اگر موضوعی از دوسر
 اول یکی اجتماعنی ایجاب ضدک ارتقا یعنی و انکرک عجز برنی ایجاب بیدر اجتماع ضدین محال
 اولور دی یکی ارتفاع ضدین محالدر و اگر موضوع ثالث اولور سه اول اولر متبا
 بلا مرجع آخر زین بر رجحانی و انکرک بر یک عجز برنی ایجاب بیدر مرجع بلا مرجع
 محالدر و آنچه عجز محالدر زیرا اندن شایسته استباج اولور دی جهتن نامش
 حد و است و امکاندر پس بقدر امکان مانع مستند و امکان مانع اول اوج
 محالدر برنی مستند در محالی مستند اولانی مستند اولانی مستند محالدر
 پس بقدر محالدر اول مانع قدیمدر و قدم حق خداده خود جل عدم است سبب
 طیار قدیمدر پس حق خداده قدم سبق عدم اولر کنانیدر و در جرم
 خدایه دلیل دور و تسلسل استخالیستند زیرا اگر قدیم اولر محبوب و اولر بدی
 محدث آخوه محتاج اولور دی و اگر اول محدث قدیم اولور سه ثبت المطلوب
 و اگر حادث اولور سه اولر فی بر محدث محتاج اولور دی پس اگر فی غیر النهایه عده
 میجر اولور سه تسلسل لازم کلوز و اگر عودت بیدر سه دوره مودی اولور دور

اولی محال را اما معنی اول درزه مانعی و مانع ظاهر در اما معنی
 اورزه اولد و غنک بیجا اولد که موجودات برسی و صافند
 انک سید پیر زرا انک و صافند اولد و صافند اجل
 و اعلی در بر جیشده که اولد و اصلا نسبت بود مثل برزه اولان
 علم موجود در و عود و محدث در و جاز الوجود در و هر زمانه متحد در و
 صفت اول علم موجود در و صفت در و قدیدر و واجب الوجود در و ازدن
 ابد و دک و ایدر و علم خلق بوجه من الوجوه اکا مائل و کلد و با صفات
 و فی بیدر و خدا انک و جمل علم و قدر تندن بر شنه جفر زرا بعضه
 جمل بعضدن عجز نقص در و بر خصه افتد در شوکله کیم نقص و قطعیه
 حکمت عمومی قدر انک شمولیله طقه در فوکل شیئی معلوم و حکمتی
 قدر و خدا انک ذاتیله قایم صفات اولیسی ارور و اول صفات
 انک ذاتیله عینیدر و نه غیریدر و انرا شویه عندنده بی در
 و ما تبتیه عندنده سکر در و انرا بولور و حیات و علم و قدرت و اراد
 و سمع و بصر و کلام و کنون و ما تبتیه انک زیاده است کلری گوید
 و کنون غیر مکتون زرا کنون قدریدر و کنون جلد حاصلی شاعوه فتنده
 صفات ذات قدریدر و ذات حقه قایلدر و صفات افعال جاذبه
 و ذات حقه قایم و کلد در و ما تبتیه عندنده صفات ذات انک
 جمله سی قدریدر و ذات حق ایله قایلدر و نه کم بو خصوصه انرا در علم
 و فاضل و عیشدر صفات الذات و الافعال طرا قیامات مصونیت
 از اول امام اعظم حضرت علی رضی الله عنه فقه اکبر نه بیور کم نزل
 و لایزال مصفاته و اسمائه لم یحدث له صفة و لا اسم کم نزل علمه

والعلم صفة فی انزال و لا یقدر و القدرة صفة بالانزال و خالفنا بخلق الخلق
 صفة فی انزال و لا یقدر و الفعل صفة فی انزال و الفاعل هو الله و صفة
 صفة و المفعول مخلوق فعل الله تعالی غیر مخلوق و صفة فی انزال غیر محدثه و
 و من قال انها محدثه و محدثه و وقت فیها او شک فیها فو کافوا به العظیم
 انشی کلام الامام علیه رحمه رب الامام و حق تعالی حضرت کریم کریم
 حقا جازیه یعنی عقل کند جالی و درزه ترک اولد و انک استنباط
 حکم ایله و نقلا و اجیدر قال الله و جوه یومئذ با صفة الی ربها
 ما ظهروا و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم انکم ستر دن بر کیم کار دن القمر
 لبند البدر پس ثابت کونی یومئذ جاب و فی جبهته با شکر کونیه
 تشبیه و کیفیت و انکله رای آرسنده ثبوت مسافه سکر در و علم
 و علم جمیع اجزاء صفا بتدیه یعنی حق تعالی بی عدد و موجوده اخرج تمیز
 سو مختم معد و مکن موجود اولد و شد زرا عالم اعیان و احوال و عین عباد
 که اول دانده قایم اولد یعنی نفس ایله متجز اولد و تجزیه شیئی انوک تجزیه
 اولیه و اگر اول ایکی جزو دن یاز یازده دن کب و اولیه جسد و اگر اولیه
 جسد در و عرض شول ممکن عین عباد است که دانده قایم و لیوب غیر طبع
 قایم اولد شو مع کیم تجزیه اول غیره تابع اولد و قایم عاکل اعیان و احوال
 و اعیانک اجسام و جواهر اولد قدری ثابت اولدی پس معلوم اولد که انک
 جمعی حاد در اعیانک بعضیدر یک حد و ثری شایده ایله تا بتدر
 حرکت کبی سکون دن حرکت و ضو کبی ظلمت دن صکره و سواد کبی بیاض دن صکره
 و بعضیدر یک حد و ثری و لیل ایله تا بتدر و اول و لیل طریا عدد در شکم
 مذکور در کت خدا نده و اقدر زرا عدم قدری شایده پس اگر سکون

قدیم اولیدی ایا عدم طاری و لزومی و اگر ظلمت قدیم اولیدی پس
 اینمزدی و اگر باقی قدیم اولیدی مخدم و لزومی و ایا کماک حادث اولیده
 و بلبل جواد شده چنان اولیده قدری زبر اینست که حادثی خالی اولیده
 حادثی و هر حادثی برحدیث محنت جدر زیر اگر انک برحدیثی و پس
 بلکه کند و نفس بلیه حادث اولیدی یکی است و یکی برین سبب
 آخر از زینت و تزیین لازم کلدی و در هیچ یک از این محال و در هر
 محال بودی اوله محال پس حادثی کند و نفس بلیه حادث اولیدی محال
 و قول کند و مخلوق اوله و غنی کی کرد و ایا دون طاعت و عبادت
 جملہ افعالی و مخفی قدر قال است و الله خلقکم و ما تعلمون معزله
 و بد کلری کی قول کند و افعالی کماک حادثی و کلدی و قدما مقوله قوله
 موجود و مختص و بر این ابدی یا خالق و یکله تجاسر اینمزدی و قدیم جانی
 جمله کماک معناسی بر اوله و غنی کوردی و کماک از زینت و تزیین
 اطلاق تجاسر ابدی یا شایم کماک که حقدن چیزی بر خالق اوله بلکه جمیع
 اشیا کماک خالق اوله و از این چیزی خالق یا شایم کماک که بر عباد
 ضعیف و عاجزه خالقیت یا شایم کماک کماک خلقدن ناشی خطا
 فاحشدر و نقص است از محال قدر زبر احوال کلام قدیمه جمیع اشیا
 خالق کند و اوله و غندن خبر و بر مشد و من صدق من است و جانی
 و جانی و در این فعل جانی جانی و در اینک از او است و جانی
 و حکم و قضا و تقدیری ابدی در و اندون سن اوله رضایه و توفیق
 و تسبیح اوله رضایه مخالف اوله اندر اگر دینور که کفر از او و جانی
 و تضاد اولیدی کار رضا واجب لوردی زبر افضایه رضا و اجدر جواب

اوله که کفر مقتضی در قضا و کلدی و رضا و قضا و اجدر مقتضی و واجب کلدی و جانی
 افعال اختیار بر لوردی و در این افعالیه شایم اوله و از اینک از او است و جانی
 عقاب و نور و ثواب حقدن فضل و عقاب از این حقدن و کماک جانی
 علت معناسی اوله ان استطاعت برده و فعله در محنت و کماک جانی
 کبی فعله مخدم و کلدی و نعم سلامت اسباب آلات ارج معناسی
 اوله ان استطاعت بل از این فعدن مقدم و محنت و کماک جانی
 معتمده در و قول و طاعت و طاعت اوله ان استطاعت ابدی کماک جانی
 قال است و لا یكلف الله نفسا الا وسعها کرک اوله نفسی و
 متنع اوله و جمع فعدن کبی کرک ممکن اوله و خلق جسم کبی بود مقدار متفق
 عیددر کماک لا یطافه تکلیف جواز عدم جواز محنت فعدن
 ما تریدیه ابدی معناسی و غندن و لا یطافه تکلیف جواز کلدی و جانی
 غندن جانی و در کماک واقع و کلدی و مستول اجیده یعنی مرتبه مقدم
 اوله وقت ابدی مستدر قال است و الا جاز اجلهم لا یستأخرون
 ساعه و لا یستقدمون معزله و کلدی کبی حق کماک از این مانی خط
 ابدی میت و کلدی و موت میت الله قاید و جانی و کماک جانی
 و قولک تخلف و انساب جستن اصلا ابدی معناسی بود و اول
 بر در کبی و بدو کبی کماک جانی جانی بود قدر زبر اوله کرک معزله
 یکی و از در بر بری فعدن و بری بود و اگر اوله فعدن ابدی جانی
 موند صانع اوله و جانی معزله و بدو کبی جانی جانی جانی بود
 و جانی ز قدر زبر از حق فعدن کماک حیوانه اکل و چون سق است و کبی
 سنه در و اوله کاه اوله و طحال اوله و کاه اوله و جانی و کماک جانی

رزقنی کرک حلال و حرام اولی است ایضا و انست کند زرقنی
 اکتیک و با خود غیر بی اکت رزقنی اکل ایک تصور و تمیز از حق تعالی شخصی غذا
 تقدیر ایند و کیست بی اکل استی و اجبر و غیر بی اکل استی مستعد و حسی
 و بید و کنده ضلالت حق ایدر و دیکه کنده استی ایدر زرقنی غیر
 خالق بود و قوله اصح اولان استی حق تعالی است و زرقنی واجب کدر خدا
 لمقره و بوجوه صده استیک ایند کدری استیک غایتی و کدر که ترک اصلاح
 بخل و سفاهت و لور جواب اولد که حق نافع اولان اصحی منع محض عدل حکمت
 اولور حال بود که اکت کرم و حکمتی و عواقب امور علمی اوله فاطمه ایند باشد
 اولمشدر و تیره کافرک و بعض عصاة مؤمنک تقدیر بی انده اهل
 طاعت تقیم کردی حقدیر قال الله تعالی انما یعزضون علیها عذوباً
 و عشباً و لوم نفوم است و قال تعالی و خلوا آل قدرعون
 و قال تعالی و اقوا فادخلوا ناراً و قال صلی الله علیه و سلم استترهوا
 من البول فان عامه خدا الصبر منه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 پیور که خدا اکت جل و علا میث است الذین آمنوا بالقول الثانی فوالی
 عذاب قبر حقدیر نازل اولمشدر و سوال مسک و غیر حقدیر و انراکی
 مکدر استیک قبره اخل اولور و اکت رت بندن و دیندن
 و پیغمبر ندن سوال ایدر و اطفال سوال اولور و انبیا علی الصلح سوال
 اولمشدر و بعث یعنی حق تعالی اموات اجزاء اصلیه رینی جمله وار و احی
 اعاده ایلد قبر ندن قال من حقدیر قال الله تعالی ثم انکم یوم القیمه
 تبعثون و قال تعالی فلیکجهما الذین ثابوا اول مرة خلاصه حشر
 اجسادی انکار ایدر و اعاده معدوم محال و دیر و بونکر و عوار و دیر

و بوجوه صده استیک

باطلد و کلام رب العالمین مخالف اولد و غی چند مؤمنه کلا طریقی
 اکتک جاز و کدر و وزن حقدیر قال الله تعالی و الوزن یومین الحق و غیر
 اکتک معاً و بر اعمال نور سنه و ن عبارتد و عقل اکتک کیفیت ایدر کدن
 فاصدر و معصیه و زرقنی انکار ایدر و انده عبادک طاعت و معصیه
 اولان کتب حقدیر مؤمنه صا غلنده کلور و کافرله صولاندن اولور
 و بر یور قال الله تعالی و تخرج له یوم القیمه کما باعقاه منور و معمره
 کتابی انکار ایدر و حساب حقدیر قال الله تعالی و اما من انی کتابه
 بهمینه سوف بحاسب حسابی و سوال حقدیر و حوض حقدیر
 قال الله تعالی انما اعطیناک الکوز و قال علیه السلام حوض سیر بهر
 و صراط حقدیر و اول من جن بنم اوزره محدود بر جسد و فدن انچه فدن
 کسکندر و جنت جنم حقدیر و انراک حقدیر و اوده اولان آتات
 و احادیث اشهر من ان حق و اکثر من ان بحی و انراک آن محضند و اکثر
 معمره رعم ایدر که یوم جاده خلق اولور و آدم علیه السلام ایدر حاکم قدر
 و انراک حبسنده اولمشدر اهل سنت و جماعه دلیل بر و انراک و ایدر
 هر کفنا طاری اولمشدر رسول علیه السلام بقطه دن کجه دن مقدیر
 شخصی هیچ جادان مسجد قضایه و امسی نص قرآنه ثابدر قال الله تعالی
 سبحان الذی اسری عبده لیلاً من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی
 بارکنا حوله لکبریه من آتات انه یوسمیع البصر و مسجد قضایه
 و صکره علاون خدام ایدر و برو معراجی احادیث مشهوره ایدر
 و انکتاب کبریه قولی باذن اخرج انتم خلافاً للمقره زرقنی ایدر و کبریه
 کبریه نه مؤمندر و کافر و کبریه بیسنده اولان مشدر بودر و قول شکر

بعملون و ذکر است و انوشته و صف اولی تر زنه انکه نقل وارد اولی
 و نه انکه از زینه عقل دالت است و صحیح اول بود که عیسی علیه السلام
 ملائکه دن و کلد ر بلکه چند در و عباد و نه و در معنی در چه ده ملائکه
 صفته اوله و چندین اندون شناسی صحیح و مستدر و باروت
 و بار و صحیح اوله اوله که مکر در و اندون کفر و کبیره صادر و مستدر و
 معاتبه طریقی از زنه در و در ملائکه دن و چند در و ملائکه عا بنه
 افضل در و خانه بشک صاحبی عا ملائکه دن و چند در و کرامات اولیا
 حق در و لی شول کسبه در که مکر در و لغوی مقدار حق تعالی است و است
 و صفاته عارف اوله و طاعت از زینه مواظب معانی است و حقیقت
 و لذات و شهوات آنها کردن عرض اوله و کرامات شول امر خارق للعاده
 و در که حق تعالی بر شخص مؤمن صاحب کمالی از زنده خالق الیه و دعوی معارف
 اولیه و ایمان و عمل صالحه مقدار اولین امر خارق للعاده است و در و در
 بنو معارف و لا محجوه در و در عین و صف بن و خیال و کرامات ظهوری
 کلام است و طاهر و صحیح به دن و تابع چندین اندون صکره کلندون کرامات
 ظهوری و اثریه تا بتدر بر جسته که انکار می ممکن و کلد و اول کرامت
 پیغمبر معجزه اوله و ولی انده سفل اوله و ولی درجه بنو و اصل المیز
 زرا انبیا معصوم در و خوف خاتمه دن و مؤمن در و وحی اید و مشایخ
 ملک الیه مکر در و کمالات اولیا الیه انقض فلندون صکره تبلیغ احکام
 و ارشاد انام الیه مأمور در و در بعضی کرامیه دن و انبیا بنی دن
 افضل و مستک جوارزی نقل اوله و دی و تو قول کفر و ضلال در زرا
 انبیا بنی ایاتی اولیا است نه با بتدر شوکت کبی که بنی بنو و اولیا

متصفه

متصفه و ولی انچه و لایحه متصفه پس با کبر و لایحه است و متصف اوله و است
 و بنو است و متصف اوله و بنی نجه افضل اوله و مع هذا نسبیده اوله و است
 و لیده اوله و لایحه دن و تم و انکه در غم زده و افق اوله که بنی است مرتبه
 بنو متنی افضل در و بنو مرتبه و لایحه افضل در و قول و انکه نقل و با نفع اوله
 بر مرتبه و اصل اوله که اندون در و بنی ساقط اوله و بعضی مباحیل و دید که
 حق قول غایت مجتبه و اصل اوله و قلبی صافی اوله و تفاسیر ایمانی
 کفر و از زینه اختصار الیه اندون در و بنی ساقط اوله و در کتاب
 کجا بر سببی الیه حق تعالی فی جنبه او خال میزد و اندون بعضی دید که
 اندون عبادات ظاهره ساقط اوله و انکه عبادون نظر اوله و در وجه
 کفر و ضلال در زرا محبت و ایمان و انکه ناس خیار در و انبیا است
 و اندون حضرت رسول علیه السلام اذ احب الله عبدالم بصره
 و نبی قولک معنای و لدر که حق تعالی کنایه بن حفظ ایدر پس کنایه
 ضرری کالاحق اوله و انبیا و صکره افضل بنو ابوبکر الصدیق علیه السلام
 رضی الله عنه و اندون صکره عمر الفاروق و اندون صکره عثمان غنی النورین
 و اندون صکره علی المرتضی حضرت زید رضوان الله علیه جمیع و خلافتی
 و حق بنو بنو از زنه در و علامت اهل سنت و جماعت حضرت
 علی بنی سوکدر و اوله کلک از زنه مسیح الیکدر و خلافت کامله او تون
 بعد و اندون صکره ملک و اما رندر زرا حضرت رسول علیه السلام سوره
 الحافه بعدی نشون سنه ثم یصیر ملکاً عضواً و امام علی حضرت زری
 او تون ملک به شنده شهید اوله و است نصب امام واجب
 از زنه اتفاق است و بر کن اوله جو یک طریقه اختلاف ایدر و در

سبب خوار شوکت کیم انکه حضرت زه
 کتاب اهل

ابوبکر حضرت عمری تفصیل است
 و حضرت عثمان علیه السلام

اولد که نصب امام خلعت و زرینه و بیل سمعی ایله واجب برزرا حضرت رسول
 علیه السلام بپوشید من مات ولم یعرف امام زمانه مات میتة جاهلیة صحیح
 رضی الله عنهم حضرت علیه السلام فانتدن صکره نصب امامی بهم جهنم
 فقدر حتى انی حضرت علیه السلام و فنی و زرینه تقدیم اندید بر و پادشاه
 و فانتدن صکره بویله پدید بر و اجابت شرعیه مک چوخی وجود
 اما نه توقف پدید بر رسول امور کی که احاد امت اکاموتی اولمزلر مثلا
 تنقید احکام و اقامت حدود و سد ثغور و تهنیت جیش و اخذ حد و
 و اقامت جمع و ایجاد کی امام ظاهر و لقی که در زمانه وقت حاجده
 اکابر جمع اولنه و اول مصالح عبادله فایم اولنه تا که نصب امام مقصود
 اولن سنه حاصل اوله و اعدا خوفندن خلعت کوزندن مخفی اولمزلر
 که کدر و خو و منی منتظر اولمزلر کدر برزرا حضرت رسول علیه السلام بپوشید
 الایمة من قریش که چه بود حدیث صحیح بچرا ما وقتنا کیم انی حضرت
 ابوبکر الخلفه انصارک و زرینه احتجاج انیدکی حاکمه روایت انیدی
 و صحابه و نر بپوشی انی انکار انیدی مجمع علیه اولدی اما مک شیمی یا خودی
 اولمزی شرط و کلد برزرا حضرت ابوبکر و عمر و عثمان رضی الله
 عنهم خلافتی بیل ایله تابو و لیکن ان بود که انکر اصلی نبی باشند و کل ادبی
 و اما مک معصوم اولمزی شرط و کلد برزرا حضرت ابوبکر اما منی بیل ایله
 ثابت اولمشد شو که کیم عصمت قطع یوقدر و مخالف خدا مک و لا ینال
 عهد الطالین بویله احتجاج ایله دی و غیر معصوم ظالم اولمغین عهد
 اما نه نائل اولمزدیدی جواب بنقد برزرا ظالم شول سنه در که عدا
 اسقاط ایدچی بر عصمت از کتاب ایله و اندن نوبه و استغفار ایتیمه

پس غیر معصومک ظالم اولمزی لازم و کلد و حقیقت عصمت اولد که حق
 تعالی قولده قدر شک و اختیار مک بقای بر بد ذنب حق ایتیمه مک
 زمانه سی خلعت افضل اولمزی شرط و کلد برزرا انقضینده مساوی مک
 مفصول گاه اولور که اما مک مصالح و مفاسد نه اوف و امک
 موجب سنه قیام و زرینه اندر اولور و مسلم و حو و ذکر و مایل و مانع
 اولمزی شرط برزرا حق تعالی کا و لکن چون مؤمنان و زرینه سبیل فکری
 و قول اقد بسک خدشت پید مشغولدر و خلعت کوزنده مستحضر
 و نمانا قضات العقل و الدنیر و صبی ایله مجنون تدبیر امورده و مصالح
 جمهورده تصرفدن قاصر در امور سلیمده و تصرفه مالک اولمزلر کدر
 و علمی و عدلی و کفایتی و شجاعت ایله احکامک تنقیدی و حدود و مک
 حفظی و ظالمین مظلومک انصافی و زرینه قاور اولمزلر کدر برزرا
 بوا مرده اخلاص نصب اما دن غرضی بخلد و امام فسقه و عباده
 جور و ظلم ایله عزول اولمزد و شافعیندن منقولدر که امام جور و ظلمده
 معزول اولور و کتب شافعیده مسطور اولد اولور که فاضل فسقه معزول
 اولور و امام فسقه معزول و لمز و زده فاضله یکی روایت دارد
 برز و ایله معزول اولمزلر کمن نه سخن اولور و بوظاهر و ایندر
 و برز و ایله معزول اولور مرحوم کمال ایش زاده بیور که فتوی بوقول
 و زرینه در و هر مصالح و طالحک اردنده غار قلمن جابز برزرا حضرت
 رسول صلی الله علیه و سلم بپوشید صلتوا خلف کل بر و فاجو و علی
 امنت فسقه مک و اهل احوالک آردنده غار قلدردی انی انکار
 ایتمزدی و بعضی سلفدن منقول و لا منع کرا بیت و زرینه محمولدر برزرا

فاشکات اهل بیت را وند و قتلین غارت کرده اولاد و عتده سوز بوند
 و فاشق سبند عکس را وند و قتلین غارت کرده اگر چه جایز و مباح شول باشد
 اولاد که شوق و بدعتی حد و کفره و اصل اولیه و اما اگر اصل اولیه سبک را وند
 غارت عتده سوز بوند و هر صاحب و غارتگر از غارت غارتگر
 ایا از زینیه اولاد سوز بوند یا اجاع است بونک از زینیه منفعت اولاد و صحابه
 کرامی خیرین غیر بیه ذکر اتمیز بر اثر انحراف منقبه زنده و انحراف طعن است عکس
 و جوینده احادیث صحیح و دارنده اولدی زیر حضرت رسول علیه السلام بنوردی
 لایستجو استخوان حد کم انفس مثل احد و بیابا بلع نه احد بهم و لایستجو
 و سوزدی استخوانی لایستجو و هم عرضا بعدی من احبهم فحق احبهم و من
 بغضهم بغضهم و از زنده واقع اولاد از غارت و محاربا بکمال محامل
 و تا و بمانی و از در و انحراف سبب و طعن و اگر اولاد قطعیه به محال اولاد
 کفر در ام المومنین عایشه حضرت زینب رضی الله عنها فدک کبی و اگر اولاد
 قطعیه به محال اولاد بدعت و ضلالت در و صحابه و من غنی الله عنهم
 اوان تو کسک اهل بیت اولاد فخریه شهادت اید ز زیر حضرت رسول
 علیه السلام انحراف اهل بیت اولاد فخریه شهادت اتمیز و انحراف اولاد و بیک
 و عمر و عثمان و علی و طلحه و زبیر و عبد الرحمن بن عوف و سعد بن
 ابی وقاص و سعید بن زید و ابوعبیده بن الجراح و کذکک فاطمه و حضرت
 حسن و حسین رضی الله عنهم جنات ابدیه شهادت اید ز زیر احد شده و ارد
 اولاد که ان فاطمه سیده نسا و اهل الجنة و اهل الجنة سید شهاب
 اهل الجنة و باقی صحابه رضی الله عنهم خیرین غیر بیه ذکر اولاد و غیر مومنه و جا
 اولاد و بیک سینه لعین سینه جنات ابدیه و یا خود جهنمه شهادت و انحراف

مومنه اهل بیت و کافران اهل جهنم و بوشهادت اولاد و انحراف اولاد و بیک
 سفرد و حضرت جابر کور و زید اولاد خیر مشهور به ثابت و در و احباب است
 ایچون اید کفری عتده عتده انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف
 فاشق و من سبیل اولاد و بیک سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 کندی عتده جز انحراف عتده جز انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف
 صلوة خناره و در زینیه و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 اولاد و انحراف و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 و حضرت رسول علیه السلام انحراف عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 و و ابیه الارض و با جوج و با جوج و با جوج و با جوج و با جوج و با جوج
 مومنه و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 و بیک سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 اصابت اید اگر خطا اید و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف
 و ارد و بیک سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 او بیک سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل سبیل
 سوز که و الدار رسول الله صلی الله علیه و سلم ما نألی الکفر یعنی حضرت رسول
 السلام کبر و ما در کفر و انحراف اولاد و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 اختلاف اید اگر انحراف انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف
 اولاد و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 اولاد و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 شافیه و اهل اصول و انحراف و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده و عتده
 ابراهیم علیه السلام کسب انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف و انحراف

شکر کن حفظ الله رجا فقه شمس الدين ابن ناصر الدين الشافعي في خصوصه و
 حفظ الآثر كرامته لحد آباءه الاجا و صونا لاسم زكوا الساج فلم يصهم عاره من
 آدم والى ابيه وانه بعضه و به يكره حضرت رسول عليه السلام بعثت من صكره
 حق تعالى انزى اجابا يدوب حضرت رسول عليه السلام يا كذا و بغيره فقه شمس
 الدين ابن ناصر الدين الشافعي في رجا بغيره حبا الله سبى في فضل على فضل
 وكان به رذفا فاجبى به و كذا آباءه لا يابى به فضلا لطيفاً فقه شمس في قدره و
 الحديث بصيغاً علانية روم اعنى كمال يا شاراده روم بغيره كحق المسم
 ان مكنت لسانه عما يجلى شرف سبنا صلى الله عليه وسلم بوجه من الوجوه و كذا
 ان اثبات الشكر في ابويه اختلال ظاهر شرف سببه لظاهر انتهى و قطار
 مواهب له فيه ده فالحمد الحمد من ذكر ما فيه نقص فان كذا قد يؤدى السبى صلى
 عليه وسلم لان الوصف جار يانه اذا ذكر ابو شخص فما يتقصه و وصف بوصف
 و ذلك الوصف منه نقص فاذنى له به ذكر ذلك له عند الحاجة و قد قال
 الصلوة والسلام لا تؤذوا الاجاب بسب الاموات رواه الطبراني في الصغير
 ولا ريب ان نأوه عليه الصلوة والسلام كذا بقول فاعلم ان لم تب و سباني
 مباحث ذلك ان شاء الله تعالى في الخصائص من مقصده المعجزات و لقد طيب
 بعض العلماء في الاستدلال لا يانها فاسد على مقصده الجليل انتهى بعض
 علماء و ن ادسبوطى حضرت زبير بن العكر في خصوصه مستغذ و تليفه و
 و بوفيرك و نى بومعنا و اكلى تليفه و ارد برى مطول بوبرى مختصر و مطول
 اسمى مرشد الهدى در مختصر كاسمى روضه الصفاني و الهى المصطفادر
 و بوحكك تفصيله و وقف و لمق م ادين انزه مطالع الملو و فقيرى و عا
 خبرون و تملك مولانا سبوطى بوبرى كذا فقلت من مجموعة بخط الشيخ كمال الدين

والتاريخ

و الله شيخ الامام فقه الدين بن ناصر الدين الشافعي بوبرى ابن العربي عن رجل
 قال ان ابى النبی فی النار بائنه معون لان اسدك قال ان الذين يؤذون
 اسد و رسول الله صلى الله عليه و آله في الدنيا و الآخرة و اعد لهم عذابا مهينا
 و لا اذى اعظم من ان يقال عن سببه انه في النار انتهى بلفظه و امام موفق الدين
 ابن قدامة الحنفى المفسر نام كذا بنده بوبرى كذا من حذف ام النبي صلى
 عليه و سلم يقتل مؤمنه كان او كافرا انتهى و مولانا محمد التميمى سبى الله
 و الرشاد في سيرة خير العباد نام كذا بنده بوبرى كذا بعض علماء مغاربة كذا
 خطيبه برقنايه و وقف اولدم اول بومفكك و زرنه بنده كلامى بسط
 المثلث و سبوطى حضرت زبير بن العكر اسدك اسدكى طريفى رجب انش و اول
 فتاوه ذكر اولك امورون سى و لدر كذا بومفاده كذا و ج فقه شمس و زره
 برقمك فابلك كذا بومفاده سى و اجبر و انده فتد ن غبرى بوبرى
 و اول شول مكانه اولور كذا ذلك القابل انكر كذا بنده كذا بوبرى
 رسول الله صلى الله عليه و سلم اوبى و تغيرنى و ايا عيب كذا
 و اد ابد و برقمك و زرنه لوم بوبرى و اول شول مكانه اولور كذا
 كذا كذا و داعى شرعية دن برداعية دعوت ابد كذا مثلا حد ثنى
 ذكر ابيه و آنى تفسير و تقرب كذا بنده كذا بوبرى كذا كذا كذا
 و قتل به بنده و اصل و كذا و اول شول مكانه اولور كذا كذا كذا
 شرعية دن برداعى دعوت انجيه بس و شخص حال سبى و زرنه بنده
 اولور و ظايف شرعية سندن غل و لنور و بوبك و زرنه بنده بوبرى
 الغزير حضرت زبير بن العكر عا ملى بنده اسد لال اسد بنى عجه بر عا فقه حضرت
 رسول الله صلى الله عليه و آله ابوبنى حقه و ارد اول كذا بوبرى شرفى كذا

چایز و کلدردیدی زیرا حضرت علیه السلام مولا می شنیدند که راستی بودند
 و حدیث صحیح و ضعیف و مسند و مفقود و بقدر لازم و کلدردید زیرا
 رضی الله عنهم و بعد از آنکه احادیث در عین و ترمید و صحت شرط و کلدردید
 بوضوح حالک نذر و انک صحت انشاء الله مانع بود و جناب شریف
 حضرت علیه السلام به نیکو طبعه غلبه این اولدر اننی و امام عظم حضرت
 فاطمه علی الکفر و قوی صکره اجبار به مانع و کلدردید زیرا که کفر و زندقه و کفر
 حق حضرت علیه السلام تشریف بچون انری جایب و ایا کلدردید فضل
 ثانی **باب پنجم** در بیان عقیده مطلقا تصدیق معانی در لایله
 و با اید استقال و لنور است لایله و بنور معانی صدق و کلدردید
 معانی و انست بمؤمن لایله تصدیق و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 الا یان ان من یصدق و یشرعه مصیقت امانه اهل سنت
 و جماعت از اسنده اختلاف واقع اولمشه زاکر علماء و دیگر که الا یان
 هو التصدیق با علم محی السببی صلی الله علیه و سلم به ضرورت یعنی ایا و کلدردید
 الا تصدیق رسول نبیه کیم حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم خداوند
 غ و جل الخله کلمه سی ضرورت هستند معلوم اوله یعنی بر وجه است
 بود که کیم انی خانه بیدار و نظر و اسند لایله محتاج اولیه لایله و خداوند
 و صلو انک و منصبی و فخرک حونی کیمی انده تفصیل معلوم اولمشه
 تفصیل اعتبار لنور و احوال معلوم اولمشه و احوال اعتبار لنور
 پس کیمکه حضرت رسول علیه السلام جمیع خداوند کلدردید و کلدردید
 اید و اواره فادر این اواره کلدردید اولمشه و خداوند و خداوند
 شول شرط کیم اول ترک اباد استماع طریق اید اولیه و بعضی علماء و دیگر

الا یان هو تصدیق السببی صلی الله علیه و سلم فینما جاس به من عند الله و الا اواره
 یعنی ایا و کلدردید ان حضرت رسول علیه السلام جمیع خداوند و کلدردید و کلدردید
 تصدیق و اکا اواره در پس کیمکه حضرت رسول علیه السلام جمیع خداوند کلدردید و کلدردید
 سنده تصدیق اید و اواره فادر این اواره کلدردید اولمشه و کلدردید
 اباد استماع جهت اید و کلدردید اولمشه و کلدردید و کلدردید
 اگر اباد استماع جهت اید و کلدردید اولمشه و کلدردید و کلدردید
 طریق اواره اولمشه قول اولمشه مؤمن و مؤمن و قول اواره کلدردید
 مولا نانا و اشرع عقاید غلبه به دو سوره که التفت بکلمتی الشهاده مع الله
 علیه شرط من اخل فو کلدردید فی النار اننی و امام عظم حضرت رضی الله
 عنهم اصح روایتین بود و کلدردید کیم که تصدیق سوره ایا اواره
 بالک و تصدیق بالجنب و فقیر کلدردید سوره ایا اواره و تصدیق
 خوالا سلام البرزوی اصول عقیده سوره که الا یان هو التصدیق و الا اواره
 من صدق بقصد ترک السببی من غیر عذر کم کیم مؤمن و ان صدق و کلدردید
 و فای بقرینه کیم مؤمن یعنی ایا و کلدردید ان قلبه تصدیق و لسانه اواره
 پس کیمکه قلبه تصدیق اید و عذر سوزن اید اواره ترک اید اولمشه
 اولمشه زیرا حال اختیارده اواره کیم که نسبتی اعتبار لنور و اگر
 قلبه تصدیق اید و اواره کلدردید بر وقت مصداق اولمشه اول
 مؤمن و کلدردید اواره کلدردید اواره کلدردید اواره کلدردید
 و شمس الایمانه السرخسی اصول عقیده سوره که ایا کلدردید کلدردید
 و لسانه اواره و تصدیق بر حاله سقوط قابل و کلدردید و کلدردید
 عینه تبدیل اید بای وجه اولمشه کلدردید اواره کلدردید تصدیق کیمی

رکند رکمن اول بعض احواله سقوط مستند حتی اگرانی اگر اه عذر غیر تبدیل
 ایست و قبلی یا نه مطمئن و له اول اذن کفر اول و بگوشت بیانی اول و کله
 معدن تصدیق و کله رکمن قلبه اولان سنه دن مجتهد پس وجود عدم تصدیق
 دلیل اول و کله اگر انظار نه قادر بکن آتی غیره غیره در سه کافر اول و کله اگر انظار
 قدرتی اگر اهله زایل اولور سه کافر اول و کله زیر انفسی اول و نه خونی قلبه نه
 تصدیق بقتل بقای و زرنه دلیل ظاهر و کله بوجه بافت اول و تبدیل
 اعتقاد و کله بکله نفسندن دفع هلاک حاجت پیدر اما حالت قدره
 تبدیل اعتقاد و دلیل پس وجود عدم رکمن جان اول و کله بعض احواله
 انده سقوط استقامت اول و کله تصدیق بر سه سنده و کله بکله دن
 و نذر حاصلی ان تصدیق و اواردن عبادت را لا بقدر و کله تصدیق رکمن
 لا نذر و اصل انده سقوط استقامت بقدر و اواردن غیر لا نذر زرنه
 سقوط استقامت و اواردن پس تصدیق بقتل یا نه نسبتی یا شک انسانه نسبتی
 کبیر و اواردن یا نه نسبتی یک انسانه نسبتی کبیر یا بیشتر انسانه
 وجودی اول و کله کبی تصدیق بقتل یا شک وجودی ممکن و کله و السنه
 انسانه وجودی ممکن اول و کله کبی قرار سنه و کله یا شک وجودی ممکن اگر
 و نذر سه کیم حالت نوم و غفلته تصدیق باقی قائم پس اول و کله اواردن
 رکمن لازم اول و کله بوسوالدن یکی و جمله جواب و بر شد جواب اول و غیر
 یعنی یا شک کیم اول حاله تصدیق باقی قائم بکله تصدیق قلبه باقی
 و کله بول خصوص نذر و جواب یا تسلیم یعنی سمنه بر حاله تصدیق
 باقی و کله رکمن شارع اول و زرنه صندی طاری اول و کله محقق باقی حکمده قائم
 حتی لفظ مؤمن زرنه یا منسیده و یا خود زرنه حاله یا نه کلن انک زرنه

سلامت کندیب طاری اول و کله شخصه اسم اولدی کمن جواب اول و کله نظر اول
 اگر و نذر سه کیم زرنه یا شک عکس یا نذر جز و غفله و کله عمل مستقیم
 اول و کله سائر کار کاک عکس یا نذر مستقیم اول و کله حکمت نذر جواب کله
 و کله انک یا نه نصف اولدی تصدیق انک با طشک عمل اولدی پس
 یا نه نصف اول و کله تحقیق انک چون محمول اول و کله جهندن بمعنا به اول
 محمول اولدی نعم جهتنه ناز فتنن کاک انک اسلامیه کیم اول و کله اگر انک
 سائمه اوار شده اول و کله نذر و کله نذر اصله سنه اوار دن کله اول و کله
 و بعضی سلف و جمع محدثین و جمهور مستقیم و عموم سنده و خوارج و کله
 فقها و دیگر که الا جان اوار بکله و تصدیق یا نذر و عمل یا لا رکمن یعنی یا
 سائمه اوار و کله تصدیق و کله نذر و کله نذر و کله نذر و کله نذر
 صد و زرنه نوزده موافقت در شریعتی القابده حضرت عیسی بن رضی
 عنه روایت ایدر که قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم
 الا یا من عرفه بالقلب قول باللسان و عمل بالارکان و این باجه
 و طهرانی امام علی حضرت نذر رضی الله عنه روایت ایدر که قال قال
 رسول الله صلی الله علیه وسلم الا یا من عرفه باللسان و تصدیق بالقلب
 و عمل بالارکان معرفه بالقلب قولنده اول و کله نذر و کله نذر
 زرنه اهل حق عذره معرفت یا کله و کله و کله یا نه انشا الله
 پس بویق و زرنه معرفت یا نذر جز اول و کله نذر یا نه معرفت زرنه
 خوارج عذره جز حقیقت و اهل سنت عذره بالا اتفاق جو نوزده
 اگر و نذر سه کیم عکس یا نذر جز اول و کله نذر زرنه کتاب و سنده
 عکس یا نذر زرنه عطفه و بعضی اعمالی یا که یا شک انک یا نذر اول

و اعمال و طاعت و متفصل در پس اهل ایمان را اسنده و افع اولان
تفاوت در رتب و درجات حسب در اینها و توحید سبیل و کلد
مولانا سعد الدین ایبک زیاده و نقصان قبول آنچه و کنگ غنچه پور
ایما حد جوم و اذعان و اصل اولان تصدیق بقصدین عبارتند و بگویم که
اندر زیاده و نقصان تصور و تمیز حق شوال کسب کنیم حقیقت تصدیق
حاصل اول اول کرک طاعت مواظب و کرک معاصی به ملازم اولان
ایک تصدیق بقدر و انده اصلا تغییر یابد انتی کلامه اگر دیور سه کم
خدا یک عو جل و اقیست علیهم آیه زاده تمام ایمان فانی ایما یک
زیاده و نقصان اول و غنچه و لیل صریح و الیوم اکملت لکم دینکم حتی
زیاده قدرم علی اظهار و بیکدر و وجه ثالث اولدر که دینک تمام و کمال
و شمس کرک **الله** نقصانی قبول اند که برهان صحیح است کمال اولدر جواب اولدر که
ایما یک زیاده و کنگه و اول اول آتانی امام عظیم حضرت تری تاویل ابتدای
دیور و بیکر خطاب صحابه در رضی الله عنهم زیرا انزه زیاده تاویل ابتدای
دیور و بیکر خطاب من نشئت **الان** بیکر بابت نازل اولدر فی با خود و بر شمس
اما اولدر لودی کا ایما کتور و ب تصدیق ایدر لودی و کنگه بابت و خیال
اولدر قد و بر شمس ایدر فی اما اولدر قد و کا دخی ایما کتور لودی لاجرم
ایما کتور و کلدی شمس یک زیاده و کنگی سبیل اندک ایما لودی زیاده
اولدر و ی تاویل این عیاس حضرت نرین مرویدر و اندر زج و آنده پس
وایب اولدر قدی شمس و کنگه و استکمال نایند جواب اولدر که بر آتانی
خط هر ی اوزرینه حل ایما یک جازد کلد رزرا اگر خطا پیری اوزرینه حل ایما
مهاجرین و انصارون اول کوندن اول اولدر دین ناقص اوزرینه اولک

و حضرت رسول علیه السلام افری دین نقض دعوت یک لازم کلد و فی قیام
بول لازم باطل اولدی پس انبی تاویل ایما یک لازم کلدی تاویل اوج وجه
وجه اول اولدر که بودند او حضرت رسول علیه السلام کلد حضرت رزرا
حضرت کلد حضرت نرین اول اول اوقات اوقات حضرت ایدر وجه اولدر که
اکملت لکم دینکم فو لکم معانی اهدت لکم و بیکر حتی قدرم علی اظهار
و بیکدر وجه ثالث اولدر که دینک تمام و کمال و شمس کرک اوزرینه
شکم باو شمس کرک و شمس کرک دینک ایما یک اولدر قد و الیوم غم مکی و کنگه
سلطنت و بر امام خزان دین کنگه مکی و بیکر که بوحده نزع لفظ رزرا ایما
زیاده و نقصان قبول ایدر و بیکر امام عظیم ایدر ایدر حقیقت ایما ایدر
و ایما زیاده و نقصان قبول ایدر و بیکر که انیمه نشسته ایدر ایدر ایما یک شمس
و اشراق و نور فی غنچه و ضیاسی و ایدر و بوحده بار و ایما یک طاعت
زیاده و معاصی ایدر ناقص اولدر و غنچه شمس به بوقدر و بیکر حقیقت ایما یک
الذات زیاده و نقصان قابل کلد و بحسب الوصف قابلدر و بحسب الوصف
قابل اولدر بحسب الله قابل اولدر معنی منافی و کلد رزرا جنت محفوظ و بحسب
الذات قابل اولدر معنی متع ایدر و بحسب الوصف قابلدر و بحسب الوصف
قابل اولدر معنی دفع ایدر اگر دیور سه کم ایما مخلوقیدر غیر مخلوقیدر جواب اولدر که
ساختار اول اول اول اول ثلث دن ثابت اولدر که ایما تصدیق عبارتند فقط
و یا خود تصدیق و انوارون عبارتند و یا خود تصدیق و انوارون و عمل کنگه
کنند و کنگه بوقدر که بوقدر کنگه فغیر و قون جمیع افعاله کنگه
مخلوقیدر بومعین منفی بحر الکلام نام کنگه بوقدر که برده مذیب بودر که
ایما عیدک فغیرد بیکر ایدر ایدر ایما مخلوقیدر و یا خود غیر مخلوقیدر

حاصل اولان شنبی ماضی سیدرنا که گندی عینده حاصل اولین شنبی
 تحصیل ایدیه مثل عینک عینده عینک متغیر و غیر متغیر که حادث اولی حاصل
 پس عین بود امور معلوم بی ترتیب ایدیه تا که عینک بر امر مجهولیکه عینک حد و بشر
 تحصیل ایدیه اولیه و لحن نظردخی واجب اولور زیرا پرسنده که واجب مطلق
 اکانوقت ایدیه اول واجب کما اول و چون طریق شونی اهل سنت و جامعین
 اشاعه عینده سمعده فقط و غیره عینده عینک فقط و اما ترتیب عینده سمعده
 عقل واسطه سیدرنا و چون عینک تحصیل ایدیه فصل ثانی ایدیه اولور حسب
 موافق بود که موقوفه بودی اولان نظرک و چون ایدیه و اما چون که
 اشاعه و یکی مسکت اولور عینده و چون نظرک اوزرینه و اولان
 آیات و احادیث ظاهر ایدیه است لکن قال الله تعالی قل انظر و اما و
 فی السموات و الارض و قال تعالی انظر و اما الی ما رجعت الله کیف یحیی الارض
 بعد موتها پس حضرت بی جل ذکره دلیل صافه و صفاته نظر ایدیه ازیندی
 و امرون ظاهر و مستباعد اولان وجود بر وجهی که عینک ان فی خلق السموات
 و الارض و اختلاف الليل و النهار آیات لا و الا لیس قول شریفی نازل از
 حضرت علیه السلام و بل لمن لا کما من بحیه و لم یفکر فیها سیوری
 پس حضرت رسول علیه السلام و لای موقوفه تفکری که و عینک ایدیه
 و اولان عینک واجب اولور و عینک اولان ایدیه زیرا که واجب اولیه سیدی
 عینک یکی اوزرینه و عینک اولور و لکن واجب عینک عینک یکی
 اوزرینه و عینک بود و مسکت عینک و غیر قطعی الدلاله اولان خارج اولور
 زیرا صیغه امر و چون غیر مستلزم و نقل اولان حدیث شریف اتحاد
 متبیلند نذر لکن لغتده چیست و قسده یکی یکی اوستحق لازم

پس معنی حدیث شریف و عینک اولور که و بل متوال کسبه که بوابتی اوست
 و ایدیه نظر ایدیه و مسکت عینک اولور که موقوفه خدا اجماع مسلمین ایدیه و لحن
 و اول نظر ایدیه عینک اولور و لکن پرسنده که واجب مطلق ایدیه عینک ایدیه
 حاصل اولیه اول واجب بر نظر و اجبر و ایدیه واجب نظرده معتمد اولان
 بودر انتی کلامه و بعضی وجوب موقوفه خدا و چون عینک عینک فاعلم انه
 لا اله الا الله فلیله استدل لای ایدیه سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا
 بود دلیل عینک سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا
 علم کاه اولور که لغت عینک ایدیه ایدیه ایدیه اولور و لکن عینک ایدیه
 عینک ایدیه حاصل اولور عینک عینک عینک عینک عینک عینک عینک عینک
 انتی کلامه و حکما ایدیه و لکن عینک عینک عینک عینک عینک عینک عینک
 و توجیه ایدیه موقوفه حاصل اولور عینک عینک عینک عینک عینک عینک
 تحصیل ایدیه ایدیه سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا سیدرنا
 مسقط اولور جواب اولور که الهام ثابت اولور و عینک ایدیه اول
 موقوفه نظرده محتاج در زیر نظر عینک عینک اولور و لکن
 حق اولور و عینک با خود عینک باطل اولور و عینک ایدیه اولور و لکن
 و لکن عینک موقوفه عینک عینک حاصل اولور جواب اولور که تعلیم دخی
 موقوفه نظرده محتاج در زیر نظر عینک عینک عینک عینک عینک عینک
 و لکن اولور عینک عینک عینک عینک عینک عینک عینک عینک
 و بصیرت ایدیه نظری ایدیه نظرده و قول الله تعالی انما یستجیب للو
 ابصار انک اکبر سیدرنا اولور که عینک موقوفه عینک عینک عینک

و طایفه صوفیه و دیگر که طریق تحصیل معرفت تصفیه باطنی را بر او
 و بر آنکه تفکک مجامید را بپایان رساند و آنکه که در است بیشتر به این
 جسد به دن بخرد و حضرت صمدیه توحیدی صحت و غایتی را می ذکر
 و طایفه موطنی بر عفا به خفیه مفید و اور که اصلا آنکه طایفه شایسته
 رب را او غایب از صاحب نظر عفته رنده اوله خصوصیه نشین
 شکوک و شبها عارض اولور و بونوره اولور جواب اولور که تصفیه
 و بی معنیت نظره محتاج در کور فریب سکه بود و مضار وین مطلب
 را با خستری خدمت و غایتی توحیدی عفا به باطله به افعال ابدی اگر صفت
 و صحت نظر صحیح تحصیل عفا به خفیه به سبب اولدی حال اولدی و لای
 بود محکک زیاده نقصیه حقیقه اند اگر بنام کما بزرده مسطور در و بوراده
 موقوفین را و تصدیق و تصدیق را و حکم مجری از آن و قول در زیر
 اهل سنت عفته مجر و موقوف با و کلمه بیکه از آن و قبول لای
 و کیشیه حکم مجری از آن و قبول موقوف عفا به و بر وانی
 زمره اهل ایمان او خال اتم زرا کفار و بعضی بپدی حق یقینا سپردی
 و عفا و اسبکبار جستن انکار ایدر لودی سنگم حق تعالی اندک حفرنده
 و جهد و ابها و استقیما نفسم بیکه اگر و بونوره کیم تصدیق موقوف مبنده
 فرق ندر که تصدیق اگاه اولوب موقوف اگاه اولوب جواب اولور که تصدیق
 مصدق کسبی و اختیار به حال اولور و موقوف کاهیه کسب اختیار به
 و کاهیه کسب اختیار به طوره کلور اول جلدن باب ایمانده تصدیق
 موقوف کفایت اتم و بونوره و اگر و بونوره کیم تصدیق اقسام عفته در و علم
 کیفیت مبنده افعال اختیار به مبنده کلور زرا نفسمه فعل

اختیار می بود بلکه انداختن و فروع حکمت صورتی و تفکک اول صورتیه است
 و در اول کسب و امرایه افعال و بر جواب اولور که تصدیق
 کیفیت تصفیه مبنده افعال اختیار به مبنده کلور زرا نفسمه فعل
 اول کسب تک تحصیل اختیار به و لور و بونوره کیم تصدیق اقسام عفته در و علم
 ایمانده کسب و افع اولور کوا که تصدیق کسب اختیار به و لور و بونوره کیم
 بود در نعم بود بونور و اختیار به مبنده اول موقوف تصدیق به کسب
 اولی لازم کلور و انداختن موقوف زرا بونوره موقوف اولی لازم
 معنایه اول مطیع و متقاد اولقدر حاصل اولور و ایمان و تصدیق بونور
 غلبه یکنه و کلمه فایده معلوم اولور کیم حق را اسنده اختلاف افع
 اولدی شونده کم واجب الوجود حقیقت ممکن ملک ممکنه در بونوره
 متممید بعضی ممکن و معلوم طایفه صوفیه و دیگر که متممید زوایم
 غایتی بونی اختیار به مبنده بعضی ممکن و دیگر که ممکنه زوایم عظم حق تعالی
 بونی اختیار به مبنده سنگم فقه اگر بزرده بونور موقوف استحقاق موقوف
 کما وصف عفته فی کتابه بجمع صفاته شارح دیگر که امام عظم حق تعالی
 بونور و عظم حق تعالی با اعوف استحقاق موقوف و بیکه مندر زرا
 اگر قول حضرت حکمت جل ذکره ذات صفاتی کند می گمانده
 و لیس رولنده بیابنده کی اوزره بیکه و اکاه اعوف استحقاق موقوف
 و بیکه مناسب کلور زرا اول ایمان ایدر که آنکه حق موقوف حق اولوب
 حال بود که آنکه خدا به اول کند و نفسی گمانده و یا خود اسانده رولنده
 و صفت ایدر کی اوزره موقوف حق حشر و حق اولمغه مجال بود
 و مناسب اولمغی آنی تواضع و تذلل و عکس در سه در اما متقاد و

اول مؤمن و کلمه فصل سابع **اما مقتدک صحت عدم محسنه اول**
اختلاف بابت اعتقاد و اعتقاد چندی بر محمد بن بطین عبارتند و مطلقا
 یعنی ریشه نیک از ریشه اعتقاد یعنی ربطا بکلمه کنایت و عقیده احکام
 اعتقاد و به از ریشه نیک اعتقاد و لذو غی نیک است سید و اعتقاد
 با جازم و با خود غیر جازم و جازم با مطابقت و با خود غیر مطابقت
 و مطابق با یا بتدر و با خود غیر بتدر و اعتقاد و غیر جازم و غیر بتدر
 جازم غیر مطابقت چهل مرکب در بر و اعتقاد جازم مطابق غیر بتدر
 مقتصد مصیب در رکاه اول و رکعت اول از ریشه جازم اعتقاد و اول
 و بوجه علم ثابت اول و غی جندن تشکیک بابت زایل اول و اعتقاد
 جازم مطابق مطابق بتدر علم و بر یقین معتقد و اعتقاد جازم
 مطابق بتدر بتدر اول و اعتقاد و غیر جازم و اعتقاد و جازم
 غیر مطابق بتدر بتدر اول و اعتقاد و غیر جازم و اعتقاد و جازم
 جازم مطابق غیر بتدر که اکا مقتصد مصیب در رکعت اول و اعتقاد
 اختلاف اختلاف اول و لذو غی معتقد و دید بیکر که اما مقتصد و کلمه
 پس بونکر و معتقد معتقد و معتقد و معتقد و معتقد و معتقد و معتقد
 و دید بیکر که اول و معتقد و معتقد و معتقد و معتقد و معتقد و معتقد
 اعتقاد و واجب اول امور علی التفضیل و لیس عقلی بابت جازم
 حضور ابدی و نیک و از ریشه را و بابت کلمه و نفعه
 اول و حتی اگر اندون بر نیک و معتقد و جازم و نیک و نیک و نیک و نیک
 اول و بونکر و بونکر و بونکر و بونکر و بونکر و بونکر و بونکر و بونکر
 و حضرت سول علیه الصلوٰه و السلام امتی اقل قبل اول و جازم و بونکر

صحت

صحیح و وار و اول و حضرت سول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 انما نیک استاعتد و اکثر و امتی اقل جازم نیک و نیک و نیک و نیک
 کونی اهل جازم و بونکر و جازم و اول و نیک و نیک و نیک و نیک
 احمد و بونکر و اهل سنت و جازم و جازم و اول و نیک و نیک و نیک و نیک
 مقتصد و بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 و جازم و بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 حالی سار و عصا و مؤمن و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 اید و بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 و بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 مقتصد و بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 لا بد و بونکر و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 و امام خمین و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 اول و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 آنکه عوام مؤمن و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 موافق و واجب اول و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 مکلفه علم و موافق و عقاید و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 اند و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 و اول و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 محلی و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک

اوزره نظر معظم است و با خود جمیع منته حصوله شک بود و در وقت
 دیدن که ایمان مقدم بر عقل و نظر است لال اصل واجب و کلام
 بلکه اول ایمان است و شرط کمالند در ایمان و خالی و قشری این بی خبر بود که
 اول بر زیر حضرت رسول علیه السلام و صحابه و تابعین که کلام انور
 حکم و کلام عوامی یا نوری و زره تقریر ابدی و ایمان است و از زره حکم
 ابدی و ابدی و وجود صانع و صفات و آثار و دلائل عقلیه که تفصیل
 مشغول و لا یزاید شک بر که کیم انکار اول و لایق یکدیگر فی علی القطع بود
 پس اگر نظر و استدلال واجب و ابدی و اول تقریر و حکم جایز و اولدی یکی
 حکم بری لازم و اولدی یعنی اولیست ایمان کلمه نک ایمانی متولد
 افاض ابدی و ابدی با خود اولی به بصیرت و کیفیت مباحثه به علم بر حکم
 عاقل نصب ابدی و ابدی تا کم انده اولی بی بدیه و وضاحت کلامی
 تعلیم ابدی و وقت کیم انور و انور و حکم و کلام و اولی بومنا پد او
 انور بری صادر اولدی پس نظر و استدلال واجب و اولدی معلوم
 اولدی حاصل معرفت یکی فخر بر قسمی اجمالی و بر قسمی تفصیلی
 و انده تحریر و تقریر و دفع شبه و شک که قدرت لازم در واجب
 اولی اجمالی و تفصیلی و کلام و با خود و تفصیلی و خرد
 لکن اول فرض کفایه در فرض عین و کلام و با جمیع و اجمالی فرض عین و هر که
 لازم در و تفصیلی فرض کفایه در و انکه بعضی قیامی کافیه
 زیرا که ایمان علی سبیل التفصیل و جوی حج و تشویش معاش و عیال
 و بعضی علماء دید که ایمان مفهومی است که حصول آن مستحق اولور که
 شایسته حبله و با خود اقطار ارض بر قطره نشو و نما بود و شایسته اعتدال

و اکا و عوت و اصل اولیه و ملکوت سماوات و ارضیه و تأمل انجیه
 قری و مصادره نشو و نما بود که نوع استدلال و اولی اجمالی و کلام
 زیرا اسواقه کلام عوام ذات و صفات خدا و عو و جل حوادث ابدی
 این جمله مخلوق و شک اولی است در حقی بر این سبب که در کلام و سبب
 در خلق و غیبی مشاهده این کلام و سبب انجالی در بر و سجاد کور دی
 اولد فده و زیاده روزگار رسد که و سبب و تمیل ابدی و اولی کمال
 و نفا و مثبت اند و صف ابدی و صفی نام **طریق واجب ایمان** است
 معلوم اولدی کیم خدا یا کمال واجب و اولدی و متفق علیه لکن اول واجب
 طریق شوی مختلف فیه و شایعه و خنده طریق مجر و سمع و عقل
 هرگز انده مدخلی بود و معتزله خنده مجر و عقل و سمع انده مدخلی
 بود و خفیه خنده سمع و عقل انده واسطه در حقیقه موقوف و موجب
 اولی و عقل انده واسطه در و یکجه احکام شرعی و عقل مدخلی
 و ارمیدر و خنده و اختلاف اندی شایعه و دید که عقلیه رسته
 واجب و حوام اولدی و انکه بر سبب کمال حسن و قبحی سبب یکجه و اولی
 اولی و عقل و معتزله دید که موجب اولی و عقل و عقلیه شایسته
 حسن و قبحی عبور و انکه صلاح خلق اقتضایند و طریق و زره احکام
 اولور پس بفرموده عقل عقلیه و دلائل شرعی و اولی و عقل و اولی
 سبب کمال و دلیل شرعی ثابت اولی منوع در و حسن و قبحی حکم اولی
 عقل و خطا اکا متوجه حقی یا و کفر و بر بنی اعتقاد این حق
 معتزله و صبی حافل و شایسته جیل ایمانیه مکلف در و شایعه و دید که
 عقلیه بر سبب واجب و حوام اولدی لکن انکه بعضی شایسته حسن و قبحی

مجلس اولی فی نفس من سبی اولاد و ن خد و اموال دین و خوف بچون اولاد بر من و
کسیه مسلم و بنور من و بنیز و بنورک و بلند می و جمهور علی جانب من و بلند
جو ابروی تحفه الکر بن نام کتاب زده مذکور در و بعض علی و دیگر که بعضی است و اور
یا نکرد و اول زنده اندن مسیبت متعدد به اطلاق اول نور و غیره مفارن ذکر
اول زنده اندن مسیبتان بعض مراد اول نور مثل فقه ائمه سکین کسی پس اسم
ایمان و اسلام دین یا نکرد و اول زنده ایمان و اعتقاد مراد اول نور و احدی ایمان
مفارن ذکر اول زنده ایمان و اعتقاد و اسلام احوال مراد اول نور و بعض علی و دیگر
ایمان اسلام متحد اولی و منفی بر اولی نفسیه و راجع بر پس اگر این نیست
ایک نفسیه اول نور است اسلام متحد اول نور و اگر یا نکرد نقد بقله نفسیه اول نور صدق
و تحقیقه من و می مفهومی مفاد اول نور و اگر قبول و ایمان معیشت
اولان انقیاد باطن ائمه نفسیه اول نور مفهومی مفاد اول نور و صدق و جمله
من و می اول نور و بلی و لیکن بود جمله واقع اولان تراع لفظی اول نور فضل و بشیر
مکلفه حق خدا و حق مسلمند اعتقاد می واجب متمتع و با اولان نور است
و بود فضل بدی مقصدی شمله مقصد و حق خدا و واجب اولان اموری
بیان اید معلوم اول که حق خدا و نور و جل اشاعه عهده بالاتفاق اولان وج
صفات واجب را و کسی وجود در و وجوده اوج مذہب ار در مذہب اول
اولد که وجود واجب و ممکنه نفس ما پس در و بود مذہب اهل سنت و جماعت
الی الحسن الاشعری و مقوله دن ابی الحسن البصری مذہب سید و مذہب
ثانی اولد که وجود واجب و نفس ما پس در و ممکنه ما پس نک اول زرنه
زاید در و بود مذہب جمهور سکین مذہب سید و بود مذہب اول زرنه وجودی
صفات در بعد اینک صحیح سید بلا اشکال ان مذہب اول ائمه مذہب اول زرنه

[illegible]

بقضا و حصول مرادین پیوسته در وارارنده مانع ثابت و کذا و تقدیر چه حال
 او چون خالی و کلا در زیر پای یکی از معاصیل اولیا و اولیای او یا خود بری حاصل اوله
 بری اولیه اگر موقوف اول اولور سه یکی ضد جمع اولور و اول محال در و اگر موقوف
 ثانی اولور سه یکی سبک بخاری و اگر موقوف ثالث اولور سه بر سبک
 بخاری لازم کلا در و اگر بخیر محال در زیر اول امارت حد و امکان در زیر
 انده شایسته احتیاج دارد برین بعد و امکان مانع و امکان مانع محال است
 و محال است که اولیای مستلزم اولیای دیگر محال در برین بعد و محال در بخیر
 قدر در بر صفت در که امکان است چنانچه از آنکه در یک یک صحیح اولور
 یعنی قدرت بر صفت در بخیر در که ممکن است وجود و عدم برین تاثری دارد
 سکر بخیر را در در و از آن بر صفت در که یکی جایز یک بری و ازین
 بر خیر قضا اید بر یعنی از آن بر صفت در که ممکن است یکی از آنکه برین اخص
 تاثر طغوز بخیر علم در و علم بر صفت در که متعلق اوله و کذا و کذا و کذا
 منکشف اولور که وجه من الوجوه نقضه محتمل اولور معلوم اولور کهیم خدا
 علم جمیع معنویات واجب و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه
 اولور زیر علمی موجب اولور و این در و معلوم اولور کهیم خدا
 و معنویات و زوات خدا که جمیع معلوماته نسبتی برابر در و خدا کهیم خدا
 جمیع ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه
 امکان در و زوات خدا که جمیع ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه
 ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه و ممکنه
 اید برین معنی قدرت عام اولیای معنی از آن و خیر عام اولور و بخیر حیات
 و حیات بر صفت در که امکان است چنانچه از آنکه علم و قدرت اید انصاف صحیح اولور

و حد آنکه و اولیای قدرت اوت و علم و حیات اید انصاف و دلیل وجود حیات
 زیرا که بخیر و برین نسبتی اولیای حیات و حیات نسبتی حیات و اولور
 زیرا که قدرت از آنکه ممکن است تاثر خدا که اولیای از آنکه ممکن است
 و خدا که قدرت و از آنکه ممکن است و علم و حیات اید انصاف و دلیل وجود حیات
 زیرا که قدرت و از آنکه ممکن است و علم و حیات اید انصاف و دلیل وجود حیات
 محال در برین وجود حیات مطلق ممکن است بود و برین صفت در
 اولیای موقوف اولیای دیگر اگر بود و برین صفت در برین نسبتی
 حیات و برین نسبتی موجود اولور و برین نسبتی سمع و ادراک بخیر
 و حیات سمع و ادراک بخیر صفت در بخیر که علم کهیم خدا و کذا و کذا
 و منصف اولور کهیم خدا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا
 مستعدی علم که متعلق در برین بر متعلق سمع و ادراک بخیر
 کلا در برین بر متعلق علم متعلق سمع و ادراک بخیر و کذا و کذا و کذا و کذا
 بر صفت در که اندک نظم معجز اید بخیر و اولیای نظم معجزه و خیر کلام
 و بواسطه حقیقت اوتیه در بعضی توهم اید کلامی کهیم خدا و کذا و کذا
 سمع و ادراک کلام خدا و اولیای عقل و نقل اید تاثر و دلیل نقلی که
 بواسطه اوتی اولیای اولور کتاب و سنت و اجتماع امت در و دلیل عقلی اولور
 حق که اگر بخیر اید متصف و نسبتی بخیر و کلامی اید متصف
 اولیای لازم کلا در و برین اجتماع ضدین جایز اولور کهیم خدا و کذا و کذا
 و خیر جایز و کلا در و برین نقلی بقا بخیر و خدا کهیم خدا و کذا و کذا
 مقصود از خیر خدا و جمیع اولیای امور اید معلوم اولور کهیم خدا و کذا و کذا
 خیر خدا و انصاف و عدل و بالاتفاق اوج صفا اید متصف اولور

انک وجود مدعی صحیح اوله پس اگر عقلا انک وجودی واجب با خود متنع اولدی
 قلب حقایق لازم کلدردی لازم باطل و کذا المذوم و مستزله خدایه
 جل و علا بشنسته ایجاب ایلدیر او کسکی لطف و لطف مثل شسته
 عبار ندر که قوی طاعته یضین ایدر معصیت ندر اوزاق ایدر عقبت انبیا
 و انجیسی عباد و بندنده و دنیا لنده اصلح اولو امور می عابدند و معتزله
 بعد از مد پیدر و معتزله بصیر و عتدنده واجب الاخی نیندنده اصلح اولدی
 رعایتد و اجسینی سببه یخرا واقع اولمین الای عوصد زرا یوزد که
 الم اگر سببه یخرا واقع اولور سه خدایه انک عوصی واجب کلدرد و اگر
 سببه یخرا واقع اولور سه و ایلام خدادون اولور سه خدایه انک عوصی
 واجب اولور و اگر خدادون اولوب مختلف آخون اولور سه اگر انک حسنه
 وار سه اندن خدا و نور و محنی عتد و بر پور و اگر حسنه یو عتد مولی انک
 ایلامندن صرف با خود کند و عتدندن لاله موازی بر شسته ایقویض
 خدایه واجب و در انجیسی طاعته ثوابد و در انجیسی معصیت عتقاد
 و معتزله انک بامورده و لیلدری و لیلدر انک جوابدی کتب کلامه مفصل
 و مشروح بیای و نمشدر و اهل سنت و جماعت رضی الله عنک جنهم سور و که
 خدا انک اوزرینه بر شسته واجب کلدرد زرا اگر انک اوزرینه بر شسته
 واجب اولدی اول بر حاکم حکمیه اولور دی زرا وجوبه بر موجب اولدی
 لازم باطلد و کذا المذوم وجه بطلان لازم اولد که خدا انک اوزرینه
 بر حاکم حکمی جاری اولور و الا مقهور اولدی لازم کلدردی تعا الله عنک
 علو کبر ابل هو القاهر فوق عباده لایسل عما یفعل و هم یسلون اگر عتد
 ثواب بر سه کند فیضیده در اوزرینه وجوب قولدن انک استحقاقه

و کلدرد و اگر معصیت انجی عتقاد بر سه کند و عتد لیلدر اوزرینه وجوبه و کلدرد
 و کسک انک اوزرینه حقی یوقدر جمیع عالم انک ملکی و خلقیدر کند
 ممکنده و خلقنده و یلد و کی نفرت ایدر یفعل الله ما یشاء و حکم مایرید
 قولنده و خلقنده و جور و ظلم نسبت اولم زرا خلک انکی معناسی واردر
 بر معناسی بودر الظلم هو التصرف فی ملک الغیر من غیر اذن المالك یعنی
 ظلم ملک غیرده انک اذنی یو یکن تصرف ایتکدر و بومعنی حق خداده محالده
 زرا جمله عالم انک یکیدر فله التصرف فی ملکة کیف یشاء و بر معناسی نمی
 بودر الظلم وضع الشئی فی غیر محله یعنی شئی کنده و موضعنک غیره وضع
 بومعنی ففی حق خداده محالدر زرا حق تعالی بر شسته ای کند و موضعنه وضع
 یقندر و اول موضع انک سببه احسن مواضع اولور اگر چه سببه یخرا حقی
 اولور سه ده **منفصله رابع** حق انبیا علیهم السلامه واجب اولو امور
 معلوم اولد که حق انبیا علیهم السلامه صدق و امانت و تبلیغ لست
 واجب و وجوب صدق و امانت و تبلیغ لست اولد که حق انبیا علیهم السلامه
 و خدایه کذب محالدر و بر شسته کیم محالده مودی اولور اول فنی محالدر
 و خدایه کذب محال اولد و عتد عتدی اولد که انک خبری عتد
 و فقی اوزره در و پر خبر که علی فقی العلم اوله اول صدق در پس خبر خدا و کلدرد
 الا صدق در و وجوب امانت زینه و لیل اولد که خدا عباد و الله و جمیع
 احوالدرنده و خصا لیلدر اولد و عتد و لیل قایم اولد افعالدرنده اقتدا
 ایدر ایلدی پس اگر الم یفعل محرمه و یا خود مکر و یا خیانت ایدر لودی
 اول فعل محرم و مکرده انک حقدنده طاعته منقلب اولور دی زرا خدا اولد
 محرم و مکر و ایدر ایلد و بونکه بعضی انبیا علیهم السلام و جمیع معاد مکر و

کرک متفق و سوز کرک مختلف بخاری لازم کلدوری ایلد و یحیی عالمده برسنه
 اکا محتاج اولدو و جمیع ماسواک خدایه و جوب افکار زدن عالمک بانه
 حدونی اخدا و نور زبر اگر آخو آد عالمده بر جوب قیدم اولیدی اول خدایه
 مستغنی حال بو که بر سنک اندان مستغنی جاز و کلدور بلکه شیان
 پیری افکار کلی ایلد اکا مستغنی و یومغنا و ن کایانده اندن غیری مؤثر
 اولدو و غی اخدا و نور زبر اگر کایانده انده غیر سنک بر سنده نانی
 اولیدی دل شیک خدان استغنی لازم کلدوری لازم کلدور
 زیرا اندن بر سنک استغنی جاز و کلدور بلکه جمیع شیانک و نکرده
 و صفات زده اکا محتاج اولد قلدی آتدر و محمد رسول الله کلمه سی حق رسده
 صدوات الله علیهم و سلامه واجب جاز و مستغنی اولد امور شیک و کلدور
 لفظه الله اضافتی حق تعالی خدایک حضرت محمد علیه السلام رسالته
 اجتناب ایلد و کنی اقتضای ایلد اول اجتناب اکا معجزات غیر محصوره سی
 دلالت ایلد و حضرت علیه السلام رسالته تصدیق ایلد اکا جمله
 خبر و دوی سنه به تصدیق ایلد مستغنی در پس جمیع رسده و ملائکه
 و جمله کتب شمایه و یه و روز و جاپه و حشر اجداده و غایب قبره و طراط
 و میرانه و ضمه و شفاعت ایمان بو کلمه مشرفیه داخله زبر حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و سلم بو جمله ایلد خبر و مشر و بوندن یعنی رسول
 اولدن حضرت علیه السلام صدق کلدور جوی و اندن صد و کلدور مستغنی
 اخدا و نور زبر اگر اندن حاشا و کلدور کذب و خیانت جاز و ایلدی ایلد
 خضبه عالم اولد خدانک رسول مینی اولدوی زبر حق تعالی سابق
 علمده اکا صدق و امانتی ایلدی وانی کندک سر و جنبه بین قلدی

پس فی نفس الامر خدانک اندن بکلمه خلاف ظهور ایلد محالدر و محالدر
 اولان سنه و غی محالدر و بوندن حضرت رسول علیه السلام جمیع افعال شیک
 استغنی اخدا و نور زبر حق تعالی قولدینه اکا اقوال و افعاله ایلد
 اولیدی پس اکا جمیع اقوال و افعالی حضرت حکم رضای شریفی اوزره
 اولدن لازم کلدی بو کلمه دن اکا اوزرینه اواض مشربیه یک جوازی
 اخدا و نور زبر بو کلمه حضرت علیه السلام رسالت اثبات ایلد بر سنک
 حقه رتبه رسالت مانع اولد سنه مستغنی اولور و اواض مشربیه یک
 بر بسی رتبه بنوده مانع و کلدور ایلد و یحیی اندک حضرت علیه السلام خلدی
 مستغنی اولد و اواض مشربیه یک بر بسی رتبه بنوده مانع و کلدور و یه
 انبیاء و رسل و غی حضرت علیه السلام کیدر پس هر یکم حضرت حقه
 واجب اولور اندک غی واجب اولور و هر یکم حضرت حقه
 مستغنی اولور اندک حقه و غی جاز اولور پس بو تقدیر کلدور شیک
 عقاید ایمان حق خداده و حق رسالته هر یکم کلدور اوزرینه معرفتی
 واجب اولد امور می متضمنه اولد و معلوم اولدی اول جلدن شمع
 انی جزایان قلدی و قادر دن انشراحانی قبول ایلدی و کلمه که
 آخر کلامی بو کلمه اولد حسنه داخل اولور یوردی زیر تکلف و امله
 آخر جیاتنده خدایه و رسالته متعلق اولد عقاید ایمانده منصف
 اولمیه ناره خلدودن نجات بولور و زمره سعدیه ملکی اولور و نیک
 اوزرینه خالب اولد اول وقت با بلده جمیع عقاید ایمانی استحضار
 صعبه بیدر پس شارع فضل خطیبی و لطف عجمی مقتضای سخن بو کلمه
 سهله بی اکا تعلیم ایلدی تا کم اول وقت تک صعبه مشتق از کلمه

جمیع عقاید بانی لسانیه و یا خود قلیله ذکر ابدیه اول جلدن حضرت رسول
 علیه السلام سوره من کان آخر کلامه لا اله الا الله و دخل الجنة و دخی بورد
 من ثبات و هو یعلم ان لا اله الا الله و دخل الجنة حدیث اول نطقه قادر
 حقیقه در حدیث ثانی قدرنی اولین حقیقه در پس هر قلله لازم
 اول اوله که بوجه شریفه مکذکر فی اکثره و عقاید دیند انک
 مشتمل اوله و اموری استحضار ابدیه و الله علم خفی و لم یکهیم بل
 و جماعت رضی الله عنهم اصول دینه اتفاقاً قلندن مکره احکام شرعیه
 و مسائل اجتهادیه ده اختلاف اندید و اصول ارکان اجتهاد و دورتر
 کتاب و سنت و اجماع و قیاس در اصل اجتهاد و انک در کتاب
 و اصولنی اجماع صحابه و ان خداوند بر زیر انزه حلال و حرامدن بر سنده
 واقع اوله فقه اجتهادیه رجوع ایدر ردی و کتاب سنده ایدر ردی
 اگر انده بر نقض ظاهر مصادف و لو در سه انکله شک یلیوب اوله
 حکمی انک مقتضای ورزه احوال ایدر ابدی اگر انده بر نقض بر لمرسه
 سننه رجوع ایدر بوجه شک ایدر ردی اگر انده حضرت صلی الله
 علیه و سلم بر خبره واقف و لمرسه اجتهادیه رجوع ایدر ردی پس انده
 ارکان اجتهاد و ایکی با خود اوج ایدر و انردن مکره کلندر ارکان اجتهاد
 دورتر اولدی زیر برزه انکرک اجماع علی مقتضای خدا انکله اجتهادیه
 هر طریقینه کنک و اجبه زیر انکرک بر حکم و ورزیه اجماعی حجت شرعیه
 و صحابه کرین رضوان علیهم جمعین حضرت نیک صلوات و ورزیه اجماعی حجت
 شرعیه در و صحابه جمیع اوله قدری قطعی بزم معلوم در زیر حضرت
 علیه السلام لا یستتمع امنی علی الصلاه سوره در لکن اجماع بر نقض خفی

و یا خود جمیعین خالی اوله زیر برزه علی القطع بیور که صدر اول ثبت و توفیق
 بر امرک و ورزیه جمیع اوله زیر برزه استند اجماع بر نقض حقیقه و یا خود نقض
 جمیع زیر احکام در سنده مکذکر ثانی جاز و کله در و قیاس اجتهاد
 مستندی اجماع و جواز اجتهاد و اوله دخی یعنی اجماع دخی بر نقض حقیقه
 مستند در پس اصول اربعه حقیقه ایکی به را جبهه که کتاب و سنت
 و با جمله قطعی و یقیننا بیور که عبادات و تصرفات و حوادث و قیاس
 حصر و عد بوقدر و مینه قطعی و یقیننا بیور که هر واقعیه بر نقض
 و اوله و اوله و انک مقتضای دخی ممکن و کله در پس خصوص متناهی
 و حوادث قایع غیر متناهی و یقین و متناهی و یقین ضابط
 ایکن ممکن و یقین قطعی معلوم اوله یک قیاس اجتهاد و واجب اعتبار
 ماکه هر واقعیه مکذکر صدودنده بر اجتهاد اوله بعد اجتهاد مکذکر اوله
 ضبط شرعین خارج اوله جاز و کله در زیر قیاس بر شرع اخذ
 و مستند بر حکمی ثبات وضع اخذ و احکامی وضع ابدین شارح
 پس مجتهد و واجب اوله اوله که اجتهاد و نه بوار کاندن عدل اتمیه
 و شرط اجتهاد و مطلق بشر شرط اول لغت و یک موقوفه
 و بوموفت مجتهد آلت منزله سنده در شرط ثانی تفسیر قرآن
 عظیمه خصوصاً احکامه متعلق اوله انک تفسیر نه عارف و ملحق
 اجتهادیه ضرر ایلز شرط ثالث اخبار ک مستزینه و استند درینه
 عارف و ملقدر و نفقه در و انک حال دینی احاطه ایلکدر و اول اخبار
 و قایع خاصی احاطه ایلکدر و عام اولوب واقعیه خاصه ده وارد
 اولانه و خاص اولوب حکمی جمیع مل اوله علم اوله قدر شرط رابع

بر زینه عارف و ملقدر و مواظط
 و قصه متعلق اولان

فرض واجب و نذوب و بااحت و حطر و کراهت بیسنده اولاد و قی
 بکند تا که بوجویدن بروجی اجتهاد نده ترک اتمیه و انک اوزرنه
 بونمردن بر باب بر باب مختلط اولیه شرط خاص صحابه تا بعینک موافق
 اجتهاد برینی بکند تا که اجتهاد وی جامع مخالف واقع اولیه پس برین شرط
 اعتباری لازم در آنکه مجتهد اتباع و تقلید می واجب اولاد مجتهد اولاد
 زیرا هر حکم که ذکر اولاد اجتهاد و یکی بر اجتهاد مستند اولیه اول اصل
 و محله و دید که مجتهد بوشن موفقی تحصیل اندیشه یک اولورده اکا
 اجتهاد و جاز اولورده عابیه اکا تقلید اینک و انک فتوای سید الخدایک
 واجب اولورده ایت اولورده که حضرت رسول علیه السلام معاذ بن جبل
 حضرت زینب رضی الله عنه قاضی ایدوب یمنه کوندر کرده دید که یا معاذ
 یمنه وار و قد نه اید حکم ایدرسن معاذ حضرت بیور دیکه کتاب التلمذ
 حکم ایدرم حضرت بیور دیکه اگر کتاب التلمذ بولر شک نه اید حکم ایدرسن
 حضرت معاذ بیور دیکه رسول التلمذ سنینه حکم ایدرم حضرت علیه السلام
 بیور دیکه اگر سنت رسول التلمذ بولر شک نه اید حکم ایدرسن حضرت
 معاذ بیور دیکه اجتهاد ایدرم حضرت علیه السلام بیور دیکه الحمد لله الذی وفق
 رسولنا لایضا و امام علی حضرت زینب رضی الله عنه بیور دیکه حضرت رسول
 علیه السلام نبی قاضی ایدوب یمنه کوندر دوی دید که یا رسول الله بنور
 کوچم نیچه حکم ایدرم حضرت علیه السلام کوکمه اوردی و دید که التلمذ
 و سنت لسانه و حضرت علیه السلام بود عا سندن مکره یکی کتبه
 ارا سنده بکاشک اینک واقع اولدی مجتهد عقیده و نذر عت
 اصیه و فرجه ده کا خط ایدر و کا اصابت ایدر بر احق و احد در بعضی

و انک اجتهاد می مودی اولدی و غی
 حکم شریعه جاز اولور صحیح

اشتداد و مستند ذایب اولدیکه اندوه قاطع یعنی دلیل قطعی و یقین
 شریعه فرجه ده هر مجتهد مصیبه زراحتی متعدد و اگر چه بوزنک مذمومی
 هر مجتهدک علی الاطلاق تقوی مینی اقتضا ایدی کین بضموم و اجماع بوزنری بر نظری
 تقوی مین و هر قابل نقد بقدر منع ایدی بومضامک تحقیقی اولد که سنده
 اجتهاد و ده مجتهدک اجتهاد و ذیل حق تعالی حضرت زینب بر حکم معینی ایلون
 وار اولون وار و حکم معینی اولدی و غی تقدیر چه خداون اول حکم معینک اوزرنه
 دلیل اولون وار و اولون وار و هر استماله رجعت ذایب اولوب
 مذیب دورت مذیب اولدی و بود دورت مذیبه مختار اولاد اولد که
 هر حواله شد انک حکم معینی وار در و انک اوزرنه دلیل قطعی وار در و اگر
 مجتهد اول دلیل بوزنر اصابت ایدر و اگر بوزنر خط ایدر و حکم غرض
 و حقاسی اولدی و غی جهنم مجتهدانی اصابت ایدر مکلف دکلر اولاد
 مجتهد مخطی خطا سنده معذور و اجتهاد نده ماجر اولور بر حکم
 شریعتک دلیلنی طلبیده معذور نی بنل ایدر و بونده سیده مخطی و آثم
 اولدی و عتده خلاف بوقدر و خلاف شونده در که خطاسی ایدر اوتهیه
 بوجه با لکرها سیده یعنی خطاسی لیده و حکم نظر ایدر سیده جمیعاً و جود
 حکم نظر ایدر سید فقط بعضی اشیا اولد ذایب اولدی ابو منصور
 مازیدی حضرت زینب فی اختیار ایدی مکلفک اوزرنه اجتهاد و یا نده
 حجت قطعیه فامنی واجب دکلر و بومضامک تقضینه واقف و مجتهد
 کا پی خطا ایدر و کتک و لیدینه عارف اولون مراد ایدر کینه توجیه
 شرح تفصیح مراجعت ایلون خطی اولدیکه آنان اجماع اجتهاد
 انکه اربعه ده منظر اولد و کتک اوزرنه منعقد اولمشدر و انمردن

حکمه بومضی دعوائیه کت دعوائی مقول اجتهادیه عمل معقول
 پس عا نه واجب و لا اولد که بونرون بریک مذ هبید اخذ
 ایله لر و بونرون مذ هبید زن خبری مذ هبید عمل اتیمه لر و اخذ اتیمه
 مذ هبید بلا صوره بر سکه ده مذ هبید اخذ انتقال ایلمیه لر زیر
 با کلیه بر مذ هبید بر مذ هبید انتقال جایز در اما بر سکه ده بر مذ هبید
 بر مذ هبید انتقال جایز و کلد زبر اول العیب ذابا مذ هبید عقیده بر مذ هبید
 اگر و پیور سکه کیم لا مذ هبید للعای و انا مذ هبید فیمای سکه مذ هبید
 من سبیل عنه قول لکنیک معناسی مذ جواب اولد که بونرون
 ظاهر عیه عمل جایز و کلد بلکه مذ هبید فیمای سبیل مذ هبید من سکه
 من مذ هبید ایله تاویل و اجید زبر اعای کت مذ هبید بونرون کت مذ هبید
 مقتضات مذ هبید و یک عظیم خط و خطبه مودی و بونرون
 بونرون بریک مذ هبید و کلد و مذ هبید صحیح مقتضای ایله حکم
 ایتمک و اجید و قول ضعیف ایله ایتمک حکم نافذ و کلد و سکه
 اجتهادیه ده حکم قاضی نافذ در انک نقصانی جایز و کلد و یک کلد
 مجتهد حقنه در اما قاضی مقلد مذ هبید قول صحیح خبری ایله
 عمل ایتمک جایز و کلد فتاوی صواوه دیر که قضی سکه اجتهادیه
 مذ هبید او نودوب خبری مذ هبید حکم ایله ام عظیم عیده
 حکمی نافذ اولور و امام ابو یوسف مذ هبید عیده مطلقا یعنی عاید او
 نافذ اولور و مجتهد و غیر مذ کورد که فتوی امامین قول لری و ذره
 اما عید ترک ایله کت نافذ اولور و غی زبر یا دله انی کلد و مذ هبید
 حکم ایتمک چون قاضی ایله ی خود مذ هبید حکم ایتمک چون ایتمی و بوجه قضی

مجتهد و ذره قاضی مقصدی یا ذره قاضی ایتمی لا مثله مذ هبید ام
 ایله حکم ایتمک چون پس اول مخالفت فاده و کلد زبر مذ هبید مخالف حکم
 نسبت مذ هبید را نسی کلامه حاصلی یا دله بریک سنی فلان کت
 مذ هبید و ذره قاضی ایلم و سکه اگر اول مقصد ایله اکا اول مذ هبید صحیح
 و مشهور و لا قولدن بخا و ایتمک جایز و کلد و اگر مجتهد ایله اکا اول
 مذ هبید بخا و ایتمک جایز و کلد زبر اولیت انی اول مذ هبید خبری
 شیخ قائم فتا و اسنده پیور که قاضی مقصد قول صحیح ایله حکم ایتمک
 اگر که ضعیف حکم جایز و کلد زبر اول اول بر مجتهد و کلد پس انک قول صحیح
 عدولی بر قصد غیر صحیح بونرون و قول ضعیف ایله اول حکم نافذ و کلد زبر
 قضای مقصد و کلد زبر اخذ قول صحیح و قول ضعیف مقصد ایله قوی
 اولور و یک کلد ذره و قاضی مجتهد کت قضای سکه نسی کلامه پس مایه
 قضای سکه قول ضعیف حکم ایتمک لری تقدیر چه حکم لری غیر نافذ زبر
 مرجوح راجح مقابله سنده عدم منزله سنده و پیور و نخی اولیه
 که مجتهد اوج طبقه او نه در طبقه اولی شریعه مجتهد طبقه سنده و اولیه
 اربعه در و بونرون احکام فروعی تا سبیل ایتمک لری اصول و قواعد و ذره اوله
 اربعه و کت کت سنت و جامع و قیاس سنده استنباط ایتمک
 و اصول و فروع بر سببه تقیید ایتمک طبقه ثانیه مذ هبید مجتهد طبقه سنده
 اصحاب ای حنفی دن ابو یوسف و محمد و زفر و حسن کیم بونرون استناد و
 وضع ایتمک و اصول و قواعد و ذره استنباط احکام فاده و ذره قوی
 جسدن استنادینه بعضی احکامه مخالف ایلمی و اصوله مخالفت
 قاذر اوله قلدی جلدن مالک و شیخ و اگر کیم مذ هبید معارضه دن

منازعه در طبقه ثانیه مسایله و مجتهد طبقه سید خضای ابی جعفر
 زیر اینو امثالی ماه اصول فروعده قادر و کلید که مخالفت ایده کنگر باک
 تقریر ایندوکی اصول فسط ایندوکی قواعد مقتضای و زره اما در اندیشه و اصول
 مسایله استنباط احکامه قادر در در و معتد دورت طبقه در طبقه اولی
 اصحاب تخریج طبقه سید رازی و کرخ و بر دخی کبی بو طبقه کنگر اهل اجتهاد
 قادر در در و معتد دورت طبقه در طبقه اولی اصحاب تخریج طبقه سید
 رازی و کرخ و بر دخی کبی بو طبقه کنگر اهل اجتهاد قادر در در و معتد دورت
 احاطه و مآخذی ضبط ایندوکی چندن صاحب مذہب مذہب منقول و لا قول
 محلی تقض سید و حکم مہمی باینه قادر در در طبقه ثانیه اصحاب تخریج طبقه
 ابی الحسن القذوری و صاحب لہد ابی کبی بو طبقه اینک شامری ہذا افق
 القیاس و ہذا الفرق للناس فدر بعض و بعضا بعضا و زرنہ
 تفضیلہ طبقہ ثانیہ اصحاب تخریج طبقہ سید اصحاب تخریج معبرہ کبی
 صاحب کثر و صاحب مختار و صاحب قایہ و صاحب الجمع کبی بو طبقہ
 اینک شامری قوی ایلہ قوی و ضعیف و ظاہر و ایتہ روایت نادرہ
 بیسنی تخریج اینک طبقہ رابعہ تخریج مذکورہ قادر و لمینک طبقہ سید
 و بو طبقہ کنگر اہل غت ابدین و شمال ایلہ بین بینی فرق اتمیند و در طب
 الدلیل کبی بولد قدر بنی جمع ایدر ابو زہرہ نقیہ اینک جاز و کلدر و اللہ اعلم
فان قلت خذتہ و شریعت سید بن خلیفہ اولی و ابی جعفر
 معلوم اول کہیم ملت اسلامیہ و خارج اولند کہی متدر بر منشی اہل کتاب
 اہل کتاب اولند کہ مناکہ لری اکل ذبیحہ لری بزر و اہل کتاب و لمینک
 مجوسی و دثنی و صابی کبی مناکہ لری و اکل ذبیحہ لری جاز و کلدر و اہل کتاب

عظم و اشعری ہود و نصاری و در و مہود موسی علیہ السلام کنگر نصاری علی
 علیہ السلام استسید و ہود کنگر کبابی تورات و نصاری کنگر انجیل
 موسی علیہ السلام چہ نا اینک وید و کچون انور ہود ہود منشی و لہد و یک
 رجا و تقرعنا ایک یکدر و نصاری علیہ السلام استسید و کنگر
 انجیل و نصاری نام بر ذہد و س کنگر و کچون برا سید منشی و لہد و س کنگر
 اول نازل اول کتاب تورات ایدی و جمع بنی اسرائیل توراتہ مقید و ایک
 احکام منی لہد مکلف ایدی و علیہ السلام توراتہ نازل اول انجیل
 احکام بو عیدی یکدر روز و امثال و مواظظ و ذہد ایدی و بو غرون باعد
 شریع و احکام توراتہ حوالہ انجیل سیدی اول چندن ہود علیہ السلام
 متابعت و حکم توراتہ موافقت ایلہ مأمور لیکن تبدیل و تغیر ایدی و بدیل
 تغیرانی علیہ السلام و زرنہ حد ایدی و انورک عدا ایدی کنگر تغیر
 بر بی سبتی احدہ تغیر بد و بر بی حکم خیر ترک اکلنی تغیر بد و بر بی
 و بر بی غلدر و غیر ذلک زرا طائفہ ہود منشی قابل و کلدر و کسائی
 و اہل اسلام و بدیل کہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم شریعتن باعد
 جمیع شریع سابق و لاحقہ مخا جلد ہی شریعت لاحقہ شریعت سابقی
 کنگر ایدی اول اجدن علیہ السلام اکثر شریعتہ نصاری توراتہ
 حوالہ ایلدی پس علیہ السلام موسی علیہ السلام شریعتی مقرر ایدی
 و ایکس دخی حضرت محمد علیہ السلام قدوم شریعتی ایلہ بشارت
 ایدی و امتدینہ اکا انما و طاعت و معاد و مظاہرہ ایلہ ایدی
 و انور حضرت علیہ السلام کلمہ ذن اول جو د شریعتہ مستظاہر ایدی
 و کلدر کہ صکرہ کند و لردن و لیب و عدل و غنہ صمد ایدی و کنگر و لید

کما قال الله تعالى وكذا نزل القرآن على النبيين كقوله افلا ينظرون
 ما كانوا يكفرون فلعنة الله على الكافرين معلوم اوله کهیم حضرت علیه السلام
 بنوت و رسالت و اله اول امور جو قدره اول امور که مرجع یکی طریقه طریق
 اول عقیده و طریق ثانی تفکیر و طریق عقلی برینچه و چهار وجه اول قرآن مجید
 بلا غبطه که اول انس و جنی معارضه شدن با خود انبیا و وجه معنیان
 خبر و یر و کی و اندر خبر ربه مطابق اولد و غیره وجه ثالث حکمت نظریه
 و حکمت عملیه ده عقلا که نیچه بیلده تعلیم ابله و اصل اوله بد فکری
 مرتبه به تعلیم و علمه موقوف بر کسینه معارف و اصول اولد و غیره وجه
 رابع اندن نفل اول معجزات انشفاق و تسلیم حج و انبیاء و غیره که اگر چه
 اول معجزات هر بری احاد و نبی هستند لکن مجموعی که تکرار و حد نواز
 ایشند و وجه خامس محال و تکبیر و حق صیحه و تا تعبیدن و تبع تعین
 اون یکدن با ده کسینه و لایب مفاصله و حقیقت نقصان و اوج کمال
 ایشند و در بنوت و مقصود اول تکبیر و حضرت در محوره کلن کلن
 سایر انبیا و احاد و اول تکبیر و اکثر اولی اول اجلدن جمع
 انبیا و سلیمان اکرم و افضل اوله صلیوات الله علیه و سلم
 اجمعین و چه سادس سیرتیکه و بزه متواتره اول اوصاف شریفه
 و نفوس شریفه سبله است لالدر اول اوصاف شریفه فنی جو قدر حله
 اول عمرندن آخونه و ک صدقه ملازمند و بری بنیادی و نیک و استقامت
 و اندن انک ز فخر فخرن علی الدوام و اضمیر و بری کرم و سخا و ده تنها
 واقع اولد و غیره و بری شجاعت مرتبه اعلا شده اولد و غیره حتی
 پیر کز اندن فرار واقع اولد و فکری فکری کلن بلکه بر مکرر ده هر یک کور و عیب شد

اوله مخلصدن حرکت ابدی بری فصاحت و بلا غنچه اعظم در چانه واقع
 اولد و غیره معنی انک فصاحت و بلا غنی فصاحت مدنی و بلا غنی فصاحت عابدی
 و زبون ابدی تکلم و بیت جوامع الکلم تولید و معنایه اشارت بیرونی بری
 او رسالت و انواع مشاق و متاعیه تکبیر و اول مشاق و متاعیه و غیره
 مهر اولد و غنی و غنچه اصلا فخره عارض اولد و غنی حق و زبانه اولد و غنچه
 و بری اهل دنیا ابله غایت رفقه و فقر او مسا کین ابله نهایت تو ضعه
 اولد و غیره و بری حسن عقیده و بری حسن ذاتی و محاسن صفات و غیره
 روحیه رضی الله عنه و معنایه اشارت ایدوب بیور مشد شعرا و کلم کلن
 آیات مبینه و کلام منظم و تنبیه و تکرار و ابودر حضرت قری
 عنه حضرت رسول علیه الصلو و السلام کمال جان کمالین کور و بایانه کلندر طار
 و وجه و فتنه از لب و کلام بیور و بری طریق نفی حق تعالی حضرت تنبیه
 کتب ثانیه ده حضرت علیه السلام بنوت و نصیحه و کجش و غیره که انک
 بنوت و رسالت و شهادت و قری امتدین انک بنا غنه و صبیحه و بیور
 و نصاری تبدیل و تغییر و ده بود کلام با لغه انبیا و کین نه الان الزنده اولان
 نوره و انجیل و زبور و ده حضرت علیه السلام بنوت و نصیحه موجود
 و بو معنی کتب الهیه و حضرت رسول که ذکر شریفی بر مرتبه و کلام که تبدیل
 و تغییر انک جمله سنی از راه به فادر اولد و برنم علما و رضی الله عنهم و شکر
 سعیدهم الان یهود و نصاری الزنده اولان کلام برده کی مخصوص اجبارک
 اکثر نه مطلع اولد و بعضی اول مخصوص بشارت و اجبار و اشاراتی
 افزا و با لایب ابدی بر دخی اول مخصوص شراکت بعضی ذکر ابراهیم
 و کاتبی یعون الله فکری ایدم انصاف و اول یهود که الان الزنده اولان

تورانه مسطور در حق تعالی موسی علیه السلام دیدیم که انی ساقیم بنی اسرائیل
 من بنی اخوتهم نبیا مشکاجعل کلامی علی فیه من عصفاه انتقم منه
 پس خدا بکشتن و ذبح من بنی اخوتهم قوی دالت ابد که اول بعثت انجیا
 پیغمبر بنی اسرائیل و کلد را و پله و لحن اخوت من را و با خود
 رود و روم و املق جابز و کلد را و زیار و مدان یوب علیه السلام را و غیر
 پیغمبر کلمات شد و یوب علیه السلام چون زمان اول ایدی ایدی خوردن را و
 یوب اولد و متعین اولدی و یوب اسمعیل علیه السلام را و پیغمبر اسمعیل
 السلام را سالتی موندی منتهیه اولدی زیرا موندن صکره عموم بعثت نرم
 پیغمبر موندن خبره ثابت اولدی پس تو را بکشت بشارت اید و کی پیغمبر نرم
 پیغمبر اولد و غی مقرر اولدی اگر دنیور سیم ساقیم بنی اسرائیل قوی شد
 رسول علیه السلام بکشتن بنی اسرائیل انحصار فی اقتضای اید حال
 بود که حضرت علیه السلام بعثتی کافه ناسه عاده در کتیم و ما ارسلناک
 الا کافه للناس قوی بود که دلپذیر جواب اولد که اقتضای انحصار
 زیرا انده ذات حق بود و بنی اسرائیل تخصیص بود و غی بود که تو بکشتی
 دفع ایچوندر زیر اید بود تو هم ایدر و یکله انده کند و لدن و لدن بعثت
النص الثانی فیه تورانه واقعه که جارا آمد من جبل سبنا
 و اشرف من جبل ساعین و اسفل من جبل فاران و مع جماعه
 من جبل فاران پس خدا بکشت و ذبح من جبل سبنا و کلمه موسی
 السلام امر بکشت و شتر عینک کلمه سندن انده موسی علیه السلام را
 از لندن عبادت پس جارا آمد جارا آمد و شتر عه و یکله و ذبح
 عظیمه و جاد بکشت تو بکشت نظر بدید و جبل ساعین اشراف عینی

علیه السلام موسی

علیه السلام

علیه السلام انجیل از لندن و بنی انجیل از لندن عبادت زیر اس عین جبل
 بر طاعت سمید و جبل فاران استعلا فوق ان از لندن و لندن
 حضرت محمد صلی الله علیه و سلم بعثت عبادت زیر فاران کتیم اولد و
 شک بود قدر پس حق تعالی تورانه فیه پیغمبر علیه السلام را و عینک
 ظهور لندن کمال طوری مؤذن اولد استعلا ان بکعبه پیغمبر بود و
 نظری قرآن عظیمه لیکر علی الدین کله قولید ان **النص الثالث** فی حق
 تورانه اسمعیل علیه السلام و الدسی ما جکند و به نفع و نیاز کیده
 بود و یکله قد سمعت خشوک فی اسمعیل و سکنون یه فوق دری
 انجیل و معلوم و مقرر در که اسمعیل علیه السلام اولاد بکشت الدسی السند
 ایدی زیر انبوت اولد و اسحق علیه السلام ایدی حق تعالی حضرت محمد
 علیه السلام بعثت اید که اولاد اسمعیل علیه السلام الدسی جمله بکشت
 اولدی و بنوت انده رجوع ایدی حق تعالی انری حضرت و جود سیدی
 عتی ایدی و انده برکت یزدی **النص الرابع** فی حق تعالی و زبوره
 حضرت رسول علیه السلام وصف اید بود و یکله تدبیر له الامر باطاعه
 و الانقیاد لانه یخلص المضطر البائس من هو اقوی منه و یقصد
 الضعف الذی لانه له و یروفت بالضعفاء و للمساکین و انه
 یعطی من ذهب بلا حساب و یصلی علیه فی کل وقت و یدوم امره
 الی آخوه الیه بایس محتاج قوی و یکله **النص الخامس** زبوره مسطور
 حق تعالی و او علیه السلام بود و یکله سنگ بر او عینک و جوده کله
 بنی اکا بابا و انی بکا او غل قیلار او و علیه السلام بود و یکله انکم
 باعل السنه کی غیم الناس آنه بشرو او غلن مراد علی علیه السلام

زبیر اول او و عبد السلام اخفا و نه در و جاعل سندن مراد بزم پیغمبر
 علیه السلام در زبیر علیه السلام بشرا و لوب و خداوند عزوجل فرمود
 اولد و غنی باشد اعدام و نصاری عم ایند کلمی کبی این الله و لمد و غنی
 انهام بوی شد **الفصل السادس** و انجیده مسطور در که عیسی علیه السلام
 و دیگر که اللهم ابصر قلبی لیعلم الناس ان بنی الانس بشر **الفصل السابع**
 یوحنا و ن بد کفوه اولان انجیده مسطور در که عیسی علیه السلام و دیگر
 ابصر قلبی لا یحبکم بل اذیب فاذا جاء و نخرج العلم علی الخطیئة و یقول
 من تقا و نفسه شبا و لا کتبه ما سمع کلکم و یوسکم بالجح و یخبرکم بالبر
 و العیوب بعده کلام ظاهر علیه حضرت و صفت شروع ایددی و نخرج
 خوف و یکر یوسکم با در کم مفسد در و نه انجیده عیسی علیه السلام
 پیور که اول کاشادات ایدر بن کاشادات ایدر کم کبی بن سوره
 انما الله کلدم اول سوره تا و یکر کلور و دانیال علیه السلام که ابری
 و صفت ایدوب پیور که لا یستد دعوتهم و لا یتیم و لا یتیم و انتم
 الرب بسا عده لا یطهر الباطل و لا تقوم لمذع کاذب و عده
 اکثر من ثلثین سنه پس بوندن معلوم اولدیکه و عده کاذب و توبه
 زباده قیام اولد و بزم پیغمبر نرک دعوتی بیک التمس اکی سندن
 بر و قیام و ظاهر در و قیامت دکن یا قدر روایت اول نور بخت نصر
 بر واقع کورر و دانیال علیه السلام کور دوکی واقع دکن انک
 تا و یلندن جنر و یلندی دانیال علیه السلام و دیگر که ایتها الملک رایت
 صتما بار عافی الحال اعلاه من ذیاب و وسطه من فضه و اسفله من
 نحاس و ساقه من حیدر و رجلاه من فحاز فیسبهنما انت تنظر الیه و

او انزل حجر من السماء فخر به راسکم فطحنه حتی اخسط ذیه و فضته
 و نحاسه و حیدره و فحاره غم ان الحجر رتی و عظم حتی ملا الارض کلها بخت
 نصر و انیل علیه السلام بونی استماع ایدد که نصید بن ایددی کرک
 سویدک کور دو کم واقع بود و یلندی و انک واقع بخت تغییر فی طلب
 ایددی و انیل علیه السلام بونی استماع ایدد که نصید بن ایددی کرک
 سویدک کور دو کم واقع بود و یلندی و انک واقع بخت تغییر فی طلب
 ایددی و انیل علیه السلام پیور دیگر که سنم اعم مختلفه در و التون اولان
 باش سنن و فضه سندن صکره او غلکدر و نحاس و مدر و حیدر و سدر
 و فحاز اکی صغیفه جاریه لر در که بن طره مالک و لدر بن سعاد اولان اولان
 طاشن بر پیغمبر و یلندی و ملک ایدد که آخو زبانه ظاهر بود
 و نخرج اعمه غالب اولور بعده بو یور جمله ارضی طولدر رکنم اول طاش
 طولدر وی بو پیغمبر مراد بزم پیغمبر در زبیر اندن غیر بر پیغمبر جمیع اعم
 معوش اولندی و جمله اجناس اعمی حیدری و لغتری مختلف اعمی حیدر و اعم
 قلمی بوندن اعدا حضرت علیه السلام اثبات بوندن کتب
 ماضیه و نصوص صدون بیرون و انک وجود شریفه مبارک
 و و صفت و یلندن اشارات حدون قرون در معلوم اولدیکه بزم
 پیغمبر صلی الله علیه و سلم و ملک شریعتی جمیع شریعتی سخر و بوندن اهل
 اسلام بیننده اصلا خلاف واقع اولدند و عیسی علیه السلام
 شریعتی اختلاف اولدند و بعضی در رکه اول شریعت موسی
 علیه السلام ناسخه در و بعضی در رکه اول مخصوصه در و لاهر اولان
 مخصوصه و مقدر در لر و بو معنایه عیسی علیه السلام انجیده با حیت

لا بطل التوراة بل حيث لا كلها قوله استدلال ايدار و نسخ لغته
از اهل و ابطال مغناصه در بقال نسخ الرج انما لا قدم اي انهما
و ابطالها و اصطلاحه تعريفی بود نسخ بيان انتها الحكم و رفع
احتمال بقاء الحكم پس نسخ صاحب شرع حقه و حقه معلوم
اولا حکم مطلق مدنی باینکه کنانی اطلاق ایدوکی جهنم ظاهری
حق بشره بقاء ابد و یحیی نسخ صاحب شرع حقه و یحیی محض
درم حقه و تبدیل تغییر در پس هو یا انتمی الحكم قولی شایسته
او رفع احتمال بقاء الحكم قولی بشره و شایسته در نسخ جایز و لازم
الا کتاب مستند و مستند و استوار اید مشهور در زیر خبر واحد
کتابی نسخ اولی جایز و کلید و اجماع نسخ اولی جایز و صلاح و کلید
عند الجمهور در زیاده علی النص رده و شایسته بیا ندر و طایفه بود
زخم ایدر که نسخ محال اولی و احال شدن تسکری بود که نسخ بدی
اولان شایسته و محال اولی و بود و ترک قولی زد اولی و شایسته
بدانکه ایدر ایدر ایدر و اگر اندن و اگر خدایه حکم و کت شرعی عند
خفی اول حکم ظاهر اولی انچه چون نسخ ابدی و یک شبه نسخ
لزمی مسلم و کلید زیر اگر خدایه غرض افعال جهاد و برو فقه
اطلاق ایدوکنی منع و برو فقه منع ایدوکنی اطلاقه تصرفی بدانی
مستلزم اولی ایدر ایدر و کند و افعال ایدوکی تصرف و خفی بدانی
اولی و مثالی انری محض و مرضه و مرضه و غنا و فقره و
و فقره و غنا و حیاه و موت و موت و حیاه و فقره و فقره و
کلید و ثانی بدانی مستلزم اولی و غنی ثابت اولی معلوم و فقر

عند اکثر من قیاسک نسخ اولی جایز و کلید

و ندر که طبیب بر وجه بر خنده و برو و انک استغنی امر ایست و نسخ
انی اندن نیلیه اولی و مونی بر حکمندی و کلید زیر طبیب یکی جان
مریضک صلاحه عالمی پس حق حکم ندریک اول اسلامه اهل
اسلامی قتالند مونی ایدوکی و صکره اندر قتالی فرض ایدوکی محال حکمندی
زیر اهل اسلام ایدو فیل ایدر پس حکم بوجاله اندر مونی قتالند
منع افعلا ایدوکی صکره چو خاله ایدر پس حکم بوجاله اندر قتالند
والی حاصل نسخ بدانی افعلا ایدر و بدو کلیدی بطلد و یک نسخه حکم ایدر
حکمک باینکه زیر حق قتالی حکمی غایت معلوم و کت نسخ ابدی و حکمک
ایچون عبادی اول غایت و اقف ایدوکی پس نسخ وار و اولی و اول
حکمک غایتی معلوم اولی و بونده اصلا بدانی ایجاب ایدر بر شایسته بود
کن بود و استسبا جز اعتبار صلاح و اصلاح ایدو فیل و لان حکمک
قوله تنزل ما ندره در حکم اول مذہب اهل غیر الدروالا
معقده مذکور که حق قتالی و ایدوکنی ایدر و مراد ایدوکنی حکم ایدر
ما یشت و بحکم ما ییدر لایسأل عما یفعل و هم یفعلون بعد و طایفه
پهوه و دیر که مستحکم استحقاقی و ورزه و دعوی و فقی و ورزه
و فوج خارق معارضه شدن معارضه و کد و خاله شوند
حالی و کلید یا مدعی رسالتک صدق و دلالت ایدوکی و یا خود ایدوکی
صدق و دلالت ایدر صدق موسی علیه السلام ندریک و کلید
اورزه و دلالت قایم اولی لازم کلور و اگر دلالت ایدر
بزم پیغمبر و نه عیسی پیغمبر و خفی عیسی السلام تصدیق و ایدوکی
اولی و مع هذا نسخ انک شرع ایدر و خفی موجود و زیر انقضی و ندره

تا بتذکره حق تعالی نوح علیه السلام مکیدن چقد مده سپور و بکه بن سکا
 و در جنگه بر دایه بی ماکل قدم دانی سار عشب کبی اطلاق ایدم
 و صکره تورانده جوق سندی حوام ایلدی تورانده تا بتدر که شریعت
 آدم علیه السلام و تخاج اخت جازایه و صکره حوام اولدی شریعت
 یعقوب علیه السلام اول سبده عمل مباح ایدی شریعت موسی
 علیه السلام حوام اولدی خیر الدین رازی حضرت مری مطالب عالیام که بتدر
 حکمت منیج شرایع باینده و در سپور که شرایع یکی بتدر بر قیامت نفی
 مغاشا و معاد عقلیه معلوم اولور معرفت خدای بی همتا و همیشه
 طاعت جناب کبریا کبی و بوقیله طر و نسخ محالدر و بوقیله محاسنی
 یکی در بر بسی از خدای تعظیم و حرمیت و بر بسی خلق خدا شفقت
 و در محمدر و بر قیامت نفی عقلیه معلوم اولور سمعه معلوم اولور و بوقیله
 طر و نسخ ممکنه و حکمت منیج بود که اعمال بد نیست به سلف خلقت
 بتبدیل و بتغیر شریعت ایدیه لودی اول اعمال عادات کبی اولور
 مطلوبه لذاتنا ظن انور و دی پس انرا بیده تقید اولودی انزودن
 مقصود اولو معرفت خدایه و تعظیمه و حصول مستغنی اولودی
 لکن اول طرق متغیره اولیچ معلوم اولور که اعمال مقصوده لذاتنا کلدر
 بلکه انزودن مقصود اولو احوال قلب روحی معرفت و محبت
 رعایت انهنی معلوم اولور که کیم طایفه یهود و حدیث شریف مقتضایه
 بتش بر فرق اولدی و بر انزوده اشهر و اظهر اولدی که انیده لم و بتدر
 رک ایدیه لم و انرا لای طایفه در **طایفه اولی** یعنی در بونور عثمان بن
 و او نام بر کسینه منو بردور و بوطایفه سار یهوده سبده اولیده

مخالفت ایدر و اکده قوشانی و بالینی و جیرانی و از رقیقه
 ایدر و جیرانی که سندن بوغایدر و حبسی علیه السلامی مواظط و شایسته
 نصیبتی ایدر و در بر که اول تورانه البسته مخالفت ایدر مکه لای تقریر
 و قیامت ایدر و خلقی کا دعوت ایدر و اول تورانه عبادت ایدر
 و موسی علیه السلام دعوتی اجابت ایلین بنی اسرائیلدن ایدی
 و پیغمبر و کل ایدی و بونور و حضرت ایدر و بر که حبسی علیه السلام بن پیغمبر
 و موسی علیه السلام شریعتی منیج ایدی شریعت حبسیم و بعدی
 حاصل بونور زعم ایدر که حبسی علیه السلام بنی مرسل اولیه بلکه احکام
 تورانه عارف خدا تک عو و جل مخلص اولیا سندن اوله و بیدر که
 انجیل سعادتن منزل کتاب و کلام بلکه اول حبسی علیه السلام است سندن
 انتهایه و در بنجه احوالی محمد وانی حواری بیدن و در کتب منیج
 ایتشدر و **طایفه ثانی** عیسویه در و بونور ابو حبسی بن یعقوب الاصفهانی
 نام بر کسینه منو بردور و بر که اسمی عوفیه الو پیغمبر در معنای علی ایدر
 منصور زمانده ایدی و ابتدا دعوتی آخو ملوک بنی امیه بن مروان
 بن محمد زمانده ایدی واقع اولدی و یهود و حج و کسینه کا تابع اولدی
 و انیچون آبات و مخرات ایدر ایدر ابو حبسی کند و نفسیچون
 بن پیغمبر و مسیح منتظرک رسولیم دیر ایدی و سبک بش رسولی
 وار در اندر صکره و احد بعد و احد کلور زعم ایدر لودی و بیدر که
 حضرت سار حبسی علیه السلام ایدر که بنی اسرائیلی عاصی استردن
 و ظالم پادشاهردن خلاص ایلید و در ایدر که حبسی علیه السلام اولو آدم
 علیه السلام فضلیدر و انک مرتبه سی پیش پیغمبر رک مرتبه سندن

سر باینه لغت نقل اولندی و بوالی فرقہ اصلدور و تمیش فرقہ اندون
 متشعبه اولشدور و طایفه نصاری حدیث شریف مقتضای نسخه
 بتمش یکی فرقہ اولدی و هر طایفه اعتقاد و زعمده طایفه اخوانه مخالفت
 ایلدی معلوم اولدی کهیم انبیا علیهم السلام حدیث شریف مقتضای نسخه
 یوزیکرمی و درت یکدور و اندون رسل اولند و جبرائون و جبرام
 احمد و ابن منذر و طبری و ابن مردودیه ابوامامه دن رضی الله عنه و
 ایدر که ابونذر رضی الله عنه یوزیکر یار رسول الله کم و فاعده انبیا
 قال بایه الف و اربعه و عشره و الف الرسل من فک ثمانه و حسته
 عشره جعفر ادر و روائده ثمانه و ثلثه عشره جعفر واقع اولشد
 و خمس عشره و ابی اثمیر زبیر اکثر طرقتده واقع اولد و درکن ثلثه
 عشره و ابی اثمیر زبیر اکثر کتبده واقع اولد و درکن
 اولوا العزم اولند و بشیر علی صحیح فوج و ابراهیم و صبی
 و موسی و محمد در صلوات علیهم و سلامه اجمعین ابن حبان حدیث
 مذکور صحیح ابدی و ابن جوزی کا مخالفت ایدرانی موضوعاتده
 ذکر ایلدی کن ابن جوزی کتب موضوعاتده مساهلانی معلومدرستی
 بخاری و مسلمده مذکور اولد حدیثک پنجه سنی موضوعاتده ذکر
 ایشدر حافظ بن کثیر در که بو حدیث چون ابن جوزی حقیقده اینه
 جرح و تعدیلدن چوق کسند کلام ایشدر اگر دیور سه کیم خبر و احادیث
 عکس بر شریک کتابه مخالفت اولما مقدر و بو حدیث شریف
 ظاهر کتابه مخالفدر زبیر حق تعالی کلام قدیمده فتنهم من نقصنا
 علیک و منهم من لم نقص علیک بویشد درین ظاهر آیت کریمه

انبیا و انبیینک حضرت علیه السلام ذکر اولند و غنه دلالت بر جواب اولدی
 نقد بر آیت کریمه فتنهم من نقصنا علیک با سمانهم و منهم من لم نقص
 علیک با سمانهم و یکدر تنقی فتنهم و حق تعالی حضرت زبیر رسل فتنهم
 علیک من قبل رسلهم نقصهم علیک فولند و یوزیکر بو آیت کریمه دلالت
 ایدر که صحت ایمانه رسل انبیا ندر یکه بیک شرط و کلدر بیکه شرط ایمان
 انکرت جمله سنه ان کلدور کلدور زبیر که اندون هر بیک موفقی صحت
 ایمانه شرط اولدی حق تعالی انکرت جمله سنی زبیر ذکر ایدر و ی انبیا
 و صبی علیه السلام انبیا اولوا العزم دن ایدی حق تعالی کا انجلی اترال ایدی
 و انکرت صدقده دلالت چون معجزات ظاهره و آیات باهره خلق
 ایدی و حدیث دعوتی او تو ز اوج بیل و اوج آی و اوج کون ایدی اوج
 یا شنده کلمه و او تو یا شنده ابلا عله و می اولندی زبیر بنو نه
 بلوغ شرطدر و ابن جوزی در که ما من نبی الا بعد اربعین حدیثی یوقو
 و ابن جوزی در کلدور بو حدیثی بر کسند صحیح ایشدر اگر دیور سه کیم
 حق تعالی کلام قدیمده و صبی علیه السلام دن حکایت ایدر و یوزیکر که اتنی
 عبدالله اتانی الکتاب و جعلنی نبیا و صبی علیه السلام دن کلام
 صد و اینه کده طفل ضعیف ایدی سن یوندن معلوم اولدی که بنو نه
 بلوغ شرط و کلدور جواب اولد که اتانی الکتاب و جعلنی نبیا قولنک متنی
 بو متنی الکتاب و جعلنی نبیا و یکدر ماضی ایدر تعبیری سبق قضایه
 یعنی قضا آرمیده بکا کتاب بر یوب پیغمبر و لجنم سبق ابدی بیکد
 و یا خود و قوی محقق اولان سنه واقع حکمنده فتنهم من نقصنا
 الله و جوددر و بعضیدر بیکر که حق تعالی انکرت عفتنی کمال ابدی و بنو نه

کما طفولیت و در وی احدی تقسیم نه خدایت و چون بجای کتاب
 بقوه و آینه حکم صیبا تولد و در که قال ابن عباس رضی الله عنه
 انه النبوة فی صلبه و یواین ثلث سنین استی پس حال طفولیت غیر
 اولی بجای علیه السلام و فی حقیقت که مشارکت فی نور بعض علماء و دیگر که
 انبیاء و اوجه طفلان و حی و لدی بری یوسف علیه السلام و بری عیسی
 علیه السلام و بری یحیی علیه السلام و اسماعیل و جبرئیل علیه السلام و سایر
 اولاد قدس حارون و غیره بر اختلاف اندیز و جمله اختلاقی الی امره راجع
 اما اول نزولت و اناسه انصافت و کلمت تحت یک کیفیت
 و امرانی صعودت و ملائکه به انصافت توحید کلمت یک کیفیت
 و نزولت کلمت یک تحت حکم اندیز و کیفیت انجا و تحت و اختلاف
 اندیز بعضی و دیگر که اول حسد و زرنه شرق ابدی و نور حتم شفا
 و زرنه شرقی کبی و بعضی و دیگر که کلمت حسد سجد و زرنه ابدی سود
 صعودت و زرنه کبی حق تعالی خدای زرنه و شاکلا اقامت ثلث اثبات
 اندیز و دیگر که حق تعالی جوهر واحد و وجودی و اولی غیبی قائم
 و یکدیگر پس اول جوهریت اندیز و اقبو میت اندیز و اقبو و اقبو
 و اولی صفات و وجود و حیات و علم و اب و ابن و روح القدس
 کبی و علم مجتهد اولدی و سایر اقبو اولدی و صعودت و دیگر که اول قتل
 اولدی و صلب اولدی و بود و جسد و بغیا و نبوتی انکارانی قتل
 اندیز یک کفن قتل خوا و لایوتیک اندیز زرنه و اولدی بلکه جز
 ناسوتیک اندیز زرنه و اولدی و دیگر که شخص انسانی یک کمالی اوج
 سنه در بری بودند و بری اما مندر و بری ملکیت و سایر انبیا و اوج

خصاله موصوف اندیز و سبک درجه سی اندیز جد سبک درجه
 و زرنه در دیگر زرنه اول الابن الوحید و انک نظری بودند و غیر
 انبیا به انک جناسی ممکن و کلمه و آدمک زرنه سنی یا یغنی و لدر و سنی
 کونی خلقی محاسبه این و لدر و زرنه و لدر خلا فدی ارد و بعضی اهل
 اسلم و دیگر که کبی قیامت اول ارضه نازل و لدر و بری و بعضی و بری
 حساب و ک نازل و لدر و بری و دیگر که اول قتل و صلب و لدر و ک
 ارضه نازل و لدی و شخصی شمعون الصفا کوردی و انکه سوبش و انکا
 و صیت ابدی بعد و نیا دن مفارقت اید و ب سحاب صعود ابدی
 و صیت شمعون الصفا ابدی و اول حارونیک عمل و زید و اب
 جستن افضل ابدی کفن فووسن منده برگشته انک مرئی شوش
 ابدی کندی نفسی انکا شریک قلدی و اوضاع کلامی بوزوی وانی
 خلاصه کلامی و اسر خاطر به فارشردی بعد حارون دن
 و درت نفرت کس جمع اولدی و اندک پیر بری انجلی جمع ابدی
 و اندر متی و لو قار و مار قوس و یوحنا در صکره بقا و نیش انکی
 فرقه اولدی و فرقه لری اوج ابدی بری مکاشه در و بری منظور در
 و بری یعقوبیه در و با فرق بودند و متعبد و مشهور بزرگ
 نام بر شخصه منور که اول رومده ظهور ابدی و انک و زرنه سبکی
 اولدی و معظم روم مکاشه در و بوزور که کلمه حسد سجد و انک
 ناسوتیک متعبد اولدی و کلمه دن و اولدی اقنوم علم و روح قدس دن
 و اولدی اقنوم حیات و علم متعبد و لدر و اول ابن و دیگر که سجد
 متعبد اولدی و سنی ابدی اندیز و دیگر و بعضی و دیگر که کلمه حسد سجد

ظهورت ظاهر اولدی و صائینیه کت ظهوری بکت ملکک اول سینه
 ایدی بعده قزداشی جسم الملك ظاهر اولدی اکت زمانده زرد
 حکیم ظهوره کلدی زردا شد و دیگره نوریه ظلمت اصلا متضا و اندر
 بونور موجودات عالمک مبداء ایدر و تراکب بونورک انتر ایدر اصل اولدی
 و صدر تراکب مختلفه دن حادث اولدی حضرت باری جل علا نوریه
 ظلمتک خالق و مبدعیدر و اول بر در شریکی یوفدر و اکا وجود ظلمت نسبت
 اولمحق قایز و کلد رکن خیر و شر و صلاح و فساد و طهارت و کلدی لایق
 ظلمت انتر اجندن حاصل اولدی اگر متخرج اولمیدر دی ملکک وجودی اولدی
 و نور ظلمت و خیر شره غلبه ایدر متضاد و اولور و متغالب اولور ایدر
 خیر و غلبه متضاد اولور و شره عالمدن مخط اولور و اول سبب خلاصه در حضرت
 باری جل فکره هر یکسیده بر حکمت علم اولمغین انتری فرج و خط ایدی اکت
 کند و فیضی بر کبابی وار و بعضی بید اول اکا نازل اولدی و اولر اولر
 و زردا شدیه انی پیغمبر اعقفا و ایلر و اکا جوق معجزات اثبات ایدر
الاشویه و بونورائینه منوردر نوریه ظلمتک ازلی و قدیم اولد قریبه
 وایمب لرد و مجوس بونورک خلافت خجده در زیر المظلمت حادثدر و ایلر
 و بونورک اکت نور کبی قدیم اولد و غنته قایل اولدی **الاشویه** بونورمافی
 نامنده بر شخصه منوردر و اول شخص سا بور بن اردو شیر زمانده
 ظهور ایشدر و انی بگرام بن هر مزین سا بور قل ایشدر و اول
 حبیبی علیه السلام صکره ایدی حبیبی علیه السلام بنو تنه قایل و کل ایدی محمد بن
 هر و کانی حبیبی الوراق و یکله مود و قدر اصلنده مجوس ایدی خدا
 قوه عارف ایدی حکایت ایدر که حکیم مانی و دیگره علم ایکی اصل قدیمدن

مضمونه و اول ایکی حکمت بری نوردر و بری ظلمتدر و انرا لیدر و بری
 اصلی اصل قدیمدن اولد و غنته وایمب اولدی و اصل و شدن برین کتک وجودی
 انکار ایدی مانی اصحابک و زرنیه مالکده عشری و کچیه ده و کوند و زده
 و ورت و فت مانی حقه و عونی و کذب و فتنی و سرقه و زانی و بخل و سحر
 و عبادت و مانی ترکی فرض ایدی و انبیا و شر ایدر اعتقادی بود که علم و کلمه
 اول منجوت اولد اوم علیه السلام در و اندن صکره شیت علیه السلام
 و اندن صکره نوح علیه السلام در و اندن صکره ابراهیم علیه السلام در و حبیبی
 السلامک ارفع بدنه ظهورنه اعتراف ایدی **الاشویه** بونور و کتک
 پیری قباوک ایا منده ظهور ایدر و کتک نام کسینه منوردر قباوک ایدی
 مذنبه و عوت ایدی اول فی قبول ایدی و نوسر و اکت خرنی انتر
 مطمع اولد قده انی طلب ایدر قتل ایدی و رواق حکایت ایدر و دیگره
 مذکره کتک مذمبیری مانویه کتک جو عکک مذمبیری کیدر ایا اوقدر
 واکر مذکره کتک در دیگره نور غنته و اختیار ایدر ایشدر و ظلمت خط و تقاطع
 ایشدر نور علم حاس و ظلمت حایل اعمار و مزاج اتفاق و خط و زرنیه
 قصد و اختیار و زرنیه و کلد و کتکک خلاص اتفاقه اولور اختیاریه
 اولد و مذکره خلقی مخالفندن بری برینه بغض و عداوتدن قتال
 نی ایدر و بونورک اکثری نشاء و اموال سبیده واقع اولمغین نسیانی
 حلال و اموالی مباح قلدی و خلقی بونورده مشترک ایدی صوده و انتر
 و خدای بن اوته اشتراک لری کبی و مذمبنده اصول و ارکانی
 اوج در بری صودر و بری بری و بری ایشدر و بونور مختلف اولد قده
 اندون بدر خیر و بدر شر حادث اولدی صائینیه کتک

در خبر در و مکدر شدن اولان بدتر شود و بدی **الذی یصلیه** بونور و یصان
 نام بر کسی بنویسد در یکی اصل اثبات ایندیر بری نور در و بری ظلمت پس
 نور قصد او اختصارا خیر است و ظلمت طبع و اضطرار است و این خبر
 و نفع و طیب و حسن که وارد اول نور و نذر و هر شرف و فتن که وارد
 اول ظلمت نذر **الم فوبه** بونور یکی اصل قدیم اثبات ایندیر بری نور در
 و بری ظلمت در اصل ثالث اثبات ایندیر که اول سبب مزاج در
 زیر امتضاد ان متضادان منتهج اوله لایزال بر جا معله و دیدیر که اول
 جامع مرتبه ده نور و نذر اشعه و ظلمت در بود و در اجتماع و تضاد
 بونور حاصل اولدی **الکینوبه و الصیامیه و اصحاب النسخه** کینوبه
 دیدیر که اصل او چدر است و در ضربه و صور و موجودات بواجب
 حادث اولمشور و دیدیر که نار طبیعها خیره و نور ایندیر و در طبعه
 انکث فتنه دیدر و بوعالده هر کور و دو کث خبر است نذر و دیگر کث
 شرف و نذر و ارض متوسطه در پس علم بواجب اصلدن مترکت
 اولمشور و صیامیه طبیعت است نذر فتنه مساک ایندیر و عبادت خلیه
 متحرک و اولدیر و عباد و ترکیده نیز انفعظمیم چندان توجه ایندیر و کث
 و ذیایحی ترک ایندیر نذر سختی و احکام اجساد و ناسخیه
 و بر چندون برجیده انتقالیه قابل اولدیر و انسا راحت و فتنه
 و اصل اولدیر و نذر مضمنا شده و کی نذر نکت و زرنه در نذر
 و اول بدن آخوده انکث و زرنه جزا در و انسا و یا یکی مرکب نذر
 یا فتنه در یا جزا در و انسا نذر اولدیر نذر یا شده و کی یا خود
 جزا نیست نظر اولدیر و نکت و زرنه جزا در و نذر و جسم بواجب

و اعلا عیبت پس در چه بنویسد و اسفل سافلین در که حبه در در چه رسد و اعلا
 و در که حبه در و اسفل و وجود بود و دیدیر و النخل الیهل انما هو بونور و اب
 و نبات و مله بقابل و نفع و اید و مفا بونور و بونور و بونور و بونور و بونور
 اولدیر و معقول را اسفل انکار ایندیر و اولدیر و اولدیر و اولدیر و اولدیر و اولدیر
 ظن ایندیر و بونور و طبیعین و دیر و بونور و بونور و بونور و بونور و بونور
 ایندیر و معقول را اثبات ایندیر که در حد و احکام شریعت و اسلامه قابل
 اولدیر و ظن ایندیر که بر کسی معقولی تحصیل عسیه و عالمه مبداء و معا
 اثبات ایتمه اولدیر که کمال مطلوب و اصل اولور و سعادت و احاطه
 و غمی مستدای اولور و شقا و نسی سفا هست و جمل کلا و اولور و نذر
 فتنه آئینون بر و دیدیر شرایع امور مصلحیه عامیه در و حد و احکام
 و حلال و حرام امور و صفیه در و اصحاب شرایع شونور که انکث احکام
 عملیه لری در و کاه اولور که و ایوب الصور و بنسندن اثبات
 احکام و وضع حلال و حرام مصلحت عباد و عمارت بلاد و چون موند و اولور
 و احوال عالم روحانیست مندان ملائکه و عیش و کرسی و لوح و قلم کبی
 فی الحال کاینه اولدیر امور در کث خبر و در مشور اول امور انفره موعوله در
 صورت خالیه جسمانیه اید اندون تعبیر اینمشور و کذک فتنه و انسا
 و بطور غار کبی احوال چندان خبر و و ککری امور عوامی طبعی میل
 و رغبت ایندیر ککری نسیه ترغیب و تسکین و اغلال و خزی و نخل
 کبی احوال چندان خبر و و ککری امور عوامی طبعی نفع ایندیر و کی
 نسیه در ترغیب و تسکین و الا علم علویده اسکان جسمانیه و صور و نذر
 منصور اولور و بونور و نسیه ضابط اولدیر که ناسه بعضی محسوس و معقوله

قابل و کلدور و انر سو فظانه در بعضی محسوسه قابل کن معقوله قابل و کلدور
 و انر طبیعیه در بعضی محسوس و معقوله قابل در کن جد و احکام
 و شرایع انبیای کرام علیهم الصلوٰۃ والسلامه قابل و کلدور و انر فاضله
 و هر چه در بعضی بونکر جمله سنده قابل اولوب نرم پیغمبر علیهم السلام
 شریعتیه قابل اولور و انر بود و نصاری و مجوس در بعضی بونکر جمله
 قابل اولور و انر مسلمان در و شرایع و ادیانیه قابل و انر یسایندن قانع
 اولور و شریعتیه شرایع و ادیانیه قابل اولوب را بونکر یسایندن قانع
 بیان شروع ایدر لم و لغو با نده من مقالتهم **العصایه** صبه و خفیه
 مقابله سنده در و صبه لغو باطله میل معاشیه در صبا
 الرجل ای مال و زاع و بکدر و بونکر طرف حقن میبدری و نهج انبیان
 زینعلری انچون بواسطه تمیبه و نشتر و مذید بیکت مداری بونکر و چابین
 انچون نصیب اوزرینه در نکم خفایک مذید بیکت بشر جماین
 انچون نصیب صاییه در که مذید بیکت استانبور و خفا و بیکر که مذید بیکر
 فطر مذید بیکت صاییه نکت دعوتی اکت به در و خفایک دعوتی و فطر مذید
اصحاب الروحانیات بونکر مذید بیکر اولور که در که نکت
 سمات مدون مقدس و منزله فاطر و حکیم بر صانع و در و نکت
 جلالت و مودلن عجزی نکت نرم اوزرینه واجبدر و اکتا قوت حاصل اولور
 الاکنه و عینده مقرب و انکر و اسطه لایله اصل اولور و انر و عینده
 انجلیین روحانیدر که جوهر و افلا و حال مظهر و مقدس در و با جود
 انر موا و جسمانیدن مقدس در و قوای خدایانه دن مبرالدر و حاکمات
 مکانیه دن تغیرات زمانیه دن منبر در و طهارات اوزرینه مجبور و در

و سنج اوزرینه مخلوق در و خدا به خود جل و سبحان انبر و جمله امر و کلدور
 شندی انشور و بزی انده او کلی استا و در بزار شا و ایند بر بزم انده
 بقریب ایدر و انکر اوزرینه توکل ایدر و انر بزم بر بزم در و انکر بزم
 و رب الارباب و آله آله غیب سنده ساند بزم و شفیعه بزم در و سنج
 بزم بزم اوزرینه واجب اولور که نفس بزمی و شش شوات
 طبیعیه دن نظیره و احکامی علایق قوای شوییه و غیبیه دن تهنیت
 ناکه بر عین و انبر استنده بر مناسبت حاصل اولور بویله او بونکر چابین
 انرون ستر و حال بزمی انده عوض ایدر و جمیع امور بزمه انرون میل
 ایدر و اوزرینه خالق و خالق و خالق و در از قمر و از قمر بزم انچون نکت
 ایدر و بونکر و تهنیت حاصل اولور لا بزم اکتا بزم و خفایک
 و نفس بزمی و نبات شویانه دن قطع نور و چابین استند و مزایه
 حاصل اولور و استمداد دعوتیه تضرع و ابتهالدر و غار فطر و زکوة
 و بکدر و اوج طوفاندر و قربان بونکر فطر و بخور یا فطر و غوام
 او فطر و در که انبیا بزم کبیر لایله و شکله در و در لایله
 ماده و بزمه نکت ایدر لایله کزدن بر و او بیکر و کزدن بیکر
 حاصل بزم کبی بشر در لایله و ان اطلعتی بزمه فطر و واجب و نه بزم
 ایدر مت بزمی بزمه لازم اولور و حق تعالی حضرتی کلام قدیمه و طایفه
 طعنیه نکت بونکر باطله برینی حکایت ایدر بزم بزم و لایله
 اطعمم بشره مشکلم انکم اذ الحی سرون و اما فطر بزم و انرا
 اختراع و ایجاد و امور بر جان بر حاله نفس بزمی و مخلوقاتی
 مبدون کمال تو جودن اسباب مظهر در قوت حضرت مدینه دن

است و ایدر او فیضی موجود است سفتیه کت و زینیه افاضه ایدر او بود
 بعضی سببه ستاره کت فکری زده در بریدر و اول کواکب بزرگ
 پس کله در پر و جانبک بر پیکلی وارد و بر پیکلی بر فکلی وارد
 و اول روحانیک مختص اوله و غی پیکلی سنی روح کت جسده سنی
 کبیر پس اول انگ بتری و در بریدر و پیکلی ارباب ستمه ایدر و کاه
 اولور که انزه اب عناصره امهات ستمه ایدر و روحانیات پیکلی
 قدر مخصوص و زره تحریک ایدر که انزک حرکتندن طبایع و ص
 انفعالات و اول انفعالاتن ترکیبات در کبانه اثرات حاصل
 و کاه اولور که تاثیرات کتیه اولوب روح کت کتیدن صادر اولور
 و کاه اولور که جزئی اولوب روح کت جویدن صادر اولور پس جنس مط
 ایدر بر ملک پیر قطره ایدر بر ملک وارد و بعضی جو سواده ظاهر اولور
 انار علویه کت در بریدر و بونا رطلویه یکی قشدر بر فتمی ارضدن
 ایدر و نزل اولور اطار و تلوج و ریح کبی و بر فتمی سعادن نازل اولور
 صواعق و شهاب کبی و بر فتمی جوده حادث اولور و در برق و شهاب
 و بر فتمی ارضه حادث اولور نزل از مباح و انچه کبی بعضی
 جمیع موجودات ساری اولور و ایا متوسطات و جمیع کانیات
 شایع اولور پدیده بدراست در فتمی بر موجودی قوت پدید
 حالی کور فرزند و اما حالت زیر بار و جانیک جوار رب لار باده روح
 و ریخ و نمندن و راحت و لذت و بهجت و حاله نجه فضا اولور
 بوندن صکره طعم و شکر و سبج و نقش و تخیل و تخیل و تخیل و تخیل
 حی و عالی کت ذکر و عتبه در کبی فایم و کبی راکع کبی سجد و کبی قاعده

اصحاب الیهام کل و ان شخ ص بون فتمی صایه و ندر و ندر
 مذکور کت تفصیلی بود که اصحاب و عیانت و بر که انانه متوسطات
 لابد و اول متوسطات کور فتمی و ندر که اکا توجیه اولنه و اکا یقین
 و انان استغاده اولنه و پیکلی که سببه ستاره در ریح
 ایدر اولور انزک خانه رینه و ندر رینه و نیا مطلقه رینه و موبل رینه
 و نیا اشکال مخالفه و موافقه انفعالات رینه و ریح کبی که کور ندر
 و ساعنک انزک اوزر رینه تفصیلی و خاصه صوری و اشکال
 و افایم و امصار کت انزک اوزر رینه تفصیلی و موقت کسب انیدر
 بوز کله و زره و بر و غایم و دعوات اوزر کت کت کت کت کت کت کت کت
 نقیب انیدر و انده او کت ساعی ریح ایدر و کت صوری اوزر رینه اولور
 بوز کت و اکا مخصوص اولور لیا سنی کیدر و اکا مخصوص اولور بوز کت
 و اکا مخصوص اولور دعوات و ایدر و زرخدن سنده اوستا و جنینی
 انان سنده و جبری نردی و اگر مقصود لری حاصل اولور و سی
 و سار رنده و جی بوقیاس و زره ایدر لایه بعد عمل کواکب اوزر رینه
 مرتب اولور عجایب جلدن بعضی امور استخراج انیدر که انراست
 استخراج سبب استوای اولور و کت سده ذکر اولور طلسمات
 و سحر و کلمات و تخیم و تقزیم و خواتیم جمله سی و ندر کت کت کت کت
 اشخاص و بیدر که کت بر متوسطات لابد که انکه نوسل اولنه و بر
 لابد که انکه طلب اولنه و روحانیات اگر چه و سایل اندر کت کت کت
 کوز ایدر کور فرزند و پیل ایدر انده خطاب اندر پس انده نقیب و تخیل و تخیل
 الا پیکلی ایدر اولور و پیکلی برو قنده کور فرزند و برو قنده کور فرزند و انزک

طلوع و افول و کیمیا و ظهور و بقاء و خفای و در پس پرده انزله
 جمیع اوقات و تقویم و توجیه مکن اولم و ابد و یحیی بره کوزلر بر فرشته
 منسوب صور و اشخاص موجوده دن لابد در ناکه انزله بویساکل ابد و کل
 ابد و وز و پیاکل ابد و حایاته اصل اوله و زور و حایاته جانب
 نقیب حاصل ابد و زور و پیاکل سبب کت شکلی و زره
 بتدریج و زور و انزله رحایت اولم امور و بونزده رحایت ابد و
 پس اصحاب پیاکل عبده کواکب و اصحاب اشخاص عبده او مانده و شرف
 زمانه عبده کواکب چو قدر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم سوره
 من جمیع منجیات او کاهنا و عتاف فقد کفر بما انزل علی محمد زبیر قرآن
 عظیم ناطق که غیبی حقین عجزی بر کس به بلز غیبی علم دعوتی این
 و اول دعوت وانی نصیب این کافرا و لور زبیر اندن قرآن عظیم کتب
 لازم کلور **الفلسفه** فلسفه یونان و یونان محبت الحکمه و یکدر و فیلسوف
 فیلسوف و فیلسوف محبت یکدر و سوف حکمت معانیست و
 پس فیلسوف محبت حکم و یکدر و سوف حکمت معانیست و حکمت یکی
 قصه بر بر قسمی قولیه در که اکا عقیده وخی در بر بر قسمی عقیده در و فلاسفه
 حکم قولیه عقیده و اختلاف کثیر ابد اختلاف ابد و انکرت متاخری
 جوق سئله رده سلفدینه مخالفت ابد و مسائل اولین طبعیات
 و آلهیه مده محصوره ابدی بعد انزله ربانی زیاده ابد و ویدیک
 علم اوج فستیمه منقسم اولور بر قسمی علم مادر بر قسمی علم یکدر بر قسمی
 علم یکدر بر قسمی علم که اندن استیانت مایندی طلب و لنور اول
 علم آلهی ربانیه در کت میات ماده دن مجروده و سونور و کت مایه

اولسون و اندون مکره بر سطح لبس علم منطقی احداث ابدی وانی
 تعلیمات اسمیه منقسمه قدی و اولانی کلام قدما و نخرید ابدی
 و الا علم حکمت قوانین منطقی بر کمالی و ابدی وانی عدوت
 منسوب جمله علوم دن عدا ابدی و اساطین حکما و نخرید ابدی
 و اول حضرت سلیمان علیه السلام زمانه ابدی و حکمتی معدن نون
 اخذ ابدی و اول رای منین فکر صحن صاحبی بر حکیم فضل ابدی
 و آلهیه مده قوی بود که حضرت جل و علا واحد و وحدتی احد
 کبی و کلدر و عدده داخل اولم و عقل و نفس چندان ادراک
 اولم پس فکر عقلی ان ادراک ابدی و منطق نفسی انی وصفه قادر
 اولم و اول صفات روحانیه کت فوقه در ذات چندان
 مدرک و کلدر ادراکی آثار و صنایع و افعال چندان و عوالم
 بر عالم انی ادراک ابدی الا انزله ظاهر اولم آثار مقدار ابدی ادراک
 ابدی و صنعتدن انی مخصوص ابدی و کی مقدار ابدی وصف ابدی بعد
 وحدتی بر پنج و چنانچه ششم ابدی و اول و جو یک ارجح و اشهر کت
 اوزرینه مقدار اولم و دیگر که وحدت یکی مقدار بر قسمی و حده
 بالذات و بر قسمی و حده بالعرض و حده بالذات و کلدر الا
 مبدا کل اچوندر انجلیس مبدا کل که عدد و معدوده و حایات
 اندن صادر اولور و حده بالعرض یکی مقدار بر قسمی شول و حده که
 اول مبدا عدد در و عدده داخل و کلدر عقل فاعله اولم و احد
 کبی بر اول عدد و معدوده داخل اولم و بر قسمی شول و حده که
 عدده داخل در بود وخی یکی مقدار بر قسمی عدده داخل و اکا جزء

کسیرا شین کبی زیرا اول یکی واحد در مرکب و هر بار که عدد گفته می شود
 و حد یک کاسبتی فله نازل اولوز و برستی عدد و اخذ و اکاملازم
 کسیرا شین کبی کله و هر عدد و معدود و اصلا و حدت ملازمه و ن خالی و کله
 زیرا اثنین و ثلثه اولمیده و اصد ملازمه در که لک مرکبات و بطن
 معدودات و احد در یا چند و یا خود فوعد و یا خود شخصه
 پس موجودات و حدت یا برین سفا دور و موجودات یک جمله
 لازم و اگر چه اول موجودات و اندک مکنه در و هر موجود
 نشانی اند و حد یک علیه سیده در و هر یک موجود که نازل بعد
 اولد کلا شرف و اکمل اولور و دیگر که مبدع موجودات و احد در
 و حضرت باریک ابداع ابتدا کی مبدع اولی و لدر و اول عدد
 واحد در و انک واحد عدد و خولده و عدم و خولده رانک
 اختلافی و ارد و اکثر مثل عدم و خولی جابیه در پس عدد و یکین
 بر او ایدر و دیگر که عدد زوج و فرد و مقسوم و عدد و بیضا اول
 اثنان و زوج بیضا اربعه در و من و مینه مقسم اول اولدر
 و اثنین زوج فله زیرا اول واحد و مینه مقسم اولیدی واحد
 عدد و داخل اولور دی حال بود که عدد و اثنین بند و اولدی
 و زوج اقسام عدد در قسم در پس پنج یک نفسی اولور و فو بیضا
 اول ثلثه و دیگر که قسمت بو بخله تمام اولدی و بونک و اسی
 قسمت قسمت و دیگر که حق تعالی اسبابه که انرا عدد و مقادیر
 احاطه برقی و زره جمیع معلوماته عالم در و اسباب مختلفه اولد و
 کبی علم خدا فی مختلف اولور و بری سفاط در و سفاط علم حکمی

فیه غور کسیرا شین کبی فیه غور کسیرا شین کبی فیه غور کسیرا شین کبی
 و از ربه افصار ابدی و زیدله و ریا صفت نفیله و نندیب
 اخلا فله مشغول و لدی و ملاذ و بیا و ن اعراض ابد و ب ظاهره
 خفدن اعراض ابدی و کند و نغسه بر معاره اخبار فیلوب و ن
 ابدی و زمانه اولور و سابی شرک و عبادات حسنه و ن
 ابدی و پادشاهی شریک لک ابرام و الحی حریه انی جیس ابدی
 و جسته اکا زهر اچور دی و قصه سی معروقه در و سفاطک
 مذپی بود که حضرت باریک و صف اولد و غی صفا ک
 اختری حی و قیوم اولمی و بر اعلی و قدرت و جود و حکمت
 حی و ملک تخت نشسته مندرج اولور و حیات جمله بی
 بر صفا ندر و بقا و سرمدیه و دام و حفظ نظام عالم قیوم اولد
 تخت نشسته مندرج اولور و قیومیت جمله بی جابیه بر صفا
 و کاه اولور و دیگر که حضرت باری کند و جو هر بن معنی فاندن حی
 و ناطق و نرم حیانه و نظیره کند و جو هر بن و کله اول اولد
 حیانه و نظیره عدم نظری ایدر و انک حیانه و نظیره
 نظری ایدر و نظیره و نفیس و بری فاطون لیدر اول توحید
 حکمت ایدر و عرف اول حکما ک بریدر و مقصد بین و انک
 آخیر و ارد شبر این و از زمانه و جوده کلمه و حکمتی
 سفاطدن اخلا فله و سفاط اولد کدن صکره انک تمام
 اولدی و اندن اخلا فله و کی حکمت و زربنه علوم طبیعی و زربنه
 ختم ابدی و ابد اعقول عشره و نفوس منعه ابد قابل اولور و ابدی و دیگر

ازنده حقیقت باری موجود ابدی و وجوده رسم و ظلم بودیدی
 الا حضرت باریک عینده بر مقام و ارا ابدی و اول مثاله کاهی
 بیولانده و کاهی غیر ابدی تغییر ابدی و اندن حکایت اولی که صورت کین
 موضوعی اولی بیولانده حضرت غیر بد و اندن حکایت اولی که صورت کین
 مبادیده ادرای ابدی و اول دیر در و عالم حسیده مشخص موجوده
 عالم عقیده غیر مشخص بر مثال موجود اثبات ابدی و اول مثال
 و اول مثل افلاطونده ستمه اولی که پس مبادی اولی سابطدر و مثل سوط
 و اشخاص مرکب اند و انسان یک محسوس اولی که بسوط معقولک
 جزیره و جوان نبات و معدن بر نوع بودید در و دیگر بودید
 اولی موجود اولی عالمه اولی عالمه اولی موجود اولی که آثار بدید
 و هر اثره نوع مشابهند بر نوع مشابهند است بهر بر نور شدن
 لابد در و دیگر که عالم اکبیر بر بیسی عالم عقیده و انده مثل عقیده و صور
 روحانیه و اردر و بر بیسی عالم حس در و انده اشخاص حسیه و صور
 جسمانی و اردر و آت مجله کبی که انده صور محسوسات منطقیه
 اولی که بر صور انده اشخاص کبی در و کینک و عقده اولی عالمه بودید
 جمیع صورند و آت جمیع صور انده منمثل اولی که آت بودید فرق
 و آت حسیه در و منطبع اولی که صورت جسمانی در اگر چه اولی
 موجوده کورینور و حرکت شخصیه حرکت اولی که حقیقتده انجلین
 و کله و آت عقیده و واقع اولی که صور حقیقتده بی روحانیه
 و اندر با عقل موجود در و اشخاص حرکت کیکله حرکت اولی که اشخاص حرکت
 اولی صورده نسبتی آینه و اولی که صور حرکت اشخاص نسبتی کبیر پس

اندرک وجود و ابدی و نبات فایده و اردر اشخاص و انده متمیز و اولی
 کبی اندر و حقیقتده متمیز اولی که بر بی سابطدر علم طبیک و وضعی
 اولی که و انک کین حکمتی طبیده ابدی و انکده شخصیت بودید و انک
 خبری بهین پیغمبر و اصل اولی که انده انی کذوبه و عوت ابدی
 و اگر بر نیجه فکار التون ابدی و سوط ابا ابدی و اپنی و وطنی
 انکلی اختیار ابدی و فقرادن و اوساط ناسدن اجوت المردی و انک
 حکمت اینر حکمتی بجه در و علم طبیده چون کتب تالیف اتمید و بری
 اقدید سدر بر باقیانده و اول حکم ابدی بود و بری بطیمون و اول
 همیشه فکله حکم ابدی و محسوسات صابیدر و علم هندسی
 قوتدن فکله کوریدی و بری ارسطالیدر و اول معلم اولی که ملقبیدر
 زیرا تعلیم منطقیه کین و وضعی و انک قوتدن فکله محرجی و اولی
 یعنی سده و علم منطقی سده و بری ابدی و انی مستقل علم ابدی ارسطالیدر
 اولی که در علم اولی ابدی ستمه و اتمید و اردر شبرین و ارا زاننده
 وجود کلمه عمری و نیدی یا ستمه و اصل اولی که با بای انی
 افلاطونده ستمه ابدی و دیگر می سیدن زیاد و افلاطونک خدمتده
 اولی و اندن حکمت او کیندی بعد مسائل کثیره ده افلاطونده
 مخالفست ابدی و نده بی بود کراون او انی مسئله ده سابطدر
 مسئله اولی واجب الوجود کین اولی که حرکت اولی که باقیانده و دیگر
 هر حرکت بر حرکت کین لابد در پس اگر بر حرکت اولی که سلسل
 لازم کوریدی و سلسل باطل اولی که بر حرکت غیر حرکت است و
 واجب اولی پس واجب الوجود کین وجودی وجود غیرین سفا و کله

نقاط

افلاس

ارسطاس

[illegible]

حال بود که انکس بر وجهی و احد اولد و غلک اوزر نه برهان فاعل اولد
پس انکس دانندن برون غیری صادر اولم که اول عقل فاعله مسئله
عدد و مفارقات بیانده در ویر که عدد متحرکات عدد محاکات اوزر نه
مرتب اولمچو باهر مفارقه جوق اولور برایکی ترتیب اوزر نه مسئله ثانی
اولد که محسوسات لذت طایفه شعور در و معقولاته لذت کمال اولد
شعور در مسئله ناسخ جمله انکس اندن صدور یک نظام و تربیتی بیانده
جوهر اوج مستدر یکی شتمی طبعید در و برسی غیر متحرکه و احد غیر متحرکات
بیانی کجایی اول طبعی اولای یکی جوهر یک برسی پیولید و برسی صورت
و پاخود و حفظ اید صورت در و انرا اجسام طبعیه یک مبدا اولدیر و محکم
تفصیلده و افق اولمق و ادین کتب حکمت مراجعت ایلد مسئله
حاشیه اولد که جمله ده نظام خبرده متوجه در و شر قدرده عوض اید
و اقدر مسئله حادی عشر اولد که متحرکات سرمدیه حوادث غیر زایل
ویر که فعلک صدوری حق اولدن فاعله متاخر در زمانه متاخر و کله
و فعل عدم اید سبوق و کله رکنه انجی ذات فعل اید سبوق
مسئله ناینه عشره ترکیب عناصر ک کیفیت بیانده در ویر که
هر موجود ک فعلی کند و طبعی کبیر پس طبعی بسط اولکس
فعلی بسط در و حق تعالی حضرت تک فعلی واحد بسط مسئله ثالث
عشره آثار علویه بیانده در ویر که اجسام سفلیه و حق تعالی
ایکی قسمه مقسم اولور بر شتمی اوخته ناریه در کونشک و پاخود
غیرک استخوانده بر شتمی الحجه مائیه در انرا اجزاء ارضیه اید جوه صعود
اید در و برج سبیلده و پاخود غیر سبیلده متکاشفه و مجمعه اولور پس

پس با خود بلوط اولور و انده برودت تصادف به دین اندون صو
 و قار و بوز حاصل اولوب مرکبیه نازل اولور زیر ارکان می برینه
 منقلب اولور انکس صو بهای قلب اولوب صعو و ایدر سه هواچی
 صوبه قلب اولوب نازل اولور و ریح و اذخه بلوط ارکسند
 محبسه اولوب بر او غورون چقد فده اندون صوت است به بلوک اول
 رعد در واضطر ابدن و شدت صد سندان بد برار که اول
 بر قدر مسئله رابعه عشر نفس ناطقه انسانیه تک و اکث بدنه انصا
 باینده در ویر که نفس انسانی جسم و کلد و جمده بر وقت و کلد
 و نفس ناطقه تک ابنا نده اکث ناخدری ار در بعضی تک
 وجودی و زرنه حرکات اختیار به اید است لآلدر و بعضی تک
 وجودی و زرنه تصرفات علویه اید است لآلدر و حرکات اختیار به
 اید است لآلک و جی اولدر که شک و خفا بود که حیوان حرکت
 اختیار به اید جهات مختلفه متحرک اولور اگر اکث حرکتی طبیعی و ناخو
 قوبه اولیدی جهت واحد به متحرک اولور و حرکتی البت مختلفه
 اولور و قناکیم جهات متضاده به متحرک اولور ای تک حرکاتی
 اختیار به اولور و غی معلوم اولور می انسان حرکات نده اگر چه حیوان کسیر
 کن اول حرکت انیمز آلا بر مرکب متب تنده مشایده اید و کی
 مصالح عقلیه چون حرکت ابد بر بدن حرکات صادر اولور و انحراف
 و کمال چون صادر اولور و اول هر حاله اکث موقت بهر وجود
 طبعه حرکاتی بوطریق اوزره و کلد ریس انسانک سابر حیواندن
 نفس خاص اید است یار می واجب اولور و تصورات عقلیه اید است لآلک

بانی اولدر که شک انیمز که بود معقول صر فی اوراک تصور اید و زو اول
 معقولک محلی جوهر در جسم و کلد و قوت و کلد و جمده بر صورت
 و کلد بعد و بلدی فی ذکر ابدی مسئله خامه عشر نفس ناطقه تک بدنه جم
 انصالی و وقت انصالی باینده در نفس ناطقه تک جسم اولور و غی
 ثابت اولیچن معلوم اولور که اول بدنه حالی و کلد بلکه اکث بدنه انصا
 تدبیر و تصرف انصا اید در و اول بدن اید سید حادث اولمشد و بدنه
 اول بدنه صکره حادث اولمشد و مفارقت بدنه صکره با فیدر
 مسئله سادسه عشر بدنه صکره بقای علم عقیده سعادت باینده در
 ویر که نفس انسانی قوای علم و عملی سکال اید کلد و کالدرینه و اصل
 اولور و بدنه مفارقت اید بچک روحانیینه و اصل اولور
 و ملاک مقربین سکینه و بر جور و انحرک التذو و ابنا جبری نام اولور
 و بوندره حاصل اولور لذات جسمانیه و کلد بلکه لذات نفسانی
 عقیده در و آلام نفسانی و غی قول بود در و معاد اولور و انفس چون
 اولور و مشرقی مشرقی و بود عالم محسوسات اخلالی انکار اید و غی
 اسلامک متاخر تک جمده سی ارسطالیک طریقه سلوک
 اید پیر و اکث مذنبی اختیار اید بر الا مسائل سیرده و مذنب
 و متفهمینه و اید اولدر شیخ اکل الدین فقه اکبر شریعه پیور که
 معلوم اولور که کیم کبار فلاسفه یونانیین حکمت نظریه و عملیه می کت
 منزله و بعضی قیاد بنی اسرار اید بدن اید بر مفسر فلاسفه یونانیین تک
 جمده سی حق تعالی تک و حدیثه و کتب منزله و ابنا علیه السلام
 حقیقه مقرر در و مع ذلک اندون بسی اید کلد می موسی علیه السلام

وینته کیر مدی بکجه جلد سی مشرک ایدر و صحنای آنکه انخا ایدر
انخا نعبده هم بقدر بونا الی الله رفی ویرا ایدی بونور خند ایدر نه
ایدر اعتقاد ایدر دی و نرم اهل فتنه مرفون بعضی متقلبه زعم ایدر که
کنند و اهل ایل و اسلام اندر حال بود که اول اهل الحاد و فساد و نذر در
عالم قدیم و حق تعالی که صفاتی انکار ایدر و دیگر که حق تعالی خدایا
بیمز بلکه وجه کلی اوزرینه بیور و دیگر که حق تعالی کور و اشتراک و سولیز
و کیمکه عالم قدیم ویرا اول کسنة الله و کسنة و سنة کافور
زیرا حق تعالی کسنة بیا انیدیکه کند و دن غیره هر موجود و نذر
یو غیکن حق تعالی انی احداث ایشدر و جلد انبیا صلوات الله علیهم
بویان اوزره ایدر و جمیع صاحب جلدی استری بویو بکجه بر قال الله
تعالی الله الذی خلق السموات و الارض و ما بینهما فی ستة
ایام ثم استوی علی العرش اهل تفسیر دیدر که حق تعالی
فی ستة ایام تولید الی ایام مقدر فی مراد ایدی زیرا یوم
کنشک طلوع غدن و غروب و کدر پس شمس و سما یو غیکر کون نجه اولور حجاب
ویر که کوکک و برک ارا سنده اولاشیا که خلقی الی کنشک
اوزرینه که احد و اثنین و ثلثه و اربعة و خمس و تربیت اولندی
و قال الله تعالی قل انکم لکفرون بالذی خلق الارض فی یومین
ای الاحد و الاثنین و یجعلون له اندادا ای و یخذون معه الله
ذکک ای الذی خلق ما ذکر رب العالمین و جعل فیها رواسی
ای جبالا ثوابت من فوقها ای من فوق الارض حق تعالی ارضی
صدا اوزر نه حرکت ایدی پس حق تعالی طاعنی خلق ایدر که ارض

کمی و زنده حرکت ایدی پس حق تعالی طاعنی خلق ایدر که کاشک فکدی
و بارک فیها یعنی خلق ایدر که حیوانات و نباتات و ثمار و حیوانات و زنده
برکت ووردی امر به بونور دن هر بنده تولید مشتی فکدی و قدر فیتها
افواخص فی اربعة ایام ای فی ستة اربعة ایام که ثلثه ایدر اربعه
و اندر احد و اثنین ایدر و درت کون و لور لور سوار و لیسانین منصوب
مصدربت اوزره ای استوت سوار و استوت کما نقول فی اربعة
ایام ثما یعنی فی اربعة ایام بلیا لیس زرا احد و اثنین و ثلثه و اربعه
کبجه سوزلر ثم استوی الی السماء ای قصد خلقها و بی و دن سدی
ویر که اول خان غیس نادان بدی حق تعالی ایدی بر خلق ایدی و صکره فی بار و
بدی فکدی و بومعنی تمسید جمعه ایدی روایت و لور که حق تعالی سموات
و ارضی خلق ایدر دن اول عشی صوا اوزر نه ایدی صودن و خان پید ایدی
و اول خان مرتفع اولدی صوکت اوزرینه حیووب پس اولدی مرتفع
اولا و فاندن سمواتی و یا پس لذن ارضی خلق ایدی ارضک خلقی سموات
اول ایدی و حوی سمواتن صکره واقع اولدی فقال لها و الارض
اتینا طوعا او کره یعنی سمواته و ارضه خطاب ایدر بویور که سره امر ایدر
امری طوعا و طبعاً ایشکروا لا ستری مضطر ایدر که انی کر یا یعنی خلق
طبعکرا اوزره اشیبه سره قالنا اتینا طاعین سموات و ارض ویر که
اشکرت امریکه مطیع و منفاد اولد و غمز حاده ففصین سبع
سموات فی یومین یعنی ایکی کونده سمواتی اشدی اندر که خلق ایدر دن
فارغ اولدی بویات عظمی حق تعالی و رسولی مراد ایدر کلدن بکادن
تغیر و تحریف ایدر دن کفر و اسفه بر کسنة بونور و فلا سفه قدم عابیه خلق

باطله ایست لال ایندی بر و اوله باطله لایک افواسی و لدر که واجب الوجود
 موجود بالذات فاعل مختار و کلدر و واجب الوجود ک ذاتی وجود عقده
 علت ثانی در عقل بلکه علت موجب در معلول علت ثانیست
 مختلف الیه پس موجب بالذات قدیدر و علتی و فی قدیدر و واجب الوجود
 موجب بالذات فاعل مختار و کلدر و یکدیگر بلدر زیرا اوله قاطعه و این
 ساطعه ایله حاکم حدودی ثابت اولمیشدر و اول بالظهوره واجب الوجود
 فاعل مختار و لوب موجب بالذات اولمیشدر و غنک اوزرینه دلالت ایندی
 زیرا اگر موجب بالذات و لیدی علم قدیم اولوب حادث اولمیشدر و قاطعه
 اتفاق ایندی که واجب الوجود ذات و صفاتده کاملدر و جمیع صفات
 کماله موصوفدر و ما سوانی مکندر تا مقدر و وجود کمالده کما مختار
 و شیک فاعل مختار و لوسی صفات کمالدر پس فلاسفه دن قدم عالم
 و ایه اولدر کند و نفسد بنی کند و نفسد به نقص ایندی بر اول کمالی مکن نقص
 مصنوعه اسناد ایندی بر اول کمالی واجب الوجود اول کمال صانعک
 حقده انکار ایندی بر پس مکن الوجود ناقص مصنوعی واجب الوجود کمال
 اکمل قبلدر و عقندن ذاتی نصیب اولان کسندن هر کزوبه سوز صا در اولدر
 و مسائل حکمندن مسئله عقل این کسند واجب الوجود عقلده مضطر ایندی
 اخرا فنده و قوای بنایات افکار لایق مضطر اولدر قری کبی بر می عقل بلکه
 علت موجب در و یکدیگر نه باطلدر شول کسند کیم علت ثانی نه اوله و غنی بید
 و تو این فلسفه عالم اوله هرگز ذات واجب الوجود یا خود ماه و در مجرده
 اول ذات عقل فلک کماله ماده سنده و صورتنه علت موجب در و یکدیگر اول
 قاور بچون و یکدیگر در و فاعل مختار اولدر و غندن غیره قایل اولمیشد و لیکیم

افلاطون فلاسفه یونانیست ریشترندن ابدی بلکه حکمت طبیعی ده انزک بر کوی
 ابدی اول و انجای و کبار فلاسفه دن غیر طری حکمت مدونه قایل اولدر و بر کوی
 و اکا تابع اولدر حاکم قدمنی اختیار ایندی بر و ارسطالین افلاطوندن کبری
 بل حکمت او کندی و صکره اکا مخالفست ایپو اکثر مسائل حکمتی افلاطون
 و حکمت الهامیه نام کنایده افلاطون و کوی مسائل ایندی و مشدع مذکور
 و فلسفه طایفه دن کفر و بدعتده اکا شریک اولدر قدم زمانه حرکت فلک
 قدیمی و زربینه اسد لال ایندی بر زیرا انزک زمانی حرکت فلک مقدر می قدیدر
 ذاتی ارسطالین نسبت ایدوب اینک اوزرینه اسد لال لیدی باطلدر زیرا
 زمان حرکت فلک مقدر می کلدر و اکا فلاسفه یونانیست کسندن
 و ایه اولمیشدر بلکه انزک جمله سی زمان فارجه ارموجود اولوب علم
 الهیه و عقده و خیالده موجود اولدر و غنک اوزرینه اتفاق اینمیشدر
 و یکدیگر نیک صحنه کتاب و سنت دلالت ایدر اما الکتاب فقوله تعالی
 الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ايام و قوله تعالی
 ان مدة الشهور عند الله اثني عشر شهرا فی کتاب الله یوم خلق
 السموات والارض منها اربعة حرم و ما السنة فقوله علیه السلام
 ان الزمان قد استدار کهيئة یوم خلق السموات والارض السنة
 اثني عشر شهرا منها اربعة حرم ثلثة متوالیات ذوالقعدة وذو الحجة
 و محرم و رجب مضر الذی بین جادی و شعبان و یکمه ذاکک و ذوالحججه
 انکار ایدر اول الله و صفاتده جایلدر الله و آبانسه کافر و مفسده
 مذکوره در لیک واجب الوجود ذات و صفاتده کاملدر و جمیع صفات
 کماله موصوفدر و ما سوانی مقدر وجودده و بکسند و کمالده کما مختار

و در هر که جانت و قدرت و ارادت و سمع و بصر و علم و کلام صفات
کمالند و مع ذلک اول صفاتی حق الهی است انکار ایدر او از هر مخلوقه است
ایدر او نیز از علم ایدر او که سمع و ابصار و کلام و جزئیات علم او را لا اله الا
جسمانی است و اولی پس اگر حق تعالی بصفات موصوف اولی می و اول محل
حوادث و ملق لازم نگردی واجب الوجود صفاتی ممکنات
صفات قیاس ایدر و انک صفاتی ممکنات صفاتی مخالف اولی و
بلیدر و مبدعه مذکوره بعض صفاتی حق تعالی حضرت زین العابدین
الطاهر و رسوکت اراده ایند کلامی معانی خلافی آورده اسناد ایدر
و کفر و ضلالت جهت شدن اول کس نه دن است که میگرد که ناسی
کفر و بدعت و دعوت ایدر و باطل ایدر مسلمانان ایدر مجادله علیه
نامه دین حق باطل ایدر و کفر و باطل حق علیه
فمن یقتل الله فلا بدی له فانما علینا
البلاغ المنسبین الله بهدی
من یشاء الی صراط مستقیم

